

သောင်းစေဦး

အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ်(၉)

ဗြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး

BURMESE
CLASSIC

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၃၀၀၁၂၁၁
- မျက်နှာစုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀၀၀၅၀၀၁၂
- ပထမအကြိမ် - ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ
- အုပ်စု - ၁၀၀၀
- တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ ကျပ်
- မျက်နှာစုံအပြင်အဆင် - မြေရတနာ Colour Separation
- အတွင်းဖလင် - A.Z
- ကွန်ပျူတာစာစီ - Future World
- စာအုပ်ချုပ် - မြေရတနာအဖွဲ့သားများ

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မူမူ(ခေါ်)ဒေါ်မြရတနာ (၀၄၂၀၁ မြ)

သီရိမြင်သာဈေးအတွင်း

မေတ္တာလမ်းနှင့်သံသုမာလမ်းထောင့်

၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း: ၀၁-၅၇၈၆၇၀၊ ၀၁-၃၇၉၇၇၃

မျက်နှာစုံနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဗိုလ်မှူးကြီးသောင်းဝေ(ငြိမ်း)၊ (၀၇၉၉၆ မြ)

မြရတနာပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် (၂၃/၂၄)၊ မေတ္တာလမ်းသွယ် (၁)

၁၄/၂ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသည့်စာအုပ် ကတ်တလောက်အညွှန်း (CIP)

သောင်းဝေဦး ၃၅၅.၄
 အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ် (၉)၊ မြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး၊
 သောင်းဝေဦး ရန်ကုန်၊
 မြရတနာစာပေ၊ ၂၀၁၂၊
 ၃၂၄ - စာ၊ ၁၂၅ စင်တီ * ၁၈၅ စင်တီ၊
 (၁)အမှတ်တရတိုက်ပွဲများအမှတ်(၉)၊ မြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး

ဦးတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြင်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး

စိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး

အချစ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဦးအရေး

ဦးအရေး

ဦးအရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး၊ အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအားဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

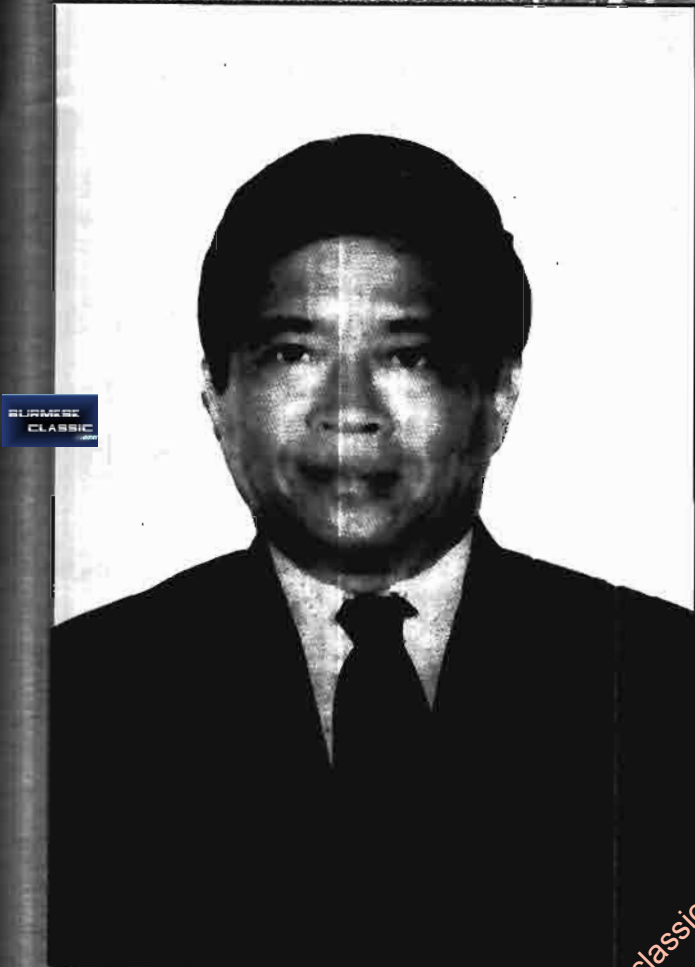
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး။
- စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်စီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီ စက်မှုနိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်၏စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး။
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင်မားရေး။

သောင်းစေဦး

သောင်းဝေဦး

အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ
အမှတ် (၉)

ဒြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး

မာတိကာ

အမှတ်တရတိုက်ပွဲများ အမှတ် (၉)

ခြူးရွှေဝန်ထောက်တိုက်ပွဲကြီး

အခန်း	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	စာရေးသူ၏အမှာ	
၁။	ခြူးရွှေဝန်ထောက်တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်းသိတောင်းစရာ	၁၉
၂။	ခြူးရွှေဝန်ထောက်တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခြင်း	၃၃
၃။	တိုက်ပွဲအသေးစိတ်ဖော်ပြချက်များ	၆၁
၄။	ခြူးရွှေဝန်ထောက်တိုက်ပွဲကြီးနှင့် မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ)	၈၇
၅။	ထိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက်နှင့် သင်ခန်းစာဖော်ထုတ်ချက်များ	၉၉
၆။	နိဂုံးရှုချက်ထောင်းကျော်စေနှင့် ခြူးရွှေဝန်ထောက်တိုက်ပွဲကြီး	၁၂၅
၇။	မွန်ချည်သွင်သွင်များအကြောင်း	၁၉၉
၈။	ကျွန်တော်နှင့် ခြူးရွှေဝန်ထောက်တပ်မှူးများအကြောင်း	၂၁၇
၉။	နောက်ဆက်တွဲဖော်ပြချက်	၃၀၇

စာရေးသူ၏အမှာ

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်က ကွမ်းလုံရက် ၄၀ တိုက်ပွဲကြီး အကြောင်းကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ရေးသာရေးရတာ တွမ်းလုံကို ရောက်ဖူးသေးသည်မဟုတ်။ စာအုပ်ကို မြေပုံကြည့်ရေးပြီး အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

စာမူကို မဝံ့မရဲနှင့် ကကပြည်ကို တင်လိုက်မိသည်။ ကကပြည်က မှတ်ချက်အချို့နှင့် စာမူပြန်ကုန်တာ

တော့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားမလို အားမရဖြစ်ပြီး ဟယ် မထူးပါဘူးဆိုကာ ကွမ်းလုံကိုထွက်ခဲ့၏။ ကွမ်းလုံရောက် တော့ ဒေသခံတပ်များက လိုလေသေးမရှိ ဝိုင်းကူကြသည်။ ကွမ်းလုံပတ်လည်ကတောင်တွေ အားလုံး လိုက်ပို့သည်။ နှင့်မတိန်ချောင်း ဟိုဘက်ကမ်းက ဟိုပန်ကို လိုက်ပို့သည်။ လိုက်ပို့သူ ဗိုလ်မှူးဝင်းမင်းထွေးက အတော်နှစ်ခြင်း ဒေသန္တရ ဗဟုသုတပြည့်စုံလှသူဖြစ်၏။

အပြန်လမ်း နှစ်တစ်လမ်းခွဲလောက်အရောက်တွင် အရှေ့တောင်ဘက်မှ မိုင်းညိုညိုတောင်များနှင့် စခန်းများကို လှမ်းမြင်ရသည်။

“အဘရေ ... အဲဒါ နာမည်ကျော်ခြူးရွှေနဲ့ ပန်ကောက်စခန်းတွေပဲခင်ဗျ”

ဟု ပြောလှာ၏။

“ဪ”

ခြူးရွှေပန်ကောက်ကို နာမည်ကြားဖူးတာကြာခဲ့ပြီ။ ဟို ၁၉၇၇ ခုနှစ် ဗကပနဲ့ မြန်မာ့တပ်မတော် ခြူးရွှေ ပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ကတည်းက။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်သည် မိုင်းရယ်တပ်မှနေပြီး

အပြင်ဦးလွင်ခေါ် မေမြို့ရှိ အုပ်ချုပ်မှုအကူအတတ်သင် ကျောင်းတွင် ရေးထောက်သင်တန်းတက်နေချိန် ဖြစ်၏။

ဦးလွင်ကား တပ်မတော်ကျောင်းပေါင်းစုံ ပေါင်းဆုံရာ ခြူးရွှေမို့ လူစုံတက်စုံ သတင်းစုံလှပါ၏။ ထို့ကြောင့် ...

ကွမ်းလုံအရှေ့တောင်ဘက်က ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်ပွဲများအကြောင်းကို အမျိုးစုံကြားသိရသည်။

“ဗကပအင်အား အတော်များတယ်။ အင်အား ထေးငါးထောင်နဲ့ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောတောင် ဒီသတဲ့”

“ဗကပဗဟိုကော်မတီအသစ်ရဲ့ ပထမဆုံးအားစမ်း တဲ့တိုက်ပွဲကြီးတဲ့”

“မြန်မာအစိုးရက မဒမ်တိန်ရင်ချောင်းကို လာ ဆည်ဖို့ ဖိတ်တာ တရုတ်က လက်ခံလိုက်တာ မကျေနပ်လို့ ထိုက်တာတဲ့”

ထိုသို့ အမျိုးမျိုးပြောကြပါသည်။

တိုက်ပွဲအစပိုင်း၌ လူဦးရေဆယ်ဂဏန်းလောက်သာ ဖို့သည် မြန်မာ့တပ်မတော်တပ်စခန်းများအား ဗကပမှ ဆယ်ဆမက သာလွန်အင်အားများဖြင့် တိုက်ရာ ဖြန်မာ့

တပ်မတော်မှ စခန်းများကို ယာယီစွန့်လွှတ်ပြီး ခွာစစ်ဆင်ခဲ့ရပါသည်။

သို့ရာတွင် တပ်တွေပြန်စုဖွဲ့ပြီး စခန်းတွေကို ပြန်တိုက်တော့ အားလုံးပြန်ရပါသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ဇာတ်သိမ်းတော့ ရွှေဘကြီးတို့ နိုင်တာပါပဲ။

တိုက်ပွဲကာလ တစ်လကျော်အတွင်းမှာတော့ အထိအခိုက် အကျအဆုံးများ သူ့ဘက် ကိုယ့်ဘက် နှစ်ဖက်လုံး ရှိခဲ့၏။

ထိုသို့သောအမျိုးမျိုး ပြောဆိုဝေဖန်သံများကို ကြားနာရင်း တိုက်ပွဲလည်းပြီး သင်တန်းလည်းပြီး၍ ကျွန်တော် မိုင်းရယ်ပြန်ခဲ့ပါသည်။

သိပ်မကြာပါ။ ၁၉၇၈ ခုနှစ် မတ်လ၌ ထိုရန်သူများ နှင့်ပင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် နောင်လိုင်ပါဖန်တိုက်ပွဲကြီးတွင် ကြုံရဆုံရပြန်၏။ ဗကပနှင့် ပထမဆုံး နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ပွဲကြီးဖြစ်၏။ ထိုတိုက်ပွဲကြီးတွင် သောင်းဝေဦးတို့ ကံကောင်းလို့ မသေ သံချောင်းတို့အဖေ ဖြစ်ခဲ့၏။ တစ်ခါမှ မပြေးစဖူး ပြေးခဲ့ရ၏။

၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင်ကား ဗထူးရှိ တပ်မတော်(ကြည်း)

ဆိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းသို့ ကျွန်တော် ပြောင်းရ၏။ ဘုရင့်နောင်ခြေလျင်ဌာနခွဲတွင် နည်းပြတာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါသည်။

ဤတွင် ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး အပါအဝင် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့မှ တိုက်ပွဲကြီးငယ်များအကြောင်းကို သင်တန်းသားပေါင်းစုံထံမှ ကြားနာရတော့၏။

ကျွန်တော် နည်းပြတာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ် ဘာလတွင် ကျွန်တော်တို့ အပတ်စဉ်မှ သူငယ်ချင်းများ ခြေလျင်တပ်ခွဲမှူး သင်တန်းလာတက်ကြသည်။ ထိုအထဲ၌ အဖွဲ့တော်စာများတွင် မကြာခဏ ပါနေကျ သူငယ်ချင်းကြီး ကိုအောင်ကြည်ထွန်း ပါလာ၏။ ၁၉၈၀ ခုနှစ်လောက် ၁ ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းတွင် ကျွန်တော်တို့အပတ်စဉ်မှ သူငယ်ချင်း ငါးယောက်ကြီးများတောင်ရှိရာ သင်တန်း ဘာတက်သူ တစ်ပတ်တည်းဆင်းများအား ကျောင်းရှိ သန္ဓေဝင်အရာရှိများက မကြာခဏ ထမင်းခေါ်ကျွေးပါသည်။

ကိုအောင်ကြည်ထွန်းကိုလည်း သင်တန်းကာလ သုံးလေးလအတွင်း ကျွန်တော်တို့ကျောင်းမှ သန္ဓေဝင်

www.burmeseclassic.com

အရာရှိတစ်တွေမှ ထမင်း နှစ်ခါ သုံးခါ ခေါ်ကျွေးပြီး စကားပိုင်းဖွဲ့ကြသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်ပါဝင်သော နောင်လိုင်ပါဖန် တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။ ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။ ကွမ်းလုံရက် ၄၀ တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း ပြောဖြစ်ကြသည်။

ဒီတိုက်ပွဲတွေက အရှေ့မြောက်မှ သမိုင်းဝင်တိုက်ပွဲ ကြီးတွေ။

ခြူးရွှေပန်ကောက်နှင့် နောင်လိုင်ပါဖန်တိုက်ပွဲ ကာလများ၌ ကိုအောင်ကြည်ထွန်း ကကပြည်ကို ရောက်နေ ပါပြီ။ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သော ဒေသများသို့ ကွင်းဆင်းပြီး မှတ်တမ်းတင် ရုပ်ရှင်များ သူ ရိုက်ခဲ့ပြီးပြီ။

“ဟေ့ကောင် ... မင်းပါတဲ့ နောင်လိုင်ပါဖန် တိုက်ပွဲကြီးကို ဒို့ရုပ်ရှင်ကြီးရိုက်ဖို့ရှိတယ်ကွ။ လိုတာလေး တွေ ပြင်ဆင်နေပြီ”

ကျွန်တော့်ကို အထက်ပါအတိုင်း သူ ပြောသွား သည်။

သူပြောတာ ဟုတ်ပါသည်။

များမကြာမီ တပ်မတော်လေ့ကျင့်ရေးရုပ်ရှင်မှ နောင်လိုင်ပါဖန်နှင့် ပွိုင့် ၆၀၄၁ တိုက်ပွဲတွင်ပါဝင်ခဲ့သူများ နှင့် ဂုဏ်ပြုသည့် “အမိမြေမှသားကောင်းများ” ရုပ်ရှင် စာတမ်းကြီးကို ရိုက်ကူး၍ အများပြည်သူကို ပြသခဲ့သည်။ အလုံးစုံက တစ်ခဲခက်အားပေး၍ ထိုစာတမ်းကြီး အောင် ဖြင့်ပြီး အချို့တပ်မတော်မှသရုပ်ဆောင်များ အပြင်တွင် အတယ် မင်းသား မင်းသမီးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ကိုအောင်ကြည်ထွန်းသည်လည်း ရုပ်ရှင်တွေရိုက် ခုန်း ဖာတ်ညွှန်းတွေရေးရင်း ဝတ္ထုဖာတ်လမ်းတွေ ရေး ခုန်း နာမည်ကျော် စာရေးဆရာကြီး အောင်ကျည်ထွက်း အထဲမှသည် အကယ်ဒမီ အောင်ကျည်ထွက်းဘဝသို့ပင် ဆရာကသွားတော့၏။ သူလည်း ရန်ကုန်က ဘယ်မှမပြောင်း ခုတော့ဘဲ ကကပြည်တွင် ကျောက်ချနေရာမှ ရာထူးတွေ ဆက်လာသည်။

ဗိုလ်မှူးဘဝ၌ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းသုံးလေးငါး ဦး ရန်ကုန်တွင် ပြန်ဆုံကြသည်။ ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း စစ်မိစပ်ရာပြောဖြစ်ကြတော့ တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်းတွင် နည်းပြလုပ်ခဲ့သည့် ဗိုလ်မှူးလှမောင်က-

“ဟေ့ကောင်ကြီး အောင်ကြည်ထွန်း မင်းရဲ့ နွေကို ကို မိုးကိုကို ဆောင်းကိုကိုဆိုတဲ့ သားသုံးကောင်ရောကွ။ ဘာတွေလုပ်နေကြလဲ”

“အကြီးကောင်ကြီးကတော့ တပ်ထဲဝင်သွားပြီး အငယ် နှစ်ကောင်ကတော့ ငါရိုက်တဲ့ရုပ်ရှင်ကားတွေမှာ သရုပ်ဆောင်ပေါ့ကွာ။ ဝင်သရုပ်ဆောင်ခိုင်းထားတယ်”

“ဪ... တယ်ဟုတ်ပါလား။ အေးလေ ... မင်းက ဒါရိုက်တာကြီးဆိုတော့ တတ်နိုင်တာပေါ့ကွာ။ မင်းရဲ့ သားတွေကို ရုပ်ရှင်ထဲပို့ရတာပေါ့။ နို့ ... နေစမ်းပါဦး မင်းရဲ့သားတွေ ဘယ်ကားတွေမှာ သရုပ်ဆောင်ကြတာလဲ”

“ဟိုခြူးရွှေကအပြန်ဆိုတဲ့ ကားမှာလေကွာ”

ထိုဖာတ်ကားကြီးမှာ နာမည်ကြီးသရုပ်ဆောင်များ ဖြင့် ရိုက်ကူးထားပြီး နာမည်ကျော်ဖာတ်ကားကြီး ဖြစ်၏။ မင်းသားမှာ အကယ်ဒမီဝင်ပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုအောင်ကြည်ထွန်းက တည်တည်ခန့်ခန့်ကြီး ပြောလေရာ အားလုံးက လေးလေးစားစား နားထောင်ကြ ၏။ ဟာသမဖောက်ရဲ့ သို့ရာတွင် မနေနိုင် မထိုင်နိုင် လေရည်တတ်သည် ဗိုလ်မှူးမိုးဆွေက -

“အဲဒီကား ငါကြည့်ဖူးတယ်ကွ။ မင်းရဲ့သားတွေက Main Character တွေလား။ ဘယ်အခန်းတွေ ပါတာလဲ။ ပြောစမ်းပါဦး”

ဟုဆိုတော့ ကိုအောင်ကြည်ထွန်းက -

“ဟိုကွာ ဖာတ်ကားအလယ်လောက်မှာ ခြူးရွှေ စခန်းကို ဗကပတွေလာတိုက်ပြီး ဆုတ်အပြေးမှာ ကျကျန် ရစ်တဲ့ ဦးထုပ်ကျွတ်ကလေးနဲ့ ဗကပလေးနှစ်ယောက်ကွာ။ အဲဒီနှစ်ကောင်ဟာ ငါ့သားအငယ်နှစ်ယောက်ပေါ့ကွာ”

သူ့စကားဆုံးတော့ အားလုံးက မပြုံးဘဲနှင့် တညီတညွတ်တည်း ဝါးလုံးကွဲရယ်လိုက်ကြပါသည်ခင်ဗျာ။

“ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား”

ယခု ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး အကြောင်းရေး ဖြစ်တော့ အထက်ပါရေးဖြစ်ဟောင်းများကို အောက်မေ့မိ ဝါသည်။

သူငယ်ချင်းကြီး ကိုအောင်ကြည်ထွန်းကို သတိရ သည်။ ကကကျင့်တွင် အတူနေခဲ့ဖူးသည့် ကွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ချုပ် သီဟသူရ သူ့ရစစ်မောင်ကို သတိရသည်။

ကိုစစ်မောင်က အတူနေခဲ့သည့် သုံးလမှာ သူ စစ်တိုက်သည့်အကြောင်း တစ်ခါမှ မပြောခဲ့။ သူ့စွမ်းရည် ဘွဲ့ရသည့်အကြောင်းတွေ မေးလိုက်တိုင်း ...

“ဒီလိုပါပဲ အစ်ကိုရာ”

ဟုသာ မပွင့်တပွင့်လေးပြောလေ့ရှိ၏။

ယခု ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း ရေးမယ်ဆိုပြီး စာရွက်စာတမ်းတွေဖတ်ပြီး လေ့လာလိုက် မှ ...

လားလား

ဒီတိုက်ပွဲကြီးမှာ သူက တကယ့်ဇာတ်လိုက်ပါလား။

ဒီတိုက်ပွဲကြီးနဲ့ သူ သီဟသူရ ရသွားတာပါလား။

ယခုတော့ သူလည်း မရှိတော့ပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တင်ဦးနှင့်အတူ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျရာတွင် ပါဝင်သွားပြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ ၁၀ နှစ်ကျော်ရှိပြီ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ရက်ပေါင်း ၃၀ ခန့်ကြာအောင် တိုက်ခဲ့ရသည့် ဤသမိုင်းဝင် ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး အတွက် ပြည့်စုံသောမှတ်တမ်းမှတ်ရာ မရှိသေးရာ ဤကွက် လပ်ကလေးကို ကျွန်တော်က တစ်တပ်တစ်အား ဝင်ရောက်

ပြည့်စွက်ပေးလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ထိုစဉ်က တိုက်ပွဲဝင် ဇစ်သည့်အားရုံးကို ဂုဏ်ပြုလိုက်ရပါသည်ခင်ဗျား။

ရွှစ်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ
သောင်းဝေဦး

ဇာရာ - ရန်ကုန်မြို့၊

ဇော်စွဲ - ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၅) ရက်

အခန်း (၁)

မြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း သိကောင်းစရာ

မြူးရွှေပန်ကောက်နိခါနိး

၁၉၇၇ ခုနှစ်၏ မိုးနှောင်းကာလ။

ကျွန်တော်သည် ပြင်ဦးလွင် (ယခင် မေမြို့) ရှိ အုပ်ချုပ်မှုအကူ အတတ်သင်ကျောင်း၌ ရေးထောက်အရာရှိ သင်တန်းတက်ရောက်လျက်ရှိ၏။ သင်တန်းသားမှာ လူ ၄၀ ကျော် ၅၀ နီးပါးရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံတစ်လျား ဟိုမြောက်ဘက် ပူတာအိုမှသည် တောင်ဘက်ကော့သောင်မှ

သင်တန်းသားများ။ ဟိုအရှေ့ဘက် မိုင်းယောင်းမှသည် အနောက်ဘက် စစ်တွေ ကျောက်ဖြူမှ သင်တန်းသားများ တပ်ပေါင်းစုံမှ သင်တန်းသားပေါင်းစုံ ဖြစ်ပါ၏။

အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်စုဝေးကြ၍ ပြောစရာဆိုစရာများ အများကြီးပါလာကြ၏။ သင်တန်းသားများကလည်း ကြည်းတပ်တစ်ခုတွင်းမှ မဟုတ်ဘဲ ကြည်းရေလေဖြစ်ရာ လူတွေကလည်း အသက် ၄၀ အောက်အရွယ် လူငယ်တွေမို့ တက်တက်ကြွကြွနှင့် ခေါင်းစဉ်ပေါင်းများစွာကို ဆွေးနွေးပြောဆိုကြသည်။ အထူးသဖြင့် စစ်ရိုက်တက်နေသော ဗကပများနှင့်တိုက်ခံခဲ့သည့် တိုက်ပွဲများအကြောင်းကို ပြောဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းသားတစ်တွေ ပြောလို့ဆိုလို့မှ သိပ်ပြီးအရှိန်မရသေးချိန် စက်တင်ဘာလကုန်အောက်တိုဘာလဆန်းတွင် အရှေ့မြောက်ဒေသ ဗကပများသံလွင်မြစ်အရှေ့ခြမ်း ဟိုပန်ဒေသရှိ တပ်စခန်းများကို အင်ကြီးအားကြီးနှင့် ဝင်တိုက်တော့သည်။

ထိုစဉ်က ဟိုပန်ဒေသတွင် မြန်မာ့တပ်မတော်မှ တပ်စခန်းအတော်များများ ရှိပါသည်။

ကွမ်းလုံမြို့၏ အရှေ့ဘက် မိုင် ၂၀ ခန့်အကွာတွင် ဟိုပန်မြို့ကလေးရှိသည်။ ဟိုပန်သည် ကွမ်းလုံ၏ တံခါးဝ ဖြစ်၏။ ဝန်ယံမြောက်ပိုင်း အစွန်ဆုံးဖြစ်၏။ ဟိုပန်မှ တောင်ဘက် ပန်လုံနှင့်မိုင်းမောသို့ ကားလမ်းရှိရာ ထိုဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်းကြီး Line of Communication ကို ထိန်းရန်အတွက် လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် ဘယ်ညာ၌ ထပ်မတော်မှ တပ်စခန်းအတော်များများ ထားရှိထား၏။

- ခြူးရွှေ
- လွယ်မလုံမန်း
- ဖားကျွတ်
- ရင်ကွဲတောင်
- ဖာလင်
- ပန်ကောက်
- ငါးစခန်း

ထိုစခန်းများကို ကျော်သောအခါ ပန်လုံမြို့ကလေးကို ရောက်ပါတော့သည်။ ဟိုပန်ဒေသ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်း ပတ်ဝန်းကျင်တပ်စခန်းများ၌ ခြူးရွှေနှင့် ပန်ကောက်စခန်းများသည် Prominent ဖြစ်ပြီး တပ်စခန်း

အဆင့်အင်အားဖြင့် အခြေပြုထားသော တပ်စခန်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ကျန်စခန်းများက တပ်စိပ်အဆင့်ရှိ စခန်းများ သာတည်း။

“ဗကပတွေ ဟိုပန်ဒေသကို ဝင်တိုက်ပြန်ပြီတဲ့”

“အင်အားအတော်များတယ်ဆိုပဲ”

“ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇောနဲ့ သူ့သားသမီး တွေ ဗကပစစ်ကြောင်းတွေနဲ့ ပါလာသတဲ့”

“စစ်ကြောင်းတွေက ကျော်ဇော (၁)၊ ကျော်ဇော (၂)၊ ကျော်ဇော (၃) တဲ့”

ကျွန်တော်တို့ ပြင်ဦးလွင်တပ်နယ်ရောက် အရာရှိ သင်တန်းသားပေါင်းစုံက သူတို့ကြားမိသမျှ သတင်းစကား အမျိုးစုံကို အထက်ပါအတိုင်း အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံပြောဆို ကြသည်။

ရာသီဥတုကလည်း မိုးအကုန်ဆောင်းအကူး ရာသီ ဦးအခါသမယဆိုသော်ရပါ၏။ ပြင်ဦးလွင်တွင် မိုးဖွဲဖွဲလေး က အဆက်မပြတ် ရွာသွန်းလျက်ရှိ၏။

မိုးအေးအေးတွင် ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်မှူးချုပ် ဟောင်း ကျော်ဇောအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားမိ

သည်။ သူသည် မိသားစုနှင့်အတူ မကြာသေးမီက ဗကပ အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသသို့ ခိုဝင်သွားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇော စတာခိုသွားခြင်း

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇောသည် ၁၉၅၆ ခုနှစ် တွင် အောင်မာယစစ်ဆင်ရေး သတင်းပေါက်ကြားမှုကြောင့် ၃-၄-၅၇ ရက်နေ့၌ တပ်မတော်မှ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်ကို ဆက်ခံပြီး အငြိမ်းစားပေးခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။

အငြိမ်းစားဘဝတွင် အေးအေးဆေးဆေးမနေဘဲ နိုင်ငံတော်ကို ဆန့်ကျင်သည့်လှုပ်ရှားမှုများ၌ မကြာခဏ ပါဝင်ခဲ့၏။ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုများကို နောက်ကွယ်မှ ကြိုးကိုင်ခဲ့သည်။ ၂၃-၃-၇၆ ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပွားသော တောင်သားဆူပူမှုအရေးအခင်း၌ ၎င်း၏သား ကျော်ဇော ဦးသည် ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ၌ ၎င်း၏သမီး ဒေါက်တာလှကျော်ဇော၊ သား အောင်ကျော်ဇော၊ ကျော်ဇောဦးတို့နှင့်အတူ ဗကပဗဟို သို့ တောခိုရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ သူ့အား ဗကပဗဟိုမှ ၃-၁၁-၇၆ ရက်နေ့၌ စစ်အကြံပေးနှင့် စစ်ကော်မရှင်

အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ဗကပဗဟိုကော်မတီဝင် ဗဟိုစစ်ဦးစီးဌာန၊ ဗဟိုစစ်ကော်မရှင် ပထမ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်၌ ဗကပတို့သည် သံလွင်အရှေ့ခြမ်း စိုးမိုးရေးစီမံကိန်းအရ သံလွင်အရှေ့ခြမ်းရှိ တပ်မတော် စခန်းများကို တစ်ချပြီးတစ်ခု တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် မေလတွင် သံလွင်အနောက်ခြမ်းကို ကူးဝင်၍ ဗကပ တပ်မဟာ (၁၂) သည် တန့်ယန်းမြို့နယ် မြောက်ခြမ်းရှိ နောင်လိုင်ပါဖန်စခန်းများကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ တပ်မတော်မှ ရဲမင်းအောင်စစ်ဆင်ရေးနှင့် ပြန်လည် ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ တိုက်ပွဲကြီး ၁၀ ကြိမ်၊ တိုက်ပွဲငယ် ၂၁ ကြိမ်ဖြစ်ပွား၍ ဗကပ ၄၁ ဦး ကျဆုံးပြီး သံလွင် အရှေ့ဘက်သို့ ဗကပများ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားခဲ့သည်။

ထိုတိုက်ပွဲကြီးဖြစ်ပွားချိန်၌ စာရေးသူ ကျွန်တော် သည် မိုင်းရယ်တပ်၌ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး တာဝန်ထမ်းဆောင် နေရာ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံးကို အစအဆုံး သိရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဗကပတို့အား ဒေသခံတပ်များအပြင် တပ်မ (၇၇) မှ ခမရ (၁၀၄) ကို စစ်ကူစေလွှတ်၍ ရန်သူများကို တိုက်

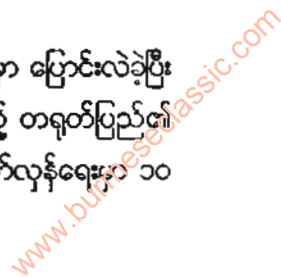
ခိုက်စေခဲ့ပါသည်။ ဗကပတို့က ထိုတိုက်ပွဲ မအောင်မြင် သဖြင့် မကျေမနပ်ဖြင့် ကွမ်းလုံအရှေ့ခြမ်း ဟိုပန်ဒေသ နှိုင်းရေကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲတိုက် ခဲ့ စီမံဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

“ကဲ ... ဒီတိုက်ပွဲကြီးမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆင်များကို ပထမဆုံးအကြိမ် တာဝန်ပေးချင်တယ်ဗျာ။ ဆင်များလိုက်သွားပြီး လိုအပ်သလို ကွပ်ကဲပေးပါ”

ဥက္ကဋ္ဌဗသိန်းတင်မှ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော် အာအား ခေါ်ယူပြောဆိုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၇၇ ခုနှစ် နှိုင်းရေဒေသစိုးမိုးရေးတိုက်ပွဲများနှင့် ခြူးရွှေ ပန်ကောက် တိုက်ပွဲကြီးတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇော်နှင့် ၎င်း၏ အာသမီးသုံးဦး ဗကပတပ်များနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့ကြ ဆဲသည်။

ထိုစဉ်က ဗကပတို့၏အခြေအနေ

ထိုစဉ်က ဗကပတို့၏အခြေအနေမှာ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် တရုတ်ပြည်၏ ဆတာပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးမှာ ၁၀

နှစ်ကျော်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ တရုတ်ပြည်မှ ပညာတတ်
 လူတန်းစားများနှင့် လူရှောက်ချီခေါင်းဆောင်သော နိုင်ငံ
 တော်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့ဝင်လူကြီး တော်တော်များများအား
 ဥက္ကဋ္ဌမော်စီတုံးနှင့် အပေါင်းပါများက ဖယ်ရှားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။
 ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးကြောင့် တရုတ်တစ်ပြည်လုံး
 ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အများအပြား ဆုံးရှုံး၍ အုပ်ချုပ်
 ရေးယန္တရား ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ ကမ္ဘာ့ကွန်မြူနစ်ပါတီအသီး
 သီးတွင် ဖြုတ်၊ ထုတ်၊ သတ် လမ်းစဉ်များနှင့် လက်နက်စွဲ
 ကိုင်သည့် တိုက်ပွဲများ အရှိန်အဟုန်မြင့်တင်ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှစ၍ အရှေ့
 မြောက်စစ်ဒေသကို ဗမာပတိုက် တရုတ်နိုင်ငံ၏ လမ်းညွှန်
 ချက်အရ ဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး နယ်စပ်ဒေသ တပ်မတော်စခန်းများ
 ကို တရုတ်နိုင်ငံ၏ လူ၊ လက်နက်အကူအညီ၊ စစ်ပစ္စည်း
 အကူအညီများဖြင့် ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင်
 ၎င်းတို့မျှော်မှန်းသော အောင်မြင်မှုများကိုကား မရခဲ့ပါချေ။

၁၉၇၅ ခုနှစ် ပဲခူးရိုးမရှိ ဗမာပဟိုက်အတိုက်ခံရပြီး
 ဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဇင်နှင့် အတွင်းရေးမှူးသခင်ချစ်တို့ ကျဆုံး
 သွားသောအခါ ဗမာပတိုက် ဗဟိုကော်မတီအသစ်အား

ဗမာပဟိုက်အတိုက် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးမိုးနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ
 ဦးစိုးမိုး၊ ဗမာပဟိုက်အတိုက်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ
 စောလှိုင်၊

ဗမာပပေါ်လစ်ဗျူရှိအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သော ဥက္ကဋ္ဌ
 သခင်ဇင်နှင့် အတွင်းရေးမှူး သခင်ချစ်တို့နှစ်ဦးအား ၁၉၇၅
 ခုနှစ် မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် တပ်မတော်မှ အသေရမိပြီး
 နောက် ၁၉၇၅ ခုနှစ် မေလ ၁၆ ရက်မှ ၂၉ ရက်ထိ
 ထပ်စက်နိုင်ငံ၌ ဗမာပဟိုက်အတိုက်အစည်းအဝေး ကျင်းပ
 ခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးမှ ဗမာပ ဗဟိုကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအသစ်
 အဖြစ် သခင်ဗသိန်းတင်အား ရွေးချယ်ပြီး ဗဟိုကော်မတီဝင်
 ၁၈ ဦးနှင့် ဗဟိုကော်မတီနိုင်ငံရေး ဦးဆောင်အဖွဲ့ဝင် ၈
 ဦးတို့ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

(က) ဗဟိုကော်မတီနိုင်ငံရေး ဦးဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ
(ပေါ်လစီဗျူရီ)

- (၁) ဗသိန်းတင် (ခ) ခေါဆင် ဗဟိုဥက္ကဋ္ဌ
- (၂) ဖေတင့် (ခ) ခေမင် ပထမဒုဥက္ကဋ္ဌ
- (၃) ခင်မောင်ကြီး (ခ) ကူဖန် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ
- (၄) ကျော်မြ (ပန်ဆန်း) အဖွဲ့ဝင်
- (၅) အသားမည်းမျိုးမြင့် အဖွဲ့ဝင်
- (၆) ယန်ကွမ်း(ခ)တင်ရီ(ခ) အဖွဲ့ဝင်
ပိုက်ကုလား
- (၇) ကျင်မောင် အဖွဲ့ဝင်
- (၈) ရဲထွန်း အဖွဲ့ဝင်

(ခ) ဗကပဗဟိုကော်မတီဝင်များ

- (၁) ဗသိန်းတင် (ခ) ခေါဆင် ဥက္ကဋ္ဌ
- (၂) ဖေတင့် (ခ) ခေမင် ပထမဒုဥက္ကဋ္ဌ
- (၃) ခင်မောင်ကြီး (ခ) ကူဖန် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ
- (၄) ယန်ကွမ်း (ခ) တင်ရီ (ခ) အတွင်းရေးမှူး၊
ပိုက်ကုလား အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ

- (၉) ဇော်ပိုင် (ခ) ကျောက်မြင့် အတွင်းရေးမှူး၊
အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၁၀) တိုက်အောင် (ခ) ဝမ်ယင် အလယ်ပိုင်းဗျူရီ
- (၁၁) အသားမည်းမျိုးမြင့် မြောက်ပိုင်းဗျူရီ
- (၁၂) ကျော်မြ တပ်ပေါင်းစုတာဝန်ခံ
- (၁၃) ကျင်မောင် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၁၄) ဖေသောင်း မြောက်ပိုင်းဗျူရီ
- (၁၅) ဖရန်ဂန်ဒီး (ခ) ဖုံဆွေမြင့် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၁၆) သန်းရွှေ (ခ) ဟော်ကောင် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၁၇) ဘသန်း မြောက်ပိုင်းဗျူရီ
- (၁၈) စောဟန် တနင်္သာရီတိုင်း
- (၁၉) ရဲထွန်း (ပီကင်း)အဝေးရောက်
သံကိုယ်စားလှယ်
- (၂၀) ရန်ဝေး (ခ) ရဲဘော်ထွန်း ဗဟိုဌာနချုပ်ရုံးအုပ်
- (၂၁) ရဲဘော်သက်ထွန်း (၁၆၊ ၇၊ ၈၀) အလင်းဝင်
- (၂၂) ရဲဘော်စိုးကြည် (၁၁၊ ၁၀၊ ၇၅) ကျဆုံး

(ဂ) အရန်ဗဟိုကော်မတီဝင်များ

- (၁) ကြည်ပြိုင် (ခ) တိန်ကျီဖင့် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၂) စိုးသိန်း (ခ) လင်ထင် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၃) စိုးလွင် တနင်္သာရီ
- (၄) စံသူ (ခ) လင်စံ တပ်မ (၆၈)
- (၅) မြမင်း (ခ) ထွန်းမြင့် အလယ်ပိုင်းဗျူရို
- (၆) မောင်မောင်စိန် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၇) ရဲဒင်(ခ)ရီကျင့်(ခ)ထွန်းလွင် တပ်မ (၆၈)
- (၈) သိန်းအောင် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၉) အေးငွေ (ခ) ဝူမင်း အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ
- (၁၀) အေးလွင် တပ်မဟာ (၇၆၈)
- (၁၁) ကြိုးချင် (ခ) ကျော်စိန် တပ်မ (၄၈)
- (၁၂) စိုင်းအောင်ဝင်း မြောက်ပိုင်းဗျူရို
- (၁၃) တုံကြည်ဖင့် (ခ) စစ်ပြန့် မြောက်ပိုင်းဗျူရို
- (၁၄) ဖုံကြားရှင် စစ်အကြံပေးအရာရှိ
- (၁၅) အုန်းကြည် (ခ) ဝမ်ဖူးမြင့် တပ်မ (၄၇)
ကုန်သွယ်ရေးအရာရှိ
- (၁၆) ဇော်လီ တပ်မ (၄၈)

(ဃ)ဗဟိုစစ်ကော်မရှင် (ဂ) ဦး

- (၁) ဗသိန်းတင် ဥက္ကဋ္ဌ
- (၂) ကျော်ဇော (နောက်မှခန့်) ပထမဒုဥက္ကဋ္ဌ
- (၃) အသားမည်းမျိုးမြင့် ဒုတိယဒုဥက္ကဋ္ဌ
- (၄) တိုက်အောင် အဖွဲ့ဝင်
- (၅) ကျောက်လင် အဖွဲ့ဝင်
- (၆) ဇော်မိုင်(ခ)ကျောက်မြင့် အဖွဲ့ဝင်
- (၇) ရဲဒင်(ခ)ရီကျင့်(ခ)ထွန်းလွင် အဖွဲ့ဝင်
- (၈) ဖုံကြားရှင် အဖွဲ့ဝင်

ဗဟိုကော်မတီအသစ်ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် ဇွန်လတွင် တပ်မဟာ (၁၂) သည် သံလွင်အနောက်ဘက်ကမ်း မန်ကျောင်းနားခါနယ်မြေသို့ ဝင်ရောက်လှုပ်ရှားခဲ့သည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလဆန်းပိုင်းတွင် ၄၀၄၅ တပ်မဟာသည် S.S.A တပ်များနှင့် ပူးပေါင်းလှုပ်ရှားရန် သံလွင်အနောက်ဘက်သို့ ဖြတ်ကျား၍ မိုင်းခေ၊ မိုင်းတုံ၊ နိုင်းလားနှင့် မိုင်းရှူး၊ ကျေးသီးမံစံ တစ်ဝိုက်လှည့်လည် ခြေကုပ်ယူခဲ့၏။

တစ်ပြိုင်နက်မှာပင် တပ်မဟာ (၈) လက်အောက်ခံ

၅၀၃/၃၀၃၅/၄၀၄၈ တပ်ရင်းများသည် (၈၁၅) စစ်ဒေသမှ
 ရင်း (၁၂/၁၄/၁၈) တို့နှင့် ပူးပေါင်းကာ အင်အား ၁၂၀၀
 ခန့်ဖြင့် ကျိုင်းတုံနယ်မြေသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခဲ့ကြ၏။
 နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်တွင် မိမိ ကချင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း
 (၅) မှ တပ်စိတ် ၅ စိတ် အခြေပြုထားသော မိုင်းပါလှို
 စခန်းကိုလည်းကောင်း၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၈ ရက်တွင် ကျိုင်း
 လတ်စခန်းကိုလည်းကောင်း သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းစခန်း
 များကို မိမိ ခမရ (၁၀၈) စစ်ကြောင်းများမှ ဒီဇင်ဘာလ
 အတွင်း ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ခဲ့ရာ ထိုအင်အားစုများ ဒီဇင်
 ဘာလ ၁၆ ရက်တွင် နမ့်မလွေချောင်းမြောက်ဘက်သို့
 ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ကြ၏။

အခန်း (၂)

ခြူးရွှေ ပန်ကောက်တိုက်ပွဲများဖြစ်ပွားခြင်း

၁၉၇၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် တရုတ်ပြည်
 အမြဲတမ်းပြည်သူ့ကွန်ဂရက်ဥက္ကဋ္ဌ မဒမ်တိန်ရင်ချောင်းသည်
 မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရထံ ချစ်ကြည်ရေးခရီး လာရောက်ခဲ့၏။
 အိမ်တိန်ရင်ချောင်းကား တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ဝန်ကြီး
 ချန် ချူအင်လိုင်း၏ဇနီး ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်၌ တရုတ်
 ပြည်တွင် ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေး အရှိန်လျှော့စပြုလာ၏။

ဥက္ကဋ္ဌကြီး မော်စီတုံးလည်း ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့ သည်ကြားမှ လက်လွန်ခြေလွန်ဖြစ်နေသော ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေးကို ထိန်းနေရသည်။ ပါတီတွင် သူ၏ဇနီး မဒမ်ချန်ချင်းနှင့် လေးဦးဂိုဏ်းက ခြယ်လှယ် ကြိုးကိုင် နေသည်။ တရုတ်ပြည်သူ့တပ်မတော်ဦးစီးချုပ် မာရှယ် လင်ပြောင်သည်လည်း လေးဦးဂိုဏ်း၏ အန္တရာယ်ကြောင့် ရုရှားနိုင်ငံသို့ ထွက်ပြေးရာ လေယာဉ်ပျက်ကျ ကွယ်လွန် သွားခဲ့သည်။ မော်စီတုန်းတွင် လူကောင်းသူကောင်းများ မရှိတော့။ ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးချုပ် ချူအင်လိုင်ကိုပင် ပြန်လည်တာဝန်ပေးရသည်။ ချူအင်လိုင်မှာလည်း ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရရာ အလုပ်များ ကောင်း စွာမလုပ်နိုင်တော့။ ထို့ကြောင့် ဇနီး မဒမ်တိန်ရင်ချောင်းအား အချို့အရေးကြီးတာဝန်များကို ခွဲပေးခဲ့ရသည်။

တိန်ရင်ချောင်းက အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများသို့ ချစ် ကြည်ရေးခရီးများ လည်ပတ်ပြီး နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးများ ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ တိန်ရင် ချောင်း မြန်မာနိုင်ငံသို့ လာရောက်လည်ပတ်ခြင်းအား ဗကပ တို့က မနှစ်သက်နိုင်ခဲ့။

“ဒို့ - မဒမ်တိန်ရင်ချောင်း ခရီးစဉ်ကို တုံ့ပြန်တဲ့ အနေနဲ့ တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲ တိုက်ပြလိုက်ရမယ်။ ဒါမှ တရုတ် ဝန်ကြီးတွေ ငါတို့ကို လေးစားသွားမယ်”

ဗကပဗဟိုကော်မတီက အထက်ပါအတိုင်း ဆုံး ခြတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဗကပတို့သည် ဟိုဝန်ဒေသစိုးမိုးရေး စီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ ချာ ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး ပြစ်ပွားလေတော့သည်။

ဆိုက်ပွဲမဖြစ်မီ ဝေဘုယျအခြေစိုက်နေ

တိုက်ပွဲမဖြစ်မီ ရန်သူ မိမိတပ်အခင်းအကျင်းနှင့် ဝေဘုယျအခြေစိုက်နေမှုများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

၁။ ရန်သူ

၁၉၇၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှာပင် ဗဟိုစစ် တော်မရှင်မှ ရဲဘော်ထွန်းလွင်နှင့် စစ်အကြံပေး ဗိုလ်မှူး ချစ်ဟောင်း ကျော်ဇော လိုက်ပါလာသော တပ်ရင်း ၅၀၄၆/၅၀၁/၀၄၂ တပ်မဟာ (၁၂) လက်အောက်ခံတပ်ရင်း ၆/၉/၁၈/၂၂ တို့နှင့် အရှေ့မြောက် စစ်ဒေသအခြေစိုက်

www.burmeseclassic.com

တပ်အပြင် ပြည်သူ့စစ်များ စုစုပေါင်းအင်အား ၄၀၀၀ ကျော်သည် ဟိုပန်ဒေသသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြလေသည်။

စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ထိုတပ်ဖွဲ့ကြီးမှ တပ်ရင်း ၄၀၄၆/၀၄၂/၅၀၁ နှင့် လက်နက်ကြီး တပ်ရင်း တို့သည် ကျင်ချမ်းဒေသကို ဖြတ်လျက် ဗင်းဟင် ဟိုစွန် ဒေသသို့ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ၎င်းမှ အင်အား ၃၀၀ ခန့်သည် တပ်ထိန်သို့လည်းကောင်း၊ စက်တင်ဘာ ၂၃ ရက်နေ့ တွင် တပ်မဟာ (၁၂) လက်အောက်ခံ တပ်ရင်း ၀၁၆ နှင့် ၀၁၈ မှ အင်အား ၃၀၀ ခန့်သည် ၈၂ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်း ၄ လက်၊ ၅၇ မီလီမီတာ နောက်ပွင့် ၄ လက်၊ ၆၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်း ၄ လက်နှင့်အတူ မိုင်းမောဘက်မှ ကျင်ချမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ စက်တင်ဘာ ၂၇ ရက် နေ့တွင်မူ ၎င်းအင်အားစုများထဲမှ ၂၀၀ ခန့်သည် ဟိုစွမ်း၊ ပန်ဟိုရှမ်းနှင့် ဗင်းဟင်သို့ ရောက်ရှိပြီး နယ်မြေခံတပ် များနှင့် ပူးပေါင်းခဲ့ပါသည်။ အမာခံတိုက်ခိုက်ရေးအင်အား ၁၅၀၀ ခန့်ကို စုစည်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။ လတ်တလော ဗကပတို့၏တပ်တည်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

(က) အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသဌာနချုပ် - ပန်ဆန်း

- (ခ) တပ်ရင်း ၄၀၄၆/၀၄၂/၅၀၁ နှင့် အမှတ် ၁၇၇ လက်နက်ကြီးတပ်ရင်း - ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်း
- (ဂ) လက်နက်ကြီးတပ်ရင်းတစ်ရင်းနှင့် အင်အား ၃၀၀ ခန့်-တပ်ထိန်
- (ဃ) ရှေ့တန်းဌာနချုပ် - ဗင်းဟင်နှင့် ဖာလင်တောင်ကြော
- (င) တပ်ရင်း ၀၁၆/၀၁၈/၉/၂၂ နှင့် မိုင်းမောခရိုင် တပ်၊ ကိုးကန့်ခရိုင်တပ် အင်အား ၁၅၀၀ ခန့် တိုက်ခိုက်ရေးအရံ

၂ မိမိတပ်

ထိုစဉ်က မိမိတပ်များ၏ တပ်ဖြန့်ခွဲမှုမှာ အောက် အတိုင်းဖြစ်သည်။

- (က) တပ်မဌာနချုပ်များ
 - ရှေ့တန်းအမှတ် (၉၉) ခြေမြန်တပ်မ ဌာနချုပ် - ကွတ်ခိုင်
 - ရှေ့တန်းအမှတ် (၇၇) မြေမြန်တပ်မ ဌာနချုပ် - လားရှိုး

- (ခ) ပါဝင်သောတပ်များ (တိုက်ခိုက်ရေးတပ်)
 - ရှေ့တန်းအမှတ် (၉၉) ခြေမြန်တပ်မဌာန ချုပ်တွင် နည်းဗျူဟာ ၂ ခုနှင့် တပ်ရင်း ၇ ရင်း ပါဝင်သည်။
 - ရှေ့တန်းအမှတ် (၇၇) ခြေမြန်တပ်မဌာန ချုပ်တွင် နည်းဗျူဟာ ၁ ခုနှင့် တပ်ရင်း ၃ ရင်း ပါဝင်သည်။
- (ဂ) အကူလက်ရုံးဝန်ထမ်းတပ်များ
 - ၁၀၅ မီလီမီတာအမြောက် ၄ လက်
 - ၇၆ မီလီမီတာအမြောက် ၄ လက်နှင့် ၁၂၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းကြိုး ၂ လက်
 - ၆ ပေါင်ဒါအမြောက် ၂ လက်
 - ဘရင်းကယ်ရီယာ ၄ စီး
 - ၂၀ မီလီမီတာဟစ်စပန်နိုစက်အမြောက် ၂ လက်
 - အမှတ် (၂၂၂) ထောက်ပံ့နှင့် ပို့ဆောင်ရေး တပ်ဆွယ် တစ်ခု
 - အမှတ် (၂၂၂) ထောက်ပံ့ရေးတပ်မှ

မော်တော်ယာဉ်တပ်စုတစ်စု

- (ဃ) ပြည်သူ့ရဲနှင့်ပြည်သူ့စစ်များ
 - ပြည်သူ့ရဲ။ ကွမ်းလုံး၊ ဟိုပန်း၊ ပန်လုံမှ အင်အား ၁၈၃ ယောက်
 - ဝရဲများ။ ပန်ပိုင်၊ ဘောင်တင်၊ ရောင်ကလူမှ အင်အား ၁၅၀ ယောက်
 - ပြည်သူ့စစ်။ ကွမ်းလုံး၊ ဟိုပန်းမြို့နယ်များမှ ပြည်သူ့စစ်အင်အား ၁၀၅ ယောက်
 - ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့နှင့် သတင်းထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့။ ဟိုပန်း၊ ပန်လုံ၊ ကွမ်းလုံဒေသမှ အင်အား ၇၆ ယောက်

၃။ မြေပြင်အခြေအနေ

ဟိုပန်းမြို့နယ် တောင်ခြမ်းနှင့် အရှေ့ခြမ်းဒေသမှာ တွင်းလုံဒေသကဲ့သို့ပင် မြေနိမ့်လွင်ပြင်နည်းပါးပြီး တောင်ထိပ်လည်ဝန်းရံလျက် လျှိုမြောင်တောင်တန်းများ ထူထပ်ထိန်းချုပ်လေသည်။ တောင်များမှာ အဓိကအားဖြင့် တောင်ကြောက်တန်းလျက်ရှိ၏။ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်း

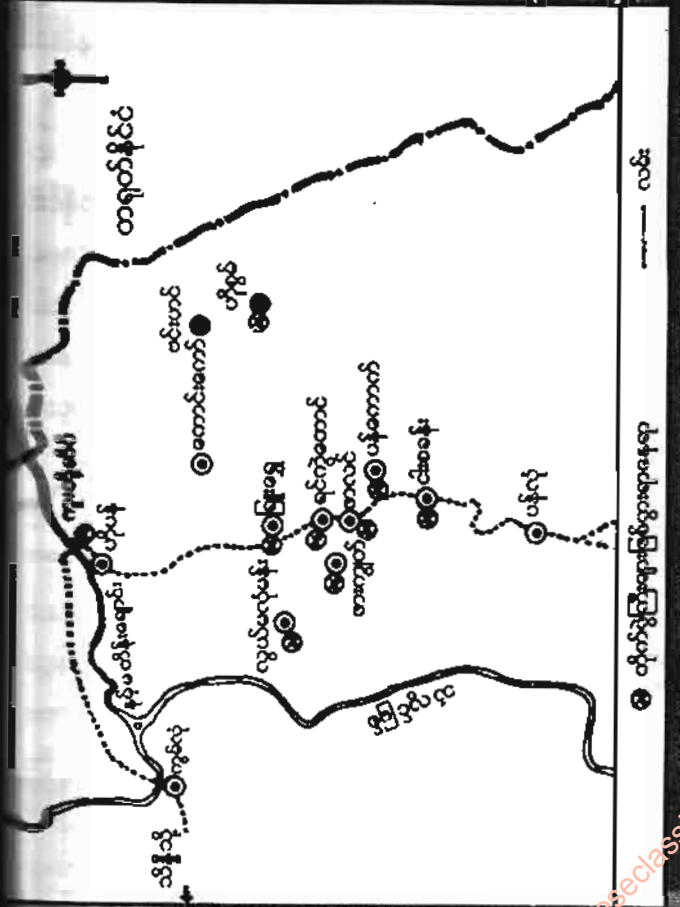

www.burmeseclassic.com

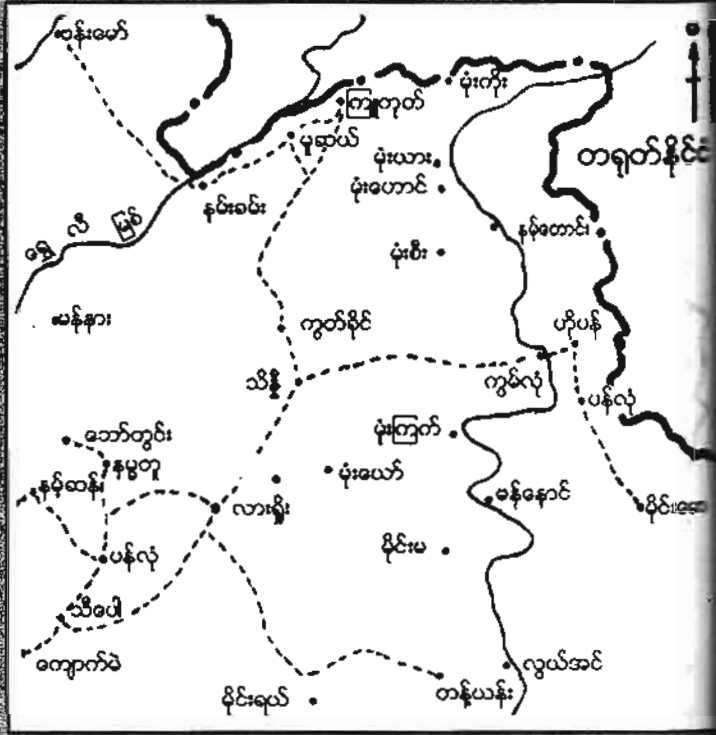
အနေဖြင့် ဟိုပန်၊ ပန်လုံ၊ မိုင်းမောအထိ ကားလမ်းပေါက် ပေသည်။

အဓိကတိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့သော ခြူးရွှေစခန်း သည် ညီညာမတ်စောက်သော ဆင်ခြေလျှောရှိသည့် တောင်ကုန်းဖြစ်သည်။ ဆင်ခြေလျှောအစပ်တွင် သစ်ပင်ကြီး အနည်းငယ်နှင့် သက်ကယ်တောများရှိသည်။ စခန်းပတ် လည် ကိုက် ၁၅၀ ခန့်အား မြင်ကွင်းများ ရှင်းလင်းထား ရှိပါသည်။ စခန်းအား သံဆူးကြိုး ၃ ထပ် ကာရံထားပြီး ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းများ၊ ကတုတ်ကျင်းများ၊ ခံစစ်ကျင်း များ အဆင့်ဆင့်ဖြင့် ခံစစ် တည်ဆောက်ထားပါသည်။ ဟိုပန်၊ ပန်လုံသွား ကားလမ်းမှတစ်ဆင့် လူသွားလမ်း အတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့သွားပါက ခြူးရွှေစခန်းသို့ ရောက် ရှိနိုင်ပါသည်။

ထိုဒေသရှိ တစ်စခန်းအတော်များများမှာ ကွက် ကြားကွက်ကြား တောအုပ်နှင့် အချို့နေရာများ၌ တောင် ပြောင်များပေါ်တွင် တပ်စွဲထားရှိပါသည်။ အချို့စခန်းများ ကို အဝေးကပင် မြင်နိုင်ပါသည်။ အဓိကဆက်သွယ်ရေး လမ်းကြောင်းကြီးမှာ ဟိုပန် ပန်လုံ ကားလမ်းမကြီးပင်

ဟိုပန်ဆေ တိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွဲကြား (၁၉၇၇-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)

မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့မြောက်ဒေသပြမြေပုံ

မြန်မာ

ရာသီဥတုအခြေအနေ

ရာသီဥတုမှာ မိုးအကုန် ဆောင်းအကူး ရာသီဖြစ်၍ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြူခိုးများ အနည်းငယ်အုံ့ဆိုင်းနေတတ်ပြီး မြင်ကွင်းကန့်သတ်ချက်ရှိပြီး အအေးဓာတ်လည်း အနည်းငယ်ရှိပါသည်။ မကြာခဏ မိုးဖွဲလေးများ ရွာသွန်းနေတတ်ပါသည်။

ဇီဝိတ်ပွဲများစတင်ဖြစ်ပွားခြင်း

၁၉၇၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလလယ်တွင် ဟိုပန့် သို့မဟုတ် စုဖွဲ့ခဲ့သော ဗကပဟိုစစ်ကော်မရှင်မှ ရဲဘော်များနှင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇော်တို့ ဦးစီးသည့် အဖွဲ့အစည်းအား ၄၀၀၀ ခန့်သည် ရည်မှန်းချက်အသီးသီးဖြင့် ဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြရာ စက်တင်ဘာလကုန် အောက်တိုဘာလဆန်း၌ သက်ဆိုင်ရာ ရည်မှန်းချက်များအညို ရောက်ရှိသွားကြရာ အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့မှစ၍ ၆ နာရီတွင် ခြူးရွှေစခန်းသို့ ချဉ်းကပ်စဉ် လွယ်လ

ရွာသစ်တွင် အခြေပြုထားသည့် ရှေ့တန်းအမှတ် (၃) ကချင်
သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းမှ လှုပ်ရှားတပ်စုနှင့် စတင်ထိတွေ့ရာ
မှ နာမည်ကျော် ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး စတင်
ခဲ့ပါသည်ခင်ဗျား။

ဦးစွာပထမ တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ခုလုံးအား ခြုံငုံ
ဖော်ပြပါမည်။

တိုက်ပွဲအကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြချက်

ဗကပတို့သည် အကြိမ်ကြိမ် သေဖူးသည်တိုင်
ပျဉ်ဖိုးကို နားမလည်နိုင်ဘဲ ရှိခဲ့ကြသည်။ သံလွင်အရှေ့ခြမ်း
ကို လွှမ်းမိုးနိုင်ရေး မဟာဗျူဟာ ရည်မှန်းချက်ကိုလည်း
မစွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ဗကပတို့သည်
ကွမ်းလုံအရှေ့ခြမ်း ဟိုပန်ဒေသ စိုးမိုးသိမ်းပိုက်ရေးကို
အဆုံးအဖြတ်ပေး တိုက်ပွဲကြီးတစ်ပွဲအဖြစ် ဖန်တီးကာ
အခြေခံနယ်မြေ တည်ဆောက်နိုင်ရန်အတွက် မီးကုန်
ယမ်းကုန် ကြိုးပမ်းလာခဲ့ကြပြန်ပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲများတွင်
ခြူးရွှေ ပန်ကောက်တိုက်ပွဲများ အပါအဝင်ဖြစ်ပြီး အရှေ့

ဦးစွာတိုင်း စစ်ဌာနချုပ်နယ်မြေတွင် ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ ၃ ရက်နေ့မှ ၃၁ ရက်နေ့အထိ သင်
တန်းကြိုသည်။ ယင်းတိုက်ပွဲတို့သည်ကား တပ်မတော်
အဖွဲ့တပ်မတော်ကဏ္ဍတွင် မော်ကွန်းထိုးရမည့် တိုက်ပွဲ
ကြီးများ ဖြစ်လာသကဲ့သို့ ဗကပတို့၏ မဟာဗျူဟာ
ရည်မှန်းချက်ကြီးကို အပိုင်းပိုင်း အတစ်တစ်ဖြစ်အောင်
နှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့သော တိုက်ပွဲများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတိုက်
ပွဲများ ပါဝင်သော စစ်ဆင်ရေးအမည်မှာကား “ရဲမင်း
အောင် စစ်ဆင်ရေး”ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ယင်းတိုက်ပွဲများ မဖြစ်ပွားမီအချိန်ကပင် တပ်
မတော်သည် ရန်သူ့လုပ်ဆောင်နိုင်မည့် အလားအလာများ
ကို သိရှိနေသည့်အပြင် ဒေသခံတိုင်းရင်းသား မိဘပြည်သူ
တို့ကလည်း ဗကပတို့၏လှုပ်ရှားမှုများကို သတင်းပေးပို့
ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့အပြင် အချိန်မီ အမြင်မှန်ရရှိခဲ့ကြပြီး
တပ်မတော်သို့ လက်နက်ချ အလင်းဝင်ရောက်လာကြ
ရုံသာမကလည်း တန်ဖိုးရှိသော သတင်းများကို ဖော်
ပြပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုသတင်းများအရ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ဗကပအင်အား ၁၅၀

www.burmeseclassic.com

ခန့်သည် ၈၂ မမ ငါးလက်နှင့်အတူ မန်မိုင်ဘက်မှ ကျင်
ချမ်းကို ဖြတ်၍ ဗင်းဟင်ဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားသော
သတင်းများကိုလည်းကောင်း၊ စက်တင်ဘာလ ၂၇ ရက်
နေ့တွင် ဗကပအင်အား ၃၀၀ ခန့်သည် မန်မန်ဆိုင်ဘက်မှ
ကျင်ချမ်းသို့ ထပ်မံရောက်ရှိလာပြီး ၎င်းတစ်ဝိုက်တွင်ဖြန့်ခွဲ
အခြေပြုနေသော သတင်းများကိုလည်းကောင်း၊ အောက်
တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့မှ စတင်ကာ ရန်သူလှုပ်ရှားမှုများကို
သိရှိနေရပေသည်။ ထို့အပြင် အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်
နေ့တွင် ဟိုပန်တပ်စခန်းသို့ လက်နက်ချ အလင်းဝင်
ရောက်လာသော ဗကပ တပ်ရင်း (၄၀၄၆)မှ တပ်သား
အဆင့်ရှိသူတစ်ဦးနှင့် အောက်တိုဘာလ ၉ ရက်နေ့ညက
ဟိုပန်တပ်စခန်းသို့ပင် လက်နက်ချလာသော ထိုတပ်ရင်းမှ
တပ်စုမှူးအဆင့်ရှိ လီချောက်စင်းတို့အား စစ်ကြောရရှိ
ချက်တို့အပေါ်မှလည်း ဗကပ အရှေ့မြောက်ဒေသမှ တိုက်
ရိုက်ကွပ်ကဲသော ဗကပ တပ်ရင်း (၅၀၁)၊ (၁၀၈)၊ (၀၄၂)၊
(၄၀၄၆)နှင့် အမှတ်(၁၇၇) လက်နက်ကြီးတပ်များသည်
စက်တင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့မှ စတင်ကာ ဟိုစွမ်ဒေသသို့
ဝင်ရောက်စုဖွဲ့လျက် တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ရန်အတွက် ကြိုတင်

ငြင်ဆင် လေ့ကျင့်မှုများ ပြုလုပ်လျက်ရှိကြောင်းကိုပါ
ဆော်ထုတ်သိရှိရပေသည်။

ဦးစွာပထမ ဟိုပန်ကူးတို့ဆိပ်တွင် ဖြစ်ပွားသော
တိုက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်ပြီး ရန်သူတို့ အထိနာစေခဲ့ကြောင်းကို
ဆင်ပြုလိုပေသည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃
ရက်နေ့ နံနက် ၄ နာရီ အချိန်ခန့် တွင် ဗကပ အင်အား
၁၅၀ တို့သည် နှစ်တစ်ဘက်မှတစ်ဆင့် ညောင်ပင်ကုန်း
နှင့် ကူးတို့ဆိပ် စခန်းအကြား လျှိုအတွင်းမှဝင်ကာ
အင်အား ၇၀ တို့သည် တပ်မတော် စစ်ကူစစ်ကြောင်း
များကို ပိတ်ဆို့ဟန့်တားနိုင်ရန် ကားလမ်းတစ်လျှောက်၌
အုတ်ယူထားခဲ့ကြပါသည်။ ကျန်ရှိနေသော အင်အားစုက
ဆပ်မတော်နှင့် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ပူးပေါင်း တပ်စိတ်
ဆစ်စိတ်မျှသာရှိသော “ကူးတို့ဆိပ်စခန်း” ကို ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် အလွယ်တကူ သိမ်းပိုက်
နိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သော ရန်သူတို့သည် တပ်မတော်နှင့်
ဆက်တွေ့ရင်ဆိုင်ကြရသောအခါ မှန်းချက် မကိုက်ခဲ့ပေ။
ဆပ်မတော်အနေဖြင့်လည်း စခန်းကို အတိုက်ခံရသည်နှင့်
ဆစ်ပြိုင်နက် စခန်းအပြင်ဘက်တွင် ကာကင်းထုတ်

ထားသော တပ်စိတ်မှ ရန်သူ့နောက်ကျောကို ဝိုင်းပတ်၍ လည်းကောင်း၊ ကူးတို့ဆိပ်မြောက်ဘက်စခန်းမှ တပ်စိတ် ကလည်း ပစ်ကူပေး တိုက်ခိုက်၍လည်းကောင်း တိုက်ပွဲဝင် ခဲ့သည့်အပြင် စခန်းအတွင်းရှိ တပ်စိတ်ကလည်း မိမိတို့ ထက် အဆပေါင်းမြောက်မြားစွာသာလွန်သော ဗကစ တို့အား အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးတမ်းစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ရွပ်ရွပ် ခွဲခွဲ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရန်သူသည် ထိုနေ့ နံနက် ၅ နာရီခွဲအချိန်တွင် ကစဉ့်ကလျားဖြင့် ဆုတ်ခွာ ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။ ၎င်းတို့၏ အလောင်း ရှစ်လောင်းနှင့် ကျည် ၈၀၀ တောင့်တို့ကိုပင် သယ်ယူ မသွားနိုင်ခဲ့ကြတော့ပေ။ စင်စစ်အားဖြင့် ထိုတိုက်ပွဲသည် ဟိုပန်ဒေသတစ်ခုလုံးအတွက် အဓိက အကျဆုံးသော လမ်းကြောင်းထိန်း စခန်းတစ်ခုဖြစ်ပေရာ ထိုစခန်းကျ သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုနှင့် တပ်များ သယ်ယူရွှေ့ပြောင်းမှုတွင် များစွာအခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင် ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဗကစတို့သည် ဟိုပန်ဒေသတိုက် ပွဲများကို တစ်ချိန်တည်းတစ်ပြိုင်တည်း ဆင်နွှဲခဲ့ရာတွင် ထို ကူးတို့ဆိပ်စခန်းသည်လည်း ၎င်းတို့၏ပစ်မှတ်အဖြစ်

တပ်မှတ်ခြင်းခံရသည့် စခန်းတို့အနက် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချက်ကို ရိပ်စားမိသော တပ် သားသားတို့သည် အင်အားအလုံးအရင်းနှင့် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လာသော ရန်သူတို့ကို ကျားကုတ်ကျားခဲ ခုခံ ချွန်းလှန်နိုင်ခဲ့ကြပေသည်။

ဗကစ တို့သည် ထိုစခန်းရှေ့တွင်သာ အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်မဟုတ်ဘဲ တိုက်ပွဲမှ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာရာ တစ်တစ်လျှောက်တွင်လည်း တပ်မတော် ကင်းပုန်းတပ် စိတ်များ၏ ချေမှုန်းမှုဒဏ်ကို ဆက်လက်ခံစားခဲ့ကြရ ပေသည်။ ထိုနေ့တွင် ဟိုပန်မြို့၊ မြေကျေးရင်းစခန်းမှ ကင်းပုန်းထုတ်ထားသော တပ်စိတ်နှစ်စိတ်သည် ကူးတို့ ဆိပ် စခန်းတွင် တိုက်ပွဲဖြစ်သံ ကြားလျှင်ကြားချင်း ရန်သူ ဆုတ်ခွာလာနိုင်သောလမ်းမှ ချွန်တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် ပြင်ဆင် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ကြသည်။ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် ထိုအခင်းအား ၇၀ ခန့်သည် ဒဏ်ရာရသူများကို သယ် ဆောင်၍ ကူးတို့ဆိပ်ဘက်မှ လမ်းမကြီးအတိုင်း ကစဉ့် ကလျား ဆုတ်ခွာလာသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ တပ် မတော် ကင်းပုန်းတပ်စိတ်သည် ထိုရန်သူအဖွဲ့ကို

www.burmeseclassic.com

စနစ်တကျ ဖြတ်တောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ရန်သူမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ထပ်မံအတိုက်ခံလိုက်ရသည်အတွက် သွေးစူးသွေးတန်းဖြင့် ကစဉ့်ကလျား ထွက်ပြေး သွားခဲ့ကြရပြန်ပါသည်။ ယင်းတို့၏ အလောင်း ခုနစ်လောင်း၊ လက်နက်လေးလက်နှင့် ၄၀ မမ ငုံးသီးများကိုလည်း ပြန်လှည့်မကြည့်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ နောက်ရက်များတွင်လည်း ၎င်းတို့ဆုတ်ခွာရာ နေရာတစ်ဝိုက်သို့ ထပ်မံရှင်းလင်းရာ မြှုပ်နှံထားခဲ့သော ဗကပ အလောင်း ၁၁ လောင်းနှင့် လက်နက်နှစ်လက်၊ အခြား ခဲယမ်းပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပြန်ပါသည်။

အလားတူ ထိုနေ့ ညက ရွှေဝါစခန်းမှ တစ်ပြည်သူ့ရဲ ပူးပေါင်းတပ်စိတ် နှစ်စိတ်သည် ကင်းပုန်းဝင်နေရာမှ ကူးတို့ဆိပ်တွင် တိုက်ပွဲဖြစ်သံကြားလျှင်ကြားချင်းလမ်းမှ ပိတ်ဆို့ဖြတ်တောက်တိုက်ခိုက်ရန် ချီတက်စဉ် ဗကပ အင်အား ၃၀ ခန့်နှင့် တွေ့ဆုံ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပြန်ပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင်လည်း ဗကပတို့သည် ၎င်းတို့၏ အလောင်းနှစ်လောင်းကို ထားရစ်ခဲ့ရပြန်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုကူးတို့ဆိပ် တိုက်ပွဲဖြစ်စဉ် တစ်လုံးကို ခြုံငုံကြည့်မည်ဆိုပါက ဗကပတို့သည် ဆက်သွယ်

လမ်းကြောင်း၏ အဓိကကျသော အပိုင်းအဆစ်တစ်ခုဖြစ်သည့် ကူးတို့ဆိပ်စခန်းကို သာလွန်အင်အားဖြင့် နိုင်နိုင်နိုင်နိုင် စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း စခန်းကို ချေမှုန်းရန်အပြင် ၎င်းတို့၏ အလောင်း ၂၈ လောင်းနှင့် ထုတ်နက် ခြောက်လက်၊ ခဲယမ်းပစ္စည်းမျိုးစုံကို ထားရစ်ခဲ့ရာ ကစဉ့်ကလျားနှင့် အရှုံးပေး ဆုတ်ခွာသွားသည်ကို တွေ့ရှိရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် မိမိဘက်မှ ဖြည့်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် နှစ်ဦးသာ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပြီး တပ်မတော်အတွက် သာမက ဟိုပန်မြို့ လူထု၏ ခရီးလမ်းကြောင်းတို့ကိုပါ ကာကွယ်ပေးနိုင်ခဲ့ပေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ယင်းတိုက်ပွဲသည် ရန်သူ၏ တိုက်စစ်ကို ထန်ပြန်သံ ချေဖျက်နိုင်ခြင်းဖြင့် ရန်သူကို အထိနာစေခဲ့သော တိုက်ပွဲတစ်ပွဲဟုသာ ပြောရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဗကပတို့သည် ဟိုပန်ဒေသကို အပြီးအပိုင် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် ရည်ရွယ်ထားပြီးဖြစ်သည်အလျောက် ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့ ညနေ ၆ နာရီတွင် ခြူးရွှေစခန်းအနီး လွယ်လရွာသစ်တွင် အခြေစိုက်ထားသော ရှေ့တန်း အမှတ်(၃) ကချင် သေနတ်ကိုင်

တပ်ရင်းမှ တပ်စုတစ်စုအား အင်အား ၃၀၀ ကျော်ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုတပ်စုကလည်း ပြင်းထန်စွာ ပြန်လည်ခုခံခဲ့သော်လည်း မြေအနေအထားအရလည်းကောင်း၊ အင်အားချင်း ကွာခြားလွန်းလှ၍လည်းကောင်း ထိုရွာမှ အဖွဲ့ခွဲကာ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ ရပါသည်။ အလားတူ ခြူးရွှေစခန်းမှ ကာကင်းတပ်စိတ်ကိုလည်း အင်အား ၁၀၀ ကျော်ဖြင့် ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ထိုတပ်စိတ်မှာလည်း ကောင်းကော်စခန်းသို့ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရပါသည်။ ဗကပ တို့သည် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့ နံနက် ၆ နာရီ မိနစ် ၂၀ အချိန်တွင် တပ်မတော်မှ အင်အား ၂၀ ယောက်ဖြင့်သာ တပ်စွဲထားသော “ခြူးရွှေစခန်း”အား လူအင်အား ၂၀၀ ကျော်ဖြင့် လက်နက်ကြီးပစ်ကူများ အဆမတန် အသုံးပြုကာ ဝိုင်းပတ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ တပ်မတော်မှ အပြင်းအထန် ပြန်လည်ခုခံခဲ့ကြသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် အဖွဲ့များခွဲကာ ဟိုပန်သို့ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ကြရပါသည်။

ထို့အတူ ထိုနေ့နံနက် ၆ နာရီမှ စတင်ကာ တပ်နှင့်ပြည်သူ့ရဲ ပူပေါင်းအင်အား ၃၇ ယောက်သာရှိ

ပန်ကောက်စခန်းကိုလည်း ဗကပတပ်ရင်း(၅၀၁)နှင့် (၁၁၀)တပ်ရင်းနှစ်ရင်း အင်အားဖြင့် လက်နက်ကြီးများ အသုံးပြုကာ အပြင်းအထန် ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပြန်ပါသည်။ တပ်မတော်သားတို့သည် ဗကပတို့နှင့် ထွေးလုံးဝတ်တိုက်ခိုက်ရသည်အထိ ကျားကုတ်ကျားခဲ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း တပ်ခွဲမှူးအပါအဝင် အကျအဆုံး မှုတ်ခဲ့ရပြီးသည့်နောက် ထိုစခန်းကို လက်လွှတ်ပေးခဲ့ရပါသည်။ အလားတူ ပန်ကောက်အောက်စခန်းကိုလည်း ခုခံလက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရာ အင်အား ၁၂ ယောက်သာ ရှိသော ထိုစခန်းကိုလည်း ယာယီအားဖြင့် စွန့်ခွာပေးခဲ့ကြရပါသည်။

လွယ်မလုံမန်း စခန်းတွင်မူ ခြူးရွှေစခန်းဘက်မှ တိုက်ပွဲဖြစ်သံကြားရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တပ်မတော် အင်အား ၁၃ ယောက်တို့သည် တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ရန် အသင့်ပြင်ထားခဲ့ကြသည်။ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဗကပ အင်အား ၁၀၀ ခန့်သည် စခန်းသို့ ချဉ်းကပ်လာသဖြင့် ထောင်ပစ်ခတ်ရာမှ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ရန်သူသည်

စခန်းသိမ်းနိုင်ရန် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မိမိတပ်မတော်သားများ၏ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ခုခံမှုကို မကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့အပြင် တပ်စုတစ်စု စစ်ကူ ထပ်မံရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး တိုက်ပွဲများ ပြင်းထန်စွာ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားခဲ့ပါသည်။ ရန်သူသည် နှစ်ရက်တိုင်တိုင် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ဖားကျွတ်စခန်းဘက်သို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်၌ပင် ဖာလင်စခန်းရှိ တပ်၊ ပြည်သူ့ရဲပူးပေါင်းအင်အား ၁၂ ယောက်သည်လည်း ပန်ကောက်စခန်းတွင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည်နှင့် တိုက်ပွဲဝင်ရန် ပြင်ဆင်ထားခဲ့သော်ရာ ရန်သူမှ လူ လက်နက် အင်အားအဆမတန် အသုံးပြုတိုက်ခိုက်လာခဲ့ပါသည်။ တိုက်ပွဲချိန်ကြာလာရာ မိမိဘက်၌ ကျည်အားနည်းလာသဖြင့် စခန်းမှ ဆုတ်ခွာပေးလိုက်ရပါသည်။

ဗကပတို့သည် ခြူးရွှေ ပန်ကောက်အပါအဝင် ဟိုပန်ဒေသကို သိမ်းပိုက်ရာတွင် စီမံချက်ရှိရှိဖြင့် တစ်မတော်စခန်းများအား အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ တပ်မတော်အနေဖြင့်

ထိုသို့သော ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာသည့် ရန်သူများကို နှစ်ရွပ်ချွံချွံ ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ကြရပါသည်။ သို့ရာတွင် တပ်မတော်သည် မိမိတို့ပိုင်နယ်မြေကို တစ်လက်မမျှ အထိအပါး မခံနိုင်သည့်အပြင် ထိုစခန်းများသည် ဟိုပန်ဒေသတွက် အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည့် စခန်းများဖြစ်သည့် အလျောက် တန်ပြန် တိုက်စစ်ဆင်ခြင်းဖြင့် တပ်မတော်အတွက် ထင်ရှားသော သမိုင်းဝင်တိုက်ပွဲကြီးများ ဖြစ်ပွားလာခဲ့ရပေတော့သည်။ ထိုတိုက်ပွဲများသည်ကား တပ်မတော်အတွက် အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးလိုသည့် “အောင်ဇော်” ထက်သန်ခဲ့သည်နှင့်အမျှ တစ်ဖက်တွင် တပ်မတော်အင်အားကို ယာယီသိမ်းပိုက်နိုင်ရုံမျှဖြင့် သွေးနားထင်ဆုတ်နေသည့် အမျိုးသားသစ္စာဖောက်တို့၏ ရိုင်းပျမှုတို့ကို ဖြိုင်သည့်ပွဲဟုပင် ဆိုရပေတော့မည်။

ထိုကဲ့သို့သော ပြည်ပဩဇာခံ အမျိုးသားသစ္စာဖောက်တို့အား နောင်ကြည့်သွားအောင် ဆုံးမနိုင်ရန်အတွက် တပ်မတော်သည် တပ်များကို ပြန်လည်စုဖွဲ့ကာ စစ်များကို အသီးသီးဖွင့်လှက် ဖန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်ခဲ့ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဤသို့ တပ်မတော်က တန်ပြန်ထိုးစစ် ဆင်နွှဲနိုင်ရန်အတွက် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော စစ်မျက်နှာများတွင် ခြူးရွှေစစ်မျက်နှာ၌ ရှေ့တန်းအမှတ်(၃) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ ရှေ့တန်းအမှတ်(၁၀၃) ခြေမြန်တပ်ရင်း၊ ရှေ့တန်း အမှတ်(၁၂) ခြေမြန်တပ်ရင်း၊ ရှေ့တန်းအမှတ်(၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်းများ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ အလားတူ ရင်ကွဲတောင်တွင်လည်း စစ်မျက်နှာတစ်ခုဖွင့်၍ ရန်သူကို ထိုးစစ်ဆင်ခဲ့ရာ ယင်းစစ်မျက်နှာတွင် ရှေ့တန်းအမှတ်(၇) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ ရှေ့တန်းအမှတ်(၁၃) ခြေလျင်တပ်ရင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖားကျွတ် စစ်မျက်နှာတွင် ရှေ့တန်းအမှတ်(၈၀) ခြေလျင်တပ်ရင်းနှင့် ရှေ့တန်းအမှတ်(၈၁) ခြေလျင်တပ်ရင်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗင်းဟင်း၊ ဟိုစွမ် စစ်မျက်နှာတွင် ရှေ့တန်းအမှတ်(၁၀) ခြေလျင်တပ်ရင်း၊ ရှေ့တန်းအမှတ်(၁) ရှမ်းသေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း၊ ရှေ့တန်းအမှတ်(၃၆) ခြေလျင်တပ်ရင်းတို့မှ စစ်ကြောင်း တပ်ခွဲများဖြင့်လည်းကောင်း ပြင်ဆင်စုဖွဲ့ခဲ့ပါသည်။ ထိုစစ်ဆင်ရေးကြီး တစ်ခုလုံးကို ကွပ်ကဲရန်အတွက် နယ်လှည့် အရှေ့မြောက်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သည် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း၊

အမှတ်(၉၉) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ်သည် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင်လည်းကောင်း ကွမ်းလုံခရိုင်၊ ချောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် နယ်လှည့်အမှတ်(၁) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ် ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့သည် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ကွမ်းလုံမှ ဟိုပန်သို့ ပြောင်းရွှေ့စစ်ဆင်ရေးများကို အနီးကပ်ကွပ်ကဲခဲ့သည်။

ရန်သူအနေဖြင့်လည်း တပ်မတော်မှ ပြန်လည်စစ်ဆင်မည်ကို မျှော်လင့်ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း လူ၊ တပ်မှန်များ ဖြည့်တင်းခြင်း၊ ရှေ့ကာတပ်များ ထုတ်ခြင်း၊ တစ်ဖက်တစ်ရပ်အဖြစ် အပြန်အလှန် အကူအညီပေးနိုင်ရန် စသည်တို့ကို အလျင်စလို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုးစစ်ကို စတင်ဆင်နွှဲခဲ့ရာ ခြူးရွှေစစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့မှ ၂၇ ရက်နေ့အထိလည်းကောင်း၊ ရင်ကွဲတောင်စစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့မှ ၂၈ ရက်နေ့ထိ လည်းကောင်း၊ ဖားကျွတ်စစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့မှ ၂၇ ရက်နေ့အထိလည်းကောင်း ဟိုစွမ်စစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာ

လ ၂၉ ရက်နေ့မှ နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့အထိလည်း
 ကောင်း ပြင်းထန်စွာ တိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြပါသည်။
 ရန်သူသည် ၎င်းတို့ရရှိထားသော နေရာများအား လက်
 မလွှတ်တမ်း ကုပ်တွယ်ထားနိုင်ရန်အတွက် ၎င်းတို့တွင်
 ရှိသော ၇၅ မမ၊ ၅၇ မမ၊ ၈၂ မမ၊ ၆၀ မမ၊ ပျံနှင့် ၅
 များ လောင်ချာများဖြင့် ပြင်းထန်စွာခုခံကာကွယ်ပါသည်။
 တပ်မတော်သည် မည်သို့ပင် ရန်သူကျည်များ မိုးသီး
 မိုးပေါက်ပမာ ကျရောက်နေစေကာမူ ရဲဝံ့စွာဖြင့် ထိုရန်သူ
 ကျည်များအကြားမှ တစ်လက်မချင်း ချဉ်းကပ်ကာ
 အပြင်းအထန် ထိုးစစ်ဆင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင်
 ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများ အမြောက်ပစ်ကူများ၊ လေ
 ကြောင်းပစ်ကူများကို ဟန်ချက်ညီစွာ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ခြင်း
 ကြောင့်လည်း ရန်သူတို့ ရေရှည်စစ်ပွဲဆင်နွှဲရန် သွေးလန့်
 ခဲ့ကြပေသည်။ အထူးသဖြင့် တပ်မတော်က စစ်မျက်နှာများ
 ဖွင့်လှစ်ကာ အစီအမံရှိရှိဖြင့် အကွက်ကျကျ ထိုးနှက်တိုက်
 ခိုက်ခဲ့မှုကြောင့် ဗကပများအဖို့ ချောင်ပိတ်အရိုက်ခံရ
 သကဲ့သို့ အထိနာခဲ့ရသည်အပြင် ချောက်ချားမှုများကြီးစွာ
 ခံစားခဲ့ကြရပေသည်။

မြရတနာစာပေ

မြောက်ဘက်ဘက်ဘက်ဘက်ဘက်ဘက်

မြောက်ဘက်ဘက်ဘက်ဘက်ဘက်ဘက်

လက်တက်စခန်း မြန်မာ့အလင်းစာတိုက်တွင် ထည့်သွင်းထားပါသည်။

အနောက်တိုက်ပွဲကြီး

ယာယီစွန့်ခွာပေးခဲ့သော စခန်းများအပေါ် တက်ကြွစွာဖြင့် သွေးနားထင်ရောက်ကာ အောက်ခြေလွတ်ကြသော ဗကပများအဖို့ လက်တွေ့တင်မှု တပ်မတော်၏ စစ်ဆင်၊ စစ်ကစားမှုအောက်တွင် မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်ဖြင့် အရုဏ်အပြုလိုက် လည်စင်းခံခဲ့ကြရသည့် အခြေအနေ ဦးရောက်ရှိခဲ့ကြရပြီး နောက်ဆုံးတွင် စခန်းအသီးသီးမှ ထွက်ထွက်ထွက်ပြေးကာ လက်မြောက် အရှုံးပေးသွားရသည့် အခြေအနေအထိ ဆိုက်ရောက်သွားခဲ့ရပေသည်။

ဗကပတို့အဖို့ တပ်မတော်၏ တိုက်စွမ်းရည်ကို များစွာဒူးတွေ့ ကြုံခဲ့ကြရပြီဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အနီးကပ် လှံစွပ်ထိုးတိုက်ပွဲများနှင့် တပ်မတော်တိုက်လေယာဉ်များ၏အောက်တွင် သွေးလေချောက်ချားရသည်အထိ ခြုံခဲ့ကြရသည်။ ခြူးရွှေ၊ ပန်ကောက် စခန်းများအား တပ်မတော်မှ ပြန်လည် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည့်အပြင် ၎င်းတို့ ဆုတ်ခွာရာ လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်နှင့် ဟိုစွမ် ဗင်းဟင် အထိ တိုးချဲ့တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့်အတွက်လည်း ဗကပတို့အဖို့ အနာကြီးနာခဲ့ကြရပေသည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေးကြီးမှာ အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်

မြရတနာစာပေ

နေ့မှ ၂၇ ရက်နေ့အထိ ၂၄ ရက် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ထိုကာလ အတွင်း လုံ့လထိုးတိုက်ပွဲ စုစုပေါင်း(၁၀)ကြိမ် အပါအဝင် တိုက်ပွဲကြီး (၂၅)ကြိမ် ဆက်တိုက် အပြင်းအထန် ဖြစ်ပွားခဲ့ပေသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ရန်သူ ၅၀၀ ကျော် သေဆုံး၍ အများအပြား ဒဏ်ရာရရှိကာ နယ်စပ်ဒေသသို့ ကမ္ဘောဇကလျား ဆုတ်ခွာ ထွက်ပြေးသွားခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းသို့ ရန်သူဘက်မှ ၅၀၀ ကျော် သေဆုံးသည့်အနက် ၃၀၀ လောင်းကျန်ရှိခဲ့ပြီး မြေမြှုပ်ထားခဲ့သည့် အလောင်း ၄၂၆ လောင်းကို ဖော်ထုတ်ရရှိခဲ့သည်။ ထို့အပြင် ဗကပ တပ်မှူးအဆင့်ရှိသူတစ်ဦးနှင့် တပ်သားတစ်ဦးတို့ လက်နက်အညံ့ခံခဲ့ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ တပ်မတော်ဘက်မှလည်း ပေးဆပ်ရသည့် အရင်းအနှီးကား မသေးလှပေ။ တပ်မတော်မှ အရာရှိ ၁၃ ဦးနှင့် စစ်သည် ၁၁၃ ဦး တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ပေးလှူခဲ့ရပြီး ၂၃၇ ဦး ဒဏ်ရာရရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့အပြင် တပ်မတော်(လေ)မှ ဗင်ပိုင်ယာအမျိုးအစား လေယာဉ်တစ်စင်း ပျက်ကျဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

တပ်မတော်အနေဖြင့် ဤမျှလောက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရ

တပ်မတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားမိဘပြည်သူများအတွက် အသက်ဆယ်ပြန် နှင်းဆက်ရသည့်တိုင် ပြည်ပကြွားကပ် အမျိုးသားသစ္စာဖောက်များအား လုံးဝချုပ်ငြိမ်းရန်အထိ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းသွားမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ ခံယူထားကြောင်းကိုလည်း တပ်မတော်သားတို့သည် မိမိတို့၏ “အသက်” ဟူသော အကြောင်းကြောင့် နောက်ထွန်းဘဲ တိုက်ပွဲဝင် သက်သေပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မိဘပြည်သူတို့ကလည်း ပြည်သူ့တပ်မတော်အပေါ် တစ်ခဲနက် အားပေးထောက်ခံခဲ့ကြပါသည်။ လက်လုပ်လက်စားမှအစ ကျောင်းသား သူငယ်အဆုံး မိမိတို့၏ လုပ်အားခငွေ ချွေးနဲ့စား မုန့်ဖိုး စသည်တို့မှ စုဆောင်း၍ ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင်များ၊ စာသင်စာအုပ်များပေးပို့ကာ အားပေးခဲ့ကြခြင်းဖြင့် တပ်မတော်သားတို့အား ဂုဏ်ပြု ထောက်ခံခဲ့ကြပါသည်။ တပ်မတော်သားများအတွက်ဆိုလျှင်ပင် မိမိခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှ သွေးကိုပင် ထုတ်၍ လှူသည်အထိ ဂုဏ်ပြုခဲ့ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း တပ်မတော်ကဆင်နွှဲသော တိုက်ပွဲတိုင်းသည် အောင်မြင်၍ မိဘပြည်သူတိုင်းသည်လည်း အေးချမ်းသာယာခဲ့ကြသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာရောင်ပြန်ဟပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဗကပများအဖို့မူကား ၎င်းတို့၏ မဟာဗျူဟာ လုပ်ငန်းကြီးကို ပုံဖျက်ပန်းဖျက် စွန့်လွှတ်လိုက်ရသည်နှင့် အမျှ နိုင်ငံရေးသိက္ခာအရသော် လည်းကောင်း၊ စစ်ရေး သိက္ခာအရသော်လည်းကောင်း လုံးဝကျဆုံးခဲ့ရသည့်အပြင် ဤတိုက်ပွဲကို ဖန်တီးခဲ့မှုကြောင့် နောင်တတရား ရရှိ သွားခဲ့ကြမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ ဤခြူးရွှေ ပန်ကောက် တိုက်ပွဲကြီးသည်ကား တပ်မတော်၏အောင်ပွဲ ဖြစ်သည့် သို့ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံး၏ အောင်ပွဲလည်း ဖြစ်သည်ဆို ခြင်းကိုကား မည်သူမျှငြင်းဆိုကြမည် မဟုတ်ပေ။

အခန်း (၃)

တိုက်ပွဲအသေးစိတ်ဖော်ပြချက်များ

ဇွန်လမှစတင်တိုက်ခိုက်ခြင်း

ဟိုပန်ဒေသသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သော ဗကပများ အနေဖြင့် ၎င်းတို့၏တပ်များကို အသီးသီးဖြန့်ခွဲကာ စစ် ကြောင်းများဖြင့် ဟိုပန်၊ ပန်လုံ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်း တစ်လျှောက်ပေါ်ရှိ တပ်များကို တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင် တည်း စတင်တိုက်ခိုက်ပါတော့သည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း သျှော်ဇော်နှင့် ၎င်း၏သားသမီးများ တိုက်ခိုက်ရေးစစ်

ကြောင်းများသို့ လိုက်ပါခဲ့ကြသဖြင့် စစ်ကြောင်းများအား ကျော်ဇော (၁)၊ ကျော်ဇော (၂)၊ ကျော်ဇော (၃) ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။ လှကျော်ဇောမှာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် ကောင်းကော်အနီးရှိ ဗကဝ ယာယီဆေးရုံကို တာဝန်ယူခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဗကပများသည် မိမိတပ်စိတ်တပ်စုစခန်းများအား ၁၀ ဆမကသော သာလွန်အင်အားများဖြင့် တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ စခန်းရှိ စစ်သည်များအားလုံး ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ကျည်ကုန် လူကုန်အထိ တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် ယာယီခွာစစ်ဆင်ခဲ့ရပါသည်။ ရန်သူတို့၏ စခန်းတစ်ခုချင်း အလိုက် တိုက်ခိုက်မှုများအား အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(၁) ဟိုပန်ကူးတို့ဆိပ်တိုက်ပွဲ

၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့ ၀၄:၀၀ ချိန်ခန့်တွင် ဗကပအင်အား ၁၅၀ သည် နမ့်တစ်ဖက်မှ တစ်ဆင့် ညောင်ပင်ကုန်းနှင့် ကူးတို့ဆိပ်စခန်းကြား လွှဲအတွင်းမှဝင်လာလျက် အင်အား ၇၀ ခန့်သည် တပ်

တပ်စစ်ကူစစ်ကြောင်းများကို ပိတ်ဆို့ရန် ကားလမ်း စစ်လျှောက် နေရာယူထားပြီး ကျန်အင်အားစုများက တပ်စောက်နှင့် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် ပူးပေါင်းတပ်စိတ် ၁ တပ်ဖွဲ့ရှိသော ကူးတို့ဆိပ်ကမ်းကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ဖြစ်သည်။ စခန်းကို အတိုက်ခံရလျှင် ခံရချင်း စခန်း ပြင်ဘက်၌ ကာကင်းထုတ်ထားသော တပ်ဖွဲ့များက ဟိုပန်ကူးကျော်မှ ဝိုင်းပတ်၍လည်းကောင်း၊ ကူးတို့ဆိပ် ကြောက်ဘက်စခန်းရှိ တပ်စိတ်က ပစ်ကူပေး၍ တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပြီး စခန်းအတွင်းရှိ တပ်စိတ်ကလည်း ပြင်းပြင်း နှိပ်စက်ခံခဲ့ရ၍ ဗကပတို့သည် ထိုနေ့ ၀၅:၃၀ အချိန်တွင် ထွက်ခွာလှည့် ၈ လောင်း၊ ကျည်ဆန် ၈၀၀ တို့ကို ချန်ရစ်ကာ နှုတ်ခွာသွားကြသည်။

ဟိုပန်စခန်းမှ ချုံခိုတိုက်ပွဲ

ထိုနေ့တွင် ဟိုပန်မြို့မြေကျေးရှင်းစခန်းမှ ကင်းပုန်း ထွက်ထားသော တပ်စိတ် ၂ စိတ်သည် ကူးတို့ဆိပ်စခန်း တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသံ ကြားလျှင်ကြားခြင်း ရန်သူဆုတ်ခွာ ခိုလှုံနိုင်သောလမ်းမှ စောင့်ဆိုင်း၍ ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ

www.burmeseclassic.com

ရန်သူအလောင်း ၇ လောင်း၊ လက်နက်မျိုးစုံ ၄ လက်နှင့် ၄၀ မမ ငုံးသီးများကို ရရှိခဲ့ပြီး ရန်သူဆုတ်ခွာ လမ်းကြောင်းကို ထပ်မံရှင်းလင်းရာ ဗကပအလောင်း ၁၁ လောင်းနှင့် လက်နက် ၂ လက်၊ ခဲယမ်းပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။

(၃) လွယ်လရွာသစ်တိုက်ပွဲ

ဗကပတို့သည် ဟိုပန်ဒေသကို အပြီးအပိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည့်အလျောက် ၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့ ညနေ ၆ နာရီတွင် ခြူးရွှေစခန်းအနီး လွယ်လရွာသစ်တွင် ရှေ့တန်းအမှတ် (၃) ကချင်သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်းမှ တပ်စုတစ်စုအားအင်အား ၃၀၀ ကျော်ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ စခန်းအတွင်းမှ ပြင်းထန်စွာ ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း အင်အားချင်း ကွာခြားလွန်းခြင်း၊ မြေအနေအထား မထေခြင်းတို့ကြောင့် အဖွဲ့ခွဲကာဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရပါသည်။ အလားတူ ခြူးရွှေစခန်းမှ ကာကင်းထုတ်ထားသော တပ်စိတ် ၁ စိတ်ကိုလည်း အင်အား ၁၀၀ ကျော်ဖြင့် ဝိုင်းပတ်

တိုက်ခိုက်ရာ ထိုတပ်စိတ်မှာလည်း ကောင်းကော်စခန်းသို့ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရသည်။

(၄) ခြူးရွှေစခန်းတိုက်ပွဲ

ဗကပတို့သည် ခြူးရွှေစခန်း ကာကင်းတပ်စိတ်အား အင်အား ၁၀၀ ကျော်ဖြင့် တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ကောင်းကော်စခန်းသို့ ကာကင်းတပ်စိတ် ဆုတ်ခွာပေးရပြီးနောက် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့ နံနက် ၆ နာရီ ၂၀ မိနစ်အချိန်တွင် ခြူးရွှေစခန်းအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ မိမိတပ်မှ အင်အား ၂၀ ယောက် ဖြင့် တပ်စွဲထားသော ခြူးရွှေစခန်းအား ဗကပအင်အား ၂၀၀ ကျော်ဖြင့် လက်နက်ကြီးပစ်ကူများ အဆမတန် အသုံးပြုကာ ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ တပ်စခန်းမှ အပြင်းအထန် ပြန်လည်ခုခံသော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် အဖွဲ့များခွဲကာ ဟိုပန်စခန်းသို့ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရပါသည်။

(၅) ပန်ကောက်စခန်းတိုက်ပွဲ

အောက်တိုဘာ ၃ ရက်နေ့ နံနက် ၀၆:၀၀ နာရီ

တွင် တပ်နှင့်ပြည်သူ့ရဲများ ပူးပေါင်းအင်အား ၃၇ ဦးသာ ရှိသည့် ပန်ကောက်စခန်းသို့ ဗကပတပ်ရင်း (၅၀၁) နှင့် (၀၁၈) တပ်ရင်း ၂ ရင်း အင်အားဖြင့် လက်နက်ကြီးများ အသုံးပြုကာ အပြင်းအထန် ဝိုင်းပတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။ မိမိတပ်မှ အပြင်းအထန် ခုခံတိုက်ခိုက်သော်လည်း တပ်ခွဲ များအပါအဝင် အကျအဆုံးများသဖြင့် စခန်းကို လက်လွှတ် ပေးခဲ့ရသည်။ အလားတူ ပန်ကောက် အောက်စခန်း ကိုလည်း ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခံရသဖြင့် အင်အား ၁၂ ယောက်သာရှိသည့် ပန်ကောက်အောက် စခန်းကိုလည်း စွန့်ခွာပေးခဲ့ရသည်။

(၆) လွယ်မလုံမန်းစခန်းတိုက်ပွဲ

ခြူးရွှေစခန်း၏အနောက်ဘက်ရှိ မိမိတပ်နှင့် သောင်းကျန်းသူ ဆန့်ကျင်ရေးအဖွဲ့အင်အား ၁၃ ယောက် ရှိသော လွယ်မလုံမန်းစခန်းအား ဗကပအင်အား ၁၀၀ ခန့်ဖြင့် အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ တပ်စခန်းမှာ ၂ ရက်တိတိ ကြဲကြဲခံ၍ ခုခံခဲ့သော်လည်း အင်အားချင်းမမျှတမှုကြောင့် ဖားကျွတ်

စခန်းသို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရသည်။

(၇) ဖာလင်စခန်းတိုက်ပွဲ

တပ်နှင့်ပြည်သူ့ရဲပေါင်းအင်အား ၁၂ ယောက် သာရှိသည့် ဖာလင်စခန်းသည် အောက်တိုဘာ ၃ ရက်နေ့ ပန်ကောက်စခန်းတိုက်ပွဲ စသည်နှင့် တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော်လည်း ရန်သူ ဗကပတို့မှ သာ စွန့်အင်အားသုံးပြီး လက်နက်ကြီးများ အသုံးပြုတိုက် ခိုက်ခဲ့သဖြင့် ထိုနေ့မှာပင် စခန်းအား စွန့်လွှတ်၍ ဆုတ် ခွာပေးခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၃ ရက် နေ့မှာပင် မိမိ ဟိုပန်အရှေ့ခြမ်းဒေသ တပ်စခန်းများ ဗကပ ဗျားလက်သို့ ယာယီကျရောက်သွားလေတော့သည်။

မိမိတပ်မတော်၏တန်ပြန်ထိုးစစ်များ

ဟိုပန်ဒေသတပ်စခန်းများ ကျဆုံးသွား၍ မိမိတပ် ဗျား ဟိုပန်သို့ အသီးသီးပြန်လည်ဆုတ်ခွာခဲ့ရသည်နှင့် အရှေ့မြောက်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သည် တန်ပြန်ထိုးစစ်ဆင်ရန်

တပ်များကို ပြန်လည်စုဖွဲ့၍ အောက်ပါအတိုင်း စစ်မျက်နှာများ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

- (က) ခြူးရွှေစစ်မျက်နှာတွင်
 - အမှတ် (၃) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - အမှတ် (၁၀၃) ခြေမြန်တပ်ရင်း
 - အမှတ် (၁၂) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - အမှတ် (၁၀၇) ခြေမြန်တပ်ရင်း
 - (ခ) ရင်ကွဲတောင်စစ်မျက်နှာတွင်
 - အမှတ် (၇) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - အမှတ် (၁၃) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - (ဂ) ဖားကျွတ်စစ်မျက်နှာတွင်
 - အမှတ် (၈၀) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - အမှတ် (၈၁) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - (ဃ) ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်စစ်မျက်နှာတွင်
 - အမှတ် (၁၀) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - အမှတ် (၃၆) ခြေလျင်တပ်ရင်း
 - အမှတ် (၁) ရှမ်းသေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း
- တပ်များကို ကွပ်ကဲရန်အတွက် နယ်လှည့်အဖွဲ့

အောက်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သည် အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့တွင် ကွမ်းလုံသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာ ၃ ရက်နေ့ ကွမ်းလုံသို့ရောက်ရှိနေသည့် နယ်လှည့် အမှတ် (၉၉) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ်သည် အောက်တိုဘာ ၅ ရက်နေ့တွင် ကွမ်းလုံမှ ဟိုပန်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ စစ်ဆင်ရေးကို ဆန်းကပ်ကွပ်ကဲခဲ့သည်။

ထိုးစစ်ကို စတင်ဆင်နွှဲရာ ခြူးရွှေစစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာ ၃ ရက်နေ့မှ ၂၇ ရက်နေ့ထိ ရင်ကွဲတောင်စစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာ ၈ ရက်နေ့မှ ၂၈ ရက်နေ့ထိ ဖားကျွတ်စစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာ ၈ ရက်မှ ၂၇ ရက်နေ့အထိ၊ ဗင်းဟင်ဟိုစွမ် စစ်မျက်နှာတွင် အောက်တိုဘာ ၂၉ ရက်နေ့မှ နိုဝင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့အထိ ထိုက်ပွဲများ ပြင်းထန်စွာဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

ဗကပများသည် ၇၅ မီလီမီတာနှင့် ၅၇ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်များ၊ ၈၂ မီလီမီတာနှင့် ၆ မီလီမီတာ နှိပ်ပြောင်းများ၊ ပျံ့ငုံဖိုက်စက်သေနတ်ကြီးများ၊ ငှက်ပျောဖူး၊ လောင်ချာများဖြင့် အပြင်းအထန် ခုခံခဲ့သော်လည်း အစပျောက်မှု အပြင်းအထန် ထိုးစစ်ဆင်ခြင်း၊ ခြေလျင်

လက်နက်ကြီးနှင့် အမြောက်ပစ်ကူများ၊ လေကြောင်းပစ်ကူများကို ဟန်ချက်ညီစွာ အသုံးပြုခြင်းကြောင့် မိမိတို့တပ်မတော်မှ ခြူးရွှေစခန်းကောက်စခန်းများကို ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည့်အပြင် ဗမာပတိုဆုတ်ခွာရာ လမ်းတစ်လျှောက် ထက်ကြပ် လိုက်လံတိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်အထိ လိုက်လံတိုက်ခိုက်ခဲ့၍ ဗမာပတိုအထိနာလှပေသည်။

ဤတိုက်ပွဲစဉ်ကြီးများ၌ အဓိကကျသော ခြူးရွှေစခန်းကောက်စခန်းများကို အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်းမှ တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ အဓိကတိုက်စစ်ကို တာဝန်ယူခဲ့သည့် အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်း၏ ခြူးရွှေစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်း၏ ခြူးရွှေစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲကြီး

မိမိ အရှေ့မြောက်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်နှင့် တပ်မ (၉၉) ကွပ်ကဲမှုအောက်မှတပ်များသည် ကျသွားသောစခန်းများ ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် စစ်မျက်နှာအသီးသီးဖွင့်ကာ ပြန်လည်တိုက်စစ်ဆင်ခဲ့လေသည်။

ခြူးရွှေစစ်မျက်နှာတွင် တပ်ရင်း လေးရင်း အင်အားဖြင့် ရန်သူကို ထိန်းချုပ်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အဓိကကျသော ခြူးရွှေစခန်းကြီးအား ရမုသာလျှင် ချည်မှန်းချက် အောင်မြင်မည်ဖြစ်သည်။ ရန်သူကလည်း ဒီကိုသိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခြူးရွှေစခန်းကို အခိုင်အမာ ချစ်ကာကွယ်ထားသည်။ လူ့အင်အား ဖြည့်တင်းထားသည်။ ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ထားသော တပ်များမှ သွေးတိုးစမ်းထိုက်ခိုက်ခဲ့သော်လည်း ရန်သူ၏လက်နက်ကြီးပစ်ခတ်မှု၊ ဆောင်ချာပစ်ခတ်မှုများကြောင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုများ အများပြားပြီး တစ်ပတ်ကျော်ကြာသည်အထိ စခန်းကို

သိမ်းပိုက်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။ မိမိစစ်ကြောင်းများတွင်လည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများနှင့် အုပ်ချုပ်မှုပြဿနာများ ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရန်သူကို ဆိုင်ထားသည့်အခြေအနေမှာပင် ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုကာလများ၌ တပ်မတော်(လေ)မှ ဗုံးကြဲချခြင်း၊ စက်သေနတ်များ၊ ရေဒုကက်များဖြင့် ပစ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်လျက်ရှိပါသည်။ ဗကပများကား ကျင်းအတူးကောင်းကြသဖြင့် တပ်မတော်(လေ)၏ တိုက်ခိုက်မှုကို အတော်အတန် ခံနိုင်ကြပါသည်။

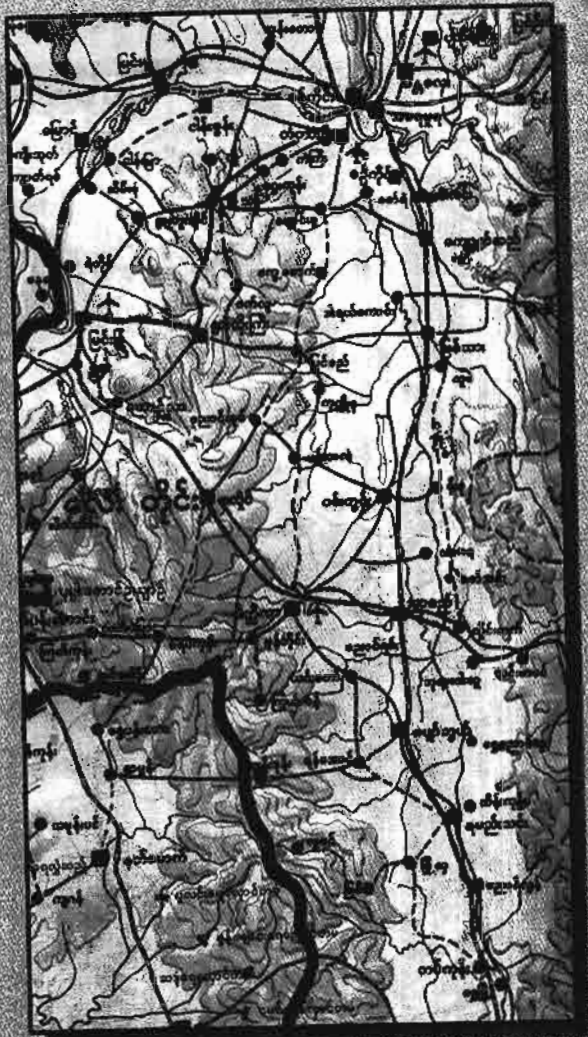
“ဒီစခန်းကြီး ပြန်ရအောင် Fresh ဖြစ်တဲ့တပ်ကို သုံးမှ ကောင်းမယ်။ နားနေတဲ့တပ်တစ်တပ်ကို အမြန်လှမ်းခေါ်ပါ”

ဤသို့ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း တပ်ကုန်းမြို့တွင် တာဝန်ပြီးဆုံး၍ အနားယူပြန်လည်ဖွဲ့စည်းနေသော ခမရ (၁၀၉) ခေါ် အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်းအား ရှေ့တန်းတပ်မဌာနချုပ်မှ တိုက်ပွဲဒေသသို့ ခေါ်ယူခဲ့လေသည်။

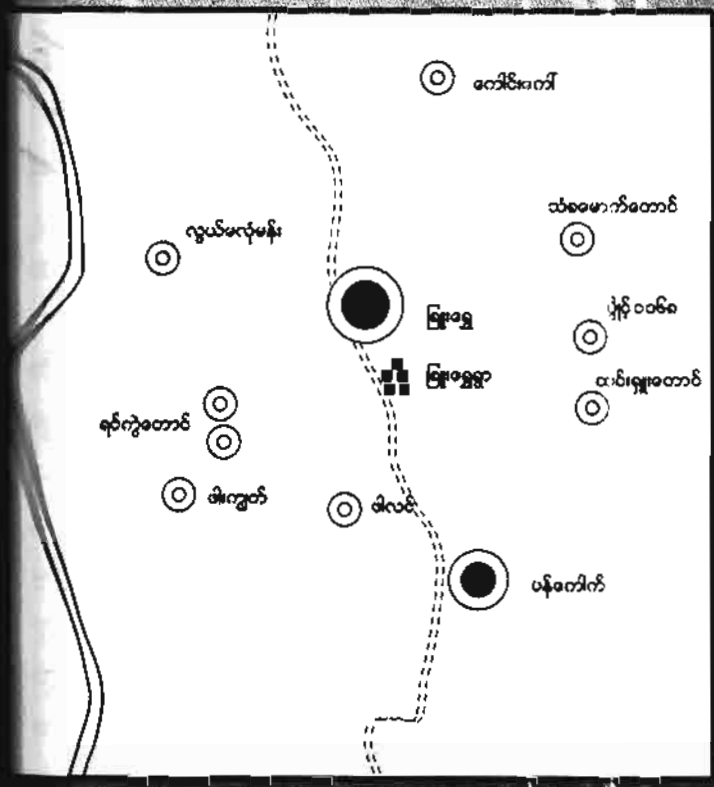
ပြုစုတနာစာပေ

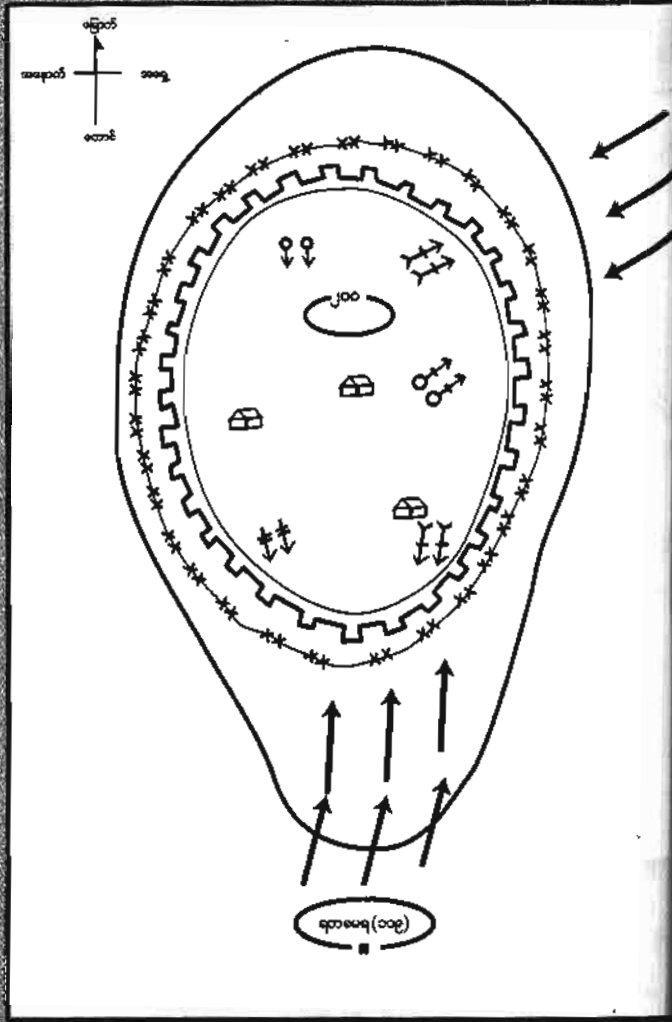
မြန်မာ့စာပေ-လောက-တွင်-ပထမ-အကြိမ်-ဖော်-ပြု-ခြင်း

တပ်တန်း-ပန္နလေးလမ်းကြောင်းပြေပြေ

ငြိမ်းရွာပန်တော်ဝန်းများတည်နေရာပြေပြေ
(၁၉၇၇-ခုနှစ်)

မြို့ဝှောင်နန်းအား ဝှံပါအတိုင်း မေရ (၁၁၉) မှ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်
(၁၉၇၇-၇၈)

အမွတ်တော်တိုက်ပွဲကြီး

ချိန်သူနှင့်ထိတွေ့ရန်ချီတက်ခြင်း

အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်း၊ တပ်ရင်းမှူး၊
အထိယဗိုလ်မှူးကြီး မျိုးဆွေ ဦးစီးသော စစ်ကြောင်းဌာနချုပ်
၂ ခုနှင့် တပ်ခွဲ ၅ ခွဲသည် ရှေ့တန်းစစ်ဆင်ရေးတာဝန်
ဆောင်ဆောင်ရန် တပ်မတော်ညွှန်ကြားချက် ရရှိသဖြင့် တပ်ရင်း
ဌာနချုပ်တပ်ကုန်းမြို့မှ မော်တော်ယာဉ်များဖြင့် အောက်
တိုဘာလ ၁၆ ရက်နေ့ ၁၃း၀၀ နာရီတွင် ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ
မန္တလေးမြို့သို့ ၁၈း၀၀ နာရီတွင် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။
ထားရှိုးမြို့သို့ မန္တလေးမှ အောက်တိုဘာလ ၁၇၀၅၀၀ ချိန်
ဆက်လက်ထွက်ခွာလာရာ ၁၆း၃၀ ချိန်တွင် ရောက်ရှိ
ခဲ့ပါသည်။ လားရှိုးမှ ၁၈၀၆၃၀ ချိန် ဆက်လက်ထွက်
ခွာလာရာ ကွမ်းလုံမှတစ်ဆင့် ဟိုပန်သို့ ၁၉၀၄၃၀ ချိန်
တွင် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ တပ်ရင်းမှူးသည် ကွမ်းလုံရှိ
ရှေ့တန်းတပ်မဌာနချုပ်တွင် အရှေ့မြောက်တိုင်း စစ်ဌာန
ချုပ် တိုင်းမှူးနှင့် အမှတ် (၉၉) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ်
ထပ်မမှူးတို့ထံမှ စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားချက်ကို ရယူပြီး
နောက် တပ်ရင်းမှူးကိုယ်တိုင် ကျောက်တောင်ကုန်း ခန့်မှန်း
(၆-၈၀၂၀၀) တစ်ဝိုက်မှနေ၍ ရန်သူ ခြေကုပ်ယူထား

သော ခြူးရွှေစခန်းအား ထောက်လှမ်းခြင်း၊ အကြမ်းဖျင်း စီမံချက်များ ရေးဆွဲခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ၁၅၅၀ နာရီတွင် စစ်ကြောင်းအမိန့်ပေးအဖွဲ့ကို ခေါ်ကာ စခန်းအခြေအနေနှင့် စစ်ဆင်ရေးစီမံချက်ကို သေချာစွာ ရှင်းလင်းပြောကြားပြီး လိုအပ်သည့် ပြင်ဆင်မှုများကို စတင်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

စုဖွဲ့ပြင်ဆင်ခြင်း

တပ်ရင်းမှူးသည် အထူးချေမှုန်းရေးတပ်ဖွဲ့များကို ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းရာတွင် တပ်ခွဲတစ်ခွဲလျှင် ၄၀ ဦးစီ ရွေးချယ်၍ တပ်ခွဲမှူးများကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်စေခဲ့ပါသည်။ ကျန် အင်အားစုများကို အရန်အင်အားစုအဖြစ် စစ်ကြောင်း ဌာနချုပ်နှင့်အတူ လိုက်ပါစေပြီး စုရပ်ဖြစ်သော ဟိုပန် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ၁၉၂၃၀၀ ခန့် စတင်ချီတက်ခဲ့ပါသည်။ ခြူးရွှေစခန်းတောင်ကုန်း အရှေ့မြောက်ဘက်သို့ ၂၀၀၂၀၀ ခန့် ရောက်ရှိပြီး ၎င်းတွင် ခြေကုပ်ယူထားသော အမှတ် (၁၀၃) ခြေမြန်တပ်ရင်းစစ်ကြောင်း (၂) နှင့် တွေ့ဆုံညှိနှိုင်းမှု ရယူပြီး ရန်သူစခန်းသို့ တိတ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်ခဲ့ပါသည်။

ခြူးရွှေစခန်းတွင် ရန်သူသည် ၂၀၀၄၀၀ ခန့်မှစ၍ ၎င်း စခန်း၏ မြောက်ဘက် တောင်ကြောတစ်ဝိုက်ရှိ ရှေ့တန်း အမှတ် (၁၂) ခြေလျင်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်း ရှိရာနှင့် အနောက်တောင်ဘက်ရှိ အမှတ် (၁၀၃) ခြေမြန်တပ်ရင်း စစ်ကြောင်းရှိရာသို့ လက်နက်ငယ်၊ လက်နက်ကြီးများဖြင့် ဖတ်လျက်ရှိရာ ၀၄၃၀ နာရီအထိ ရပ်ဆိုင်းခြင်း မရှိ သေးကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဆိုက်စစ်တင်ခြင်း

အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်း၏ ရှေ့ပြေး ထပ်ခွဲဖြစ်သော ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန် ဦးစီးသည့် တပ်ခွဲ (၃) သည် ၂၀၀၃၀၀ ခန့်မှစ၍ ရန်သူစခန်း အရှေ့မြောက်ဘက် နှာနာစာမှ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီး ၀၄၁၀ နာရီတွင် ခြေစည်းရိုး နှား ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်ရန် စတင်တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းခဲ့ ပါသည်။ ပထမ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းနှင့် ကတုတ်ကျင်း နှား ရှင်းလင်းနေစဉ် ရင်ကွဲတောင်စခန်းဘက်မှ ရန်သူ၏ ချဉ်း ဖိလီမီတာနှင့် ပွိုင့် ၅ စက်သေနတ်ကြီးများဖြင့် ဖတ်လျက်ရှိခဲ့ပါသည်။ စခန်းအလယ်ပိုင်းနှင့် နောက်ပိုင်းရှိ

www.burmeseclassic.com

ကတုတ်ကျင်းများမှ စက်လတ်၊ လက်နက်ငယ်မျိုးစုံ၊ လက်ပစ်ဗုံးများသုံးစွဲပြီး ပြင်းထန်စွာ ခုခံပစ်ခတ်လျက် ရှိသည့်ကြားမှ အမှတ် (၃) တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး ဖုန်းစိန် အပါအဝင် စစ်သည်များသည် ပြင်းထန်စွာ ချေမှုန်းခဲ့ သော်လည်း အများအပြား ဒဏ်ရာရရှိသဖြင့် ၀၄၃၀ နာရီ တွင် ချေမှုန်းရေး ခေတ္တရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ပါသည်။

အမှတ် (၃) တပ်ခွဲမှ ပစ်ခတ်မှုရပ်၍ ခြေကုပ်ယူ သည့်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီးစိုးလှ ဦးစီးသည့် အမှတ် (၂) တပ်ခွဲသည် ဒီရေလှိုင်းသဏ္ဍာန် ရင်ဘောင် တန်းဖြန့်၍ စခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ချေမှုန်းခဲ့ပါသည်။ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းထိပ်သို့ မရောက်မီတွင် ရန်သူ၏ လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်မျိုးစုံဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ပစ်ခတ်ခြင်းခံရပါသည်။ စခန်းအလယ်ရှိ ဆက်သွယ်ရေး မြောင်းတွင် နေရာယူထားသော ရန်သူမှ လက်ပစ်ဗုံးများ သုံးစွဲခုခံသည့်အတွက် တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးစိုးလှ အပါအဝင် စစ်သည်များ ဒဏ်ရာရပြီး ၀၅၀၀ နာရီတွင် ချေမှုန်းရေး ရပ်တန့်ခဲ့ပါသည်။

အမှတ် (၁) တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်

မြရတနာစာပေ

ဦးစီးသော တပ်ခွဲ(၁) တပ်ခွဲလုံးသည် အမှတ် (၂) တပ်ခွဲ ချေမှုန်းရေး ရပ်တန့်ချိန်၌ စခန်းအတွင်းသို့ လှိုင်းလုံး သဏ္ဍာန် တပ်ဖြန့်ဝင်ရောက်၍ ဆက်လက်ချေမှုန်းခဲ့ပါ သည်။ ရန်သူမှ ပွိုင့် ၅ စက်သေနတ်ကြီး၊ ၇၅ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်နှင့် ၈၂ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းများဖြင့် ပစ်ခတ်မှု ဖြူလုပ်ခဲ့သဖြင့် စစ်သည်များ ထိခိုက်ကျဆုံးမှုများခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်မှ အမှတ် (၁) တပ်ခွဲ၊ အမှတ် (၂) တပ်ခွဲ၊ အမှတ် (၃) တပ်ခွဲတို့မှ ဒဏ်ရာမရသော စစ်သည် များကို ရန်သူ၏ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းနှင့် ပစ်ကတုတ် များ ဘန်ကာအခြေများတွင် ခြေကုပ်ယူစေပြီး လက်ပစ်ဗုံး များဖြင့် ကတုတ်ကျင်းများအတွင်းသို့ ပစ်သွင်းခြင်း ၄၀ ၀၀ ဗုံးသီးများနှင့် စခန်းအလယ်သို့ စုပစ်ခြင်းများ ပြုလုပ် ဖာ စခန်းအလယ်ရှိ ရန်သူပစ်အားများ ရပ်တန့်သွားခဲ့ ဖါသည်။ ဆက်လက်၍ ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်မှ ဒဏ်ရာ ရသူများအား တတ်နိုင်သမျှ စခန်းအပြင်သို့ ဆွဲထုတ်စေပြီး တျန်အင်အားစုများဖြင့် စခန်းအတွင်း ဆက်လက်ခြေကုပ် လှူ၍ ရန်သူအခြေအနေကို ထောက်လှမ်းခဲ့ပါသည်။

ဗိုလ်ကြီး အောင်သန်းမြင့် ဦးစီးသော တပ်ခွဲ (၄)

မြရတနာစာပေ

တစ်ခွဲလုံးသည် ၂၀ ၀၅၃၀ ချိန်တွင် ရန်သူစခန်းအတွင်း သို့ ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်ပြီး ရင်ဘောင်တန်း ဖြန့်ခွဲချိတ်တက် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင် ဦးစီးအဖွဲ့ များနှင့် စုပေါင်းပြီး ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပါသည်။ ရန်သူ ဖော်လန်နက်ကြီး၊ စက်သေနတ်၊ လောင်ချာများနှင့် လက် ပစ်ခဲများဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်မှုများကြောင့် ဗိုလ်ကြီး အောင်သန်းမြင့် အပါအဝင် စစ်သည်များ ထပ်မံဒဏ်ရာ ရရှိသဖြင့် ဒဏ်ရာရလူနာများနှင့် ကျဆုံးစစ်သည်များကို တစ်နိုင်ဆွဲယူပြီး စခန်းအပြင်သို့ ဆွဲထုတ်ခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီး သူရစစ်မောင်နှင့် ကျန်စစ်သည် ၂၀ ခန့်တို့မှ ဆက်လက် ခြေကုပ်ယူပြီး ရန်သူအား ပစ်ခတ်ချေမှုန်းနေခဲ့ပါသည်။

အမှတ် (၅) တပ်ခွဲမှ ဒုတိယဗိုလ်စိုးလွင် ဦးစီးသော တပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံးသည် ၂၀၀၆၃၀ အချိန်တွင် စခန်းအရှေ့ ဘက် မျက်နှာစာမှ သံဆူးကြိုးအတားအဆီးများကို ဖောက် ထွင်းဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ရင်ဘောင်တန်းတပ်ဖြန့်၍ ရေလှိုင်း ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ရန်သူစစ် သေနတ်ကြီး အပါအဝင် လက်နက်ငယ်မျိုးစုံဖြင့် အဆက် မပြတ် ပစ်ခတ်ခြင်းခံရသဖြင့် ဒုတိယဗိုလ်စိုးလွင် ကျဆုံးခဲ့

သည်။ ကျန်စစ်သည်များလည်း ကိုယ်စီဒဏ်ရာ ရရှိ ကြသဖြင့် ရန်သူစခန်းအား သိမ်းပိုက်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အဆက်မပြတ် ရာရသူအချင်းချင်း သက်သာသူက အခြေအနေဆိုး သူများကို တွဲခေါ်၍ နောက်ပိုင်းသို့ ဆုတ်ခွာခဲ့ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင် ဦးစီးသော စစ်သည်အချို့သည် ရန်သူစခန်းရှိ ဘန်ကာ ၃ လုံး အခြေတွင်တွယ်ကပ်၍ ခြေကုပ်ယူထားပြီး ရန်သူအား ဆက်လက်ပစ်ခတ်၍ ဆုတ်ပွဲဝင်နေခဲ့ပါသည်။

ရန်သူစခန်းအတွင်းမှ စက်လတ်၊ လောင်ချာနှင့် အတိတ်ပစ်ခဲများ ထူထပ်စွာ သုံးစွဲပစ်ခတ်ခဲ့ပြီး မိမိဘက် မှ ချဉ်းကပ်ထားသော နေရာများကို အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ခဲ့ပါသည်။ မိမိဘက်မှလည်း ရန်သူစခန်းအတွင်းရှိ အတိတ်တုတ်များအား အမှတ် (၅) တပ်ခွဲမှ ၃၅ လောင်ချာ ၂ လက်၊ စက်လတ် ၂ လက်၊ ၂ လက်မ စိန်ပြောင်း ၂ လက်၊ ၄၀ မီလီမီတာ လောင်ချာ ၄ လက်ဖြင့် အကူ ပစ်ခတ်ခဲ့ပြီး ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင် ဦးစီးတပ်ခွဲများမှ အတိတ်ကျန်စစ်သည် ၂၅ ဦးခန့်ဖြင့် စခန်းအား ၀၆၃၀ တွင် ထပ်မံပြီး ၄ ကြိမ်တိုင်တိုင် လှံစွပ်ထိုးချေမှုန်းခဲ့ပါသည်။

တပ်ရင်းမှူး ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး မျိုးဆွေသည် ခြူးရွှေစခန်း၏ အရှေ့မြောက်ဘက် ကိုက် ၂၀၀ ခန့်အကွာ တပ်ခွဲအသီးသီးသို့ အနီးကပ်ကွပ်ကဲ၍ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပါသည်။

တိုက်ပွဲအဆုံးသတ်ခြင်း

ရန်သူသည် ရင်ကွဲတောင်မှ ပွိုင့် ၅ စက်သေနတ် ၂ လက်၊ ၈၂ မီလီမီတာ စိန်းပြောင်း ၂ လက်၊ ၅၀ မီလီမီတာ နောက်ပွင့် ၂ လက်နှင့် ခြူးရွှေစခန်းမှ ပွိုင့် ၅ စက်သေနတ် ၁ လက်နှင့် လောင်ချာများဖြင့် ပစ်ခတ်မှုများကြောင့် ဗိုလ်အုန်းမြင့်နှင့် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ ဗိုလ်ကြီးညီညီတို့ ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။ ထိုခိုက်အထိရာရမိမှုများပြားလာသည်အတွက် တပ်ရင်းမှူးသည် ၂၀၀၉ ဝါဆိုလတွင် ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်အဖွဲ့အား ဆုတ်ခွာရန် အမိန့်ပေးခဲ့သည်။ ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်နှင့် အဖွဲ့သည် တပ်ရင်းမှူးရိုရာသို့ ပြန်လည်ပူးပေါင်း၍ ခြေကုပ်ယူခံမိ ကျင်းများ တူးလျက် ရန်သူပဏပတို့အား ပြန်လည်ရင်ဆိုင်ထားခဲ့ပါသည်။

ရန်သူများဆုတ်ခွာသွားကြခြင်း

မိမိ ခမရ (၁၀၉) မှ တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး လက်ရွှေဝင် လူထုတံ၍ ခြူးရွှေစခန်းကြီးကို ၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၁၉ ရက်ညတွင် ချဉ်းကပ်ပြီး အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက် အာရုံဦးတွင် အတင်းတရကြမ်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ပါသည်။ မိမိတို့တပ်ရင်းမှ စီနီယာတပ်ခွဲမှူးများ ဖြစ်သည့် ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန်နှင့် ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်တို့ ဦးဆောင်ပြီး အလှည့်ကျ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပါသည်။

စခန်းပေါ်တွင် ရန်သူအင်အားမှာ ၂၀၀ ကျော် ခန့်ရှိရာ ရန်သူမှ လက်နက်ငယ်များ၊ ငှက်ပျောဖူးလောင်ချာများ၊ လက်ပစ်ဗုံးများဖြင့် အပြင်းအထန်ခုခံခဲ့ပါသည်။ မိမိတို့တပ်ရင်းမှ စခန်းခြံစည်းရိုးကိုဖျက်ပြီး စခန်းတွင်း ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သဖြင့် အသုတ်လိုက် ကျားထိုးတိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။

ခံနက်လင်း၍ အလင်းရောင်ရလာသည်နှင့် မိမိတို့အဖွဲ့မှူးများအား တောင်ဘက်ရှိ ရင်ကွဲတောင်နှင့် ထင်းရှူးတောင်ပေါ်မှ ရန်သူလက်နက်ကြီးတပ်ဖွဲ့ကြီး ခွဲ၍ ၅ စက်သေနတ်ကြီးများ ၅၇ မီလီမီတာ နောက်ပွင့်

www.burmeseclassic.com

ရိုင်ဖယ်များ၊ ၈၂ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းများဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ခဲ့ရာ ချေမှုန်းရေးစစ်သည်များ ထိခိုက်ဒဏ်ရာကျဆုံးမှုများ ရှိခဲ့ပါသည်။

စခန်းတွင်းရှိ ဗကပများမှလည်း သစ်လုံးဘန်ကာများ၊ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းများအတွင်းမှ RPG ငှက်ပျောဖူးလောင်ချာများ၊ တရုတ်လက်ပစ်ဗုံးများဖြင့် ပစ်ခတ်ရာ တိုက်ပွဲမှာ အလွန်ပြင်းထန်၍ နှစ်ဖက်ကျဆုံးသူ များပြားခဲ့ပါသည်။ လူချင်း ပူးကပ်ထွေးလုံးရစ်ပတ်တိုက်ပွဲများပင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မိမိစစ်သည်အချို့ စခန်းတွင်းရောက်၍ ရန်သူ့ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းများအထိ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း စခန်းကြီးတစ်ခုလုံး သိမ်းပိုက်နိုင်သည့် အခြေအနေမရှိခဲ့ပါ။

သို့ရာတွင် ရန်သူ၏ ဘန်ကာသုံးလုံးကိုမူ ဗိုလ်ကြီး သူရစစ်မောင်ဦးစီးပြီး သိမ်းပိုက်ထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ မနက် ၀၉:၀၀ ချိန်တွင်မူ ရန်သူ၏ လက်နက်ကြီးပစ်ကူပေးမှု ပိုမိုပြင်းထန်လာကာ မိမိချေမှုန်းရေးစစ်ကြောင်းမှ အရာရှိ သုံးဦးကျဆုံး၍ စစ်သည်အများအပြား ဒဏ်ရာရ ကျဆုံးမှု ရှိလာခဲ့ပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း ထိခိုက်ကျဆုံးမှု ပိုမိုလာ

ဖြင့် တပ်ရင်းမှူးမှ အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီး တိုက်ပွဲအင်အားကို ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်အား ကျဆုံးဒဏ်ရာရ ရန်သူ့ကို သယ်ယူ၍ ခွာစစ်ဆင်ခဲ့ရန် အမိန့်ပေးခဲ့ပါသည်။ အမိန့်အရ မိမိချေမှုန်းတပ်ဖွဲ့အား ခြူးရွှေစခန်းနှင့် နီးဝေးရှိ တပ်ရင်းမှူး အခြေပြုနေသောနေရာသို့ ပြန်ပြန်လှည့်ပေးပေါင်း၍ ကျင်းတူးနေရာယူကာ ရန်သူ့ကို ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲခဲ့ပါသည်။

ရန်သူရော မိမိပါ အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စများကို အောင်ရွက်လျက်ရှိကြပါသည်။ နှစ်ဖက်လုံး အထိနာသွားကြသဖြင့် တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ဆိုင်ထားသည့် အခြေအနေအထိ ရှိပါသည်။

ထိုသို့ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် ဆိုင်ထားနေစဉ် အတွင်း ရန်သူမှ မိမိတပ်ဖွဲ့များရှိသည့် နေရာများသို့ တိုက်ခတ်ကြီးများဖြင့် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်နှောင့်ယှက်တိုက်ခတ်ခဲ့ပါသည်။ အလားတူပင် မိမိတို့၏ အမြောက်စခန်းများမှလည်း ရန်သူ့သိမ်းပိုက်ထားသော စခန်းများပေါ်သို့ အမြောက်ကြီးများ အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ပေးလျက် တိုက်ခတ်သမက တပ်မတော် (လေ) မှလည်း တီ ၃၃

ဂျက်လေယာဉ် ၃ စီး၊ ဗင်ပါယာဂျက်လေယာဉ် တစ်စီး၊
ပီစီ ၆/၇ လေယာဉ်များဖြင့် ရန်သူ့တပ်များအပေါ် ဗုံးကြဲ
ချခြင်း၊ စက်သေနတ်များ၊ ရော့ကက်များ ပစ်ခတ်ခြင်း
ကို နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ဟိုပန်အရှေ့ခြမ်းတစ်လျှောက်လုံး မိမိစစ်ကြောင်း
အသီးသီးနှင့် ရန်သူ့တပ်ဖွဲ့များ အကြိတ်အနယ် ဘတစ်ဖြူ
ကျားတစ်ပြန် တိုက်ခိုက်လျက်ရှိပါသည်။

မိမိတိုက်ပွဲဝင်တပ်များကို တပ်မှူးကြီးများကိုယ်
တိုင် ဟိုပန်နှင့် ကွမ်းလုံတွင် အခြေပြုကြီးကြပ်လျက်ရှိပြီး
လိုအပ်သည့်အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စများ ပြည့်စုံစွာ ဆောင်
ရွက်ပေးလျက်ရှိပါသည်။

ရက်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ရန်သူ့ဘက်တွင်
အုပ်ချုပ်မှုအခက်အခဲများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ ရန်သူ့ဆယ်
သွယ်ရေးတပ်များမှ ရိက္ခာနှင့် ခဲယမ်းများပေးပို့ရန် ဝန်
တို့၏ အထက်ဌာနချုပ်များသို့ အဆက်မပြတ် တောင်း
နေသည့် ကြေးနန်းများကို မိမိတို့ Intercept ကြားဖြတ်
စက်များမှ ဖမ်းယူရရှိခဲ့ပါသည်။ ရန်သူသည် သူ၏အုပ်ချုပ်
ထောက်ပံ့မှုကိစ္စများအား ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်ဘက်မှနေ၍

ဆောင်ရွက်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤကြေးနန်းများ ဖမ်းယူရရှိသည်နှင့် ရန်သူ၏
ဆွာခွာစစ်ကြောင်းများအား မိမိတပ်များမှ ဖြတ်တောက်
တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ရန်သူ၏အုပ်ချုပ်မှု အခက်အခဲမှာ
နိမ့်ကြာမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ ပိုမိုကြီးမားလာသဖြင့်
ဘက်တိုဘာလ ၂၇ ရက်နေ့ညတွင် ရန်သူအားလုံး
သီးသီးကို စွန့်လွှတ်၍ ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်ဘက်သို့
ဆွာခွာသွားကြရာ တိုက်ပွဲစဉ်ကြီးတစ်ခုလုံး ပြီးဆုံးခဲ့ပါ
သည်။

ဆုတ်ခွာသွားသော ရန်သူများကို မိမိတပ်များမှ
ဘင်ဟိုစွမ်အထိ လိုက်လံရှင်းလင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။

အိမ်ပွဲအဖွဲ့အမြတ်

ဤခြူးရွှေစခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲတွင် မိမိရန်သူတိုက်ပွဲ
အဖွဲ့အမြတ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

- ရန်သူ
- ကျဆုံး ၉၂ ဦး (အလောင်းရ)
- ဒဏ်ရာရ ၉၀ ဦး

(ကြားဖြတ်စက်သတင်းအရ)

အလင်းဝင် ၂ ဦး

လက်နက်စုံ ၈ လက်

မိမိ (ခမရ - ၁၀၉)

ကျဆုံး ၃၃ ဦး(အရာရှိ ၃ ဦး အပါအဝင်)

ဒဏ်ရာရ ၁၂ ဦး

ပျောက်ဆုံး ၇ ဦး

လက်နက်စုံ ၆၅ လက် ဆုံးရှုံး

တပ်မတော်(လေ)မှ ဗင်ပါယာဂျက်လေယာဉ်

တစ်စီး ရန်သူ၏ပစ်ချခြင်းခံရပြီး လေသူရဲ ဗိုလ်မှူးသုရ အုန်းခိုင် ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။

အခန်း (၄)

ရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးနှင့် မြန်မာ့တပ်မတော် (လေ)

ဟိုပန် အရှေ့ခြမ်းတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော ခြူးရွှေ
ကောက်တိုက်ပွဲကြီးသည် တစ်လနီးပါးကြာမြင့်ခဲ့၏။
၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂ ရက်နေ့ ညနေမှ
အောက်တိုဘာလ ၂၇ ရက်နေ့အထိ တိုက်ပွဲများ ပြင်း
ထွက်ခဲ့ပွားခဲ့၏။ ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်နှင့် မိုင်းမောဘက်သို့
အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်နေ့အား မြန်မာ့တပ်မတော် ခြေလျင်
အင်အားနှင့် တပ်မတော်(လေ)မှ နိုင်ငံဘာလဆန်းအထိ

လိုက်လံတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲကာလ တစ်လခန့်အတွင်း ယာယီစွန့်ခွာခဲ့ရသော မြန်မာတပ်မတော် တပ်စခန်းများအား ခြေလျင်တပ်များက တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ လွယ်လွယ်ကူကူနှင့် မရရှိခဲ့ပါ။ အကျအဆုံးသာ များခဲ့ရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ခြေလျင်တပ်များကို အနားပေးပြီး ရန်သူကို ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့ထား၍ နေ့စဉ် လေကြောင်းမှ Air Strike လုပ်ကာ အဆက်မပြတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ရန်သူအကျအဆုံးမှာ ၆၀၀ ခန့်ရှိရာ အတော်များများသည် လေကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်မှုနှင့် အမြောက်ကြီးများ ပစ်ခတ်မှုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ကျဆုံးသွားသော တပ်စခန်းများကို ခြေလျင်တပ်များနှင့် တက်တိုက်ရာ လွယ်လွယ်ကူကူပြန်မရသဖြင့် စစ်နည်းဗျူဟာ ပြောင်းလဲခဲ့၏။ ခြေလျင်တပ်များဖြင့် ရန်သူကို ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့ထားပြီး အမြောက်တပ်၊ ဇေတပ်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ချေမှုန်းခဲ့ပါသည်။ ဗကပတို့သည် အမြောက်တပ်ထက် လေတပ်ကို ပိုကြောက်ကြ၏။ ယခုတိုက်ပွဲစဉ်ကြီးတွင် လေတပ်၏ အခန်းကဏ္ဍမှာ အလွန်

မြန်မာတပ်မတော်(လေ)မှပစ်(၆) လေယာဉ်

မြေဂဏနာစာပေ

မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ)မှ ဖရိုနို(စ်) အမောင်သင်လေယာဉ်

ကြီးမားပေသည်။

သံလွင်အရှေ့ခြမ်းဒေသများ၌ ဗကပများနှင့် နိုင်ငံ့မြစ်ဖွားတိုင်း မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ)က အမြဲတမ်း ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ယခုစစ်ဆင်ရေးကြီးတွင်လည်း မြန်မာ့ တပ်မတော်(လေ)မှ ဗင်ပါယာနှင့် T - ၃၃ ဂျက်တိုက် ဝယ်ယာဉ်များ၊ PC - 6 ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံများ ပါဝင်ခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ)၏ သမိုင်း နှစ်အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ လေယာဉ်မောင်းနှင်ခြင်းအတတ် နည်းစွာ ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် စတင်ရောက်ရှိသည်။ ထိုနှစ် နိုဝင်ဘာတွင် ရန်ကုန်လေယာဉ်မောင်းကလပ်ကို ဖွင့်လှစ် နေရာပြုထောင်သည်။ ထို့နောက် ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဗမာ့ တပ်မတော်တစ်လေတပ်ကို Tiger Moth လေယာဉ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၁၅ ရက် တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ဗမာ့တပ်မတော် ဥပဒေကို ဖြစ်ထည်ပြုပြဋ္ဌာန်းလိုက်ရာ ဗမာ့လေတပ်မတော် ယခု မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ) စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးနှင့်အတူ

မြန်မာ့အထက်တန်းကျောင်း

ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရာ သောင်းကျန်းသူများကို တပ်မတော်(ကြည်း)တပ်ရင်းများက ချွန်ရာတွင် တပ်မတော်(လေ)က အော်စတာလေးယာဉ်များ အသုံးပြုကာ လေကြောင်းပစ်ကူများ ပေးခဲ့သည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် စင်္ကာပူနိုင်ငံမှ စပစ်ဖားယား တိုက်လေယာဉ် ၃ စင်း ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်တွင် ဆီးဖားယားလေယာဉ်အသစ် အစီး ၂၀ ထပ်မံဝယ်ယူခဲ့သည်။ ထိုလေယာဉ်များဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ကျွန်းကျော်လာသော တရုတ်ဖြူများအား တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက် ဒါကိုတာ လေယာဉ်များကို အသုံးပြုခဲ့သည်။ အမောင်းသင်ရန်အတွက် Chip Munk လေယာဉ်အချို့နှင့် Provost လေယာဉ်အချို့ကို အင်္ဂလန်မှ ဝယ်ယူခဲ့သည်။

လေယာဉ်မောင်းသင်တန်းကျောင်းကို အစပိုင်မင်္ဂလာဒုံတွင် ထားရှိခဲ့ရာမှ ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် မှော်ဘီသို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၃ တွင် လေယာဉ်မောင်းသင်တန်းကျောင်းကို မိတ္ထီလာသို့ ပြောင်းရွှေ့ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ တိုက်လေယာဉ်အဖြစ် အောက်စဖို့ ကောင်ဆယ်

ယာဉ်များသာမက ခေတ်မီ ဆီးဖားယား တိုက်လေယာဉ်များ ဝယ်ယူဖြည့်တင်းခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ဗင်ပါယာ mark တီ - ၅၅ ဂျက်ဆိုင်လေယာဉ် ၈ စီးကို အင်္ဂလန်မှ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ဆီးဖားယား တိုက်လေယာဉ် အစီး ၃၀ ကို အစ္စရေးနိုင်ငံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည်။

ရဟတ်ယာဉ်များကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ဝယ်ယူ အသုံးပြုခဲ့သည်။ ဘဲလ် ၄၇ ခုနှင့် အစားနှင့် ဘာတော အမျိုးအစား ၂ မျိုး စုစုပေါင်း ၁၀၀ ခန့် ဖြစ်၏။ လေတပ်အုပ်များအဖြစ် ၅၀၁ အုပ် မှော်ဘီ၊ ၅၀၂ အုပ် မင်္ဂလာဒုံ၊ ၅၀၃ အုပ် မိတ္ထီလာတို့ ဖြစ်သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် တီ - ၃၃ ဂျက်တိုက်လေယာဉ် ၁၀၀ ခန့် ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် အရှေ့မြောက်ဒေသလေယာဉ်များ ပေါ်လာသည်အချိန်တွင် မြန်မာ့တပ်မတော်(ကြည်း)၏ ပါဝင်တိုက်ခိုက်မှုမှာ ပိုမိုကြီးမားလာ၏။ အရှေ့မြောက်ဒေသရှိ တပ်မတော်(ကြည်း)တပ်ရင်းများကို အောက်စတာ အကူအညီပေးနိုင်ရန် လားရှိုးလေတပ်ဆွယ် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

၁၉၇၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ဖြစ်ပွားသော ကွမ်းလုံရက် ၄၀ တိုက်ပွဲကြီး၌ မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ) မှ Provost လေယာဉ်၊ ဗင်ပါယာ တီ - ၃၃ ဘီရိုနှင့် အဲလုဝစ် စသော လေယာဉ်ပေါင်းစုံပါဝင်သည်။ ထို့နောက် အရှေ့မြောက်ဒေသတွင် ဆင်နွဲ့ခဲ့သည့် စစ်ဆင်ရေးအားထံ၌ မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ)မှ ပါဝင်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် အရှေ့မြောက်ဒေသတွင် ဆင်နွဲ့ခဲ့သည့် ရဲမာဟုန် စစ်ဆင်ရေး၌ ရန်သူကျည်ထိမှန်သဖြင့် ဗင်ပါယာတိုက်လေယာဉ်တစ်စီး ပျက်စီးကာ လေသူရဲဗိုလ်ကြီးအေးဖေ ကျဆုံးခဲ့သည်။ ယခု ခြူးရွှေတိုက်ပွဲကြီး၌လည်း ဗင်ပါယာတိုက်လေယာဉ်တစ်စီး ရန်သူကျည်ထိမှန်ကာ လေသူရဲ ဗိုလ်မှူးသူရအုန်းခိုင် ကျဆုံးခဲ့ရသည်။

ခြူးရွှေပန်ကောက်ဒေသရှိ မိမိတပ်စခန်းများ ကျဆုံးသွားပြီးနောက်နေ့ အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်မှစ၍ တပ်မတော်(လေ)မှ တီ - ၃၃ ဂျက်တိုက်လေယာဉ်၊ ဗင်ပါယာ ဂျက်တိုက်လေယာဉ်၊ PC - 6 ဗုံးကြဲလေယာဉ်များနှင့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ အော်တာလေယာဉ်နှင့် ဘဲလ်ရဟတ်ယာဉ်များက လက်နက်ခဲယမ်း ရိက္ခာနှင့် လူနာများ သယ်ယူ

ဆောင်ပေးသည်။ လေသူရဲများမှာ ဗိုလ်မှူး သူရဲတောင်စော၊ ဗိုလ်မှူးမြသန်း၊ ဗိုလ်မှူးမောင်မောင်ခံနှင့် ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ အားလုံးမှာ အဆင့်မြင့် လေသူရဲများဖြစ်ကြ၏။ ထိုလေသူရဲကြီးများကား အမောင်းနည်းပြများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်သည် တီ - ၃၃ ဂျက်တိုက်လေယာဉ်နှင့် ဗင်ပါယာ ဂျက်တိုက်လေယာဉ် မောင်းနှင်လေသူရဲနည်းပြဆရာ ဖြစ်သည်။ စကားနည်းပြီးသေးစွာ နေတတ်သည်။ အောက်တိုဘာ ၂၇ ရက်တွင် ရန်သူလက်နက်ကြီးတပ်ဖွဲ့ကို အနီးကပ် သွားရောက်ချေမှုန်းရာ၌ ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်မှ ဗင်ပါယာတိုက်လေယာဉ်ဖြင့် သွားရောက်ခဲ့၏။ ဗင်ပါယာတိုက်လေယာဉ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိသည်မှာ အနှစ် ၂၀ ကျော် ဖြင့်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ အတော်ပင် ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်၏။ တပ်မတော်များများ အသုံးမပြုတော့ပါ။ ကျန်နေသော အား ဝိုင်းဝန်းပြုပြင်ပြီး ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်က တာဝန်ထက်ရောက်မောင်းနှင်ခဲ့လေသည်။ ထိုနေ့က တစ်တိုက်ပွဲဝင်ပြီး ဒုတိယအကြိမ် တိုက်ပွဲဝင်ရန် အနိမ့်

ပျံသန်းစဉ် ရန်သူကျည်ထိမှန်ကာ လေယာဉ် ပျက်ကွဲခဲ့ရ၏။ လေသူရဲဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်လည်း ကျဆုံးခဲ့ရ၏။ တိုက်ပွဲစဉ်များ ပြီးဆုံးသွားသည့်အခါ ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်နှင့် ဗိုလ်မှူးခင်မောင် စောတို့အား နိုင်ငံတော်မှ သူရဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးခင်မောင်စောမှာ ယခင်ကတည်းက သူရဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ သူရနစ်ထပ်ကွမ်း ဖြစ်သွား၏။ ဗိုလ်မှူးသူရအုန်းခိုင်ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် မိတ္ထီလာမြို့၊ ဝေကြောင်းအတတ်သင် လေတပ်စခန်း၌ရှိသော ကျောင်းဆင်းပွဲခန်းမကြီးအား သူရအုန်းခိုင်ခန်းမဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။

ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး၌ မြန်မာ့တပ်မတော် (လေ)မှ အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ပုံးကြဲတိုက်ခိုက်မှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခြေလျင်တပ်များမှ ဝိုင်းပတ်ပိတ်ဆို့ထားပြီး အဆက်မပြတ် တက်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်လည်းကောင်း ဗကပများ အကျအဆုံးများစွာဖြင့် အောင်တိုဘာ ၂၇ ရက်နေ့နောက်ပိုင်းတွင် စခန်းအားလုံးကို ဖြိုပြီး ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

ပြောရမည်ဆိုပါက မြန်မာ့တပ်မတော်(လေ)

ဗိုလ်မှူး သူရအုန်းခိုင်မောင်နှင့် ဗိုလ်မှူး ခင်မောင်စောတို့လေတပ်

အောင်ဆန်းကော်ထိုက်ကြီး

အောင်ဆန်းကော်ထိုက်ကြီးက အဓိကကျသည်ဟုဆိုလျှင် ရမည်
ထင်ပါသည်ခင်ဗျား။

ဗိုလ်မှူးဘုရားအောင်ဆန်း

ဗိုလ်မှူးဘုန်းခိုင်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဗိုလ်မှူးဘုန်းခိုင်သည် ၁၉၃၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၈
ရက်နေ့တွင် သထုံခရိုင် ဇင်းကျိုက်ရွာ၌ ဖွားမြင်ခဲ့ပြီး
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မွန်တိုင်းရင်းသားဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်
ထက္ကသိုလ်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရကာ ၁၉၅၅ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၃၀
ရက်နေ့တွင် တပ်မတော် (ကြည်း) ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း
(ဗထူး)၌ ဗိုလ်သင်တန်းတက်ခဲ့ပြီး ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိ
ဒုတိယအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။ ၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင်
ကြည်းတပ်မှ လေတပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်
ခဲ့ပြီး ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လမှ စက်တင်ဘာလအထိ
အမှတ်စဉ် (၂၂) အခြေခံလေယာဉ်မောင်းသင်တန်း တက်
ရောက်ခဲ့ပြီး လေယာဉ်မောင်းထူးချွန်ဆုရခဲ့သည်။ ၁၉၆၁
ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ကြီးအဆင့် ရရှိခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးဘုန်းခိုင်သည်
ပြည်တွင်းပြည်ပ သင်တန်းအမျိုးစုံ တက်ရောက်ခဲ့ပြီး အဆင့်
မြင့်မြင့်ဖြင့် သင်တန်းများ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၌

မြေရတနာစာပေ

ဗိုလ်မှူးအဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ရရှိခဲ့သည်။ ထမ်းဆောင်ခဲ့သော တာဝန်များမှာ အမှတ် (၃) အုပ်၌ လေသူရဲတာဝန်၊ ပူးပေါင်း စစ်ဆင်ရေးနှင့် လေထီးသင်တန်းကျောင်းတွင် နည်းပြ အရာရှိတာဝန်၊ အမှတ် (၃) အုပ်တွင် အုပ်မှူးတာဝန်နှင့် လေကြောင်းအတတ်သင် လေတပ်စခန်းတွင် သင်တန်း နည်းပြမှူးချုပ် တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

မောင်းနှင်ခဲ့ဖူးသော လေယာဉ်အမျိုးအစားမှာ Provost အမောင်းသင်ယာဉ်၊ တီ - ၅၃ ဂျက် တိုက် လေယာဉ် I.SF 260 အမောင်းသင်လေယာဉ်၊ ဗင်ပါယာ ဂျက်တိုက်လေယာဉ်နှင့် တီ - ၃၃ ဂျက်တိုက် လေယာဉ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင် ကျဆုံးခဲ့ရပုံမှာ အောက် ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး၌ ရန်သူများ ခွာစစ်ဆင် ခြေကျွံနေချိန်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရင်ကွဲတောင် တွင်ကား လက်နက်ကြီးအဖွဲ့များ ကျန်နေသေးသဖြင့် လေ တပ်မှ အပြီးသတ်ချေမှုန်းရန် တာဝန်ယူရ၏။ ဗိုလ်မှူး အုန်းခိုင်အား ဗင်ပါယာတိုက်လေယာဉ်ဖြင့် ချေမှုန်းရန် တာဝန်ပေးခံရ၏။ တာဝန်ပေးချက်အရ ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်

သည် ဗင်ပါယာတိုက်လေယာဉ် UB ၅၀၆ ဖြင့် လားရှိုးမှ အောက်တိုဘာလ ၂၇ ရက် နေ့လယ် ၂ နာရီ ၄၅ မိနစ်တွင် တွက်ခွာပြီး ရန်သူနေရာ ရင်ကွဲတောင်သို့ ညနေ ၃ နာရီအချိန်ခန့်တွင် ရောက်ရှိကာ လေကြောင်းမှ ဗကပ များကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ပထမအကြိမ် တိုက်ခိုက် ပြီးနောက် ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လည်ဝင်ရောက် ပစ်ခတ်ရာ တွင် ရန်သူ၏ပစ်ခတ်မှုကြောင့် တောင်ကုန်း၌ လေယာဉ် မျက်ကျပြီး ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဗင်ပါယာဂျက်တိုက်လေယာဉ်များ၏ စစ်သက်တမ်းမှာ ၂၄ နှစ်မျှ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၌ ထမဦးဆုံး အသုံးပြုခဲ့သည့် ဂျက်လေယာဉ် အမျိုးအစား ဖြစ်သည်။ သက်တမ်းရင့်သည်နှင့်အမျှ စွမ်းဆောင်ရည် တူနေသည့် အခြေအနေကြောင့် လေကြောင်းအတတ်သင် လေတပ်စခန်းမှ သင်တန်းနည်းပြမှူးချုပ် ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင် အား ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်ရုံး(လေ)မှ အထူးရွေးချယ် အရှေ့ မြောက်ပိုင်းစစ်ဌာနချုပ်၏ ကွပ်ကဲမှုဖြင့် ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်ပွဲကြီးတွင် ကြည်းတပ်များကို ပစ်ကူပေးရန် တာဝန် ပေးခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးအုန်းခိုင်၏ သူရသတ္တိနှင့် တပ်မတော်
 သားကောင်းပီသသည် စိတ်ဓာတ်မှာ စံနမူနာပြုထိုက်
 သည်။ မိမိလေယာဉ်၏ စစ်ကစားနိုင်မှု ကန့်သတ်ချက်
 ကြောင့် ပစ်ကူပေးပျံသန်းရင်း ထိခိုက်ပျက်စီးသွားနိုင်ခြင်း
 ရန်သူတန်ပြန်ပစ်ခတ်မှု မလွဲမသွေခံရပြီး ပျက်ကျနိုင်
 သည့်အခြေအနေ ရာနှုန်းများစွာရှိခြင်း စသည်အချက်
 များကို သိပါလျက်ဖြင့် မိမိအသက်ကို ပစာနမထား
 စွန့်လွှတ်စွန့်စားကာ ပေးအပ်သည့်တာဝန်ကို ကျေပွန်
 ထမ်းဆောင်ပြီး ကျဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဗိုလ်မှူးသူရအုန်းခိုင်ကား တပ်မတော်
 (လေ)၌ ရာဇဝင်တွင်သည် သူရဲကောင်းတစ်ဦးအဖြစ်
 ပြောစမှတ်တွင်ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည် ခင်ဗျား။

မြရတနာစာပေ

အခန်း (၅)

တိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက်နှင့် သင်ခန်းစာဖော်ထုတ်ချက်များ

တိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက်နှင့် သင်ခန်းစာဖော်ထုတ်ချက်
 များကို မဖော်ပြမီ အရှေ့မြောက်ဒေသမှ ဗကပတို့၏
 အလေ့အထများကို ဦးစွာဖော်ပြပါမည်။

အရှေ့မြောက်ဗကပတို့၏ အလေ့အထများ
 အရှေ့မြောက်ဒေသမှ ဗကပတို့၏ အလေ့အထ
 များကို အောက်ပါအတိုင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

မြရတနာစာပေ

- (က) အမာရှောင် အမွတ်တိုက်ဟူသော ဗကပတို့၏စစ်ရေး လမ်းညွှန်မှုအရ အင်အားနည်းစခန်းများ၊ အစွန်အဖျားကျသော စခန်းများအား တစ်ချင်းချင်း အမှည့်ခြွေတိုက်ခိုက်လေ့ရှိသည်။
- (ခ) မိမိစခန်းများကို အပိုင်တိုက်ခိုက်လိုသည့်အခါ သာလွန်သောအင်အားအလုံးအရင်းကို စုစည်းပြီး စစ်ကူ လာသောလမ်း၊ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းများကို ဖြတ်တောက်ပိတ်ဆို့ကာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အင်အား ကုန်ခန်းစေရန် လက်နက်ကြီးငယ်များဖြင့် တရစပ်ပစ်ခတ်ချေမှုန်းတတ်သည်။
- (ဂ) မိမိတပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို ဝိုင်းဟန်ပြု၍ စစ်ကူလာမည့် လမ်းမှ အလုံးအရင်းဖြင့် စောင့်ဆိုင်းပြီး စစ်ကူ စစ်ကြောင်းများကို အပိုင်ချေမှုန်းတတ်သည်။
- (ဃ) မိမိတပ်များကို စိတ်ဓာတ်ချောက်ချားအောင် လူအင်အားဖြင့် တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် အသေခံတက်ရောက်တိုက်ခိုက်တတ်၏။ လုံ့လထိုးချေမှုန်းရေးနှင့်အတူ လက်ပစ်ဗုံးများကို အများအပြား အသုံးပြုလေ့ရှိသည်။

မြရတနာစာပေ

- (၉) ရန်သူသည် ခံယူချက်၊ ယုံကြည်ချက်ရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ တိုက်ပွဲများတွင် အထက်အဆင့်၏ အတင်းအကြပ်စေခိုင်းမှုကြောင့် အသေခံ၍ အတင်းတက်တိုက်လေ့ရှိသည်။
- (၁၀) မိမိက တိုက်စစ်ဆင်လာချိန်တွင် တပ်အနည်းငယ်ဖြင့်သာ ခုခံ၍ နောက်တစ်နေရာတွင် အင်အားစုစည်း ထားရှိပြီး မိမိမှ အလောတကြီး တိုက်ခိုက်ပါက လက်နက်ကြီးများ အကူအညီဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသော နေရာများမှ အဆင့်ဆင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ချေမှုန်းတတ်သည်။ တိုက်စစ်တွင် လက်ပစ်ဗုံး အများအပြားအသုံးပြုသည့် နည်းတူ ခံစစ်တွင်လည်း မိုင်းအတားအဆီးများ အများအပြားသုံးလေ့ရှိသည်။
- (၁၁) လှုပ်ရှားစစ်ကို အခြေခံထားသဖြင့် စစ်ကစားရာတွင် လျင်မြန်သည်။ ရင်ဆိုင်ထိတွေ့ချိန်မှာပင် လှုပ်ရှား စစ်ကစားခြင်းဖြင့် ဝိုင်းပတ်ချေမှုန်းနိုင်အောင် ကြိုးစားကြသည်။
- (၁၂) မိမိလက်နက်ကြီးစွမ်းရည်ကို မမီသော်လည်း

မြရတနာစာပေ

၎င်းတို့၏ လက်နက်ကြီးများကို စွမ်းအားရှိသရွေ့ အချိန်အခါနှင့် နေရာမှန် သုံးစွဲတိုက်ခိုက်တတ်သည်။ မိမိလှုပ်ရှားမှုများအား ကန့်သတ်ရန် လက်နက်ကြီး၊ ငယ်များနှင့် ပစ်ခတ်၍လည်းကောင်း၊ မိုင်းစစ်ဆင်၍လည်းကောင်း ထိန်းချုပ်ထားတတ်သည်။

(စု) တိုက်စစ်ကို ညအချိန်တွင် ချဉ်းကပ်၍ လင်းစတွင် အများအားဖြင့် တိုက်ခိုက်လေ့ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အငိုက်ရရှိမှုအတွက် စားသောက်ချိန်၊ အနားယူချိန် ရေချိုးချိန်များတွင် တစ်ခါတစ်ရံ တိုက်တတ်သည်။ မိမိလေတပ်၏ အကဲသာမှုအပေါ်တွင်လည်း အချိန်ကို တွက်ချက်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။

(ည) ခံစစ်ဆင်သည်အခါ အခြေပြုစခန်းကို ကတုတ်ကျင်းများတူး၍ အခိုင်အမာပြုလုပ်တိုက်ခိုက်တတ်သည်။ အလားတူပင် တိုက်စစ်၌ ကြိုတင်၍ မိတ္တူစုပုံခြင်း၊ ထမ်းစင်များ ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို ပြင်ဆင်လေ့ရှိသည်။

(ဋ) ချုံခိုတိုက်ခိုက်မှု နည်းသည်။

မြေဂဏနာစာပေ

လှုပ်ရှားစစ်နှင့် လှုပ်ရှားခံစစ်နည်းဗျူဟာကို အများဆုံးကျင့်သုံးသည်။

၎င်းတို့သာလွန်အင်အားများပြားချိန်တွင် အရန်အားကိုး၍ အတင်းတိုက်တတ်သော်လည်း အကျအဆုံး များပြားသည်အခါတွင်လည်းကောင်း၊ မျှော်လင့်သည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုမရသည့်အခါတွင်လည်းကောင်း၊ ခေါင်းဆောင်များကျသည့်အခါတွင်လည်းကောင်း စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ငိုယိုထွက်ပြေးတတ်သည်။

သုံးသုံးစနစ် တစ်ဝက်နှစ်မျက်နှာစနစ် ပရိယာယ်များကို တိုက်ပွဲအဆင့် အကျိုးအမြတ်ရရှိရေးအတွက် ကူးပြောင်းကျင့်သုံးတတ်သည်။

တိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက်များ

အဆိုအပေါ်သုံးသပ်ချက်

တိုက်ပွဲသုံးသပ်ချက်များကို ရန်သူ မိမိ

အားသာချက် အားနည်းချက်များကို နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်

မြေဂဏနာစာပေ

သွားပါမည်။ ဦးစွာ ပထမ ရန်သူဗကပတို့အပေါ် သုံးသပ်မည်။

ဗကပတို့အားသာချက်များ

- (က) သတင်းလုံခြုံမှုရှိသည်။ ထို့ကြောင့် လက်နက်ရယူနိုင်ခဲ့သည်။
- (ခ) စစ်နည်းဗျူဟာကို လွတ်လပ်စွာ ကျင့်သုံးသွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ခွာစစ်တွင် အကျအဆုံး အနည်းဆုံးနှင့် ဆုတ်ခွာသွားနိုင်ခဲ့သည်။
- (ဂ) မိမိစခန်းများကို အင်အားဖြန့်ခွဲ၍ တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း တိုက်နိုင်အောင် စီမံဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ တိုက်နိုင်ခဲ့သည်။
- (ဃ) လက်နက်ကြီးများကို ထိထိရောက်ရောက်နှင့် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပစ်နိုင်သည်။ ကျည် ဖောဖောသီသီ သုံးသွားနိုင်သည်။
- (င) သွားလာလှုပ်ရှားမှု လျင်မြန်ပြီး တိုက်စစ်တွင် လူဆုံးရှုံးမှုကို ပဓာနမထားဘဲ ရည်မှန်းချက်

မြရတနာစာပေ

အောင်မြင်ရေး ချေမှုန်းရေးကိုသာ အဓိကထားပြီး တိုက်သွားသည်။

တပ်အင်အားစုစည်းမှု၊ ရွှေ့ပြောင်းသွားလာမှုများ၌ နယ်ခံပြည်သူလူထုအား အတင်းအကြပ် တာဝန်ပေး လုပ်ဆောင်စေသဖြင့် ၎င်းတို့၏ အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုနှင့် အင်အားဖြည့်တင်းမှုများ လျင်မြန်ခဲ့ရသည်။

တိုက်စစ်တွင် စစ်အင်အားအများအပြား အသုံးပြုနိုင်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့တွင် Line of Communication ထိန်းသိမ်းရန် ပြဿနာ မရှိခြင်း၊ အခိုင်အမာ အခြေခံစခန်းများ မရှိခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းရန် မလိုအပ်ခြင်းကြောင့် အင်အားကို တိုက်စစ်တွင် တစ်ခုတည်းသုံးနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ မိမိ လေကြောင်းတိုက်ခိုက်မှုနှင့် လက်နက်ကြီးများဖြင့် ခံနိုင်ရန် ကျင်းအတူးသန်ကြသည်။ ရိုးရိုးပစ်ကျင်း တူးပြီးမှတစ်ဆင့် အတွင်း၌ Fox-hole ခေါ် လူတစ်ကိုယ်စာ မြေခွေးကျင်းများ တူးတတ်ကြသည်။ အပင်ပန်းခံပြီး တူးနိုင်သည်။

မြရတနာစာပေ

ဒါမှလည်း မိမိတို့ လေကြောင်းရန်မှ လွတ်ကင်း
မည်ဖြစ်သည်။

(၆) မိုင်းစစ်ဆင်ရေးကို ကျွမ်းကျမ်းကျင့်ကျင့် အသုံး
ပြုနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် ပလတ်စတစ် လူနု
မိုင်းများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသုံးပြုသူ
သည်။

(၇) ရသမျှရိက္ခာနှင့်ဖြစ်သလို စားသောက်နေထိုင်နိုင်
သည်။ အပင်ပန်းအဆင်းရဲခံနိုင်သည်။ မိမိတို့
အမြောက်လက်နက်ကြီးနှင့် လေကြောင်းပစ်ကူမှု
ကို ရက်သတ္တ ၂ ပတ်ကျော် ခုခံသွားသည်
တွေ့ရပါသည်။

ဗကပတို့၏အားနည်းချက်များ

(က) ပြည်သူ့ပါအောင် စည်းရုံးနိုင်မှုမရှိခြင်း။
ဗကပများသည် ဒေသခံပြည်သူများကိုပါအောင်
မစည်းရုံးနိုင်ကြပါ။ ဟိုပန်ဒေသမှ ဒေသ
အတော်များများမှာ ကိုးကန့်တရုတ်နှင့် ဇာရှင်
လွယ်လ၊ မြောင်ဖိန၊ ရှမ်း၊ လားဟူ၊ ပထေ

စသူတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ အများစု ကိုးကန့်များ
သည် စီးပွားရေး မျက်စိရှိ၍ အမြင်ကျယ်သူများ
ဖြစ်သဖြင့် ဗကပတို့ကို အားမပေးပါ။ အားမကိုးပါ။
တပ်မတော်ကိုသာ အားပေးပါသည်။ အားကိုး
ပါသည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်ချိန်၌ ရွာများမှ ရွာသူ
ရွာသားများ ထွက်ပြေး၍ ဟိုပန်နှင့် ပန်လုံ၊
ချင်းရွှေဟော် ကွမ်းလုံ စသည့်နေရာများကို သွား
ရောက်ခိုလှုံကြပါသည်။ ဗကပအား အကူအညီပေး
ခြင်းမရှိပါ။ ပြည်ပကျူးကျော်သူများဟု အများက
မြင်ကြသည်။

အထက်အောက်ပေါင်းစပ်မှုမရှိခြင်း။ ။

ဗကပတပ်များမှာ ခေါင်းဆောင်ပိုင်း၌ ဗမာ၊
တရုတ်၊ ကိုးကန့်၊ ကချင် စသူတို့ဖြစ်ပြီး စစ်သည်
များမှာ ရှမ်း၊ ဝ၊ လွယ်လ စသည့်တိုင်းရင်းသား
များဖြစ်သဖြင့် အထက်အောက် ပေါင်းစပ်မှု
အားနည်းပါသည်။ အချို့နေရာများတွင် စကား
မပေါက်ပါ။ စစ်အကြံပေးအဖြစ် လိုက်ပါလာသော
ငိုလ်မျိုးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇောမှာ တိုက်ပွဲတစ်ခု

လုံး စကားပြန်ဖြင့်သာ စကားပြောရ၍ ဘာတစ်ခုမှ မယ်မယ်ရရလုပ်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ ပွဲကြည့်အဖြစ်ဖြင့်သာ ပြီးခဲ့ရသည်ဟု အလင်းဝင်များပြောကြပါသည်။ ဗကပ ဗဟိုက ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇောအား နာမည် ရောင်းစားသူတို့တိုက်ပွဲအတွက် Propaganding လုပ်ခဲ့ခြင်း မျောက်ပြ ဆန်တောင်းခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

(ဂ) အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုမပြည့်စုံခြင်း။ ။ ဗကပများသည် တိုက်ပွဲအစပိုင်း၌ ၎င်းတို့၏တပ်အတွက် Logistics အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စကို ကောင်းစွာဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် မိမိတပ်များ ပိုင်းပတ်ပိတ်ထားမှုကြောင့် ရိက္ခာနှင့် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ ပြတ်တောက်ကာ ခွာစစ်ဆင် သွားရပါသည်။ ခဲယမ်းကို ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်ဘက်မှ လာရောက်ပို့ဆောင်ပြီး ရိက္ခာကို မိုင်းမောဘက်မှ လာရောက် မိမိတပ်များမှ လမ်းတွင် ဖြတ်တောက်၍ ချွတ်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ရေရှည်တွင် ဖုံးအုပ်

အမြောက်ဒဏ်ထက် ငစ်နိကျည်ဆန်ဒဏ် မခံနိုင်တော့ဘဲ ဆုတ်ခွာသွားရခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်မရှိခြင်း။ ။ ဗကပများသည် ဟိုပန်အရှေ့ခြမ်းဒေသ စိုးမိုးရေးအတွက် ခြူးရွှေပန်ကောက်ဒေသကြီးအား အင်ကြီးအားကြီးနှင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ အပြီးအပိုင် သိမ်းယူပြီး ၎င်းတို့၏ လွတ်မြောက်နယ်မြေအဖြစ် ကြေညာရန်စီစဉ်ထားရှိခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် တပ်မတော်မှ ပြင်းထန်သော တုံ့ပြန်မှုများနှင့် အင်အားစုစည်းပြီး ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ၎င်းတို့ ယာယီသိမ်းယူနိုင်ခဲ့သည့် စခန်းအားလုံးကို လက်လွတ်ခဲ့ရပါသည်။ စစ်ပွဲ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ၎င်းတို့ဘက်မှ အထိအခိုက်အကျအဆုံး ပို၍ ပို၍ များလာခဲ့လေသည်။ မူလရည်မှန်းချက်မှာ ဤစခန်းများကို အပိုင်သိမ်း၍ အသေထိုင်ထားပြီး ဟိုပန်ကို ခြိမ်းခြောက်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ရင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်

အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်နေ့နောက်ပိုင်း မိမိတပ်မတော်၏ လေတပ်နှင့် ခြေလျင်တပ်မတော် ပေါင်းစစ်ဆင် ရေးများ ပြင်းထန်စွာဆင်နွှဲမှုကြောင့် ၎င်းတို့ အကျအဆုံးများများလာခဲ့ရာ စစ်မြေပြင် တပ်မှူးများက စခန်းများကို စွန့်ခွာခွင့် တောင်းခဲ့သော်လည်း ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့က ခွင့်မပြုခဲ့ချေ။ နောက်ဆုံး အောက်တိုဘာ လကုန်ခါနီးမှ ရိက္ခာနှင့် ခဲယမ်းများ ပြတ်လတ်ပြီး အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှု ကိစ္စများ လုံးဝ မဆောင်ရွက်နိုင်တော့မှ စခန်းများကို စွန့်ခွာ၍ ဗင်းဟင်ဟိုစွမ်နှင့် မိုင်းဆေးဘက်သို့ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာသွားကြပါသည်။ မူဆလ်မန်များကို ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်မရှိဘဲ အသေဆုပ်ကိုင်ခဲ့သဖြင့် ဗကပတို့ လိုအပ်သည့် ထက် အသေအပျောက် များခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အကျအဆုံးမှာ ၆၆၄ ယောက်နှင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှုမှာ ၄၀၈ ယောက်ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့အနက် အမာခံတိုက်ခိုက်ရေးအင်အား ၃ ပုံ ၂ ကျော်ကျော်ပြန်သွား ခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မိမိတပ်မတော်အပေါ် သုံးသပ်ချက် မိမိတပ်မတော်အပေါ် သုံးသပ်ရာတွင် အားပြင်းချက် အားသာချက်များကို ဗကပနည်းတူ သုံးသပ်ချက်ပါမည်။

ထပ်များ၏အားနည်းချက်များ

(၁) ရန်သူအင်အား ၄၀၀၀ ခန့် စုဖွဲ့လာသည်ကို သတင်းကြိုတင်ဖော်ထုတ် မရှိခဲ့ပါ။ သတင်းရယူမှု အားနည်းပါသည်။ ရန်သူ တကယ်တိုက်လာမှ ရန်သူ့ရည်ရွယ်ချက်အမှန်ကို သိမြင်ခဲ့ကြပါသည်။

(၂) တပ်စုစည်းမှုမှာလည်း နှေးကွေးခဲ့သည်။ ကြိုတင်မျှော်မှန်းမှု မရှိခဲ့၍ ရန်သူ အင်ကြီးအားကြီးနှင့် ထိုးစစ်ဆင်လာမှ မိမိတပ်များကို စုစည်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

(၃) တိုက်ပွဲအစပိုင်း လက်နက်ကြီးများ ပစ်ခတ်မှုတွင် ရန်သူကို မယှဉ်နိုင်ခဲ့ပေ။ ရန်သူလို ထိထိရောက်ရောက်နှင့် များများစားစား ပစ်ခတ်နိုင်မှု မရှိခဲ့ပါ။ အမြောက်တပ် အကူအညီရခဲ့၍သာ နောက်ပိုင်း၌

အခြေအနေကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

(ဃ) လှုပ်ရှားမှုများ လေးလံမှုရှိသည်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် သွားလာနိုင်မှုမရှိသောကြောင့် တိုက်စစ်တွင် လည်းကောင်း၊ ခွာစစ်တွင်လည်းကောင်း၊ လိုက်စစ်တွင်လည်းကောင်း အထိုင်အထနေသဖြင့် အောင်မြင် သင့်သလောက် မအောင်မြင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

(င) ရန်သူထံမှ စခန်းများ ပြန်တိုက်ရာ မည်သည့် စခန်းများကိုမျှ ချက်ချင်း ပြန်မရခဲ့ပါ။ တိုက်စစ်တွင် ကျဆုံးမှုများပြားမည်ကို စိုးရိမ်မှုကြောင့် ယတိပြင် ချေမှုန်းရေးမလုပ်နိုင်ခဲ့ဘဲ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခွဲ များလာသည်နှင့် ခွာစစ်ဆင်လာခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မိမိတပ်များ၏အားသာချက်များ

(က) လေကြောင်းအကဲသာမှုရှိခြင်း။ ။ မိမိတပ် မတော် ၏ အဓိကအားသာချက်မှာ လေကြောင်းအကဲသာမှုဖြစ်၏။ Air Super-

ity နှင့် Air Supremacy မိမိဘက်မှ အပြည့်ရှိသည်။ ရန်သူဘက်တွင် လေယာဉ်လုံးဝမရှိပါ။ ဤတိုက်ပွဲတွင် အောက်တိုဘာ ၄ ရက်နေ့မှစ၍ ရန်သူသိမ်းပိုက်ထားသော စခန်းများအား ဗင်ပါယာဂျက်တိုက်လေယာဉ်၊ T 33 ဂျက်တိုက်လေယာဉ်၊ PC 6/7 တို့နှင့် ဗုံးကြဲချခြင်း၊ စက်သေနတ်ဖြင့်ပစ်ခြင်း၊ ရဟတ်ယာဉ်များဖြင့် လူနာသယ်လူနာကောက်၊ ရိက္ခာပို့၊ ခဲယမ်းပို့၊ လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲကြီးများ မဆောင်ရွက်နိုင်မီ တစ်ပတ်ကျော် နှစ်ပတ်အတွင်း ရန်သူကို ခြေလျင်တပ်များမှ ဝိုင်းထား၍ လေကြောင်းမှ အဆက်မပြတ် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဤလေကြောင်းအကဲသာမှုတစ်ခုတည်းနှင့်ပင် တိုက်ပွဲ၏ ရာနှုန်းတစ်ဝက်နီးပါး အောင်မြင်သည်ဟု ဆို၍ ရပါမည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ဘက်မှ ဗိုလ်မှူးသူရအုန်းခိုင်နှင့် ဗင်ပါယာလေယာဉ်တစ်စီး ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

(ခ) အမြောက်ပစ်ကူထိရောက်မှုရှိခြင်း။
 မိမိတို့၏ ပစ်ကူပေးမှုအား ခြေလျင်လက်နက်ကြီးများသာမက ၁၀၅ မီလီမီတာ အမြောက်၊ ၇၆ မီလီမီတာအမြောက်၊ ၆ ပေါင်ဒါအမြောက်၊ ၁၂၀ မီလီမီတာ စိန်ပြောင်းကြီးများဖြင့် ရန်သူကို ဟိုပန်ကောင်းကော်တစ်ဝိုက်မှ အမြောက်စခန်းဖြင့် ပစ်ခတ်ချေမှုန်း နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအမြောက်ကြီးများဖြင့် ဗမာပတိုက် ခြေလျင်တပ်သုံးလက်နက်ကြီးများကို ဦးနှိမ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

(ဂ) ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုရှိခြင်း။ ။ ဤခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲများတွင် ခြေလျင်တပ်များသာမက အကူလက်ရုံးဝန်ထမ်းတပ်များ ဖြစ်သော အမြောက်တပ်၊ ထောက်ပံ့နှင့် ပို့ဆောင်ရေးတပ်၊ သံချပ်ကာ တပ်၊ ဆက်သွယ်ရေးတပ်၊ ဆေးတပ်၊ စစ်မြေပြင်အင်ဂျင်နီယာတပ်များ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုမျှသာမက ပြည်သူ့ရဲ၊ ပြည်သူ့စစ်၊ သကဆေနှင့် ဒေသခံ အမာခံသတင်းထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့များ ပူးပေါင်းပါဝင် ခဲ့ပါသည်။ တပ်မတော်

မှလည်း ရမခလက်အောက်ခံတပ်များ၊ အမှတ် (၉၉) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ် လက်အောက်ခံတပ်များ၊ အမှတ် (၆၆) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ်မှ နည်းဗျူဟာတစ်ခု၊ အမှတ် (၇၇) ခြေမြန်တပ်မဌာနချုပ်မှ နည်းဗျူဟာတစ်ခုတို့ ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။ အားလုံးရန်သူကို လွတ်ထွက်မသွားအောင် ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ချေမှုန်းခဲ့ပါသည်။

(၃) စိတ်ဓာတ်ကောင်းမွန်ခြင်း။ ။ မိမိတပ်များသည် အဆင့်မြင့်တပ်မှူးကြီးများကိုယ်တိုင် တိုက်ပွဲကို အနီးကပ်ကြီးကြပ်ပြီး လိုအပ်သည်များ လိုလေသေးမရှိ ပံ့ပိုးပေးသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ ကောင်းမွန်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် ခြူးရွှေစခန်းကို တက်တိုက်ခဲ့သည့် ခမရ (၁၀၉) အနေဖြင့် ဗိုလ်ကြီး သီဟသူရ သူရစစ်မောင်နှင့် ဗိုလ်ကြီးသူရ ဖုန်းစိန်တို့ ကွပ်ကဲမှုဖြင့် ခြူးရွှေစခန်းအား ၂၀ ရက်နေ့ မနက် ၀၄:၀၀ နာရီမှစ၍ မနက် ၉ နာရီအထိ မတုန်မဆုတ်စတမ်း အကြိမ်ကြိမ် လှံစွပ်ထိုးတက်

ရောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ မနက် ၉ နာရီတွင် အရာရှိ ၃ ဦးအပါအဝင် ၃၃ ယောက်ကျဆုံးခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် စခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ဘန်ကာ ၃ လုံး သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကာ တပ်ရင်းမှ ကျဆုံး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူ များပြားသဖြင့် အခြေအနေကို သုံးသပ်ကာ ပြန်လည်ဆုတ်ခွာ လာရန် အမိန့်ပေးသဖြင့် စခန်းတွင်းရှိ ဗိုလ်ကြီး သီဟသူရ သူရစစ်မောင်နှင့် အဖွဲ့မှ ပြန်လည် ဆုတ်ခွာခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဆက်၍ တာဝန်ပေးပါက ဆက်လက်ပြီး ရန်သူနှင့် လက် တစ်ကမ်းတိုက်နေဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ ဆုတ်ခွာလာပြီးနောက် ထိုစခန်းအား လေကြောင်း မှ တိုက်ခိုက်၍ အမြောက်ကြီးများဖြင့် ပစ်ခတ် ချေမှုန်းခဲ့ပါသည်။ ခမရ (၁၀၉) သည် အထိအခိုက် အကျဆုံးများစွာဖြင့် တိုက်ပွဲတွင်မှ ထွက်မသွားဘဲ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသည်အထိ ရန်သူနှင့် မနီးမဝေး မှာပင် အခြေပြု၍ စိတ်ဓာတ်ကောင်းကောင်းဖြင့် ရန်သူကို ဆိုင်ထားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

- (၃) ပြည်သူ့လူထုပူပေါင်းပါဝင်ခြင်း။ ။ ဤတိုက်ပွဲ စဉ်ကြီးတွင်လည်း ဒေသခံ ကွန်လုံ၊ ဟိုပန်၊ ကွတ်ခိုင်၊ သိန္နီ၊ လားရှိုးဒေသမှ ပြည်သူများက တပ်မတော်ဘက်မှ တစ်ခဲနက်ထောက်ခံအားပေးခဲ့ ကြပါသည်။ လိုအပ်သည့် စားရေရိက္ခာများ ပေးပို့ခြင်း၊ ရှေ့တန်းလက်ဆောင်များပေး ပို့ခြင်း၊ စာသဝဏ်များ ပေးပို့ခြင်းအားဖြင့် စိတ်ဓာတ် ရေးရာအရ ထောက်ခံအားပေးခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ရှမ်းပြည်နယ်မှသာမက မြန်မာ တစ်နိုင်ငံလုံးမှ လက်ဆောင်များ ပေးပို့ခြင်းကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တရားသောစစ်အတွက် တစ်နိုင်ငံလုံးမှ ထောက်ခံနေကြောင်း သုံးသပ် တွေ့ရှိရပါသည်။
- (၄) အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်း။ ။ ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲစဉ်များတွင် မိမိ တပ်မတော်မှ တိုင်းမှူးတပ်မမှူးများ ကိုယ်တိုင် စစ်မြေပြင်ဆင်းကွပ်ကဲခဲ့သည်။ လိုအပ်သည့် ရိက္ခာ၊ ခဲယမ်း၊ ဆေးဝါး လိုလေသေးမရှိအောင်

စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။ လူနာသယ်၊ လူနာရွှေ့၊ လူနာကောက်ကိစ္စများတွင် ရဟတ်ယာဉ်များ အသုံးပြုခဲ့သည်။ ရှေ့တန်းဆေးရုံများ၊ ဆေးထေးစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ အရေးကြီးလူနာများကို လားရှိုးသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ပို့ဆောင်လားရှိုးမှ ရန်ကုန်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ရိက္ခာထောက်ပံ့ရေးအတွက် ရိက္ခာထောက်ပံ့ရေး တပ်ဆွယ်များ ဟိုပန်တွင် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ ဘက်ပေါင်းစုံမှ ပြည့်စုံအောင် စီစဉ်ပေးထားသဖြင့် မိမိတပ်မတော်ကဲ့သို့ ကောင်းမွန်သော ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးစနစ်မရှိသည့် ဗမာပသည် ရေရှည်တွင် တပ်မတော်ကို မယှဉ်နိုင်ဘဲ အရှုံးနှင့် နိဂုံးချုပ်သွားခဲ့ရသည်။ ဗမာပတို့ ခွာစစ်ဆင်ခါနီး၌ သူတို့တွင် စားရေးရိက္ခာကုန်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ခြူးရွှေတစ်ဝိုက်ရှိ ကျေးရွာများ လူတွေထွက်ပြေးကြပြီဖြစ်သဖြင့် ရွာကို မှီခို၍ မရတော့ကြောင်း ကြေးနန်းပို့သည်ကို မိမိစက်များမှ ကြားဖြတ်ဖမ်းယူရရှိခဲ့ပါသည်။

မြရတနာစာပေ

မိမိတို့တပ်မတော်အနေဖြင့် ထောက်ပံ့ပို့ဆောင်ရေးတပ်၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်တပ်၊ ဆက်သွယ်ရေးတပ်၊ ဆေးတပ်၊ အင်ဂျင်နီယာတပ် အစရှိသည်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပြီးဖြစ်ရာ အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စမှာ ပြောစရာမရှိလောက်အောင် ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်းသည် စစ်အောင်ရာသော အကြောင်းကြီးတစ်ပါး ဖြစ်၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အာဖရိက စစ်မြေပြင်တွင် ခဲယမ်းဓာတ်ဆီနှင့် ရိက္ခာပြတ်လပ်၍ ဂျာမန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရွမ်းမဲလ်သည် ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီး မောင်ဂိုမာရီကို အရေးနိမ့်ခဲ့ရသည်။ အလားတူပင် ၁၉၄၄ ခုနှစ် အင်ဖာကိုဟီးမားထိုးစစ်၌ အုပ်ချုပ်မှုကိစ္စများကို ကောင်းစွာ တွက်ချက်မထားသဖြင့် ဂျပန်တို့ ဗြိတိသျှဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝီလီယံစလင်းအား အရှုံးပေးခဲ့ရသည်။ စလင်းကား အင်္ဂလိပ်ပီပီ အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စကို အလွန်အလေးထားသူ ဖြစ်၏။ ရေရှည်စစ်ကို မျှော်မှန်းထားသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှု မပြည့်စုံသော

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်တွေကို အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှုကိစ္စဖြင့်... ကြိုတင်အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့လေသည်။ ယခု ခြားနား... ပန်ကောက် တိုက်ပွဲတွင်လည်း အချိန်ကြာလာ... သည်နှင့်အမျှ အုပ်ချုပ်ထောက်ပံ့မှု မပြည့်စုံသော... ဗကပတို့ တဖြည်းဖြည်း လုံးပါးပါးသွားကြရသည်။ ခွာစစ်ဆင်သွားနိုင်၍သာ တပ်လုံးမပြုတ်... အတော်အတန် သက်သာရာရသွားသည်... သုံးသပ်ရပါသည် ခင်ဗျား။

သင်ခန်းစာပတ်ထုတ်ချက်များ

(က) သတင်းရယူမှုလိုအပ်ခြင်း။ ။ ဤတိုက်ပွဲ... တွင်လည်း မိမိတို့ဘက်မှ သတင်းရယူမှုအားနည်း... သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ရန်သူ ၄၀၀၀... ဝင်လာသည်ကို ဘာလုပ်မည်ဆိုသည် တိတိကျကျ... မခန့်မှန်းနိုင်ပါ။ စခန်း (၅) ခု တစ်ပြိုင်နက်... အတိုက်ခံရမှ ဒါဟိုပန် အရှေ့ခြမ်းတစ်ခုလုံး သို့... ဖို့ပါလားဟု သိခဲ့ရသည်။ စခန်းတွေကျသွား... ပြန်ရအောင် တိုင်းမှူးနှင့် တပ်မမှူးကိုယ်တိုင်

စစ်မြေပြင်ဆင်း အနီးကပ် ကွပ်ကဲတိုက်ခဲ့ရသည်။ လေယာဉ်တစ်စင်းနှင့် လေသူရဲတစ်ဦး အပါအဝင် လူ (၁၀၀) ကျော် ကျဆုံး၍ (၂၀၀) ကျော် ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ ပေးလိုက်ရသော တန်ဖိုးက မနည်းမနောပါပေ။ ထို့ကြောင့် ရန်သူ သတင်းကို ဖက်ပေါင်းစုံမှ ရရှိနေအောင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း သင်ခန်းစာဖော်ထုတ် ရရှိပါသည်။

ပစ်ကူ စစ်ကူ စီမံချက်များ ဆောင်ရွက်ခြင်း။ ။ ပစ်ကူစစ်ကူစီမံချက်များ ယခုထက်ပိုပြီး ပီပြင်သင့်ပါသည်။ ရန်သူက မိမိတပ်စခန်းများကို တစ်ပြိုင်နက် ဝင်တိုက်ခိုက်သောအခါ စစ်ကူ လွှတ်ပေးရန် ချက်ချင်းအဆင်သင့်မဖြစ်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် စခန်းများကျဆုံးသွားခဲ့ရပါသည်။ ပစ်ကူ စစ်ကူ စီမံချက်များ ယခုထက် ပို၍ ထိထိ ရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် စီမံထားသင့်ပါ သည်။

www.burmeseclassic.com

(ဂ) ပစ်ခတ်မှုနှင့် ရွှေ့လျားမှု ဟန်ချက်ညီရန် လိုအပ်ခြင်း။ ။ မိမိတို့တပ်များ တိုက်စစ်တွင် ရန်သူကို လက်နက်ကြီး နှင့် ဦးနှိမ်ချေမှုန်းပြီး တိုက်ပွဲဝင်စစ်သည်များ ပစ်ခတ်မှုအောက် ဟန်ချက်ညီ လိုက်ပါသွားသင့်ပါသည်။ ပစ်ခတ်မှု နှင့် ရွှေ့လျားမှုဟန်ချက်မညီသဖြင့် မိမိတို့တပ်ကြီး တိုက်စစ်တွင် ခြူးရွှေစခန်းကြီးအပါအဝင် ကျေးရွာများသို့ သွားသော စခန်းများ ချက်ချင်းပြန်မရဘဲ ပစ်ခတ်မှုနှင့် ရွှေ့လျားမှု ဟန်ချက်ညီသောကြောင့် ကွန်လုံ ရက် (၄၀) တိုက်ပွဲကြီး၌ နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် ဟိုက်ကမ်းပါးတိုက်ပွဲကြီး အောင်မြင်ခဲ့သည့် သာကေ ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ တိုက်ပွဲဝင်ခြေလျင်တပ်နှင့် လက်နက်ကြီးပစ်ခတ်မှု များ ဟန်ချက်ညီသင့်ကြောင့် သင်ခန်းစာ ဖော်ထုတ်ရရှိပါသည်။

မှာ ခံစစ်မပီပြင်သောကြောင့်ဟု ယူဆရပါသည်။ နောင်လိုင်ပါဖန် နှင့် ပွိုင့် (၆၀၄၁) တိုက်ပွဲကြီး၌ ဗိုလ်မှူးသိန်းထွန်းတင်သည် ပွိုင့် (၆၀၄၁) မှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ အင်အားဖြင့် ရန်သူ (၁၀၀၀) ခန့်အား ရှစ်ရက်ကြာ ခုခံတိုက်ခိုက်သွားပါသည်။ ခံစစ် ပီပြင်ပြီး မြေအနေအထားကို အကျိုးရှိစွာ အသုံး ချခဲ့သောကြောင့် ဤကဲ့သို့ ရက်သတ္တတစ်ပတ် ကျော်ကြာအောင် ခံနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့ခံစစ်များကို ပီပီပြင်ပြင်နှင့် ဘက်စုံထောင့်စုံက ရန်သူတိုက်စစ်ဒဏ် ခံနိုင် အောင် စီမံဆောင်ရွက် ထားသင့်ကြောင်း သင်ခန်းစာ ဖော်ထုတ်ရရှိပါသည်ခင်ဗျား။

(ဃ) ခံစစ်ပီပြင်ရန်လိုအပ်ခြင်း။ ။ ခြူးရွှေစခန်း ကောက် အပါအဝင် အတိုက်ခံရသည့် စခန်း (၆) ခုအနက် (၄) ခု နာရီပိုင်းအတွင်း ကျဆုံးခဲ့သည်။

အခန်း (၆)

ခိုင်မူ့ချုပ်ဟောင်းကျော်စောနှင့် ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး

ခြူးရွှေ ပန်ကောက် တိုက်ပွဲအကြောင်း ရေးလျှင်
ခိုင်မူ့ချုပ်ဟောင်းကျော်စောအကြောင်း ထည့်
ပြည့်စုံမည်ထင်ပါသည်။

ခိုင်မူ့ချုပ်ဟောင်းကျော်စောသည် ရဲဘော်သုံး
လက်ဖြစ်၏။ လွတ်လပ်ရေးကာလတွင်၎င်း တရုတ်ပြို
ချေမှုန်းခဲ့သည့် ၁၉၅၅ ခုနှစ်က ရန်ကြီးအောင်

စစ်ဆင်ရေးတွင်၎င်း စွမ်းစွမ်းတမံ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး တပ်မတော်၌ တိုင်းမှူးအဆင့်ထိ လျှင်မြန်စွာ ရာထူးတိုးတက်ရရှိခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇောက ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်ဖြစ်ခဲ့၏။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်ကတည်းက ဗမာ့ဗဟိုကော်မတီဝင် ဖြစ်ခဲ့၏။

Once communist, always communist.

တစ်ခါ ကွန်မြူနစ်ဖြစ်ဖူးရင် ထာဝရ ကွန်မြူနစ်ဟူသော ဆိုစကားရှိသည်။

ထိုစကား ဟုတ်မဟုတ်တော့ မသိ။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောကား ၁၉၅၆ ခုနှစ် မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းတာဝန် ဗကပများထံ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် သတင်းထောက်ကြားမှုကြောင့် အရေးယူခံခဲ့ရသည်။ တပ်မတော်မှ ဒုတိယမှူးကြီးအဆင့် လျှော့ချပြီး ၁၉၅၇ တွင် အငြိမ်းစားပေးခံရသည်။

အငြိမ်းစားဘဝတွင် အေးအေးမနေဘဲ ဆူညံအမျိုးမျိုးတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ပတ်သက်ခဲ့သည်။ အပေါ်တွင် အကောင်းမမြင်ခဲ့သည် ဗကပများအပေါ်

အနိုင်ဘဲ အခြေအနေပေးရင် ပေးသလို ကူညီခဲ့သည်။

၁၉၇၆ မတ်လ ကျောင်းသားဆူပူမှု အရေးအခင်းတွင် နောက်ကွယ်မှ အားပေးကြိုးကိုင်ခဲ့သည်။ အရွယ်အရွယ်နော်သည့်သား ကျော်ဇောဦးသည် ထိပ်တန်းကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် ဆူပူမှုတွင် ဦးဆောင်ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၇၆ ဇူလိုင်တွင် မြို့ပေါ်၌ ဆက်နေပါက အရေးဆူပူခံရဖွယ်ရှိသဖြင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောသည် အိမ်ထဲ ခေါက်တာလှကျော်ဇော၊ သား ကျော်ဇောဦး၊ သားအောင်ကျော်ဇောတို့နှင့်အတူ အရှေ့မြောက်ဒေသသို့ ထွက်ခွာကာ ဗကပတို့ထံ တောခိုရောက်ရှိသွားခဲ့လေသည်။

ဗကပတို့က ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောကို အိမ်သာအားရ ကြိုဆိုခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူတို့အတွက် ရနိုင်သမျှ အမြတ်ထုတ်ခဲ့သည်။

ဦးစွာပထမ ဗကပတို့၏ ရေဒီယို ပြည်သူ့အသံမှ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော သူတို့ထံ ရောက်လာခြင်းကို အချိုးမျိုး ချိုးကျူးအမွန်းတင်ကာ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ထုတ်

လွင့်ခဲ့သည်။ ဝါဒဖြန့်ခဲ့သည်။

တပ်မတော်အပေါ် အထင်အမြင်လွှဲအောင် အချို့ မျိုးပြောဆိုခဲ့သည်။ မတရား တပ်မှ ထုတ်ပယ်ပစ်သည်ဟု စွပ်စွဲခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောအတွက် သူ့ဘက်မှ စိတ်မကောင်းစကားများ ဆိုခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဗဟိုကော်မတီဝင်နှင့် ဗဟိုစစ်ကော်မရှင် ဒုဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်များပေးပြီး ၁၉၇၇ ခုနှစ် ခြူးရွှေ ကော်ကော် တိုက်ပွဲကြီး၌ စတင်အသုံးချခဲ့လေသည်။

တကယ်ကျတော့ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော တပ်မှအနားပေးခံရခြင်းမှာ သူ့နဲ့ထိုက်တန်သော အပြစ်သာ ဖြစ်ပါ၏။

စာရှုသူများ သိနိုင်ပါရန် ထိုအကြောင်း အပြည့်အစုံကို သမိုင်းမှတ်တမ်းများအား ကိုးကားပြီး အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်ခင်ဗျား။

အောင်မာယစစ်ဆင်ရေးမှ ပမ်းဆီးရမိ ဗကပဗဟို၏ စာရွက်စာတမ်းများ

၁၉၅၆ ခုနှစ်တွင်ကား မြန်မာနိုင်ငံတွင် အကြီး

ကျော်ဇောနှင့် အရေးပါဆုံးသော ပြည်တွင်းသောင်းကျန်းမှုများကို စစ်ဆင်ရေးကြီးကို ဆင်နွှဲခဲ့ပေသည်။ ထိုစစ်ဆင်ရေးကြီးသည်ကား “အောင်မာယစစ်ဆင်ရေး” ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအောင်မာယ စစ်ဆင်ရေးကြီးကို ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၆) ရက်နေ့မှစ၍ ပခုက္ကူခရိုင်အတွင်းတွင် ဆင်နွှဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုနယ်မြေသည် မြောက်ပိုင်းတိုင်း စစ်ဌာနချုပ် တပ်မဟာ(၁၀)နယ်မြေအတွင်းတွင် ဖြစ်သည်။ ထိုဒေသတွင် သောင်းကျန်းသူ အလံဖြူ ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ရဲဘော်ဖြူများ၏ ဆင်အားအများဆုံးနှင့် ဗဟိုဌာနချုပ်များ ထားရှိရာ အခြေခံဒေသလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သောင်းကျန်းမှုများ စတင်ခဲ့သည့် အချိန်မှစတင်၍ စစ်ဆင်ရေးကြီး စတင်ခဲ့သည့် အချိန်အထိ သောင်းကျန်းသူများ၏ သြဇာအာဏာသည် အနည်းနှင့်အများ ဆိုသကဲ့သို့ လွှမ်းမိုးရာ နယ်မြေလည်း ဖြစ်သည့်အပြင် “သုံးပါတီပူးပေါင်းရေး” သေနင်္ဂဗျူဟာ ဆိုင်ရာ အချက်အချာနယ်မြေလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုနယ်မြေသည် မြင်းခြံ၊ မိတ္ထီလာ၊ မန္တလေး အပါအဝင်ဖြစ်သော

www.burmeseclassic.com

(မ)သုံးလုံးနယ်မြေဟုလည်း လူသိများခဲ့ပါသည်။ ထိုစစ်ဆင်ရေးကို ထိုစဉ်က တပ်မဟာ(၁၀) တပ်မဟာမှ ဗိုလ်မှူးကြီးကြည်ဝင်းက ဦးဆောင်ကာ ရန်သူကို ချေမှုန်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေးကြီးသည် ရန်သူကိုအကြီးအကျယ် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သကဲ့သို့ အောင်မြင်မှုများလည်း မြောက်မြားစွာရရှိခဲ့သော စစ်ဆင်ရေးကြီး ဖြစ်ခဲ့ရုံမျှမက တပ်မတော်အတွက် အကျိုးအမြတ်ရရှိသော တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာကို ဆင်နွှဲနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ထိုစစ်ဆင်ရေးမှ ရရှိသည့် အကျိုးအမြတ်သည်ကား တပ်မတော်အတွက် သာမက နိုင်ငံတော်အတွက်ပါ အရေးပါခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုပခုက္ကူခရိုင် အတွင်းတွင် ၁၉၅၆ ခုနှစ်ဆန်းပိုင်းမှ စတင်ဆင်နွှဲခဲ့သော အောင်မာဃ စစ်ဆင်ရေးကြီးအတွင်း တိုက်ပွဲတစ်နေရာမှ ကွန်မြူနစ် ဗဟိုဌာနချုပ်၏ အဖိုးတန် စာရွက်စာတမ်း အမြောက်အမြားတို့ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအထဲတွင် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ပေါ်လစ်ဗျူရှိအဖွဲ့ဝင်များသာ ဖတ်ရှုခွင့်ရသော အလွန်အရေးကြီးသည့် “ထိပ်တန်း

ချို့ရှက်” အဆင့်ရှိ စာဖိုင်တွဲအချို့ ပါဝင်လာခဲ့သည်။ သင်းတို့အနက်မှ စာတွဲတစ်ခုမှာ ထိုစဉ်က မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောနှင့် ပတ်သက်လျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ထိုစာတွဲများကို သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည့်တပ်က ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ အထူးလျှို့ဝှက်စွာ ပေးပို့ခဲ့လေသည်။ ထိုစာတို့ပါ အကြောင်းအရာများကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနက အချိန်ယူ၍ စိစစ်ကြည့်သောအခါ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောမှာ တပ်မတော်အရာရှိတစ်ယောက်အနေဖြင့် စောင့်စည်းအပ်သော တာဝန်ဝတ္တရားများ လစ်ဟင်းရာရောက်ခဲ့သည်ဟု သံသယကောင်းဖွယ်ရာအကြောင်းများ တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ထိုကိစ္စကို စနစ်တကျ ဆက်လက်စုံစမ်းသင့်သည်ဟု ယူဆခဲ့သည့်အတိုင်း ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ (၂၇)ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့ဖြစ်သည့် တပ်မတော်တပ်မှူးကြီးများ ညီလာခံ၌ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်းသည် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောအပါအဝင် တိုင်းမှူး

www.burmeseclassic.com

များနှင့် တပ်မဟာမှူးများ အားလုံးကို မိမိရှေ့မှောက်သို့ ခေါ်ယူ၍ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောနှင့်ပတ်သက်သော ထို စာတွဲကို ဖတ်ပြပြီးနောက် ထိုကိစ္စမှာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်အနေနှင့် မဆောင်ရွက်လျှင် မဖြစ်သည် ကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်ရာ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောအား မြောက်ပိုင်းတိုင်းသို့ ပြန်လည်စေလွှတ်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူစုံစမ်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း အသိပေးကာ စုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ထို့အပြင် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်သည် ထိုစာတွဲပါ ကိစ္စရပ်များနှင့်ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်းများ၊ တိုက်ပွဲဝင် မှတ်တမ်းများနှင့် သက်ဆိုင်ရာ တပ်မှူးကြီး၊ တပ်မှူးငယ်များကိုပါ ခေါ်ယူစစ်ဆေးခဲ့သည်။ ယင်းသို့ စုံစမ်းမေးမြန်းခဲ့ပြီးနောက် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်သည် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးထံသို့ ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၂၃)ရက်စွဲဖြင့် အစီရင်ခံစာ တစ်စောင်ကို တင်သွင်းခဲ့ပါသည်။

ထိုရန်သူ လျှို့ဝှက်စာတွဲပါ အချက်အလက်များသည် တပ်မတော်အတွက်သော်လည်းကောင်း၊ နောင်

ကာကွယ်ရေး နိုင်ငံတော်အတွက်သော်လည်းကောင်း မည်မျှ ကာကွယ်ကြီးမားကြောင်းကို ထိုအချိန်က ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်မှ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးသို့ တင်ပြခဲ့သော အစီရင်ခံစာ ဖော်ညွှန်းနေပေသည်။ ယင်းအစီရင်ခံစာကို လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်ရန် အောက်ပါအတိုင်း အပြည့်အစုံ ဖော်ပြဆိုက်ပါသည်။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
စစ်ဦးစီးချုပ်ဌာန
စစ်ရုံး

တွင်းစာအမှတ် - ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၉၅၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး၊
ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၊

။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောနှင့် အောင်မာယ စစ်ဆင်ရေးမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သော ကွန်

မြို့နယ်ပါတီ အထူးလျှို့ဝှက်စာတွဲ။

(၁) ဖော်ပြပါစာတွဲတွင်-

- (က) ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ နိုင်ငံရေး ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များ ငြိမ်းချမ်းရေးကို နိုင်ငံရေးပရိယာယ်ဖြင့် နိုင်ငံရေးထိုးစစ်အဖြစ်သုံးသပ်ပါတီဝင်အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးချက်များ (စာမျက်နှာ-၂၀ မှ ၄၅ အထိ)
- (ခ) ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်တို့နှင့် တပ်မတော်အရာရှိအချို့ အဆက်အသွယ်ပြု၍ ဆွေးနွေးချက်တို့ကို အစီရင်ခံထားသည့်စာများ (စာမျက်နှာ- ၁၄၁ မှ ၁၅၃ အထိ) တပ်မတော်အရာရှိတစ်ဦးမှ သခင်ချစ်ထံသို့ ပြန်သည်စာ (စာမျက်နှာ-၁၄၅) ၎င်းစာမှ ကျွန်တော့်၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
- (ဂ) ကွန်မြူနစ်ကိုယ်စားလှယ်တို့ ဆွေးနွေးချက်များကို အစီရင်ခံထားသည့် စာများ (စာမျက်နှာ- ၁ မှ ၂၀ အထိ)

(ဃ) တပ်မတော်ကို သုံးသပ်ဝေဖန်ထားသည့် အချက်များ တပ်မတော်တွင်း အင်အားနှင့် တိုက်ပွဲအချို့ တိုက်ပုံတိုက်နည်းတို့၏ သတင်းများကို တွေ့ရပါသည်။

နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးခန်းများကို ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုဌာနချုပ်အနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုကြိုငြိအမည်ခံ သခင်သန်းထွန်းထံသို့ ချစ်စိန်အမည်ခံ သခင်ကြီးမြင့် အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုဌာနချုပ်သို့ ချစ်ပို အမည်ခံသူ အနေဖြင့်လည်းကောင်း ရေးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ချစ်ပို အမည်ခံသူမှာ နာမည်ရင်း မည်သူဆိုတာ မသိပါ။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လလောက်က အကျဉ်းကျနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်၍ ထောင်တွင်း ကွန်မြူနစ်တို့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီး ဗဟိုကော်မတီ (Central Committee) တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဗိုလ်ကျော်ဇောသည် ထိုအချိန်က အောင်ထွန်းအမည်ခံ သခင်ကြီးမြင့်အား သွားတွေ့သောအခါ

ထိုချစ်ပိုဆိုသူ၏ ခွင့်ပြုချက်ရမှသာ သခင်ကြီး မြင့်က ဗိုလ်ကျော်ဇောနှင့် တွေ့ကြောင်းကို (သုံးလုံး နယ်မြေတိုက်ပွဲမှ ရမိခဲ့သော အခြားစာတွဲတစ်ခုတွင် ပါရှိပါသည်။ ထိုစာတွဲမှာ (Public Bureau) အတွင်းရေးမှူး အမည်ဂုဏ်လေးတော် အမည်ရင်း သခင်ဇင်၏ အထူးလျှို့ဝှက်စာချုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ဗိုလ်ကျော်ဇောသည် အမေရိကန်က အထက်ဗမာပြည်-တရုတ်ပြည် နယ်စပ် (China Border) ကို (Base) တောင်းခြင်း၊ တရုတ်-ဗမာ လမ်းတောင်းခြင်း (Ledo) လမ်းပြင်ရန် စီစဉ်ခြင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ မကျေမနပ်ဟု ပြောသည်။ သူ (Waver) ဖြစ်နေ၍ လာတွေ့သည်ဟု ယူဆသည်။ သူ နှစ်မောင်၊ သိန်းဖေ၊ ကျော်စိန်တို့နှင့် ကူးတူးဆက်ဆံမှုရှိသည်။ ငွေ ၃၀၀/- ပေးခဲ့သည်။ ဝိသုသုံးပစ်ကြသည်။ K.Z က ကိုအောင်ထွန်းပြည် (Burif) ဆာဂျင်အား K.A.T လက်မှတ်ထိုးလျှင် လွတ်အောင်လုပ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပြောရာ K.A.T

မြရတနာစာပေ

ညီက K.A.T ဘယ်နည်းနှင့်မှ လက်ခံမည် မဟုတ်ဟု ပြောလိုက်သည်ကို ချစ်ပိုက ၂၅ ၂ ၅၁ နေ့စွဲဖြင့် အစီရင်ခံထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သခင်ကြီးမြင့်၏ညီ ဆာဂျင်ကျော်မြင့်အား ခေါ်ယူစစ်ဆေးရာ သခင်ကြီးမြင့် ထောင်မှ မလွတ်ခင် ဗိုလ်ကျော်ဇောနှင့် တွေ့၍ စကားပြောဖူးသော်လည်း ဘာပြောသည်ကို အတိအကျ မမှတ်မိပါ။ စာတွဲပါသည့်အတိုင်း သခင်ကြီးမြင့် လက်မှတ်ထိုးပေးလျှင် လွတ်အောင်လုပ်ပေးနိုင်သည်ဟု ပြောမပြော မမှတ်မိပါ။ ပြောမိချင်လျှင်လည်း ပြောမိလိမ့်မည် ထင်သည်ဟု ထွက်ဆိုပါသည်။ တပ်မတော်နှင့်ပတ်သက်သောအပိုဒ်တွင် သတင်းအချို့နှင့် ဝေဖန်ချက်အချို့ကို သခင်ကြီးမြင့် တစ်ဦးတည်းအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်ကျော်ဇောနှင့် တိုင်ပင်၍သော်လည်းကောင်း ရေးပေးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤနေရာတွင် သခင်ကြီးမြင့် ရာဇဝင်ကို အနည်းငယ်ရှင်းပြဖို့ လိုမည်ထင်ပါ၍ ရှင်းပြပါသည်။

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

၁၉၅၁ ခုနှစ် ကျွန်တော် ဝန်ကြီးအဖွဲ့မှ ထွက်ခွာ
 နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကျော်စော၏ တောင်းပန်ချက်အ
 အချုပ်ခံနေရသော သခင်ကြီးမြင့်အား ထောင်
 လွတ်ရန် ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဝန်ကြီး
 သခင်ချစ်မောင် (ထိုစဉ်က ပါလီမံအတွင်းဝန်) နှင့်
 ကျွန်တော်၏အကူအညီဖြင့် ထောင်မှလွတ်
 နောက် သခင်ကြီးမြင့်သည် ဗိုလ်ကျော်စောအ
 ဗိုလ်ကျော်စော မေမြို့ရွာသည်အထိ နေခဲ့ပါသည်။
 ယခု စာတွဲရပြီးနောက်မှ ဆက်လက်စုံစမ်း
 သခင်ကြီးမြင့်မှာ တပ်ပြေး ဗိုလ်အေးဖေနှင့်အ
 ဖမ်းမိခဲ့သူဖြစ်၍ ၁၉၄၇-၄၈ ခုနှစ်၊ ဆန်
 တို့တွင် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၍ ကွန်မြူ
 ပါတီတွင် အရေးပါအရာရောက်သူ တစ်ယောက်
 ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထောင်တွင်း အကူ
 နေရစဉ်ကပင် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ
 (Central Committee) အဖြစ် အခန့်ခံရသူ
 ဟု ကြားရခဲ့ဖူးကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင်က ထု
 ဆိုထားပါသည်။

ဗိုလ်ကျော်စောသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အကျိုးရှိစေ
 မည့် အောက်ပါအချက်များကို ပြုလုပ်သည်ဟု
 ပါရှိပါသည်။

(က) တပ်များကို လိုသည်ထက်ပို၍ အချို့နေရာ
 များတွင် ထားရှိခြင်းဖြင့် တပ်မရှိသည့်
 နေရာတွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီမှ ဝင်ရောက်
 စည်းရုံးစေခြင်း။

(ခ) ကျည်ဆန်များ ရန်သူ့လက် ရောက်စေ
 အောင် ကျည်ဆန်ခိုးရောင်းသည့်တပ်များ၊
 ကာကွယ်ရေးတပ်များအား မစစ်မဆေးဘဲ
 ထုတ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ရန်သူ့တွင် ကျည်
 အားတိုးစေရန်နှင့် တပ်မတော်တွင် ကျည်
 အားလျော့အောင်လုပ်ခြင်း စသည်တို့
 ဖြစ်ပါသည်။ (စာမျက်နှာ-၇၄ မှ စာ
 ကြောင်းရေး-၁၆-နောက်-၈၃ မှစ၍
 စာမျက်နှာ- ၇၅-စာကြောင်းရေး-၁၂-
 အဲဒါတွေဟာ သူ့ဘာသာသူ လုပ်တာတွေ
 အထိ)။

- (၅) သခင်ကြီးမြင့်နှင့် တိုင်ပင်၍ အောက်ပါထို့-ဆောင်ရွက်သည်ဟု ပါရှိသည်။
- (က) တိုက်ပွဲအချို့ကို ဆက်လက်ဖိတိုက်ရန်သူကျဆုံး၍ ဖရိဖရဲ ဖြစ်မှာစိုးသလက်အောက်အရာရှိတို့၏ ဆက်တိုက်အကြံပေးချက်ကိုပယ်၍ တိုက်ပွဲများရပ်စေခြင်း၊ (စာမျက်နှာ-၄၆-အပိုဒ်-၁-တစ်ခုလုံး၊ စာမျက်နှာ-၄၆-အေ-အပိုဒ်-၄-တစ်ခုလုံး၊ စာမျက်နှာ-၅၃-အကြောင်းရေး-၁၆ မှ ၂၉ အထိ)။
- (ခ) ရန်သူနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ရန်သူ အစေ့စေမည့် လုပ်ငန်းများလုပ်ခြင်း (စာမျက်နှာ-၄၄-အကြောင်းရေး-၃-မှ ၁၅-အထိ)။
- (ဂ) ရန်သူအား အကြံဉာဏ်ပေးခြင်း (စာမျက်နှာ-၆၉-စာကြောင်းရေး-၆-အထိ)။
- (ဃ) ရန်သူအား သတင်းပေးခြင်း။
- (င) ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် လျှောက်ခြင်း။

- မျက်နှာ-၇၈-စာကြောင်းရေး-၇-မှ-၁၄-အထိ)။
 - (စ) ကွန်မြူနစ်ပါတီခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် လူထုအံ့ကြွမှုပြုသည့်အခါ တပ်မတော်သားတို့ပါ ပါဝင်ဆင်နွှဲအောင် ယခုကပင် တပ်တွင်း စည်းရုံးသိမ်းသွင်းမှုများလုပ်ရန် (စာမျက်နှာ-၇၀-အပိုဒ်-၅)
 - (ဆ) တပ်မတော်တွင် ကျည်အားနည်းစေခြင်းဖြင့် တိုက်အားလျော့အောင်လုပ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ (စာမျက်နှာ-၇၄-စာကြောင်းရေး-၁၆-မှ ၂၄-အထိ၊ စာမျက်နှာ-၇၅-စာကြောင်းရေး-၆-မှ-၁၀-အထိ)။
- အထက်အပိုဒ် ၄-၅ ပါ အချက်များကို ထောက်လှမ်းစစ်ဆေးရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါသည်။
- အပိုဒ်-၄ နှင့်ပတ်သက်၍ကား တပ်များကို အချို့နေရာတွင် လိုသည်ထက်ပို၍ ထားမထား အနိုင်အမာ အထောက်အထားပြုဖို့ရန်မှာ ယခုအချိန်

တွင် အလွန်မှ ခဲယဉ်းပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်က ရန်သူ့အင်အား ခန့်မှန်းခြေကို အတိအကျသိမှသာ နယ်တစ်နယ်တွင် ထားသော တပ်မတော်အင်အားသည် လိုသည်ထက် ပိုမိုကို တွက်ဆနိုင်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ရန်သူ့အင်အား၊ နေရာ စသည်အခြေအနေမှတ်သားထားသော စာရွက်စာတမ်းများ မပြည့်စုံပါ၍ မှန်းဆရန် ခက်ခဲခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် စစ်ရုံးချုပ်နှင့်တကွ လက်အောက်ဌာနဆိုင်ရာ ရုံးအဖွဲ့အစည်းတို့၏ ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုဆိုလျှင် မမှားပါ ပြုပြင်ရပါမည်။ အပိုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ပင် နောက်တစ်ချက် ပြောလိုသည်မှာကား တပ်မှူးတစ်ယောက်သည် မိမိရရှိသော သတင်းကိုမှီ၍ မိမိတပ်များ လှုပ်ရှားစေရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိတပ်မှူးများ သလို ရန်သူက မလုပ်ပါက မိမိ၏ တပ်ပန်း ကြိုတင်ပြင်ဆင်လှုပ်ရှားမှုများ အလဟဿ ဖြစ်ရတတ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က တပ်မှူး

လောက်ပါ၍ တစ်နေရာတွင် စစ်ဆင်ရေးလုပ်လျှင် အခြားတစ်နေရာတို့တွင် တပ်အနည်းငယ်သာ ချန်၍သော်လည်းကောင်း၊ အချို့နေရာတွင် လုံးလုံး တပ်ရုပ်၍သော်လည်းကောင်း ထားခဲ့ရတတ်ပါသည်။

ကျည်ဆန် ရန်သူထံရောက်အောင် လုပ်သည်ဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း တိတိကျကျပြုရန် ခက်ပါသည်။

အပိုဒ်-၅ ပါအချက်တို့နှင့် ပတ်သက်၍လည်း အပိုဒ်ငယ်(ဃ-င-စ-ဆ) တို့မှာ စာတွဲတွင် ဖော်ပြသည်ကို တွေ့ရသည်မှအပ မည်မည်ရရ အထောက်အထားမတွေ့ပါ။ သို့သော် အခြားအပိုဒ်များကို မသင်္ကာစရာ အထောက်အထားအချို့ တွေ့ရ၍ တစ်ခုစီရှင်းပြပါမည်။

အပိုဒ်ငယ်(က) တိုက်ပွဲများ တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ရပ်သည်ဆိုသည့်အချက်တွင် အိုင်ကလောင် တိုက်ပွဲတွင်တစ်ကြိမ်၊ ဟင်္သာတတိုက်ပွဲတွင် တစ်ကြိမ်၊ တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် တိုက်ပွဲရပ်စေသည်ဟု ပါရှိ

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။ စစ်ကွင်း၊ မင်းလှ ကရင်ဝင်စီးခြင်း လူယက်၍ရသည် ပစ္စည်းများနှင့် စုဝေးနေသော ကရင်ကို လက်အောက် အရာရှိများက လိုက်တိုက် လိုသည်ကို ဆွဲထားခဲ့သည်ဟု ပါရှိပါသည်။

အိုင်ကလောင်တိုက်ပွဲတွင် အဆင့်-၄ ဆင့်ဖြင့် တိုက်ရန် စီစဉ်ထားရာ ဒုတိယအဆင့်အပြီးတွင် ကရင်သူပုန် ဖရိုဖရဲ နှစ်ပိုင်းခွဲ၍ ပြေးသည်တို့ တွေ့ရသည်။ လက်ပံတန်းဘက် ဆုတ်မည် ကျော်မြသန်း (Brigade) မှာ မိမိတပ်များနှင့် ခုနစ်မိုင် ရှစ်မိုင်ကွာတွင် လူတစ်ထောင်လောက် နှင့် စခန်းချနေသည်ဟု သတင်းရသော်လည်း နောင် လက်ပံတန်းဘက်တွင်ရှိ တပ်များကို ထိ သုံးရမည်ဖြစ်၍ ယခု အနားပေးဖို့လိုသဖြင့် တိုက် ပွဲကိုရပ်ဟု အမိန့်ပေးပြီး ဒုတိယအဆင့်အပြီးတွင် တိုက်ပွဲကို ရပ်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုအနားပေးထား သော တပ်အချို့နှင့်ပင် လက်ပံတန်းဘက်၌ နောက် တစ်လနီးနီးလောက်အကြာတွင် ကရင် သူပုန်များအား တိုက်ပွဲဆင်သည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါ

သည်။ ဤနေရာတွင် ဗိုလ်ကျော်ဇောသည် တပ်မှူး အနေဖြင့် ရိုးသားစွာ တကယ်ပင် မိမိရထားသည့် သတင်းကို အခြေပြုပြီး နောက် ဆင်နွှဲရမည့် တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ သည်။ သို့သော်လည်း စုဝေးပြီး အစိုင်အခဲနှင့် ရှိနေသည့် ရန်သူကို မိမိကလည်း တိုက်ပွဲအတွက် အသင့်ပြင်ပြီး တပ်များရှိလျက်နှင့် ရန်သူအား ချေမှုန်းနိုင်သည် အခါကောင်း အခွင့်ကောင်းကို မယူဘဲ လွှတ်လိုက်သည်မှာ ပေါ်လာသည့် အခွင့် အရေးကို အမြတ်မထုတ်တတ်သည့် တပ်မှူးရင် လည်း ဖြစ်ရမည်။ သို့မဟုတ် စာထဲတွင်ပါသည့် အတိုင်း ရန်သူအကျနာ၍ ပျက်ပြုန်းမှာစိုးသဖြင့် မိမိတိုက်အားကို ထိန်းပစ် (Brake) ဘရိတ်အုပ် လိုက်တာလားဟု သံသယဖြစ်စရာလည်း ရှိပါ သည်။

ဟင်္သာတတိုက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ကား ဗိုလ် ကျော်ဇောက တိုက်ပွဲကို လိုက်၍ တိုက်ရိုက်လျှော့ အောင် ထိန်းခဲ့သည်ဟု ပါသော်လည်း ရည်မှန်း

ချက်များကို အစီအစဉ်အတိုင်း ရခဲ့သည်ကို တွေ့ရပြီး ကရင်သူပုန်များ အနောက်ရိုးမဘက်သို့ ဆုတ်သွားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုတိုက်ပွဲကို ဦးဆောင်သော တပ်မှူးအား စစ်ဆေးသောအခါ လည်း မိမိတို့ ရည်မှန်းချက်များရပြီးနောက် ရန်သူ မှာလည်း အဝေးသို့ ရှောင်သွားသဖြင့် လိုက်တိုက် ရန်မလို၍ မလိုက်ခဲ့ပါ။ ထိုတိုက်ပွဲပြီးခါနီး မရှေးမနှောင်း ဗိုလ်ကျော်ဇော ဟင်္သာတသို့ ရောက်လာခဲ့သည်တွင် ဗိုလ်ကျော်ဇောရှိသည့်အချိန်တွင် ဓနုဖြူဘက်တွင် ကရင်သူပုန် ရှိသည်ကြား၍ တိုက်ရန်လိုက်ကြသော်လည်း ရန်သူမရှိ၍ ပြန်ခဲ့ရသည်ဟု ထွက်ဆိုထားသဖြင့် ထိုတိုက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ စာတွဲပါအချက်မှာ တကယ်အဖြစ်နှင့် မကိုက်ညီပါ။ စစ်ကွင်း-မင်းလှ ဝင်စီးသော ကရင်သူပုန်ကိစ္စမှာလည်း တပ်မရှိ၍ လိုက်မတိုက်နိုင်ပါ။ သူပုန်ဝင်စီးပြီး နောက်နေ့တွင် လေယာဉ်ဖြင့် ရန်သူအားတိုက်ခြင်း၊ (Carrier) များ မြို့စောင့်ရန်ပို့ခြင်း၊ အမြောက်နှစ်လက်ပို့ခြင်းဖြင့် နောက်

ထပ် အစီးမခံရရန် အကာကွယ်များ ပြုလုပ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ စာတွဲပါအတိုင်း လက်အောက်အရာရှိများ တိုက်လိုသည်ကို ဆွဲထားရန် မလိုသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အပိုဒ်ငယ်(ခ) ရန်သူနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ရန်သူ အရေးသာစေမည့် လုပ်ငန်းများလုပ်သည် ဆိုသည့် အချက်နှင့် ပတ်သက်၍ စာမျက်နှာ-၇၄-စာကြောင်း-၉-၃-မှ-၁၅-အထိကို ဖော်ပြပါမည်။ ဒါပေမယ့် ရဲဘော်တို့နဲ့ (Coordinated action) အဲဒီက လုပ်စေချင်တာကို ခေါင်းဆောင်မှုပေးပြီး လုပ်ရင် အတော်ကို အမြတ်ထွက်မယ်လို့ မြင်တယ်။ သူ ခုအထိ သူ့အထင်နဲ့ သူလုပ်ထားတာ တွေကတော့ (၁)ကဝနယ်တွင် ပါတီစည်းရုံးရေး မရှိ၊ ကဝနယ်မှ အမှတ်(၃) ယူအမ်ပီ(U.M.P) ကို နှုတ်ပယ်လိုက်ရင် ပါတီပြောက်ကျားများက ကျန်နေတဲ့ (B.T.F)ရဲ့ ပုလိပ်ကို ပြောက်ကျား တိုက်ပြီး အားစုနိုင် (ကဝနဲ့ သနပ်ပင်ကို ဖတ်ပါ) လာမယ့် ဇူလိုင်လမှာ ရုပ်မယ်။ ရုပ်နိုင်တာက

ပါတီလှုပ်ရှားမှုကလည်း အဲဒီနေရာမှာ မရှိလို့ဘဲ။ အဲဒီတော့ အဲဒီတပ် ရပ်ဖြစ်အောင် ဇူလိုင်လ မတိုင်မီမှာ မထိတထိ ပါတီက တိုက်တာမျိုး ကဝန်မှာ အောင့်ထားဖို့လိုမည်။ အဲဒီ (U.M.P) လည်း တောင်ငူ-ထန်းတပင် ရွှေ့ပစ်ပြီး ထန်းတပင်နယ်မှာရှိတဲ့ (U.T.F) ကိုဖျက်ပစ်မယ်။ ထန်းတပင်မှာ အစိုးရဘက်က နယ်မချဲ့စေနိုင်အောင် တပ်ကို လက်ရှိနယ် ထိန်းဖို့လောက်သာ ထားမယ်။ ဆိုလိုတာက ကဝမှာ ပါတီအခွင့်သာ စေပြီး ထန်းတပင်မှာ ပါတီကို မထိခိုက်စေအံ့ အရင်းအတိုင်း သူ့ဖြစ်စေမယ်လို့ ထင်သည်။ တပ်အရွှေ့အပြောင်းများကို ပြန်စစ်ဆေးသော အခါ အထက်ကအတိုင်း (U.M.P)ကိုရွှေ့၍ (U.T.F) မဟုတ် (U.A.F) ကို ဖျက်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နောင် ဇူလိုင်၊ သြဂုတ်လမှ လုပ်မည့်အစီအစဉ်ကို ဇန်နဝါရီလတွင် သခင်ကြီး မြင့်က သိရသည်ကို တွေ့ရသည်။ အပိုဒ်ငယ်(ဂ)အရ ရန်သူအား အကြံဉာဏ်ပေး

သည်အချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါတို့ကို တွေ့ရပါသည်။
 မြင်းခြံ၊ မန္တလေး၊ မိတ္ထီလာ သုံးခရိုင် (မ)သုံးလုံး နယ်မြေစစ်ဆင်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ သခင်ကြီးမြင့်၊ ဗိုလ်ကျော်ဇော (ဖိုးတေ အမည်ခံ၍) တို့အနေဖြင့် အကြံဉာဏ် အောက်ပါအတိုင်းပေးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ (စာမျက်နှာ-၆၉-စာကြောင်း-၆-မှ-၁၅-အထိ)။
 နောက်ပြီး အရေးကြီးတာက ဒီပွဲမှာ ငါတို့ကို အစိုးရက အားစမ်းကြည့်တဲ့သဘောပါ။ ရည်ရွယ်ချက်ကြီး တစ်ခုဆိုတာ ရဲဘော်တို့ အထူးသိဖို့ လိုတယ်။ ချေမှုန်းလွှတ်နိုင်တဲ့ အင်အားရှိဦး ချေမှုန်းသင့်မသင့် အထူးစဉ်းစားသင့်တယ်။ ဖိုးတေ သဘောကတော့ ရန်သူက အထင်ကြီးသွားတာကို မမြင်စေလိုဘူး။ ဒီ (Campaign) ကို ကြည့်ပြီး ရေရှည်အတွက် စဉ်းစားကြည့်ရန် အစိုးရတစ်ဖွဲ့ လုံးက စောင့်ကြည့်နေကြမှာပဲ။ နိုင်ငံရေးအမြင် (Strategy) ခွဲကြည့်ပြီး ကောင်းတာလုပ်နေတော့

www.burmeseclassic.com

ဒီနေရာကို အစိုးရက ပထမဧရိယာလို့ သတ်မှတ်ပြီး စမ်းတာပဲ။

ဇာတွဲပါ အထက်ပါ အပိုဒ်အရဆိုလျှင် သခင်ကြီးမြင့်အနေနှင့် တိုက်ပွဲအစီအစဉ် သတင်းချဉ်းနောက် ဗိုလ်ကျော်ဇောနှင့် တိုင်ပင်ပုံ ပေါက်နေပါသည်။ ဗိုလ်ကျော်ဇောကလည်း သတင်းပေါက်ကြားမှုကို သိသော်လည်း မိမိသိသည်ကို ဝှက်ထားရုံမက အကြံဉာဏ်ပင် ပေးလိုက်ပုံ ပေါက်နေပါသည်။ အခြားစာတွဲ တစ်နေရာတွင်လည်း (စာမျက်နှာ-၄၈-စာကြောင်း-၃-၁-မှ-၈-အထိ)။

ကိုလှမြင့်(ဗိုလ်ကျော်ဇော အခြားနာမည်ဝှက်) နှင့်တွေ့တော့ အစိုးရက ဆန်ကအမြတ်နဲ့ အခွန်အကောက်များမှ အများကြီး ဘဏ္ဍာရေး တောင့်နေသည်။ စပါးကို ကျွန်တော်တို့နယ်က စိုက်ပေးချွေးပေါပေါနဲ့ရောင်း၊ အစိုးရက အမြတ်ထုတ်နိုင်ခြားတင် အစိုးရကမြတ် အဲဒီငွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်နှိပ်ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုသည်။ အဲဒီ

မြရတနာစာပေ

ဘယ့်နဲ့လုပ်မလဲလို့ မေးသည်။ အစိုးရလက်ထဲ ရောက်ပြီးသား ဆန် မီးရှို့ပစ် မကောင်းဘူးလား။ ကျွန်တော်တို့နယ်မှ စပါးလျှော့စိုက်ပြီးနေရင် ဘယ့်နဲ့လဲ စသဖြင့် မေးသည်။

(၃)

အထက်ပါ အချက်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ကျော်ဇော ထွက်ဆိုချက်မှာ သခင်ကြီးမြင့်အား(B.I.A) ခေတ်ကပင် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦးအနေနှင့် လည်းကောင်း၊ မိမိလက်အောက် (B.I.A) အရာရှိတစ်ဦးအနေဖြင့် လည်းကောင်း၊ သိကျွမ်းခဲ့ပြီး (B.I.A) မှ (B.D.A) သို့ ကူးပြောင်းသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ညွှန်ကြားချက်အရ တပ်တွင်းသို့ သခင်ကြီးမြင့်အား ပြန်လည်မပါဝင်စေဘဲအပြင် နိုင်ငံရေးနယ်တွင် နေစေရန် ဗိုလ်ကျော်ဇောက စီစဉ်ခဲ့ပါသည်။ သခင်ကြီးမြင့် တပ်ပြင်လောကတွင် ကသီလင်တနှင့် နေရရုံမက ထောင်တွင်းအကျဉ်းကျနေသည်တို့မှာ မိမိတွင် တာဝန်မကင်းဟု ဗိုလ်ကျော်ဇောအနေဖြင့် ယူဆသည့်အတွက် သခင်ကြီးမြင့်အား နိုင်ငံရေးစွန့်

မြရတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

လွတ်ပါက ထောင်မှထုတ်၍ အပြင်တွင် အဆေးစွာနေလိုက နေနိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့ရာ ဝန်ကြီးသခင်ချစ်မောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ အကူအညီဖြင့် ထောင်မှလွတ်ခွင့် အထမြောက်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းနောက် သခင်ကြီးမြင့်အား မိမိ မြောက်ပိုင်းတိုင်းသို့ ပြောင်းသည်အထိ မိမိအိမ်မှာပင်ထား၍ ဆေးဝါးကုသပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအတောအတွင်းတွင် နိုင်ငံရေးနှင့် ပတ်သက်၍ တိတိကျကျ မဟုတ်ဘဲ၊ ကျပန်း အတော်များများ ဆွေးနွေးခဲ့ပါသည်။ ဘာတွေ ဆွေးနွေးသည်ကို မမှတ်မိတော့ပါ။ ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ သခင်ကြီးမြင့်က သနပ်ပင်နယ်မှာ သူ့ သြဇာညောင်းသောနယ်ဖြစ်၍ ထိုနယ်မှ အမတ်အဖြစ် အရွေးခံလိုကြောင်း ပြောရာ ဗိုလ်ကျော်ဇောက ခင်ဗျား အမတ်အရွေးခံခြင်းအားဖြင့် နိုင်ငံရေးနယ်သို့ ပြန်ဝင်ကုန်တော် (ဗိုလ်ကျော်ဇော) အဖို့ မကောင်းကုန်တော့အပေါ် သံသယဖြစ်စရာ အကြောင်းသည်ပြောသဖြင့် အမတ် အရွေးခံရန် အကြံ

စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသည်။ စစ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ကား အင်းစိန်တိုက်ပွဲ၊ တောင်ငူတိုက်ပွဲ၊ ဗိုလ်မောင်မောင်တို့ ရန်သူလက်တွင်းမှ ကယ်ဆယ်ရန် ဆင်နွှဲခဲ့သည့် တိုက်ပွဲတွေနှင့် ပတ်သက်၍ အတော်အသေးစိတ်ဆွေးနွေးခဲ့ရာ သခင်ကြီးမြင့်အနေနှင့် စစ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အမြင်ကျယ်လာ၍ အတော်ပညာတိုးပုံပေါက်ပါသည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် မလျှောက်ပါ။ ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ သတင်းလည်း မပေးပါ။ အကြံဉာဏ်လည်း မပေးပါ။ စာတွဲပါအချက်ဖြင့် အချို့ကို ဖတ်ပြရာ ဗိုလ်ကျော်ဇောက ထိုအချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ စာတွဲမှာ ပါသလို မိမိ ဘာမျှမလုပ်ရပါ။ သခင်သန်းထွန်းက သူ့ထံ စာရေးဖူးသည်ကိုပင် ကျွန်တော်အား အသိပေးဖူးကြောင်း ပြောပါသည်။ တကယ်လည်း ကျွန်တော်အား အသိပေးဖူးပါသည်။ သို့သော်- စစ်ဆင်ရေးအမိန့်များနှင့် ပတ်သက်သည့် စာတွဲများကို မိမိအိမ်သို့ ယူဆောင်အလုပ်လုပ်လေ့ရှိရာ

တစ်အိမ်တည်းတွင်နေသော သခင်ကြီးမြင့်က နှစ်ဖက်ပြီး မိမိ (သခင်ကြီးမြင့်) အား ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထင်ကြီးအောင်လုပ်တာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထွက်ဆိုပါသည်။

အိုင်ကလောင်တိုက်ပွဲ ကဝ-သနပ်ပင်မှ (U.M.F) အပြောင်းအလွဲ (U.A.F) ဖျက်သိမ်းသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အမေးကို နှစ်အတော်ကြာခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မမှတ်မိပါ။ စာရွက်စာတမ်းများ လေ့လာပြီး ဖြေရပါစေဟု ခွင့်တောင်းပါသည်။

- (၈) သခင်ကြီးမြင့်အား အကျဉ်းခံရစဉ် ဗိုလ်ကျော်အောင် အဆက်အသွယ်ပြုသည်မှစ၍ ယခုတစ်ဖန် အထိ ခံရသည်အထိ အနေအထိုင် အလုပ်အကိုင်တို့ စာဖြင့်ရေးပေးရန် ခိုင်းရာ ပူးတွဲပါအမှတ်(က)နှင့် (ခ)တို့ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာများ ရေးမည်လုပ်လိုက် စဉ်းစားလိုက်နှင့် အတော်ကြာ သခင်ကြီးမြင့်က ပေးပါသည်။ ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ အပိုဒ်ကိုကား ဖော်ထုတ်၍မေး စာပါအတိုင်း ဖြေပါသည်။

အားလုံးကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပါက -

- (၁) ယခု ပူးတွဲတင်ပြသော စာတွဲသည် အောင်မာယ စစ်ဆင်ရေးမှ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့ပါသည်။
- (၂) စာတွဲပါအပိုဒ်အချို့မှာ သခင်ကြီးမြင့်က (Signal) ဖြင့် ပို့သည်။
- (၃) ထိုအပိုဒ်များမှ တပ်မတော်နှင့် ပတ်သက်သော အပိုဒ်အချို့တွင် ဗိုလ်ကျော်အောင်မှ သတင်းအနေနှင့်လည်းကောင်း၊ ရယူ၍ ပို့သည်။
- (၄) စာတွဲပါ အချက်တို့မှာ တကယ့် အဖြစ်အပျက်တို့နှင့် ကိုက်ညီတာလည်းရှိသည်။ ကွဲလွဲတာလည်း ရှိသည်။

အထက်ပါ သုံးသပ်ချက်များကို ဥပဒေမျက်စိ သက်သက်ဖြင့် ကြည့်ပါက စာတွဲကို (Signal) ဖြင့်ပို့သည်ကို တစ်ဖက်က ဖမ်းယူရာ သခင်ကြီးမြင့်လက်ရေးကို စာထဲတွင် မတွေ့နိုင်ပါ။ သို့သော် ပေးပို့သူသည် ထောင်မှလွတ်လာသူဖြစ်ကြောင်း၊ ခါးနာရောဂါရှိသူဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် သခင်

ကြီးမြင့်ဟု ယူဆနိုင်သော အချက်အချို့ကို ရောရာ၊ သခင်ကြီးမြင့်က ပို့တာပဲဟု တစ်ထမ်းမယူဆနိုင်သည့်တိုင်အောင် သခင်ကြီးမြင့်ကပိုင်ဖြစ်နိုင်သည့်အချက်များ တွေ့ရပါသည်။ သထုံပို့ခြင်း၊ ဆွေးနွေးအကြံပေးခြင်း ပြုသည်ဆိုရာမှာလည်း စာတွဲပါအချက်အချို့နှင့် တပ်တွဲဖြစ်ပျက်ဆောင်ရွက်သည့် အချက်အချို့တို့ကိုညီသော်လည်း ဗိုလ်ကျော်ဇောအပေါ် လုံးလုံးနိုင်လောက်သော အထောက်အထား ပြည့်စုံစေရန် မရှိသည့်တိုင်အောင် သံသယတော့ မထင်စရာဖြစ်နေပါသည်။ အထူးသံသယ ရှိရသည့်အချက်မှာကား တိုက်ပွဲမှ သခင်ကြီးမြင့်ကို ခိုအေးဖေနှင့်အတူ ဖမ်းမိခဲ့ရာ။ ဤမျှကြီးသော အပြစ်ကိုပြုထားသည့် သခင်ကြီးမြင့်အား ပေါ့ဆဆဆ ထောင်မှလွတ်အောင် လုပ်ခဲ့သည်အတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်အေးဖေအား စစ်တရားနှင့် အပြစ်ထင်ရှား၍ သေဒဏ်ပေးခဲ့ပါသည်။ သခင်ကြီးမြင့်မှာကား အဘယ်အကြောင်းကြောင့် မသေ

အစိုးရအား ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်အတွက် တိတိကျကျ အရေးယူခံရခြင်းမရှိဘဲ၊ ပုဒ်မ(၅)ဖြင့်သာ ထောင်တွင်းတွင် အကျဉ်းခံနေရသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်အား သခင်ကြီးမြင့် ထောင်ကလွတ်အောင် အကူအညီတောင်းစဉ်ကလည်း အခြားပုဒ်မ(၅)ဖြင့် အဖမ်းခံရသည့် သာမန် နိုင်ငံရေးသမားအနေဖြင့် တင်ပြ၍သာ အကူအညီပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ကျော်ဇောသည် တာဝန်ရှိသည့် အရာရှိတစ်ယောက်အနေနှင့် ထိုမျှအပြစ်ကျူးလွန်ထားသူကို တိတိကျကျအရေးယူအောင် ဖန်တီးသင့်ပေသည်။ ယခုသော်ကား ဤသို့ မပြုသည့်အပြင် ထောင်မှလွတ်အောင် ကူညီခဲ့ပေသည်။ သခင်ကြီးမြင့်အား သံယောဇဉ်ကြီး၍ ကူညီခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိရာ သောင်းကျန်းသူတို့နှင့် အသက်စွန့်ပြီးတိုက်နေသည့် တပ်မတော်မှ ရဲဘော်ရဲဘက်တို့ အပေါ်တွင်ရှိသည့် သံယောဇဉ်ထက် ပိုမိုကြီးမားပုံပေါက်နေပါသည်။ ဤနေရာတွင်ကား ဗိုလ်ကျော်ဇော အပြုအမူသည် တာဝန်

ရှိသူတစ်ယောက်၏ အပြုအမူမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။

(၁၁) သို့သော် ကာကွယ်ရေးဌာနအနေဖြင့် ကြည့်စစ် တိုက်ပွဲအချို့နှင့် ပတ်သက်၍ မပြတ်သာခြင်း သံတင်းပေါက်ကြားမှုရှိခြင်းတို့မှာ မငြင်းနိုင်သော သံတင်းပေါက်ကြားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ကား သဘောကြီးမြင့် မိမိအိမ်ပေါ်တွင် လက်ခံထားခိုက်၊ စာတင်ပင် အပိုင်များ အဆိုအတိုင်း ငိုလ်ကျော်စော အနေဖြင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အရေးသာစေရန် စီစဉ် ရော့ကိုယ်ပါ ဆွေးနွေးပေါက်ကြားစေခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ် သခင်ကြီးမြင့်အကြောင်း လိမ္မာပါးနပ်စွာ လှည့်ပတ်မေးသည်တို့ကို ဖြေဆိုခြင်းဖြင့် မနောက် စိတ်အားဖြင့် မပါသော်လည်း ဝစ်ကံမြောက် နှုတ်ဖြင့်မပြောသင့်သည်တို့ကို ပြောပြလိုက်ခြင်းဖြင့် သတင်း ပေါက်ကြားမှု ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။ တစ်ဖန် ငိုလ်ကျော်စော အစီအစဉ်ခံခဲ့သလို မိမိစာတွဲများ အိမ်ယူလာခိုက် ခိုးဖတ်ကြား ကူးယူမှတ်သား တစ်ဆင့်ကမ်းခဲ့သည်ဆိုလျှင်

လည်း တာဝန်ပေါ့လျော့သည်မှာ မငြင်းနိုင်ပေ။ အထူးသဖြင့် ကွန်မြူနစ်အယူအဆ ရင့်သန်သူ တစ်ဦး မိမိအိမ်ပေါ်ရှိခိုက်တွင် အပြောအဆို စောင့် စည်းမှုရှိရမည်။ စာရွက်စာတမ်းများ၊ အထူး သဖြင့် တိုက်ရေးခိုက်ရေး စာတမ်းတို့ကို လုံလုံခြုံခြုံ သိမ်းထားရမည်။

(၁၂) နိဂုံးချုပ်အကြံပေးချက်

(က) ကြီးမားသော တာဝန်ကို အချက်အချာကျ သောနေရာမှ ထမ်းဆောင်နေရာ ငိုလ် ကျော်စောသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ စိတ် ညွတ်နေပြီး ကွန်မြူနစ်ပါတီ အကျိုးရှိစေ မည့် အလုပ်တွေကို လုပ်နေသည်ဟု ခိုင်ခိုင် မာမာ အထောက်အထား မပြနိုင်သော် လည်း သံသယဖြစ်စရာအချက်တွေလည်း ရှိသဖြင့် တပ်မတော်တွင် ဆက်လက် တာဝန်ယူခိုင်းရန် မသင့်တော်ပါ။ အကယ် ၍ လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် အတွင်းမှ အခါအခွင့် ရတိုင်း ရန်သူအားပေးသည် အလုပ်များ

လုပ်နေပါက တပ်မတော်နှင့် တိုင်းပြည်မိ
ဥပါဒ် အကြီးအကျယ် ရောက်နိုင်သဖြင့်
အန္တရာယ်ပြုရန် အလားအလာရှိသည်တို့ကို
ပယ်ရမည်ဖြစ်ပါ၍ ဗိုလ်ကျော်ဇောအား
တပ်မတော်တွင် ဆက်လက် တာဝန်မခံ
သင့်တော့ပါ။

(ခ) ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်အကြီးအထက်
အနေဖြင့် ကျွန်တော့် ယူဆချက်၊ ထောက်ခံချက်ကို
အထက်ပါအတိုင်း ပေးပါသည်။ သို့သော် ပိုမိုမျှတစေရန်နှင့် ပိုမိုတိကျစေရန်
ခုံရုံးဖွဲ့၍ ထပ်မံစစ်ဆေးရန် အကြံပေးပါသည်။

(ဂ) ခုံရုံးအဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးသည့်အခါတွင်
အပြစ်လုံးဝမရှိဟု ကျွန်တော့်အဖွဲ့အဆင့်နှင့်
သဘောကွဲလွဲချင်းလည်း ကွဲလွဲပေးလိမ့်မည်။
တူညီမှု ရှိခြင်းလည်း ခိုလှုံပေးလိမ့်မည်။
ကျွန်တော် ယူဆသည်ထက်ပို၍ အပြစ်ကြီးလေးသည်ဟူ၍လည်း ယူဆချက်

မြေရတနာစာပေ

ယူဆပေးလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင် အဆုံးအဖြတ်ပေးစေ၊ ဗိုလ်ကျော်ဇောအား အရေးယူသည့်အခါ သူ၏နောက်ကြောင်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အချက်အလက်တို့ကို ငဲ့ညှာထောက်ထားပါရန် အကြံပေးပါသည်။

ပုံ
(ဗိုလ်နေဝင်း)

ဗိုလ်ချုပ်မှူး
ဗမာ့တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်

အထက်တင်ပြပါစာကို စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ရှုမည်ဆိုပါက တပ်မတော်ကိုလည်းကောင်း၊ နောင်အနာဂတ် နိုင်ငံတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အရောင်ခြယ်ကာ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖြိုခွဲဒုက္ခပေးတော့မည့် ပုဆိန်ရိုးတစ်ချောင်းအဖြစ်ကို ပီပြင်စွာ မြင်တွေ့ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သာဓကအားဖြင့် သခင်ကြီးမြင့်၏ စာပါအကြောင်းအချက်များအရ နှစ်နှစ်ချုပ်ကျော်ဇောသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်အဖြစ်ပင် အသွက်ခဲ့ဖူးကြောင်းကို ဖမ်းဆီးရမိစာတွဲ၊ စာမျက်နှာ ၅၁၊

မြေရတနာစာပေ

စာကြောင်းရေ ၁၄ မှစ၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားချက်က သက်သေခံလျက် ရှိနေပါသည်။

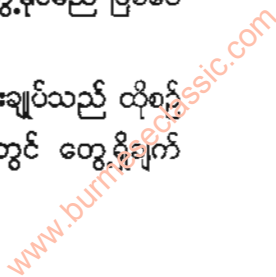
“ဘိုးတေ (ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော၏ အမည်ပုံကို ပါတီဝင်အဖြစ် အဆင့်ဆင့် စနစ်တကျပေးရေးနှင့် ကလာပ်စည်းမရှိဘဲ ဘယ်လို သူ့ကိုထားမယ်ဆိုတာရည်နာမည်ပြောင်(လှမြိုင်) ကို လက်ခံဖို့ ပါတီကြေးပေးအပြင် အခြားအချက်များကို ညွှန်ကြားပါ။ သူက ပစ္စည်းဘဝကို ခံယူနိုင်တယ်ဆိုပေမယ့် အယူအဆ ဆက်ပြင်ရေးရဦးမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ပါတီဝင်ဘဝကိုလည်း သူက လိုလိုချင်ချင် တောင်းတာကို ပေးသင့်သေးတယ် မဟုတ်လား။ အလုပ်အားဖြင့် စည်းကမ်းအားဖြင့် ပိုချုပ်ကိုင်နိုင်မယ် မဟုတ်လား။ အမြန်အကြောင်းပြန်ပါ”

ထိုအချက်သည် မျက်မှောက်ခေတ် အခြေအနေများနှင့် လာရောက်ထင်ဟပ်နေကြောင်း တွေ့ရှိနေရပြီ။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုအချိန်က ဆင်နွဲ့ခဲ့သော “အေမာယ စစ်ဆင်ရေး”သည် စစ်ရေးအရ အောင်မြင်မှုပေါ်များစွာကို ရရှိလိုက်သကဲ့သို့ နိုင်ငံရေးအရလည်း ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ “ရေရှည်စစ်”ကို ခါးလယ်မှ ရိုက်ချက်

ဆက်ထုတ်လိုက်နိုင်သော စစ်ဆင်ရေးကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မျက်မှောက်ခေတ်တွင်လည်း ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းအောင်အောင် အပါအဝင် ဗသိန်းတင်နှင့် ဗကပ အပေါင်းပါဆိုသည် ၎င်းတို့၏ ရေရှည်စစ်ကို ဆက်လက်ဆင်နွဲ့နိုင်ရန် အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ဇနီးအောင်ကြည်ထံသို့လည်းကောင်း၊ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ထံသို့လည်းကောင်း စာဖြင့် ရေးသားဆက်သွယ်ကာ ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသေးသည်ကို တွေ့ကြရပြန်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍လည်း နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး (၁) က ၁၉၈၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ပြုလုပ်ခဲ့သော အထူးသတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ၌ အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ထိုရှင်းလင်းချက်များနှင့် ဆက်စပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက ထိုစဉ်က ၎င်းတို့၏ အလှမ်းကျယ်ခဲ့ပုံကို မြင်တွေ့နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့တိုင်အောင် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်သည် ထိုစဉ်က တင်ပြခဲ့သော ၎င်း၏ အစီရင်ခံစာတွင် တွေ့ရှိချက်

အတိုင်း ချက်ချင်းအရေးယူ ဆုံးဖြတ်ပေးရန် ကာကွယ်ရေး
ဝန်ကြီးအား မတိုက်တွန်းရုံမျှမက လွတ်လပ်စွာ ထင်
စုံစမ်း၍ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအား အကြံပေးနိုင်မည့် အဖွဲ့
တစ်ခုကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး၏ဆန္ဒအတိုင်း ဖွဲ့စည်းကာ
၎င်းအဖွဲ့၏အစီရင်ခံချက်ကို ကြားနာပြီးမှ အဆုံးအဖြတ်
ပေးရန် ပန်ကြားခဲ့သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့အပြင်
ယင်းကဲ့သို့ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးအား အကြံပေးမည့်အဖွဲ့
၏ စုံစမ်းရရှိချက်များသည် မိမိအယူအဆနှင့် သဘော
ကွဲလွဲခြင်း၊ တူညီခြင်းများရှိလာမည် ဖြစ်သည်အပြင် ပိုမို
အပြစ်ကြီးလေးသည်ဟုလည်း ယူဆကောင်း ယူဆနိုင်
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သို့ပင် အဆုံးအဖြတ်ပေးစေကာမူ
ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောအား အရေးယူမည့်အခါ သူ
နောက်ကြောင်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အချက်အလက်တို့
ဥညာပါရန်ကိုပင် ပန်ကြားထားခဲ့ကြောင်းလည်း တွေ့ရ
ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်၏ တွေ့
ချက်များအရ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောသည် စစ်ဌာနချုပ်မှ
(စစ်တိုင်းမှူး) တစ်ဦးအနေဖြင့်လည်းကောင်း အရာ
အကျင့်သိက္ခာကျင့်ဝတ်တို့နှင့် မလျော်စွာပြုမူခဲ့ကြောင်း

အကြည်ရန် အထောက်အထားများ ရရှိပြီးဖြစ်သည့်အတွက်
၁၉၅၄ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့မှာပင် မြောက်ပိုင်း
ဦးစီး စစ်ဌာနချုပ်မှူးအဖြစ်မှ ရာထူးချုတ်ထားခဲ့သည်။
စစ်ဘက်စည်းမျဉ်း ဥပဒေများအရလည်း ထိုနေ့မှ ၂၂
ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောသည်
၎င်း၏ဗိုလ်မှူးချုပ်ရာထူးမှ စစ်ဘက်မူလရာထူးဖြစ်သည့်
အထိယဗိုလ်မှူးကြီးအဆင့်သို့ အလိုအလျောက် လျော့ချ
ပြီးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး
အနေဖြင့်လည်း ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်၏ တင်ပြ
ချက်များချက်အတိုင်း စစ်ဘက်နှင့် နယ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးနှစ်ဦးစီပါဝင်သော သမာသမတ်ကျစွာ ၎င်းတို့အား
အကြံပေးနိုင်မည့်အဖွဲ့တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းကာ စုံစမ်းစစ်ဆေး
ရေး ထပ်မံပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့နောက်
အဖွဲ့ကတင်ပြသော အစီရင်ခံစာကို နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီး
ချုပ်နှင့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးတို့သည် ကာကွယ်ရေး ဦးစီး
ချုပ်၏ တင်ပြချက်အစီရင်ခံစာနှင့် နှိုင်းယှဉ်လေ့လာသုံး
သပ်ပြီးလျှင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးကျော်စော၏ ကိစ္စနှင့်

ပတ်သက်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်အမိန့်ကို ၁၉၅၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် ချမှတ်ခဲ့ပါသည်။ ယင်း ဆုံးဖြတ်ချက် အမိန့်အပြည့်အစုံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤကိစ္စသည် အောင်မာယ စစ်ဆင်ရေးမှ သော ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထူးလျှို့ဝှက်စာတွဲတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောနှင့် ပတ်သက်နေသည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ၎င်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်၏ ၁၉၅၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့စွဲဖြင့် အစီရင်ခံစာလည်းကောင်း၊ ထိုအစီရင်ခံစာကို မူတည်၍ အခြေခံပြုပြီး သက်ဆိုင်ရာစာရွက်စာတမ်းများ၊ အထောက်အထားများ ထပ်မံစစ်ဆေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ထွက်ဆိုချက်များအားလုံးတို့ကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောနှင့် ပတ်သက်၍ တွေ့ရပုံကို အစီရင်ခံရန် ဖွဲ့စည်းလိုက်သည့် အဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာကိုမူတည်၍ အခြေခံပြုပြီး သက်ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်းများ၊ အထောက်အထားများ ထပ်မံစစ်ဆေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ထွက်ဆိုချက်များအားလုံးတို့ကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောနှင့် ပတ်သက်၍

အစီရင်ခံရန် ဖွဲ့စည်းလိုက်သည့်အဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာကိုလည်းကောင်း ရရှိပြီးဖြစ်သည်။

ဤကိစ္စတွင် အထက်ဖော်ပြပါ ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထူးလျှို့ဝှက်စာတွဲအရ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောအပေါ် အစီရင်ခံစာအချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အကျိုးရှိစေမည့် အောက်ပါအချက်များကို ပြုလုပ်သည်ဟု ပါရှိသည်။

- (က) တပ်များကို လိုသည်ထက်ပို၍ အချို့နေရာများတွင် ထားရှိခြင်းဖြင့် တပ်မရှိသည့် နေရာတွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီမှ ဝင်ရောက် စည်းရုံးစေခြင်း။
- (ခ) ကျည်ဆန်များ ရန်သူ့လက် ရောက်စေအောင် ကျည်ဆန်ခိုးရောင်းသည့်တပ်များ၊ ကာကွယ်ရေးတပ်များအား မစစ်ဆေးဘဲ ထုတ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ရန်သူ့အင်အား တိုးစေရန် တပ်မတော်တွင် အင်အားလျှော့

အောင် လုပ်ခြင်း။

(၂) သခင်ကြီးမြင့်နှင့်တိုင်ပင်၍ အောက်ပါတို့ကို ဆောင်ရွက်သည်ဟု ပါရှိသည်။

(က) တိုက်ပွဲအချို့ကို ဆက်လက်ဖိတိုက်ရန် သူ့ကျဆုံး၍ ဖရိုဖရဲဖြစ်မှာစိုးသဖြင့် အောက်အရာရှိတို့၏ ဆက်တိုက်ရန် အကြံပေးချက်ကို ပယ်၍ တိုက်ပွဲများကို ရပ်စဲခြင်း။

(ခ) ရန်သူနှင့်ညှိနှိုင်း၍ ရန်သူအရေးသာလေ့လာ လုပ်ငန်းများလုပ်ခြင်း။

(ဂ) ရန်သူအား အကြံဉာဏ်ပေးခြင်း။

(ဃ) ရန်သူအား သတင်းပေးခြင်း။

(င) ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်လျှောက်ခြင်း။

(စ) ကွန်မြူနစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် အုပ်ချုပ်မှုပြုသည်အခါ တပ်မတော်ဝင်ပါဝင်ဆင်နွှဲအောင် ယခုကပင် တပ်မတော်စည်းလုံးသိမ်းသွင်းမှုများ ပြုလုပ်ခြင်း။

(ဆ) တပ်မတော်တွင် ကျည်အားနည်းစေခြင်း။

မြရတနာစာပေ

ဖြင့် တိုက်အားလျော့အောင်လုပ်ခြင်း။

ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြလိုသည်မှာ အထက်ပါအချက်များ ပတ်သက်၍ ဝေဖန်ထားရာ၌ ယခုရရှိသည့် အစီရင်ခံစာများသည် အလွန်ပင် နက်နဲစွာ စဉ်းစားပြီး တရားမဝင်မှုရှိရန်အတွက် အစီရင်ခံစာရေးသူတို့က အစွမ်းကုန် ဆင်ခြင်ချိန်ဆခဲ့သည့် လက္ခဏာရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် သူတစ်ဖက်သားအပေါ် သက်ညှာနိုင်သလောက် သက်ညှာမှုပြုသောလက္ခဏာဖြင့် သံသယမကင်းရှိသည့် အချက်များ တွင် တိုသံသယမကင်းရှိသည့် အကျိုးကျေးဇူးကို ဖော်ပြချုပ်ကျော်စောအား ရရှိစေခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အထက်ပါအမှတ် (၁) ဖြင့် ပြထားသည့် အချက်နှစ်ခုစလုံးနှင့် ပတ်သက်၍ ယူဆရန်မှ ယခုအချိန်ကျတိုင် အချက်များသည် မှန်ကန်သည်၊ မမှန်ကန်သည်ကို ဆုံးဖြတ်ရန် ခဲယဉ်းကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းပြင်လည်း အချက်တစ်ယောက်သည် မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ကို အသုံးပြု၍ တပ်များကို လှုပ်ရှားစေပါသောကြောင့် ရဲဖန်ရဲခါ အချက်များ ပြင်ဆင်မှုများ အလဟဿဖြစ်တတ်ကြောင်း ဖော်ပြရပါမည်။

မြရတနာစာပေ

အထက်ပါအမှတ် (၂) ဖြင့် ဖော်ပြထားသည့် အချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ အပိုဒ်ငယ် ဃ-င-စ-ဆ မှာ စာထဲတွင် ဖော်ပြသည်ကို တွေ့ရသည်မှအပ မည်ရရ အထောက်အထား မတွေ့ရကြောင်း သိရှိရသည်။

အမှတ် (၂) အပိုဒ်ငယ် (က) နှင့် ပတ်သက်၍ အိုင်ကလောင်တိုက်ပွဲကို ဖော်ပြရပါမည်။ ဤတိုက်ပွဲတွင် ဒုတိယအဆင့်အပြီးတွင် တိုက်ပွဲကို ရပ်စေခဲ့ပါသည်။ အနားပေးသော တပ်အချို့နှင့်ပင် လက်ပံတန်းဘက် နောက်တစ်လန်းနီးလောက်အကြာတွင် ကရင်သူပုန် အတိုက်ပွဲဆင်ခဲ့ပါသည်။ ဤနေရာတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ် ဇောသည် တပ်မှူးအနေဖြင့် ရိုးသားစွာ တကယ်ပင် ရထားသည်သတင်းကို အခြေပြုပြီး နောင်ဆင်နွှဲရန် တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့လည်း စုဝေးပြီး အစိုင်အခဲနှင့်ရှိနေသည့် ရန်သူကို ဖမ်းလည်း တိုက်ပွဲအတွက် အသင့်ပြင်ပြီး တပ်များရှိလျှင် ရန်သူအား ချေမှုန်းနိုင်သည့် အခါကောင်း၊ အခွင့်ကောင်း မယူဘဲ လွှတ်လိုက်သည်မှာ ပေါ်လာသည့်အခွင့်အရေး အမြတ်မထုတ်တတ်သည့် တပ်မှူးရင်လည်း ဖြစ်ရမည်။

မြရတနာစာပေ

ရန်သူတို့ စာထဲတွင်ပါသည့်အတိုင်း ရန်သူကို အကျနာ၍ ဖမ်းပြုန်းမှာစိုးသဖြင့် မိမိတိုက်အားကို ထိန်းပစ်လိုက်ခြင်း မရှိလော့ဟု သံသယဖြစ်စရာရှိသည်။

အမှတ် (၂) အပိုဒ်ငယ် (ခ) နှင့်ပတ်သက်၍ ရန်သူ နှိပ်နှိုင်းပြီး ရန်သူအရေးသာစေမည့် လုပ်ငန်းများလုပ် သည့်ဆိုသည့်အချက်တွင် သခင်ကြီးမြင့်က ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကိုဌာနချုပ်သို့ရေးသည့်စာတွင် တပ်အရွေ့အပြောင်းများမှာ သခင်ကြီးမြင့် သတင်းပေးသည့်အတိုင်းဖြစ်၍ နောက် နှိုင်း၊ ဩဂုတ်လမှ လုပ်မည့်အစီအစဉ်ကို ဇန်နဝါရီလတွင် သခင်ကြီးမြင့်က သိရှိနေနှင့်ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အမှတ် (၂) အပိုဒ်ငယ် (ဂ) အရ ရန်သူအား အကြံဉာဏ်ပေးသည့်အချက်နှင့်ပတ်သက်၍ စာထဲတွင် ရှိသည့် သခင်ကြီးမြင့်၏ ရေးသားချက်များအရ သခင်ကြီး မြင့်အနေနှင့် တိုက်ပွဲအစီအစဉ်သတင်းရပြီးနောက် ဗိုလ်မှူး ချစ်ကျော်ဇောနှင့် တိုင်ပင်ပုံပေါက်ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးချစ်ကျော်ဇောကလည်း သတင်းပေါက် ကြားမှုကို သိသော်လည်း မိမိသိသည်ကို လျှို့ဝှက်ထားရုံ အကြံဉာဏ်ပင် ပေးလိုက်ဟန်တူပါသည်။

မြရတနာစာပေ

ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော်၏ ဖြေကြားချက်ကို အစီအစဉ်
ခံစားများမှ သိရှိရပြီးဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံးရှင်းလင်းချက်
အနေဖြင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော်ပြောကြားသည်မှာ စစ်ဆေး
ခြင်းအမိန့်များနှင့်ပတ်သက်၍ စာတွဲများကို မိမိအိမ်သို့ယူ
အလုပ်လုပ်လေ့ရှိရာ တစ်အိမ်တည်းနေသော သခင်ကြီး
မြင့်က ခိုးဖတ်ပြီး မိမိ(သခင်ကြီးမြင့်) အား ကွန်မြူနစ်ပါတီ
က အထင်ကြီးအောင်လုပ်တာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဖြစ်သည်

ဤကိစ္စအကြောင်းအရာများကို ထောက်ပံ့
သောအခါ အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ယူဆသင့်သည်
သဘောရရှိပါသည်။

(၁) သတင်းပို့ခြင်း၊ ဆွေးနွေးအကြံပေးခြင်း ပြုသည့်
ဆိုရာ၌ စာတွဲပါအချက်အချို့နှင့် တပ်တွင်ဖြစ်ပွား
ဆောင်ရွက်ချက်အချို့တို့ ကိုက်ညီကြောင်း
ရှိရသည်။ သို့သော် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော်အား
လုံးလုံး ချမှတ်နိုင်လောက်သော အထောက်အထား
ပြည့်ပြည့်ဝဝ မရှိသည့်တိုင်အောင် သံသယမရှိ
စရာ ဖြစ် သည်။

(၂) သခင်ကြီးမြင့်သည် ဗိုလ်အေးဖေနှင့်အတူ ဖမ်း

သည့်သူဖြစ်ကြောင်းကို ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော်က
သခင်ကြီးမြင့်အား ထောင်မှလွှတ်ရန် အကူအညီ
တောင်းစဉ်က မပြောကြားခဲ့ပါ။ သခင်ကြီးမြင့်အား
သံယောဇဉ်ကြီးရာ သောင်းကျန်းသူတို့နှင့် အသက်
စွန့်ပြီး တိုက်နေရသည့် တပ်မတော်မှရဲဘော်၊
ရဲဘက်တို့အပေါ်တွင်ရှိသည့် သံယောဇဉ်ထက် ပိုမို
ကြီးမားပုံရသည်။

သတင်းပေါက်ကြားမှုနှင့် ပတ်သက်၍သော်ကား
သခင်ကြီးမြင့်စာတွဲတွင်ပါ စာပိုဒ်များအချို့အတိုင်း
ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော်အနေဖြင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ
အရေးသာစေလိုသော စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဆွေးနွေး
ပေါက်ကြားစေခြင်းလည်းဖြစ်နိုင်သည်။ သို့တည်း
မဟုတ် သခင်ကြီးမြင့်က အကြံဖြင့် လိမ္မော်ပါး
နပ်စွာ မေးသည်တို့ကို ဖြေခြင်းဖြင့် မနောစိတ်
အားဖြင့်မပါသော်လည်း ဝစ်ကံမြောက် နှုတ်ဖြန့်
မပြောသင့်သည်တို့ကို ပြောပြလိုက်ခြင်းဖြင့်
သတင်းပေါက်ကြားမှုကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။ တစ်ဖန်
ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇော် အစစ်ခံသလို မိမိစာတွဲ

များအိမ်ယူလာခိုက် ခိုးဖတ်ပြီး ကူးယူမှတ်သား
 တစ်ဆင့်ကမ်းခဲ့သည်ဆိုလျှင်လည်း တာဝန်ခေါ်
 လျော့သည်မှာ မငြင်းနိုင်ပေ။ အထူးသဖြင့် ကွန်မြူ
 နစ် အယူအဆရင့်သန်သူတစ်ဦး အိမ်ပေါ်ရိုခိုက်
 တွင် အပြောအဆို စောင့်စည်းမှုရှိရမည်။ စာရွက်
 စာတမ်းများ အထူးသဖြင့် တိုက်ရေးစာတမ်းတို့ကို
 လုံလုံခြုံခြုံ သိမ်းထားရမည်။

အထက်ပါအကြောင်းခြင်းရာများကို ထောက်
 ရှုခြင်းအားဖြင့် တပ်မတော်နှင့် တိုင်းပြည်တို့ကို အန္တရာယ်
 အမျိုးမျိုးမှ ကာကွယ်ရမည်ဖြစ်သည်အတိုင်း ဗိုလ်မှူးချုပ်
 ကျော်စောအား တပ်မတော်တွင် ဆက်လက် တာဝန်ပေး
 သင့်တော့ဟု သဘောရရှိပါသည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ် ကျော်
 စောကို စဉ်းစားရာ၌ ၎င်း၏နောက်ကြောင်းက ဆောင်
 ရွက်ခဲ့သည့် အချက်အလက်တို့ကို ထောက်ထားရပါမည်
 ယခုကိစ္စတွင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနက အမိန့်ချမှတ်
 ရမည်မှာ ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်စောအား တပ်မတော်အမှုထမ်း
 ဘဝမှ အငြိမ်းစားယူစေရမည်ဟုဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့
 တပ်မတော်အမှုထမ်းမှ အငြိမ်းစား ယူစေလိုက်သည့်

မြတ်ဗုဒ္ဓ

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောအားတာဝန်မှအနားပေးခဲ့သည့်
 ဗိုလ်မှူးချုပ်ဦးနုနှင့် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း
 (၁၉၅၆ ခုနှစ်)

ချူးရွှေပန်းကောက်တိုက်ပွဲကာလက
အရှေ့မြောက်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်တိုင်းမှူး ဗိုလ်ချုပ်လှဦး
(ယခုအငြိမ်းစား)

အထွက် ဗိုလ်မှူးချုပ်ကျော်ဇောအား မိမိရသင့်ရထိုက်သည့်
အခွင့်အရေးများ ပြည့်စုံစွာပေးရန်ကို ညွှန်ကြားလိုက်ပါ
သည်။

ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ကာကွယ်ရေး
ကြီးဌာန စစ်ရာထူးခန့် အတွင်းဝန်သည် ဒု-ဗိုလ်မှူး
ကျော်ဇောအား အငြိမ်းစားယူစေရန် အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်
ချိန်နောက် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်ဇောအားခေါ်ယူ၍ အသိ
ပေးသော်လည်း ခေါ်ယူရုံသာမက ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်
အစီရင်ခံစာနှင့် နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်တို့၏ အမိန့်
အတိုင်းကို ဖတ်ရှုစေလျက် တပ်မတော်အမှုထမ်းခြင်းမှ
ခွင့်ရရှိသည်အကြောင်းများကြောင့် အငြိမ်းစားယူစေရသည်
ဟု ဖော်ပြကာ အငြိမ်းစားယူစေသည် အမိန့်အတိုင်း
အသိပေးသည်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားချက်ကို ပေးအပ်
ခဲ့ဖူးပါသည်။ အကြောင်းကြားချက် အပြည့်အစုံမှာ
အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန

စစ်ရာထူးခန့်အတွင်းဝန်ရုံး

စာအမှတ် - ၂၀ ရာထူး (၆)၅၇၊ နေ့စွဲ - ၁၉၅၇

ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၉ ရက်

သို့

ကြည်း / ၃၅၀၄ အာရ်

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်အောင်

အကြောင်းအရာ။ ။ အငြိမ်းစားယူခွင့်ပြုခြင်း

ကြည်း ၃၅၀၄ အာရ် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်အောင်အား အငြိမ်းစားယူစေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ဖော်ပြပါအချက်အလက်များကို သိစေအပ်ပါသည်။

၁။ အောင်မာယ စစ်ဆင်ရေးမှ မိခင်သော ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထူးလျှို့ဝှက်စာတွဲပါကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍

- (၁) ရန်သူအား သတင်းပို့ခြင်း၊ ဆွေးနွေးအပြောပေးခြင်း ပြုသည်ဆိုရာ၌ စာတွဲပါ အချက်အချို့နှင့် တပ်တွင် ဖြစ်ပျက်ဆောင်ရွက်ချက်အချို့တို့ကို ကိုက်ညီကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

မြရတနာစာပေ

သို့သော် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်စောအပေါ် လုံးလုံးချမှတ်နိုင်လောက်သော အထောက်အထား ပြည့်ပြည့်ဝဝ မရှိသည့်တိုင်အောင် သံသယမကင်းစရာ ဖြစ်သည်။

- (၂) သခင်ကြီးမြင့်သည် ဗိုလ်အေးဖေနှင့်အတူ တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် ဖမ်းမိရသည့်သူ ဖြစ်ကြောင်းကို ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်စောက သခင်ကြီးမြင့်အား ထောင်မှလွှတ်ရန် အကူအညီတောင်းစဉ်က မပြောကြားခဲ့ပါ။ သခင်ကြီးမြင့်အား သံယောဇဉ်ကြီး၍ရှိရာ သောင်းကျန်းသူတို့နှင့် အသက်စွန့်ပြီး တိုက်နေရသည့် တပ်မတော်မှ ရဲဘော်၊ ရဲဘက်တို့အပေါ် တွင်ရှိသည့် သံယောဇဉ်ထက် ပိုမိုကြီးမားပုံ ရသည်။

- (၃) သတင်းပေါက်ကြားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ကား သခင်ကြီးမြင့်ကဲ့သို့ အရေးပါအရာရောက်သူ တစ်ဦးကို မိမိအိမ်ပေါ်တွင် လက်ခံထားခိုက် စာတွဲတွင်ပါ အပိုဒ်များအဆိုအတိုင်း

မြရတနာစာပေ

ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်ဇောအနေဖြင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီအရေးသာစေလိုသော စိတ်ရာကိုယ် ဆွေးနွေးပေါက်ကြားစေခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် သခင်ကြီးဖြင့် အကြံဖြင့် လိမ္မာပါးနပ်စွာမေးသည်တို့ကို ခြင်းဖြင့် မနောက်စိတ်ဖြင့် မပါသော်လည်း ဝစ်ကံမြောက် နှုတ်ဖြင့် မပြောသင့်သည်တို့ကို ပြောပြလိုက်ခြင်းဖြင့် သတင်းပေါက်ကြားမှု ဖြစ်စေနိုင်သည်။ တစ်ဖန် ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်ဇော အစစ်ခံသလို မိမိစာတွဲများ အိမ်လာခိုက် ခိုးဖတ်ပြီး ကူးယူမှတ်ထား တစ်ဆက်ကမ်းခဲ့သည်ဆိုလျှင်လည်း တာဝန်ပေးလျော့သည်မှာ မငြင်းနိုင်ပေ။ အထူးသဖြင့် ကွန်မြူနစ်အယူအဆ ရင့်သန်သူတစ်ဦး အိမ်ပေါ်ခိုက်တွင် အပြောအဆိုစောင့်စည်းမှုရှိရမည် စာရွက်စာတမ်းများ အထူးသဖြင့် စစ်ဆင်စာတမ်းတို့ကို လုံလုံခြုံခြုံ ထိန်းသိမ်းရမည်။

မြရတနာစာပေ

အထက်ပါ အကြောင်းခြင်းရာများကြောင့် တပ်မဟာနှင့် တိုင်းပြည်တို့ကို အန္တရာယ်အမျိုးမျိုးမှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်အတိုင်း ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးကျော်ဇောအား တပ်မဟာတွင် ဆက်လက် တာဝန်ပေးသင့်တော့ဟု တောင်းဆိုချက်များရှိခဲ့ရာမှ ဝန်ထမ်းချုပ်က ငင်း၏ယူဆချက်ကို အစီရင်ခံရာတွင် ဝန်ထမ်းချုပ်ကြီးဌာနက ကော်မရှင်အဖွဲ့ငယ်တစ်ဖွဲ့ဖြင့် စစ်ဆေးစစ်ဆေး ကြားနာပြီးနောက် ဦးစီးချုပ်၏ အကြံချက်အတိုင်းပင် လက်ခံလိုက်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤရုံး၏ ၁၉၅၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့စွဲပါ စာအမှတ် ၂၀ ရာထူး (၁၅) ၅၅ အရ ဝန်ထမ်းချုပ် / ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးကို လျှော့ချ၍ ဤရုံး၏ ၁၉၅၇ ခုနှစ် မတ်လ ၁၆ ရက်နေ့စွဲပါ စာအမှတ် ၂၀ ရာထူး (၆) ၅၇ အရ အငြိမ်းစားပေးလိုက်သည့် အမိန့်အတိုင်း အတည်ဖြစ်ကြောင်း သိစေအပ်ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး
စစ်ရာထူးခန့်အတွင်းဝန်

မြရတနာစာပေ

မိတ္တူကို
စစ်ရေးချုပ်။

ဟူ၍ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဖြစ်ပေသည်။

ဤကား ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်စော
တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားပေးလိုက်ရခြင်းအကြောင်း
ခင်ဗျား။

ဆက်လက်၍ တောခိုကျောင်းသားဟောင်း
ရေးသားခဲ့သည် “ထို့ကြောင့် ဤသို့စာအုပ်”မှ ဗိုလ်မှူး
ချုပ်ဟောင်းကျော်စောနှင့် ပတ်သက်သည့် ရေးသား
ချက်အား ဖော်ပြပါမည်။

ဆံပတ်ခပေးထားသော စက်ရုပ် (ဆိုမဟုတ်) ကျော်စော

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောသည် ၁၉၇၆ ခု
မတ်လတွင် တရုတ်မြန်မာ နယ်စပ်ဒေသရှိ ဗမာပြည်
ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ တောခိုဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ နယ်စပ်
ဒေသ ကွန်မြူနစ်များ ပြောဆိုသုံးစွဲလေ့ရှိသည့် ဝေါဟာရ
အတိုင်းဆိုလျှင် “နွေးထွေးစွာ” ကြိုဆိုခြင်းခံခဲ့ရသည်။

မြရတနာစာပေ

ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ “ပြည်သူ့အသံ” အသံလွှင့် ဌာန
“ထိုင်းပြည်သို့တင်ပြချက်” မိန့်ခွန်းလွှင့်ထုတ်နိုင်အောင်
ပြင်ပေးခဲ့သည်။

“အရေးပါအရာရောက်သူတစ်ဦး” ဟု သတ်မှတ်
သော်လည်း နေရာချထားရန် ခက်ခဲနေခဲ့သည်။ ပဲခူး
တိုက်မှ အရေးယူခြင်းခံခဲ့ရသူတစ်ဦးဖြစ်၍ ဗဟိုကော်
မတီများ သဘောထားညှိရန် လိုအပ်နေခဲ့သည်။ တရုတ်-
မြန်မာနယ်စပ်ဒေသရှိ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီတွင်း၊
အဖွဲ့အစည်းတွင် ဖြစ်ပျက်နေသော တကယ့်ဖြစ်ရပ်များကို
ဆိုင်အမာထိတွေ့ပြီး “နားလည်သဘောပေါက်” သွားမည်
ဆိုသည်။ ဗဟိုခေါင်းဆောင်များက စိုးရိမ်နေကြသည်။
ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စော၏ သားကြီးဖြစ်သော အောင်
ကျော်စောမှ တကယ့်ဖြစ်ရပ်များနှင့် ထိတွေ့မိတိုင်း ခံစား
ရမည့် ပေါက်ကွဲနေခြင်းပင်လျှင် ထိန်းမရသိမ်းမရ ဖြစ်နေ
ခဲ့သည်။ ကျော်စောကိုယ်တိုင် ပေါက်ကွဲလျှင် ပို၍ထိန်း
မရပေမည်။

“သူ့ကိုတပ်တွေထဲ လိုက်မပြုရဲဘူး။ တပ်တွေ
လောက်ရှိနေတာတွေရင် ဘဝင်မြင့်ပြီး အရမ်းလျှောက်

မြရတနာစာပေ

လုပ်မှာစိုးလို့” ဟု ထိုအချိန်က အရှေ့မြောက်ပိုင်းစစ်ဒေသ
 ဒု-နိုင်ငံရေးမှူးရဲဘော်စိုးသိမ်း (ခ) လင်ထင်က ပြောခဲ့သည်။
 ဤစကား၏အဓိပ္ပာယ်အမှန်မှာ ပြဿနာချို့
 ကိန်းအောင်းတည်ရှိနေသော တပ်တွင်းအခြေအနေများ
 ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောအား အသိမပေးလိုခြင်း
 ဖြစ်သည်။

၁၉၇၆ ခုနှစ်အတွင်း ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်
 ဇောသည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အရှေ့မြောက်ပိုင်း
 စစ်ဒေသ (မြစ်အနောက်ဘက်)၏ လက်အောက်ခံတပ်မဟာ
 (၂)သို့ သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က တပ်မဟာ
 (၂) တွင်ရှိနေသော တောခိုဗမာရဲဘော်များဖြစ်သည့်
 ကိုချစ်သန်း၊ ကိုမင်းထင်၊ ကိုလာကပေါ်၊ ကိုရဲထွန်း၊
 ကိုဇော်ထွန်း၊ ကိုရန်နိုင်၊ ကိုဝင်းလတ်၊ ကိုမြင့်အောင်၊
 ကိုရဲအောင်၊ ကိုဝင်းနိုင်၊ ကိုစိုးလင်း၊ ကိုဇော်
 ကိုမောင်နိုင်၊ ကိုဉာဏ်ဇော်၊ ကိုမင်းအိမ်၊ ကိုနောင်လတ်၊
 ကိုမောင်မောင် စသူတို့သည် ခံစားနေရမှုများကို ဇွန်
 ပြောလိုသော်လည်း ပြောမထွက်ဘဲ ရင်ထဲမှာပင် သိ
 ဆည်းထားခဲ့ကြသည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော

မြရတနာစာပေ

ထဲတွင် အဆင်ပြေပါသလားဟု မေးမြန်းသောအခါ
 နှစ်လည်း အဆင်ပြေပါသည်ဟုပင် သူတို့ ဖြေကြားခဲ့
 သည်။ ထို့ကြောင့် တပ်တွင်းပြဿနာများကို ဗိုလ်မှူးချုပ်
 ဟောင်းကျော်ဇော သိမသွားခဲ့ပေ။

လက်တွေ့တွင် တပ်မဟာ (၂) အတွင်း ဂိုဏ်းဂဏ
 ပြဿနာများ ရှိသည်။ တောခိုစ ဗမာရဲဘော်များသည်
 တပ်မဟာ (၂) ထဲတွင် တပ်သားအဆင့်မှ စတင်ပါဝင်
 နေပြီး “အနိမ်ခံ” ဘဝဖြစ်နေသည်။ တပ်မဟာ (၂)
 တပ်မှူးများသည် တိုင်းတစ်ပါးသားများဖြစ်ကြပြီး တောခိုစ
 ဗမာရဲဘော်များအား လူမျိုးရေးအမြင်ဖြင့် ဖိနှိပ်ထားကြ
 သည်။ နေထိုင်စားသောက်မှုဘဝမှာလည်း အလွန်ဆင်းရဲ
 ကျသည်။ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်ဖြစ်နေသော
 တိုင်းတစ်ပါးသား တပ်မှူးများ၏ ကိုယ်ကျိုးစွန့်မှု၊
 ဆင်နာခံမှုများကို လုံးဝမတွေ့မြင်ရဘဲ ပါတီဝင်မဖြစ်သေး
 သော တောခိုစဗမာရဲဘော်များကသာ ကိုယ်ကျိုးစွန့်
 ဆင်နာခံနေကြရသည်။ သို့သော် ဤလူငယ်များသည်
 ဤသို့ခံစားခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် တပ်မဟာ (၂)
 တွင် တစ်ခါတစ်ရံလာလည်သော ဗမာလူမျိုး ဗဟိုခေါင်း

မြရတနာစာပေ

ဆောင်များမှနေ၍ “သစ်ပင်တစ်ပင်ကို မကြည့်နဲ့။ သစ်ပင်တစ်ပင်ကို ကြည့်။ သစ်ပင်တစ်ပင် ခြောက်တော့တော့လုံးကို ကြည့်။ သစ်ပင်တစ်ပင် ခြောက်တော့တော့လုံး ကြောက်တော့လုံး ခြောက်နေတယ်။ မထင်နဲ့။ တော်လှန်ရေးကို အဆိုးမမြင်နဲ့” ဟူသော ဝတ္တရည်ပေးမှုများကိုလည်း နားယောင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ခါးပတ်သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်များကိုပင် ဆန္ဒစွဲ သကြားချည်နုကြည့်မြင်ခဲ့ကြသည်။ ဤတပ်မှူးများသည် “သစ်ခြောက်ပင်” များသာ ဖြစ်သည်။ ဗဟိုက မူကောင်းသည်။ နိုးသားစွာ ယုံကြည်နေခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းကျော်စော တပ်မဟာ (၂) သို့ လာရောက်လာသောအခါ အခြေအနေမှန်များကို သူတို့မတင်ပြခဲ့ကြ

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကလည်း ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းကျော်စောအား တပ်များသို့ ဤကဲ့သို့လာရောက်လည်ပတ်ခြင်းနည်းမျိုးကိုသာ စိစဉ်ပေးခဲ့ပြီး ရေမနေခိုင်းပေ။

“စကားမပေါက် ဘာမပေါက်နဲ့ဗျာ” ဆိုပြီး အမာ အာဏာရှိသည့်နေရာများသို့ နေရာမချ၊ ဗဟိုသာ မခွဲမခွာထားခဲ့သည်။

မြရတနာစာပေ

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စော

www.burmeseclassic.com

တကယ်တော့တော်မော်အသစ်ဥက္ကဋ္ဌဘဏ်တင်

“ယဉ်ကျေးမှုရေချိန်ကလည်း နိမ့်၊ လူမျိုးရေး အမြင်ကလည်း ကျဉ်းတဲ့ ဒီကတပ်တွေကို အုပ်ချုပ်ရတာ သွယ်တာမဟုတ်ဘူး” ဟု သူ့ကို ခြောက်လှန့်ထားကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း တောခိုလာသော ဗိုလ်မှူးချုပ် ဘောင်းကျော်စောသည် ရောက်ရောက်ချင်း ဗဟိုစစ် ဘက်မရှင်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်လာခဲ့သော်လည်း တကယ့်အာဏာ မရှိမဆုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပေ။ ဤသည်မှာ အကြောင်းရှိပေသည်။

သခင်ဗသိန်းတင်နှင့် အပေါင်းအပါများသည် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စော၏ နာမည်ကိုလည်း “ဆောင်းစား” လိုကြသည်။ သို့သော် အခိုင်အမာ စီမံခန့်ခွဲ သည့်အာဏာများ အပ်နှင်းလိုက်ပါက အမြင်မတူမှုများ ပေါက်လာလျှင် ဖြေရှင်းရခက်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ် နှစ်ခြင်းကြသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောနှင့် ပတ်သက်၍ အပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအတွင်း အငြင်းပွားမှုများ ဖြစ်ပေါ် သည်မှာ ၁၉၄၈ ခုနှစ် ပါတီတစ်ခုလုံး တောခိုချိန်မှစ ပြုခဲ့သည်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ တောခိုချိန် တော ခိုသော ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောအား တပ်မတော်

တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း တောတွင်းသို့ အကျိုးပြုရန်
 များ မည်မျှရှိခဲ့သည်ဖြစ်စေ မကျေလည်မှုများရှိခဲ့သည်
 ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ပဲခူးရိုးမ ဗဟိုအတွင်းမှ
 ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောနှင့် ပတ်သက်၍ အမြင်
 မရှင်းခဲ့ကြ။ ပါတီတောခိုစဉ် လိုက်လံတောမခိုမှုကြောင့်
 ပါတီဝင်အဖြစ်မှ ထုတ်ပစ်ခဲ့သော “မျက်ကွယ်ဌာန
 မှ” ပင် ရှိခဲ့သည်။ ဤ အကြောင်းအချက်အပြင် သခင်
 ဗသိန်းတင်နှင့် အပေါင်းပါများ သတိပြုသည့်အချက်မှာ
 ဗိုလ်ကျော်ဇောနှင့် သူတို့ “အချိန်တစ်ချိန်” ကွာထွက်
 နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အတူမနေဖြစ်သော ၎င်းကာလတွင်
 ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော၏ အတွင်းအမြင် ခံစားမှု
 ရပ်တည်ချက်များကို သခင်ဗသိန်းတင်၏ ဗဟိုကော်မတီ
 အတွင်း အာမခံနိုင်မည့်သူ မရှိခဲ့ချေ။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇော
 နာမည်ကို “ရောင်းစားလိုမှု” နှင့် တင်းပြည်ကျပ်ပြည်
 “မယုံကြည်နိုင်မှု” အကြားတွင် သခင်ဗသိန်းတင်နှင့်
 အပေါင်းပါများသည် သူ့အား ဖြေမသေတုတ်မကျိုးအထိ
 နေရာတွင် ဖန်တီး၍ထားခဲ့သည်။ အမှန်လည်း ဗိုလ်

ချစ်ဟောင်းကျော်ဇောနှင့် တောခိုဗမာရဲဘော်များသည်
 “အဝတူ” ဖြစ်သည်။ “ဆင်လည်း ဆင့်အထွာ၊ ကြွက်
 လည်း ကြွက်အထွာ” နှင့် ကြုံတွေ့ကြရမှုသာဖြစ်ပေသည်။
 သို့ရာတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောကား
 သူ့ကို အသုံးချနေသည့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအား
 ညှဉ်းမိသမျှ အကျိုးပြုရန် စဉ်းစားမှု အမြဲရှိခဲ့သည်။
 အဝ၏ဝဋ်ကြွေးတစ်ခုနယ် ပေးဆပ်နေခဲ့သည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် တိုက်ခိုက်
 ခဲ့သော ပန်ကော်-ချိုဆွေတိုက်ပွဲကြီးတွင် ဗမာပြည်
 ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်မှ သူ့ကို လေ့လာသူ
 အဖြစ် ပါဝင်စေခဲ့သည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ဗိုလ်မှူး
 ချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောသည် တိုက်ခိုက်ရေး ရေချိန်နိမ့်သည့်
 ဤတပ်များအတွက် အထိအခိုက်နည်းနိုင်မည်ဟု ကြိုးစား
 ခြားစား စဉ်းစားထားသော တိုက်ခိုက်ရေးနည်းလမ်းတစ်ခု
 ဖြစ်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ ၎င်းမှာ ခံကတုတ်များကို ခေါင်
 တုတ်များနှင့်တကွ လိုက်ကျင်းများနှင့်တကွ ကောင်း
 ကျော့တူးပြီး အစိုးရတပ်များက လာရောက်ထိုးစစ်ဆင်
 သည့်အခါ ချိန်ရွယ်ပစ်ခတ်ပြီး “ခံစစ်နှင့်သတ်သည်နည်း”

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ သူ့စဉ်းစားချက်မှာ စစ်မာန်တက်နေသော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်ကြီးများအတွက် ရယ်စရာဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့သော် ရယ်စရာကိုလည်း ရယ်စရာဟု မပြော၊ တွယ်ပြီဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးစကားလုံးများဖြင့် နလံမထူနိုင်အောင် တွယ်ခဲ့သည်။ ဓနရှင်စစ်တပ်မှ လာသူဖြစ်၍ ခံစစ်သေကို အားကိုးသော ဓနရှင်စစ်ရေးအဖွဲ့ သာရှိသူ ဟူသတည်း။

၁၉၇၉ ခုနှစ် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကော်မတီ အစည်းအဝေးကာလတွင် ဗိုလ်မှူးချုပ်တော် ကျော်စောသည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၈၅ ခုနှစ် ပါတီကွန်ဂရက်တွင် ဗဟိုအဆင့်သတ်မှတ်ပြီး ဗဟိုကော်မတီ အရွေးခံရွေးချယ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် လည်း ဆက်လက်ပါဝင်ခဲ့သည်။ သို့သော် လုပ်ငန်းထမ်းပိုင်မှုမှာမူ ဘာမှအရေးပါ အရာရောက်ခြင်း မရှိဘဲ စစ်ရေးသုတေသန တာဝန်သာဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ဗဟိုစစ်ဦးစီးဌာန စစ်ဦးစီးမှူးဖြစ်လာခဲ့သည်။

သော်တင်ရီ (ခ) ယန်ကွမ်း၏ လက်အောက်တွင် သူပျံလုပ်ခဲ့ရသည်။

၁၉၈၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလက ပန်ဆန်းတွင် နှင်းခဲသော အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသ စစ်ရေးကောဒါများ အစည်းအဝေးတွင် သူ့အား စစ်ရေးသုတေသနဆိုင်ရာ နည်းပညာချက်အချို့ကို တစ်ရက် ဟောပြောခွင့်ပြုခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၈၆ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းနှင့် ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် တပ်မတော်မှ ထိုးစစ်ဆင်ခဲ့သော “ယုန်အန်း-ပန်ယန်း” နှစ်ပွဲများကို သုတေသနပြု တင်ပြခဲ့သည်။ တပ်မတော်သည် စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲများတွင် နည်းနာသစ် သုံးလာသည်ဟု သူ တင်ပြခဲ့သည်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ နှစ်တင်းတပ်မဟာ (ခ) တပ်မဟာ (၈၅၁) ၏ လက်အောက်ခံရင်း (၁၈) မှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲအင်အား တပ်ခွဲထားရာ “ယုန်အန်းခံစစ်မြဲစခန်း” တိုက်ပွဲကို ဥပမာထုတ်ပြခဲ့သည်။ တပ်မတော်သည် ၎င်းစခန်းအား တက်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး အလစ်အငိုက် မရသောအခါ အနာခံမတိုက်ခဲ့။ ယုန်အန်း၏အောက်ဘက် မိတာတစ်ထောင်ခန့်သာ ကွာသော “အထက်ခေါက်မှု” ရွာပျက်နေရာတွင် အနိုင်

အမာ ကတုတ်တူး၍ တပ်စွဲထားခဲ့သည်။ ကတုတ်တူး၍ ရှေ့သို့တိုးကပ်ခဲ့သည်။ “ယုန်အန်း” သည် နေ့စဉ်နှင့်အညီ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နှာခေါင်းအောက်မှာ ကပ်နေ၍ အသက်ရှူမဝ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ တပ်မတော်မှလည်း ကတုတ်၊ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းများတူး၍ လာခဲ့သည်မှာ နှစ်ဖက်စလုံးမှ စကားအပြန်အလှန်ပြောနေရသည်အထိ နီးကပ်လာခဲ့သည်။ ၎င်း “အထက်ခေါင်း” ရှိ တပ်မတော်ရှေ့တန်း အကျဆုံးစခန်းအား “ဖြေရှင်းပစ်ရန်ကြိုးစားသည့် တိုက်ပွဲတစ်ပွဲ စီမံပြီးတိုက်ခဲ့လည်း မအောင်မြင်ခဲ့။ နောက်ဆုံးတပ်မတော်မှ သူ့အစဉ်နှင့်သူ ဆုတ်ခွာသွားမှပင် ကွန်မြူနစ်တပ်မှူးက သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

၎င်းအဖြစ်အပျက်ပုံစံနှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောက ဤသို့သုံးသပ်အကြံပေးရှာသည်။ “ဒီလို နှာခေါင်းအောက်မှာ ရောက်နေတဲ့ သူလည်း နီးကပ်နေတဲ့ရန်သူဟာ သိပ်ခက်တယ်။ မတိုက်လို့ ခံစစ်နဲ့သတ်ဖို့လည်း မလွယ်။ သိပ်နီးနေတာတစ်ဟုန်ထိုး ကျားတက်ထိုးလိုက်ရင် ချက်ချင်း

သူ့သွားမယ့် အန္တရာယ်လည်း ရှိနေတယ်။ လက်ပစ်ဗုံးနဲ့ ဖိလို့ကလည်း မမီ၊ ဘဏ္ဍကားတို့ ၅၇ မမတို့ကလည်း မညီတည့်သွားတဲ့ အမျိုးအစားမို့လို့ မထိရောက်ဘူး။ ၆၀ မီလီမီတာ မော်တာတို့၊ ၈၂ မီလီမီတာ မော်တာတို့ကို နိုင်လို့သုံးပြီး နောက်ကလည်း ခြေလျင်တပ်နဲ့ ပတ်တိုက်တဲ့နည်း သုံးသင့်တယ်လို့ ထင်တယ်”

အစည်းအဝေးတွင် နားထောင်နေသော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ အရှေ့မြောက်ပိုင်းစစ်ဒေသ လက်အောက်ခံတပ်မဟာ၊ တပ်ရင်းအသီးသီးမှ စစ်ရေးကေဒါများသည် နည်းပညာချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောကိုကြည့်ပြီး ဝိုရမလို ရယ်နေလို့ဖြစ်နေကြသည်။ မိမိတို့တပ်ရင်းများသည် နံပါတ်များသာကျန်ပြီး အင်အားမရှိကြတော့။ ကျည်၊ ခဲယမ်း မြည့်တင်းမှုကို ဗဟိုမှ ကန့်သတ်ထားသဖြင့် မိမိတို့တပ်များတွင် ကျည်၊ ခဲယမ်း မလုံလောက်သည်ကို ဗဟိုစစ်ကော်မရှင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇောက နှစ်တကယ်မသိခြင်းပါလော။ လက်ပစ်ဗုံးနှင့် ဘဏ္ဍကားတို့သည်များပင် “ကန့်သတ်” နေရပြီဖြစ်ရာ ၆၀ မီလီမီတာ မော်တာသီးနှင့် ၈၂ မီလီမီတာ မော်တာသီးဆိုလျှင် ဗိုလ်

www.burmeseclassic.com

နေပေသည်။

နောက်ဆုံး ၎င်းစစ်ရေးကေဒါများ တညီတညွတ်တည်း သဘောပေါက်ခံစားမိသည်မှာ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုခေါင်းဆောင်များသည် ပါတီတွင်း တပ်တွင်း ရှိ အမှန်တကယ်ရှိနေသော အခြေအနေနှင့် ဖြစ်ရပ်များကို ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောအား အသိပေးခြင်း မရှိဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စော၏ သားငယ်ဖြစ်သူ စိတ်ထိခိုက်စွာနှင့် အရက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်နေတတ်သော ကျော်စောဦးကလည်း “အဖေက ဘာမှတောမဟုတ်ဘူး” ဟု တတွတ်တွတ် ပြောနေတတ်သည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောသည် ပန်ဆန် ဗဟိုရုံးတွင် သူ့အတွက်ရရှိသော “အိပ်ခန်း” ကလေး၂ ဖခန်းဖြစ်သူနှင့်အတူ ကုပ်ကုပ်ကလေး နေထိုင်သည်။ အကူရဲဘော်တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ပေးမထား၍ ညအကိုယ်ပိုင်ကြက်ခြံတွင် ကြက်ဖမ်းသွင်းလျှင်လည်း ကိုယ်တိုင် ဘူးစင်ဆောက်လျှင်လည်း ကိုယ်တိုင်၊ အခြားဗဟိုခေါင်းဆောင်များနှင့် ခြားနားစွာ သိမ်သိမ်ငယ်ငယ် နေထိုင်ခဲ့

သော်လည်း မကျေနပ်မှုများကို မဖော်ပြခဲ့။ သားကြီးဖြစ်သူ သာဓကကျော်စောမှ ဗဟိုကို အာဘောင်အာရင်းသန်သန် အဖန်တိုးနှက်နေခြင်းကြောင့် “သားသမီးမကောင်း မိဘခေါင်း” ဟုဆိုကာ သူ့ခေါင်းပေါ် ပြဿနာများ ပုံကျလာမည်စိုး၍ သတိထားနေရခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် မြို့ပေါ်အရေးအခင်းများ ဖြစ်လာသောအခါ တစ်ချိန်က နာမည်ရှိခဲ့သော ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောဟူသော အမည်နာမကို အသုံးပြုလို၍ မြို့ပေါ် နိုင်ရေးသမားများနှင့် သီဟောင်းကျွမ်းဟောင်းများထံ အရေးဆက်သွယ်ရန် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဗဟိုက သူ့အား တာဝန်ပေးခဲ့ပြန်လေသည်။

သူသည် တောခိုဝင်ရောက်ခဲ့ချိန်မှစပြီး ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုနှင့်အတူ လက်လွတ်ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်အချိန်အထိ သူ့ဘဝသည် သံဗတ်ပေးထားသော အော်ရပ်တစ်ရပ်နယ်သာ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဤသည်မှာ အလင်းဝင်များ၏ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်စောနှင့် ပတ်သက်သည့် ဖော်ပြချက်များပါခင်ဗျား။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော်၏ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော်အား ၁၉၁၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် အဖ ဦးပန်း၊ အမိ ဒေါ်ထွန်း တို့မှ သုံးဆယ်မြို့၊ ဆိုင်းရရွာတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ အမည်ရင်းမှာ မောင်ရွှေဖြစ်သည်။

သုံးဆယ်မြို့၊ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းတွင် ဆယ်တန်းအောင်သည်အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့ပြီး သာယာဝတီ ဗမာစာသင်ကျောင်း၌ ကျောင်းအုပ်အဖြစ် ၁၉၃၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၁ ခုနှစ်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၃-၄-၄၁ ရက်နေ့တွင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်နှင့်အတူ ဂျပန်ပြည်တွင် စစ်ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ဗိုလ်အမည်ခံယူရာတွင် အမည်ရင်း ကိုရွှေအစား ဗိုလ်ကျော်ဇော်ဟု ခံယူခဲ့သည်။

ဘီအိုင်အေ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဝင်ရောက်သည်အခါ မော်လမြိုင်စစ်ကြောင်းနှင့်အတူ ပါဝင်ခဲ့သည်။ BMA ဖွဲ့စည်းသည့်အခါ ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဖက်စစ်တော်လှန်ရေး၌ တိုင်း (၄) တိုင်းမှ တာဝန်ယူ၍ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့ကို တွန်းလှန်ခဲ့သည်။ ထို

ကာလအတွင်း ဆိုရာတွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဗမာပ ဒုတိယအကြိမ် ကွန်ဂရက်တွင် ဗဟိုကော်မတီဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၉၁၂-၄၅ မုစ၍ ဗမာ့တပ်မတော်တွင် ဒုဗိုလ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် တပ်မတော်ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည့်အခါ ဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ် မတ်လ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီအစည်းအဝေးအခါ တောခိုရာသို့ မလိုက်ပါသဖြင့် ဗမာပပါတီဝင်အဖြစ်မှ အထုတ်ပယ်ခံရသည်။ ၁၉၄၈/၄၉ ခုနှစ်တွင် မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူး၊ ၁၉၄၉/၅၀ ခုနှစ် တောင်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူး၊ ၁၉၅၀/၅၁ မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူးတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ စစ်မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ နော်ဝေ၊ ဆွီဒင်နှင့် ယူဂိုဆလားဗီးယားနိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၅၆ ခုနှစ် အောင်မာယစစ်ဆင်ရေးတွင် ရန်သူ ဗကပများထံ သတင်းပေါက်ကြားမှု၌ တာဝန်ရှိသဖြင့် ၇ ၇ ၅၇ နေ့တွင် တပ်မတော်စစ်ဖက်မှလအဆင့် ဒုတိယ မျူးကြီးသို့ လျှော့ချပြီး အငြိမ်းစားပေးခြင်းခံရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှု အတော်များများတွင် နောက်ကွယ်မှ ကြိုးကိုင် ခဲ့သည်။ ၂၃ ၃ ၇၆ တွင် ဖြစ်ပွားသည့် ကျောင်းသားဆန္ဒ အရေးအခင်း၌ ၎င်း၏သား ကျော်ဇော်ဦးသည် ထိပ်တန်း ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ သမီး ဒေါက်တာလှကျော်ဇော် သား ကျော်ဇော်ဦး အောင် ကျော်ဇော်တို့နှင့်အတူ တောခို၍ ဗကပဗဟိုသို့ ရောက်သွား ခဲ့သည်။ ၃ ၁၁ ၇၆ နေ့မှစ၍ ဗကပဗဟို စစ်အကြံပေး အဖွဲ့ဝင် ဗဟိုစစ်ကော်မရှင် ပထမဒုဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် ဇနီးဒေါ်သန်းစိန် လိုက် ပါသွားခဲ့သည်။ ဗကပဗဟိုမှ ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော် ဇော်အား ဗကပပါတီဝင် သက်တမ်းအား ဂျပန်တော်လှန် ရေးကာလမှစ၍ ရေတွက်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော်သည် အငြိမ်းစား

မြေတနာစာပေ

အဖွဲ့ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးနှင့် ရွှေကောက်ပွဲရှင်းတမ်း၊ အန္တရာယ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲများ စသည့်စာအုပ်များကို ရေးသားခဲ့သည်။ လွတ် ထပ်ရေးမော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်ရခဲ့သည်။ ဒေါ်သန်းစိန်နှင့် သားသမီး ၅ ဦးရခဲ့သည်။ သမီး ဒေါက်တာလှကျော်ဇော်၊ သမီး စန်းကျော်ဇော်နှင့် သား သက်ခိုင် ခေါ် ကိုလတ်၊ အောင်ကျော်ဇော်၊ ကျော်ဇော်ဦး ပေါင်း ၅ ဦး ဖြစ်သည်။ သုံးဦးမှာ တောခိုရာသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်းကျော်ဇော်သည် ၁၉၇၆ ခုနှစ် မှ ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဗကပ ဗဟိုကော်မတီ ပျက်သွားသည် အထိ ဗကပဗဟိုတွင် ရှိနေခဲ့ပြီး မကြာသေးမီနှစ်များက အထိ တရုတ်ပြည် ယူနန်ပြည်နယ် ဆစ်ဆောင်ပန်နား ဒေသ၌ သမီး ဒေါက်တာလှကျော်ဇော်နှင့်အတူ နေထိုင် သွားခဲ့ကြောင်း နိုင်ငံခြားမှ ထုတ်လွှင့်လျက်ရှိသည့် ရုပ်မြင် သံကြားများမှတစ်ဆင့် သိရှိရပါကြောင်း။

မြေတနာစာပေ

အခန်း (၇)

စွမ်းရည်ဘွဲ့ရသူများအကြောင်း

ဤတိုက်ပွဲကြီးမှာ တစ်လနီးပါး ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲကြီးဖြစ်ပြီး နှစ်ဖက်အသေအပျောက်လည်း များခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားသောအခါ တိုက်ပွဲတွင်းက နှစ်ဖက်စလုံး အမှုထမ်းခဲ့သူများအား စွမ်းရည်ဘွဲ့များ ချီးမြှင့်ခဲ့ရာ စွမ်းရည်ဘွဲ့ရသူအတော်များများ ပေါ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။ စာရင်းများစုဆောင်းရာ၌ အခြားတပ်များက စာရင်း

မရခဲ့ပါ။ ခမရ (၁၀၉) မှ စာရင်းများသာ အပြည့်အစုံရရှိခဲ့
ထိုစာရင်းများကိုသာ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ခမရ (၁၀၉) မှ

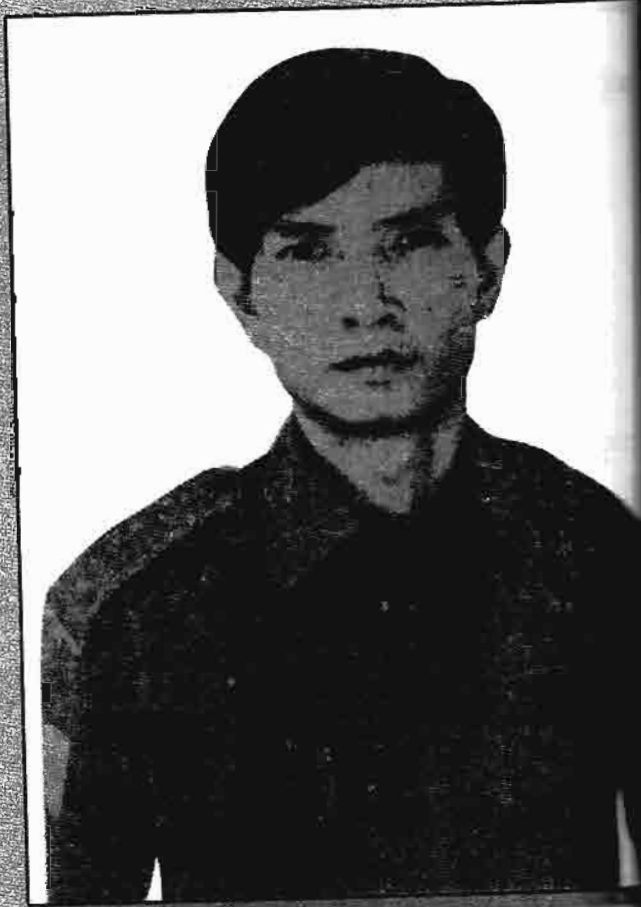
- (က) သီဟသူရ ရသူ ၄ ဦး
- (ခ) သူရ ရသူ ၁၀ ဦး
- (ဂ) သူရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင်ရသူ ၆ ဦး

ရှိခဲ့ပါသည်။

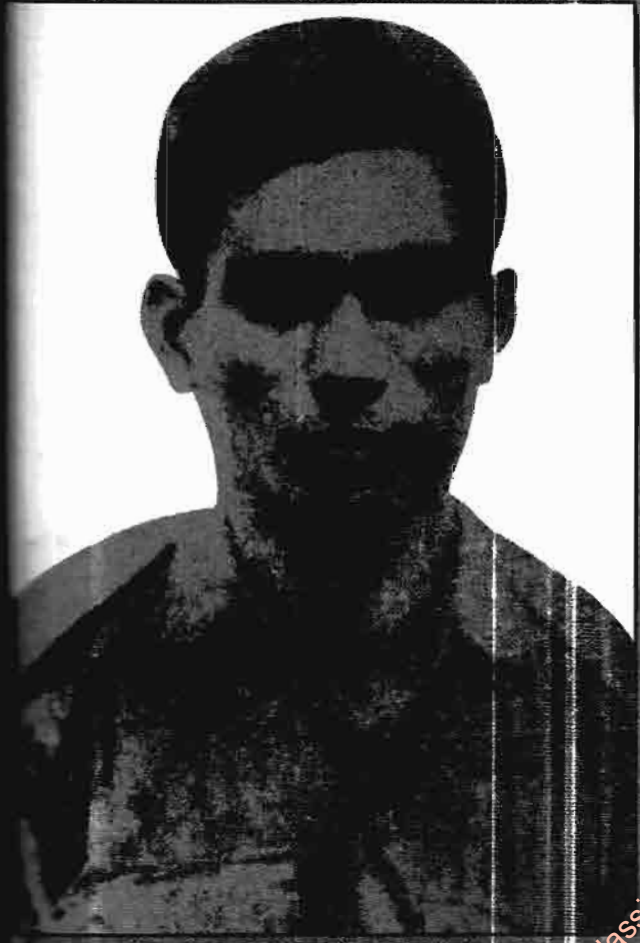
စွမ်းရည်ဘွဲ့ရရှိသူများစာရင်းကို ရှာဖွေပြုစုရာ
သီဟသူရဘွဲ့ရရှိသူများနှင့် ဖြစ်စဉ်အား အသေးစိတ် သိ
ရသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

သီဟသူရဘွဲ့ရ ဝိုင်းကြီး သူရစစ်မောင်

သီဟသူရဘွဲ့ရ ဒုတိယ ဖိုးလွင် (ကျဆုံး)

သီဟသူရဘွဲ့ရ တပ်ကြပ် ထွန်းကြည် (ကျဆုံး)

သီဟသူရဆွဲရတပ်သားညိုအေး (ကျဆုံး)

အမှတ်ပြောက်ဒေသတိုက်ပွဲဝင် စံသည့်များအား ဖော်ပြနေသည့် ဂီတအနုပညာရှင်များ

ပြန်လည်ထုတ်ဝေရေးအဖွဲ့မှ ထုတ်ဝေပြီးသော စာအုပ်များကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြန့်ချိပေးပါမည်။

အောင်ကျော်စွာတို့ကြီး

သီဟသူရဘွဲ့

- တိုယ်ပိုင်အမှတ် ကြည်း ၁၁၇၁၆
- အဆင့်/အမည် ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်
(လက်ရှိဗိုလ်မှူးကြီး)
- အမြင့်ဆုံးရရှိသည့်ဘွဲ့/ ဝိဟသူရ (၁၉၇၈)
ရရှိသည့်နှစ်
- ဘွဲ့ရရှိစဉ်တာဝန် အမှတ်(၁၀၉)
- ထမ်းဆောင်နေသည့်တပ်ရင်း ခြေမြန်တပ်ရင်း
- ဘွဲ့အပ်နှင်းခံရသော ၁/ အထူး / ၇၈
- အဖိန်အာဏာ

www.burmeseclassic.com

၆။ ဘွဲ့ရရှိပုံဖြစ်စဉ်အကျဉ်း။ ။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ရန်သူဗမာပများ အပေါ် အမာ တပ်စွဲထားသည့် ဟိုပန်မြို့နယ်၊ ခြူးရွေးစခန်း၌ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ရန် တပ်မတော်က တိုက်ခိုက်ရာတွင် ဒုဗိုလ်စိုးလွင်သည် မိမိရှေ့မှ တပ်ခွဲ ၄ ခွဲစလုံး ရန်သူ၏ လက်နက်ကြီး၊ လက်နက်ငယ်များ ပစ်ကွင်းအောက်တွင် ကျရောက်နေသည်ကို သိလျှင်သိချင်း မိမိဦးဆောင်ရာသည့် တပ်ခွဲ (၅) ကို ရှေ့မှတပ်ခွဲများနှင့် အမြန်ပေါင်းစီအဖွဲ့ အတွက် နေရာယူခြင်း၊ ဝပ်ခြင်း လုံးဝမပြုဘဲ ရှေ့ဆုံး ဦးဆောင်ချီတက်ခဲ့ပြီး တပ်ခွဲများပူးပေါင်းမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရန်သူကတုတ်ကျင်းများရှိရာသို့ တစ်ဟုန်ထိုးချီတက်ကာ လှံစွပ်ထိုးတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ရန်သူ၏လက်နက်ငယ် ကျည်ထိမှန် ဒဏ်ရာရသော်လည်း မိမိ၏ဒဏ်ရာကိုဂရုမထားဘဲ ရဲဘော်များအား ရန်သူစခန်းသို့ ဆက်လက်တက်ရောက် ချေမှုန်းရန် အမိန့်ပေးပြီး ရန်သူကတုတ်ကျင်းများကို ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းစဉ် ကျဆုံးခဲ့သည်။

ဒုဗိုလ်စိုးလွင်၏ ရဲဝံ့ပြတ်သားသော ခေါင်းဆောင်

တိုင်းပြည်နှင့်တပ်မတော်အတွက် ပေးအပ်သော တာဝန်ကို ရဲဝံ့သောအသိစိတ်ခိုင်မြဲသော ဇွဲစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အသက်ဖို့ခွန်လွတ်သည်အထိ ထမ်းဆောင်ခဲ့သောကြောင့် ဒုဗိုလ်စိုးလွင်အား နိုင်ငံတော်မှ သီဟသူရဘွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

သီဟသူရဘွဲ့

- ၁။ ကိုယ်ပိုင်အမှတ် - ၂၇၈၁၄၃
- ၂။ အဆင့်/အမည် - တပ်ကြပ်ထွန်းကြည် (ကျဆုံး)
- ၃။ အမြင့်ဆုံးရရှိသည့်ဘွဲ့/ရရှိသည့်နှစ်-သီဟသူရ (၁၉၄၅)
- ၄။ ဘွဲ့ရရှိစဉ်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့်တပ်ရင်း - အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်း
- ၅။ ဘွဲ့အပ်နှင်းခံရသောအမိန့်အာဏာ-၁/ အထူး /
- ၆။ ဘွဲ့ရရှိပုံဖြစ်စဉ်အကျဉ်း။ ။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ရန်သူဗမကပများ အင်အားအမာတပ်ခွဲထားသည့် ဟိုပန်မြို့နယ်၊ ခြူးရွှေစခန်းကို လှည့်သိမ်းပိုက်ရန် တပ်မတော်က တိုက်ခိုက်ရာတွင်

ကြပ်ထွန်းကြည်သည် ချေမှုန်းရေးတပ်စိတ်ကို ဦးဆောင်၍ ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။

တပ်ကြပ်ထွန်းကြည်သည် မိမိတပ်ခွဲမှူး ဒဏ်ရာ ရရှိခဲ့သည့် ကျန်ရဲဘော်များနှင့်အတူ တပ်ခွဲ (၁) နှင့် ပေါင်းပြီး တပ်ခွဲ (၁) တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်၏ နှိပ်စက်မှုအတိုင်း ဆက်လက်မဆုတ်တမ်း တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ သည်။ တပ်ခွဲမှူး၏အမိန့်အရ ရန်သူကို ညာဘက်မှ ဖောက်တိုက် ခဲ့ရာ တပ်ဖွဲ့များကို ဦးဆောင်၍ ရှေ့ဆုံးမှတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပြီး တပ်မှူးများအား အနီးကပ်နှောင့်ယှက်နေသည့် စက်လတ် တိုက်ခွင်းရှိရာသို့ ဒဏ်ရာရရှိထားသည့်ကြားမှပင် ရောက် ရောက်တောင်းတက်ပြီး လက်ပစ်ဗုံး ၂ လုံးကို ဆုပ်ကိုင်၍ တပ်မှူးတို့ကတိုက်ခွင်းထဲသို့ လှိုင်းဝင်လိုက်ရာ ရန်သူစက်လတ် တိုက်ခွင်းနှင့်အတူ တပ်ကြပ်ထွန်းကြည် ကျဆုံးခဲ့သည်။

ဤသို့တပ်မတော်သားကောင်းပီသစွာ ပေးအပ်သည့် ဘဝန်ကို ရဲဝံ့တည်ငြိမ်သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် အသက် ချွေးစွန့်လွှတ်သည်အထိ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သောကြောင့် တပ်ကြပ်ထွန်းကြည်အား နိုင်ငံတော်က သီဟသူရဘွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

သီဟသူရဘွဲ့

- ၁။ ကိုယ်ပိုင်အမှတ် ၃၇၀၇၀၀
- ၂။ အဆင့်/အမည် တပ်သားညှိအေး (ကျဆုံး)
- ၃။ အမြင့်ဆုံးရရှိသည့်ဘွဲ့/ ရရှိသည့်နှစ် သီဟသူရ (၁၉၇၈)
- ၄။ ဘွဲ့ရရှိစဉ်တာဝန်ထမ်းဆောင် အမှတ် (၁၀၉) နေသည့်တပ်ရင်း ခြေမြန်တပ်ရင်း
- ၅။ ဘွဲ့အပ်နှင်းခံရသော အမိန့်အာဏာ ၁/ အထူး / ၇၈

၆။ ဘွဲ့ရရှိပုံဖြစ်စဉ်အကျဉ်း။ ။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်နေ့ ၀၄:၃၀ နာရီအချိန် ဟိုပန် မြို့နယ်၊ ခြူးရွှေ (ပီ - ၈၂၀၁၈၀) ဗကပအင်အား ၁၆၀၀ တို့ဖြင့် စတင်တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ မိမိဘက်မှ အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်းမှ တပ်ရင်းမှူး ကြည်း (၇၃၅၁) ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးဆွေ ခေါင်းဆောင်သော စစ်ကြောင်း ဌာနချုပ်နှင့် တပ်ခွဲ ၅ ခွဲတို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ထပ်သားညှိအေးသည် တပ်ခွဲ (၃) ချေမှုန်းရေး တပ်ဖွဲ့တွင် ဝင်ပါသည်။ တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန်နှင့်အတူ ရန်သူ ခေန်းသို့ တိတ်တဆိတ်ချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီး အတွင်းခြံစည်းရိုးထိ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ရန်သူမှ စတင်ပစ်ခတ်ခြင်းခံရပြီး လက် နှက်ကြီးများ တရစပ်ကျရောက် ပေါက်ကွဲနေချိန်တွင် ထပ်သားညှိအေးသည် ခြံစည်းရိုးကို ဖောက်ဝင်၍ လက် တွင်းမှ ဘီအေ ၆၄ စက်ကလေးဖြင့် တရစပ် ပစ်ခတ် ထက်သွားသည်။ ရန်သူကတုတ်ကျင်းမှ ၁၀ ကိုက်ခန့် အကွာတွင် ရန်သူစက်လတ်ဖြင့် အတွဲလိုက်ပစ်ခတ်ခံရပြီး ထဲကျသွားခဲ့သည်။ လဲကျသည့်ကြားမှပင် ပြန်ထပြီး ထွားတက်၍ ကတုတ်ကျင်းထိပ်သို့ တက်သွားပြီး ဘီအေ

၆၄ ဖြင့် ရန်သူစက်လတ်ရှိရာသို့ ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်ပေးခဲ့ပြီး အခြားတပ်ဖွဲ့ဝင်များ တက်လာနိုင်စေရန် ကာပစ် ပစ်ခတ်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ် ကတုတ်ကျင်းထဲမှ လက်ပစ်ခဲများ လှိုင်းချသဖြင့် ထပ်မံဒဏ်ရာရပြန်သည်။ ဒဏ်ရာရသည်ကြားမှပင် တပ်သားညှိုအေးသည် လက်ပစ်ခဲကို တစ်ဖက်မှ ဆုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ဖက်မှ ဘီအေ ၆၄ ကိုဆွဲယူ၍ ကတုတ်ကျင်းအဝအနားအထိ တွားတက်ခဲ့ပြီး ကတုတ်ကျင်းထဲသို့ လက်ပစ်ခဲပစ်သွင်းခဲ့သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ရန်သူ၏ လက်ယှက်ထိုးပစ်ခတ်မှုကြောင့် တပ်သားညှိုအေးသည် ကတုတ်ကျင်းထိပ်မှာပင် လဲကျပြီး ကျဆုံးသွားသည်။

အထက်မှပေးအပ်သော အမိန့်နှင့်တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ရာတွင် ၎င်း၏မတွန့်မဆုတ်သော ဖွဲ့သတ္တိနှင့်စိတ်ဓာတ်၊ ဒဏ်ရာရသည်ကြားမှပင် မိမိဘက်မှ အောင်ပွဲဆင်နိုင်ရေး၊ ရဲဘော်ရဲဘက်များ အထိအခိုက်အကျအဆုံးနည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင် အသက်ကို ပဓာနမထားဘဲ စွန့်လွှတ်စွန့်စားသည်စိတ်ဓာတ်၊ ရန်သူကို အဆုံးတိုင် ချေမှုန်းသွားလိုသော ပြင်းပြသည်ခံယူချက်တို့

မြရတနာစာပေ

ဖြင့် ရဲရင့်ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် တပ်သား ညှိုအေးအား နိုင်ငံတော်မှ သီဟသူရဘွဲ့တံဆိပ် ချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်သည်။

သီဟသူရဘွဲ့ရရှိသူများအပြင် ဤတိုက်ပွဲကြီး၌ ညှိုအေးအား နိုင်ငံတော်မှ သူရဘွဲ့ရရှိသူများ၊ သူရဲကောင်းဆုတံဆိပ်ရရှိသူများလည်း ရှိပါသည်။

ခမရ (၁၀၉) သို့ ရောက်သဖြင့် ထိုစာရင်းများကို ချိန်ခရာ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်ခင်ဗျား။

မြရတနာစာပေ

သောင်းတော်တိုက်ကြီး

သောင်းတော်

အမှတ်	မုတ်ချက်	ရက်စွဲ	နေရာ	စစ်ဆင်ရေး	အမည်	အဆင့်	အသက်	ရက်စွဲ	မှတ်ချက်
၁	ကျဆုံး	၂၀၁၁-၀၅	ဟိုနန်မြို့နယ်	ရဲမင်းအောင်	ဖုန်းဖို	မိလ္လာ	၄၅	၂၀၁၁-၀၅	
၂	ကျဆုံး	"	"	"	ကိုဇော်	တပတ	"	"	
၃	ကျဆုံး	"	"	"	အုန်းကြိုင်	တတ	"	"	
၄	ကျဆုံး	"	"	"	မောင်အောင်	တတ	"	"	
၅	"	"	"	"	ထယ်ခန့်ခန့်	ဒုတတ	"	"	
၆	"	"	"	"	မောင်အောင်	တတ	"	"	

မြန်မာ့နာမည်

အမှတ် (၁၀၉) ရေပြန်တပ်ရင်းမှ သီဟသူရသို့ ရသူများ

အမှတ် (၁၀၉) ရေပြန်တပ်ရင်းမှ သီဟသူရသို့ ရသူများ

အမှတ်	ကျဆုံး	ရက်စွဲ	နေရာ	စစ်ဆင်ရေး	အမည်	အဆင့်	အမှတ်	မှတ်ချက်
၁	ကျဆုံး	"	"	"	ရဲမင်းအောင်	မိလ္လာ	"	
၂	ကျဆုံး	"	"	"	ဖုန်းလွင်	ဒုတတ	"	
၃	ကျဆုံး	"	"	"	အုန်းကြိုင်	တတ	"	
၄	ကျဆုံး	"	"	"	မောင်အောင်	တတ	"	

မြန်မာ့နာမည်

အမှတ်စဉ်	ကိုယ်ပိုင်အမှတ်	အဆင့်	အမည်	စစ်ဆင်ရေး	နေရာ	ရက်စွဲ	မှတ်ချက်
၁	အမှတ်၃၃၇၈၇၂	တသ	မြင့်ဆွေ	ရဲမင်းအောင်	ဟိုပန်မြို့နယ် ခြူးရွာတိုက်ပွဲ	၂၀၀၈.၀၉.၂၅	ကျဆုံး
၂	အမှတ်၃၃၈၅၅၃	တသ	သောင်းအေး	"	"	"	"
၃	အမှတ်၃၃၈၅၅၆	တသ	သိန်းလွင်	"	"	"	"
၄	အမှတ်၃၂၆၆၄၂	တသ	စံရွှေမောင်	"	"	"	"

မြေရတနာစာပေ

အမှတ် (၁၀၉) ခြေမြန်တပ်ရင်းမှ သူရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင်ရသူများ

အမှတ်စဉ်	ကိုယ်ပိုင်အမှတ်	အဆင့်	အမည်	စစ်ဆင်ရေး	နေရာ	ရက်စွဲ	မှတ်ချက်
၁	အမှတ်၂၁၅၆၀၃	တကက	မောင်ကြည်	ရဲမင်းအောင်	ဟိုပန်မြို့နယ် ခြူးရွာတိုက်ပွဲ	၂၀၀၈.၀၉.၂၅	
၂	အမှတ်၁၃၃၀၅၈	တက	ကျော်ဝင်း	"	"	"	
၃	အမှတ်၁၄၅၆၂၆	တက	ချစ်ခင်	"	"	"	
၄	အမှတ်၃၀၅၂၀၃	တက	ထွန်းမောင်	"	"	"	
၅	အမှတ်၃၁၃၀၅၈	တက	ဝင်းကြိုင်	"	"	"	
၆	အမှတ်၃၁၃၀၅၆	တက	နိုဆေး	"	"	"	

မြေရတနာစာပေ

အခန်း (၈)

ကျွန်တော်နှင့် ခြူးရွှေပန်ကောက်တပ်မှူးများအကြောင်း

ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း ကျွန်တော်
အိသမျှ မြင်သမျှ ရေးခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဆက်လက်၍ ဤတိုက်ပွဲ
ကြီး၌ ပါဝင်ခဲ့သည့် ကျွန်တော်အိကျွမ်းခဲ့ဖူးသော၊ ရင်းနှီး
ခဲ့ဖူးသော တပ်မှူးများအကြောင်း ရေးလိုက်ချင်ပါသေး
သည်။

ထိုစဉ်က တပ်မှူးကြီးများမှာ -
ဗိုလ်ချုပ်လှဦး ရမခတိုင်းမှူးနှင့်

ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင် တပ်မ (၉၉) တပ်မမှူးဖြစ်ပါ၏။

တပ်မှူးငယ်များမှာ -

ခြူးရွှေစခန်းကို တက်တိုက်ခဲ့ကြသည်

ဗိုလ်ကြီးသူရစစ်မောင်၊ ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန်နှင့်

ရင်ကွဲတောင်တွင် ကျဆုံးခဲ့သည့် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်တို့အကြောင်း ဖြစ်ပါသည် ခင်ဗျား။ ဒါမှလည်း သူတို့တစ်တွေကို ဂုဏ်ပြုရာရောက်ပါမည်။

ဦးစွာပထမ ဗိုလ်ချုပ်လှဦးအကြောင်း ရေးချက်ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်၏စာအုပ်အတော်များများတွင် ဗိုလ်ချုပ်လှဦးအကြောင်း မကြာခဏရေးခဲ့ဖူးပြီဖြစ်ပါသဖြင့် ချန်လှပ်ခဲ့ပြီး ကျန်ပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်းသာ ရေးဖော်တော့မည်။

ဦးစွာပထမ တပ်မ (၉၉) တပ်မမှူးဖြစ်သည့် ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင်အကြောင်းကို စတင်ဖော်ပြပါသည်။

(၁) ကျွန်တော်နှင့်ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင်

ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင်ကို ကျွန်တော်သည် အတ္တသိုလ်ကျောင်းသားဘဝကပင် စသိခဲ့၏။ ဇာတ်လမ်းအတော့ ဒီလိုပါခင်ဗျာ။

၁၉၆၁/၆၂ ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်တွင် ရန်ကုန် အတ္တသိုလ်သို့ ကျွန်တော် စတက်သည်။ B.O.C ကောလိပ်နှင့်သည်နှစ် ဖြစ်၏။ ယူသည့်ဘာသာတွဲက V. Combination ။ ဘာသာရပ်တွေက စိတ်ကြိုက်မြန်မာစာ၊ နောက်တိုင်းသမိုင်း ပထဝီဖြစ်၏။ V. Combination မှ လူကြိုက်နည်းသဖြင့် ယူသူ ၂၀၀ ကျော် ၃၀၀ ခန့်သာ ရှိပါသည်။ အချို့ဘာသာတွဲများမှာ လူကြိုက်အလွန်များ၍ လူ ၁၀၀၀ ကျော် ၂၀၀၀ ရှိပါသည်။ ဘာသာတွဲပေါင်းကား အတော်များသည်။ သုံးလေးဆယ်ခန့်ရှိမည် ဆင်ပါ၏။

ဤသို့ဖြင့် လူမသိ သူမသိ ဘာသာတွဲလေးယူ ဒီသော ရေဦးသား ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်းကိုဘိုကြည် (ကြောမိက ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည် အငြိမ်းစား ရုပ်ရှင်ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးဘိုကြည်) တို့သည်

မကြာမတင်မှာပင် ဘာသာတွဲတစ်ခုတည်း ယူထား

V. Combination မှ အခြားအခြားသော ကျောင်း
ကျောင်းသားများနှင့် လျင်မြန်စွာ ရင်းနှီးသွားတော့

အထူးသဖြင့် အသက် ၁၆ နှစ်သာသာ
တော်တို့ လူငယ်လေးများအား အသက် ၂၀ အရွယ်

ကျောင်းသူကြီးများက အလွန်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံကြသည်
Day Scholar ထဲမှ မသန်းနိုင်၊ မခင်သော်တာ၊ မနွဲ့နွဲ့

မမြင့်မြင့်ရွှေတို့သည် အသက် ၂၀ အရွယ် ကျောင်းသူကြီး
များဖြစ်ကြ၏။ ထိုအထဲမှ မမြင့်မြင့်ရွှေသည် ကဗျာ

အစလေးများရေးကာ ရွှေမြိုင်ဝတ်ပုံဦးဟူသော ကဗျာ
အမည်ဖြင့် လက်သွေးနေသူ ဖြစ်၏။ တက္ကသိုလ်နဲ့

စာစောင်များတွင် သူမ၏ ကဗျာများ မကြာခဏ ပါတတ်
သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ကိုဘိုကြည်တို့ နှစ်ဦးကလည်း စိတ်

ကြိုက်မြန်မာစာယူပြီး ကဗျာတွေ စာတွေ တတွတ်တွတ်
ရွတ်တတ်သူများမို့ ရွှေမြိုင်ဝတ်ပုံဦးခေါ် မမြင့်မြင့်ရွှေ

စာတွေကူးပေးရင်း အလွန်ခင်သွားတော့၏။
B.O.C ဒုတိယနှစ် တက်နေဆဲတစ်ရက်တွင်

မြင့်ရွှေက -

မြေဂတနာစာပေ

“ဟဲ့... နင်တို့နှစ်ယောက် ငါ့အိမ်လိုက်ခဲ့ကြပါ
အမေကို နင်တို့အကြောင်းတွေပြောတော့ အမေက
ခဲ့ပါဟယ်လို့ ပြောတယ်”

ဟု ဆိုလှာ၏။
ထိုစဉ်က ကျွန်တော်နှင့် ကိုဘိုကြည်တို့သည် ကြည့်

တိုင်က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် မှီခို
တိုင်ရင်း ဆင်းရဲချို့ငဲ့စွာ ကျောင်းတက်နေရသည့်ကာလ

၂ဦးလုံး အဖေမဲ့သားများ ဖြစ်ကြ၏။ တက္ကသိုလ်
တတ်ချင်လွန်း၍ ရန်ကုန်သို့ စွန့်စွန့်စားစား ဆင်း

ကျောင်းတက်နေကြသူများပါပေ။
မမြင့်မြင့်ရွှေကား ကျွန်တော်တို့ဘဝနှင့် အလွန်

အားလှပါသည်။ ညီအစ်ကို မောင်နှမ ၈ ယောက်တွင်
သားသုံးဖြစ်၏။ အစ်ကိုကြီးနှစ်ယောက်က စစ်ဗိုလ်တွေ၊

အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်က စစ်ဗိုလ်ကတော်၊ အစ်မအငယ်
သူမထက်တစ်တန်းကြီးသည့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ

အစ်မများနှင့် အစ်ကိုတစ်ဦးက အလုပ်ကိုယ်စီနှင့်
အားလုံးမို့ အားလုံးက သူမကို အလိုလိုက်ထားကြသည်။

အစ်မတို့သည်။ မိသားစုမှာ မော်လမြိုင်ဇာတိ ဖြစ်၏။

မြေဂတနာစာပေ

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်တွင် အခြေချခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ မော်လမြိုင်မှာ အဖေကြီးဆုံးပြီးနောက် မိသားစုတစ်အုပ်တစ်မကြီး နေထိုင်သည့် ရွှေလာသည်။ အဖေကြီး ဒေါ်ဖွားသီက အလုပ်ကြီး စားသည်။ စီးပွားရေးလုပ်သည်။ သားသမီးတွေ ကြီးတော့ စီးပွားပိုဖြစ်လာသည်။ သားကြီးနှစ်ယောက်က ရေးမလုပ်ဘဲ တပ်ထဲဝင်သွားသည်။ တစ်ယောက်က တပ်၊ တစ်ယောက်က ရေတပ်၊ ကျွန်တော်တို့နှင့် သိတော့ အစ်ကိုတွေက ဗိုလ်မှူးတွေဖြစ်နေပြီဆို၏။

အိမ်လိုက်လည်သည့်နေ့က ကမာရွတ် ၆ မာလကာခြံ စွပ်ကျယ်စက်လမ်းရှိ မမမြင့်အိမ်သို့ သောအခါ အဖေကြီး ဒေါ်ဖွားသီက နွေးထွေးစွာ ဆက်သည်။

“ဟယ် ... အမြင့် သူငယ်ချင်းလေးတွေ လာကြ ... လာကြ”

“သားတို့ ထမင်းစားပြီးပြီလား။ ထမင်းစားလေ”

ဟုပြောကာ ညနေစာ အတင်းကျွေးသည်။ အဖေကြီး ဒေါ်ဖွားသီကား ထိုအချိန်က အသက် ၆၀ခန့် အရွယ်

ဖြစ်၏။ အသားလတ်လတ်၊ အသံအောင်အောင်၊ ၀၀ဖိုင်ဖိုင် ဖြစ်သော်လည်း သွက်လက်ဖျတ်လတ်သေးသည်။

ထိုနေ့ညနေက ညနေစာ မကြာခဏထက်လေ့ရှိသော ဘုန်းကြီးကျောင်းသား ကျွန်တော်နှင့် ကိုဘိုကြည်တို့သည် အဖေကြီး ဒေါ်ဖွားသီကျွေးလိုက်သော ညနေစာကို အားရပါးရ စားခဲ့ကြပါသည်ခင်ဗျား။

ဤသို့ဖြင့် မမမြင့်တို့အိမ်တွင် ထမင်းအနပ်ပေါင်း အတော်များများ စားခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ BA ၀ထမနှစ်ရောက်သည်နှစ်စ တစ်ရက်တွင် မမမြင့်က ပြော၏။

“နက်ဖြန်ခါ အမေ့အသက် ၆၀ ပြည့်မွေးနေ့ပွဲ ခို့တယ်”

“အဲဒါ ဆွမ်းကျွေးမယ်။ တို့ V. Combination တ သူငယ်ချင်းတွေလည်း ဖိတ်ထားတယ်။ နင်တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ခုညနေကတည်းက လိုက်ခဲ့ပါလား” ဟု ခေါ်သည်။ ထိုနေ့ညက အဖေကြီးဒေါ်ဖွားသီ မွေးနေ့ဆွမ်းကျွေးအတွက် ဝိုင်းကူလုပ်ရင်း မမမြင့်တို့အိမ်တွင် ညအိမ်လိုက်သည်။ နောက်နေ့ ဆွမ်းကျွေးတရား နာပြီးတော့

ညော်သည်များ ပြန်ကုန်ချိန်တွင် အမေကြီးဒေါ်ဖွားသီ၏ သားသမီးများစုပြီး စကားစမြည်ပြောကြသည်။

ထိုအခါ မိသားစုနှင့်အတူ ကျန်ခဲ့သည့် ကျွန်တော် တို့နှစ်ဦးအား အမေကြီး ဒေါ်ဖွားသီက -

“သားလေးတို့ ဒါက အမေ့သားအကြီးဆုံး မောင်မင်းနောင်။ တပ်ထဲက ဗိုလ်မှူး။ ဒါက ဒုတိယသား မောင်မျိုးအောင်။ သူလည်း ရေတပ်က ဗိုလ်မှူး”

“မောင်မင်းနောင်နဲ့ မောင်မျိုးအောင်တို့ရေဒီကလေးနှစ်ယောက်က အမြင့်ရဲ့ကျောင်းနေဖက် သူထပ်ချင်းလေးတွေ။ အညာဘက်က အခု ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေကြရရှာတာ။ အဲဒါ အမေက အိမ်ကိုခေါ်ခေါ်ပြီး စောင့်ရှောက်ပေးနေတာ”

အမေကြီးဒေါ်ဖွားသီ၏ စကားကို ကြားသောအခါ အစ်ကိုကြီးဗိုလ်မှူးမင်းနောင်က တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ခေါင်းညိတ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်။

ဗိုလ်မှူးမင်းနောင်နှင့် ဗိုလ်မှူးမျိုးအောင် ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးလုံး အသားဖြူဖြူ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် တည်ကြည်ခန့်ညားသော ဥပဓိရုပ်များ ရှိကြသည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်ကလဲ”

“ရွှေဘိုအနောက်ဘက်ရေဦးကပါခင်ဗျာ”

“ဪ... မမြင်ဘူး မူးမြစ်ထင်တဲ့ ကောင်တွေကိုး”

ဟုပြောကာ ပြုံးလေသည်။

တပ်မ (၉၉) တပ်မမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင်နှင့် ကျွန်တော်သည် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် အထက်ပါနည်းအတိုင်း အိမ်ကွမ်းခဲကြပါသည်ခင်ဗျား။

၁၉၆၆ ခုနှစ် ဘွဲ့ရပြီးတော့ ကျွန်တော်နှင့် ကိုဘိုကြည်တို့နှစ်ယောက်လုံး တပ်မတော်ထဲ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

အိမ်ကွမ်းခဲက တပ်မတော်(ကြည်း)၌ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိအလေးများအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည်။ ကိုဘိုကြည်က

အနီးမော်တွင် တာဝန်ကျသည်။ ကျွန်တော်က ဖာပွန်တွင် တာဝန်ကျသည်။ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၌ ကျွန်တော် ဖာပွန်မှ

တပ်မတော်မှ ဖယ်လွှတ်၍ ကျောက်တစ်လုံးသို့ ပြောင်းရသည်။ တပ်မတော်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ၁၀ ကလေး လုပ်ရသည်။

တစ်ရင်းမှူးမှာ ဗိုလ်သင်တန်း အပတ်စဉ် (၇) မှ ဗိုလ်မှူးအောင်မြင်၏။ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းသည် ရေးမြို့နယ်တွင်

www.burmeseclassic.com

တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။ ပြည်ပြေးများ ထကြွသောင်းကျန်းနေသည့်ကာလမို့ ရေးမြို့ ရှေ့တန်းရုံးသို့ ဗျူဟာမှူးကြီးက မကြာခဏ လာလာစစ်သည်။ ဗျူဟာမှူးကြီးက အခြားသူဟုတ်ပါရိုးလား။ မမမြင့်အစ်ကိုကြီး ဗိုလ်မှူးကြီး မင်းနောင်ပါခင်ဗျား။

ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းမှာ အုပ်ချုပ်မှုကိစ္စပြဿနာများသည်။ တိုင်စာတောစာများ မကြာခဏ တက်သည် ထို့ကြောင့် တပ်ရင်းမှူးကို ဗျူဟာမှူးကြီးက ခဏခဏ ဆူသည်။ တပ်ရင်းမှူးနှင့် ဗျူဟာမှူးတို့သည် ရှေးထမ်းကတည်းက သိကျွမ်းခဲ့ပြီးကြသူများဖြစ်၏။ ဗျူဟာမှူး OTS(၆) တပ်ရင်းမှူးက OTS(၇) အထက်အောက် ဖြစ်ပါ၏။ ဗျူဟာမှူးက တပ်ရင်းမှူးကို ငယ်နိုင်လည်းဖြစ်ပုံရ၏။ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းက သူ့ဗျူဟာကွပ်ကဲမှု အောက်တွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ထဲက ရှေ့တန်းတွင်လည်း အဆူအပျောက် များသည်။ တပ်ရင်းမှူးသည် စိတ်ညစ်တိုင်းရမ်ကို ဖိသောက်လေ့ရှိ၏။ ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင်က အသောက်အစားလုံးဝမရှိသူ ဖြစ်၏။ စနစ်ဇယားလည်း အလွန်ကြီးသည်။ ထို့ကြောင့် ရတခတွင် ဇယားမင်းနေ

ဟု နာမည်အလွန်ကြီး၏။ သူ လာစစ်တိုင်းလည်း တပ်ရင်းမှူးရော ကျွန်တော်တို့ပါ အဆူခံရပါသည်။ တစ်ခါမှ မျက်နှာကောင်းမရပါ။ ညအိပ် ရပ်နားစဉ်ကာလများ၌ ဗျူဟာမှူးကြီးက အမြဲတမ်း မျက်နှာကြောတင်းတင်းမို့ ကျွန်တော်တို့လည်း တစ်ခါမှ အနားမကပ်ကြပါ။

“မင်းတို့ ခပ်ညံ့ညံ့ကောင်တွေနဲ့ လုပ်ရတာ စိတ်တုန်တယ်ကွာ” ဟုလည်း မကြာခဏ ပြောတတ်သည်။ “စစ်ဆင်ရေးကလည်း မအောင်မြင်။ နောက်တန်းကလည်း ပြဿနာအမျိုးစုံတက်နဲ့ မင်းတို့တော့ အရှေ့မှ ရတော့မယ်” ဟုလည်း ပြောတတ်သေးသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗျူဟာမှူးကြီး၏ အဆူအပူ အကြိမ်းအမောင်း အထုအထောင်းဒဏ်များကိုခံရင်း လေးငါးလကြာ တစ်ရက်တွင် မော်လမြိုင်ရှိ ဗျူဟာမှူးကြီးအိမ်သို့ အလှူအတွက် မှာထားသည့်ဒေသတွက် ငါးခြောက်ငါးခြမ်းများ ကျွန်တော်သွားပို့ရသည်။ အိမ်ထဲဝင်လိုက်တော့ မျှော်လင့်မထားသည့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ရသဖြင့် -

“အမေ” ဟု ကျွန်တော်က ဝမ်းသာအားရ

ခေါ်လိုက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကြီးမှာ အခြားသူမဟုတ်။ အမေကြီးဒေါ်ဖွားသီပါ ခင်ဗျား။

“သားက ဘယ်သူတုန်း”

“အမေ ကျွန်တော်က မမမြင့်သူငယ်ချင်း မောင် သက်ဦးပါ။ ဟိုတုန်းက အမေတို့အိမ်လာနေကျလေ” ဟု ဆိုကာ ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်များကို ပြောပြရသည်။ “ကျောင်းပြီးတော့ ကိုဘိုကြည်နဲ့ကျွန်တော် နှစ်ယောက် လုံး တပ်ထဲဝင်လိုက်ကြတယ် အမေ”

ထိုအခါ အမေကြီးဒေါ်ဖွားသီက ဝမ်းသာအားရနှင့် ဗျူဟာမှူးကြီးကို လှမ်းခေါ်သည်။

“မောင်မင်းနောင်ရေ ... မောင်မင်းနောင်ရေ”

ဗျူဟာမှူးကြီး အိမ်ထဲက ထွက်လာ၏။

“မောင်မင်းနောင် ... သားကြီး ဒီကလေးက အမေတို့အိမ်မှာနေသွားတဲ့ အမြင့်သူငယ်ချင်းလေးလေ”

“အခု စစ်သားလေးဖြစ်နေပြီ။ ကြည့်စမ်းပါဦး”

ဟုပြောတော့၏။ ထိုအခါ ဗျူဟာမှူးကြီးက ဘား အမဲတတ်ထားသည့် ယူနီဖောင်းခပ်ခွမ်းခွမ်းနှင့် ကျွန်တော် ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟိတ်ကောင် ... မင်း ကျောက်တစ်လုံးတပ်က ကောင် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဗျူဟာမှူးကြီးခင်ဗျာ”

အမေကြီးဒေါ်ဖွားသီက စကားတွေ ဆက်ပြော ပြန်သည်။ ဝမ်းသာနေပုံလည်းရ၏။

“အမေ အသက် ၆၀ ပြည့် ဆွမ်းကျွေးတုန်းက ဝိုင်းကူလုပ်ရင်း ဒီကလေး ၂ ယောက် အိမ်မှာလာအိပ် သွားကြတာ။ အဲဒီတုန်းက သားကြီးနဲ့ တွေ့ဖူးသေစာယ် လေ” ဟု ပြောလေသည်။

“သူ့ရော သူ့သူငယ်ချင်းလေးရော နှစ်ယောက် လုံး တပ်ထဲဝင်ကြတယ်တဲ့”

“အခု သူ့သူငယ်ချင်းလေးက ဗန်းမော်မှာတဲ့” ခိုလှုံမှူးကြီးမင်းနောင်က ရှားရှားပါးပါး တစ်ချက်ပြုံးလိုက် ပြန်သည်။

“အမြင့်က ဒီကလေးနှစ်ယောက်ကို အတော် ခင်ရှာတာ”

“အဲဒါကြောင့် အိမ်ကို ခဏခဏ ခေါ်လာတယ်။ အမေကလည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းသားလေးတွေနဲ့လို့

အမြဲကျွေးမွေးထားရတယ် သားရဲ့” ဟု ပြောကာ စကားဆို နိဂုံးချုပ်လိုက်၏။

ထိုနေ့က ကျွန်တော် မပြန်မီ အမေကြီး ခေါ် ဖွားသီနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင်ကို ထိုင်ကန်တော့ခဲ့ပါ သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး မင်းနောင်က ခပ်တည်တည်လုပ်လုပ် သော်လည်း အမေကြီးဒေါ်ဖွားသီက ဆုတွေပေးရှာသည်။

ထိုအချိန်မှစပြီး ဗိုလ်မှူးကြီးမင်းနောင်သည် တပ်လားစစ်သည်အခါများတွင် ကျွန်တော့်ကို ဆူခြင်းပူခြင်း လုံးဝမလုပ်တော့ပါခင်ဗျာ။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော့်ထံ ရင်းမှူးကတော့ Demotion ထိသွားရှာပါသည်။

ပြောစရာတစ်ခုကျန်ပါသေးသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး မင်းနောင်သည် ရတခ ဗျူဟာမှူးမှသည် ဘားအံတပ်မဟာ (၁၁) တပ်မဟာမှူး ဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် တပ်မ (၉၉) တပ်မမှူးဖြစ်ပြန်သည်။ ယခု ခြူးရွှေပန်ကော့စ် တိုက်ပွဲကြီး၌ တပ်မ (၉၉) တပ်မမှူးတာဝန်ဖြင့် ဗဟို များကို တိုက်သည်။ များမကြာမီ လားရှိုး ရမခ တိုင်းမှူး ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၇၈ နောင်လိုင်ပါဖန်တိုက်ပွဲကြီး၌ စခန်း အချို့ကျဆုံး၍ တပ်တွေ အထိနာသွားသဖြင့် ထိုကိစ္စနှင့်

မြရတနာစာပေ

ဆက်သက်၍ တာဝန်ရှိသည်ဆိုကာ နယ်ဘက်ကို ပြောင်း သွားရသည်။ ထိုတိုက်ပွဲကြီးတွင် သူ့ညီမအမြင့်၏ သူငယ်ချင်းလေး ကျွန်တော့်ခမျာ အလွန်ကံကောင်း ထောက်မမဖြင့် နှစ်ရက်ပြေးကာ အသက်ဘေးမှ လွတ်ခဲ့ ခဲ့တော့သည်။

ဤသည်မှာ ကျွန်တော် အမှတ်ရနေသည့် ဗိုလ်မှူး ကြီးမင်းနောင်နှင့် ကျွန်တော့်အကြောင်းပါခင်ဗျာ။

၁) ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်ကြီးသူရဖုန်းစိန်

နောက်ထပ် ဖော်ပြလိုသူတစ်ဦးမှာ ဗိုလ်ကြီး သူရ ဖုန်းစိန်အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးသူရဖုန်းစိန် သူ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးသူရဖုန်းစိန် (အငြိမ်းစား)နှင့် ကျွန် တော်သည် ဘီအိုစီကောလိပ်သို့ တစ်နှစ်တည်းအတူရောက် ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူသည်လည်း V. Combination ထွက်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ V. Combination မှာ လူ ၂၀၀/၃၀၀ သာ ရှိသော်လည်း စစ်တပ်ထဲသို့ လေးငါးဆယ်ဦးဝင်ကြသည်။ တစ်မိနေသူများမှာ ကိုစိုးအောင်၊ ကိုထွန်းမြင့်၊ ကိုကျော် သာင်း၊ ကိုကျော်မြင့်၊ ကိုဘိုကြည်၊ ကိုအုန်းမောင်နှင့်

မြရတနာစာပေ

ကျွန်တော်တို့ဖြစ်သည်။

ကိုစိုးအောင်နှင့် ကိုထွန်းမြင့်တို့က IA အောင်
ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၂၉) သို့ တက်ကြွ
ကြသည်။ ကိုတို့ကြည့်၊ ကိုကျော်သောင်း၊ ကိုကျော်မြင့်
ကျွန်တော်တို့က ဘွဲ့ရပြီးမှ ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်
စဉ် (၃၆) ကို တက်ကြသည်။ ကိုအုန်းမောင်တစ်ယောက်
တည်းသာ IA ဒုတိယနှစ်တွင် တပ်မတော် မှတ်တမ်း
ဝင်သူများသည်။ သူသည် ဘောလီဘော အလွန်တော်
သဖြင့် မှတ်တမ်းရုံးမှတစ်ဆင့် တပ်မတော် လက်ရွေး
ဖြစ်လာ၏။ ဘောလီဘောချည်း ပုတ်နေရသဖြင့် အရေး
စာမေးပွဲ မဖြေနိုင်ခဲ့။ နောင်တွင် တပ်မတော် မှ YCBC
သို့ပြောင်းပြီးမှ အရာရှိဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်နှင့်
တော်စည်ပင်တွင် ပြန်ဆုံသေး၏။

ကိုဖုန်းစိန်ကား ဘွဲ့ရပြီး တစ်နှစ်ကျော်ကြာမှ ဗိုလ်
လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၃၈) ကို တက်သည်။ တပ်
မတော်တွင် နှစ်အတော်ကြာမှ သူနှင့်ကျွန်တော် ကျိုင်းတုံ
ပြန်ဆုံ၏။ ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် သူက ကျိုင်းတုံ ချင်း
က တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်မှူး၊ ကျွန်တော်က မကွေး သနက်

မြရတနာစာပေ

၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ခန့်မှန်းအတိုင်း တပ်မတော်တစ်ဖွဲ့တွင် တွေ့ရသည့် စာရေးသူနှင့် အငြိမ်းစားတပ်မတော်အရာရှိများ
ဘယ်မှ ၂၃၂ စာရေးသူ၏ ဇနီး၊ စာရေးသူ ဒုစိုလ်မှူးကြီး စောလှထွန်း (ဦးစီး)၊ ဒုစိုလ်မှူးကြီး အောင်မြင်သူ (ဦးစီး)
မတ်တပ်ရပ်နေသူမှာ ဒုစိုလ်မှူးကြီး သူရဇန်စိန် (ဦးစီး) တို့ဖြစ်ပါသည်။

၁) တပ်ခွဲမှူး၊ ဗိုလ်မှူး၊ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ပြန်ဆုံ
 ဆော့ ရှေးဖြစ်ဟောင်းများပြောဖြစ်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင်
 ကိုတို့ကြည်သည်လည်း မကွေး ကယား (၁) မှ တပ်ခွဲမှူး
 နှစ်ယောက်ဖြစ်၍ ရံဖန်ရံခါ V. Combination မှ သူငယ်ချင်း
 ၁) ယောက် ကျိုင်းတုံတွင် ဆုံဖြစ်ကြသည်။

ထိုရောအခါ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များကို
 အားရပါးရ ပြောဖြစ်ကြသည်။ BOC ကောလိပ်တုန်းက
 ကိုဖုန်းစိန်သည် အတော်ရယ်ရ၏။ တက္ကသိုလ်ကို ခုံဖိနပ်
 နှင့်ကျောင်းတက်၏။ လက်ကြားတွင် ဆေးပေါ့လိပ်တို့
 ခပ်လိပ် အမြဲညှပ်ထားတတ်၏။ အကျီလက်ရှည် ပင်နီ
 ဆိုက်ပုံနှင့် ဝံသာနုသခင်ဂိုက် ဖမ်းနေ၏။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်
 ဆန်းကို အားကျရောထင့် ရှုသိုးသိုး မှုန်တေတေဖြင့်
 နှည်သူနှင့်မှ အပေါင်းအသင်းမလုပ်တတ်။ သူ၏ ဝွကျကျ
 နှင်းသဏ္ဍာန်ကို V. Combination တစ်ခုလုံးက သိကြ
 သည်။ ဝံသာနုပုံဖမ်းသော်လည်း သူနှင့်သူအစ်ကို ကိုအောင်
 နီတို့သည် စိန်ပေါလ်ကျောင်းထွက်များဖြစ်၏။ ကိုအောင်
 နီက သူညီ ကိုဖုန်းစိန်နှင့် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာဖြစ်သည်။
 ဤက ပင်နီတိုက်ပုံ အမြဲဝတ်သလို အစ်ကိုက ဘောင်းဘီ

ရှည်၊ ရှူးဖိနပ်၊ နက်တိုင်း၊ လည်စည်း ထာဝရဆင်မြန်း
ဥရောပသား၊ ဂိုက်ဖမ်းလေ့ရှိ၏။ အမြဲတမ်း အင်္ဂလိပ်
ပြောလေ့ရှိ၏။ သူတို့နှစ်ယောက် ညီအစ်ကိုအရင်းနှစ်
လည်း ဘီအိုစီကောလိပ်မှ လူတွေ သိကြ၏။ “အထွေ
ရယ်ရတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်” ဟုလည်း မှတ်ချက်
ကြသည်။

ကိုဖုန်းစိန်သည် ယခု ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်
ကြီး၌ ကိုစစ်မောင်နှင့်အတူ ခြူးရွှေစခန်းကို တက်ထိုင်
ခဲ့ရာ သူ့ရတဲ့ရရှိသွားတော့၏။ သူနှင့်ကျွန်တော် ကျွင်း
တွင် စစ်ဆင်ရေးတာဝန်များကို ၃၊ ၄ နှစ် အတူ ထမ်း
ဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

ပြီးခဲ့သည့်နှစ်က သူ့သားနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကတိတ်
သမီး မင်္ဂလာဆောင်တော့ ကျွန်တော့်ကို ဖိတ်သည့်
ဆီဒိုးနားက မင်္ဂလာပွဲသို့ ကျွန်တော် သွားခဲ့ရပါသေးသည်။
လူချင်းတွေ့တော့ ရှေးဖြစ်ဟောင်းများကို ပြန်ပြော
ပြောဖြစ်ပါသေးသည်။ သူ့တွင် သားသုံးယောက်ရှိရာ
ယောက်လုံး တပ်ထဲဝင်ကြသည်။ အားလုံး စစ်ဗိုလ်တွေ
ကြသည်။ ရေ လေ ဟုဆို၏။

ကိုဖုန်းစိန်သည် ခပ်ပျော်ပျော်သမားဖြစ်၏။ ရယ်
အရာမောစရာများကို ခပ်တည်တည်ဖြင့်လည်း ပြောတတ်
သည်။ သူထင်ရာသူလည်း ဇွတ်တရွတ်လုပ်တတ်သည်။
သို့ကြောင့်လားတော့မသိ ယခုအချိန်အထိ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး
သူ့ဖုန်းစိန် (အငြိမ်းစား)မှာ ကျန်းကျန်းမာမာ ချမ်းချမ်း
အသား တက်တက်ကြွကြွ ရှိနေဆဲကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဤသည်မှာ ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်ကြီးသူ့ဖုန်းစိန်
အကြောင်းပါခင်ဗျား။

၁) ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်

ယခု ဖော်ပြမည့်သူမှာ ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲ
နှင့်တွဲတောင်တွင် ကျဆုံးခဲ့သည့် ခလရ (၁၃) မှ စစ်ကြောင်း
ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် အကြောင်းပါခင်ဗျား။

ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်ကို ၁၉၆၇ ခုနှစ်က ဘားအံ
အပ်မဟာ (၁၁) တွင် စသိသည်။ ထိုစဉ်က ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်
သည် တပ်မဟာ (၁၁) မှ ဦးစီးအရာရှိ တတိယတန်းဖြစ်
သည်။ မအူမလည် ဗိုလ်ပေါက်စလေး ကျွန်တော့်ကို တွေ့
သည်နှင့် အမြင်မတော်သည်များ သွန်သင်ဆုံးမသည်။

ဖေးမကူညီသည်။ တပ်မဟာမှူးနှင့် တွေ့ရာတွင် အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ တပ်မဟာမှူးမှ ဗိုလ်မှူးကြီးခင်ဇော်ဖြစ်၏။ မအူမလည်နှင့် ကျွန်တော် မိန်းမယူတော့ procedure မကျသဖြင့် တပ်မဟာမှူး ဆူ၏။ အရေးယူမယ်လုပ်၏။ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က ဝင်ပေးသည်။ သူက တောင်ငူသားမို့ ကျွန်တော့်ဇနီး မိသားစုများကို သို့သည်။ မေ့မိဘများမှာ တောင်ငူက ဖြစ်သည်။ သူ အလျောက်ကောင်း၍ ကျွန်တော် အထောင်းသက်သာ သွား၏။ သူသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ် ခြူးရွှေ ပန်ကောက်တိုက်ကြီး၌ ဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် စစ်ကြောင်းမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ကျဆုံးသွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော် စာတွေရေးဖြစ်တော့ သူ့အကြောင်းကို စာတစ်ပုဒ်ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ “ကျေးဇူးရှိဖူးသူတစ်ယောက်အကြောင်း” အမည်ရ ကျွန်တော်၏စာအား အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်ခင်ဗျား။

ကျေးဇူးရှိဖူးသူတစ်ယောက်အကြောင်း

“ကရင်မျိုးဟေ့ ဒို့ဗမာ” ဟုဆိုရမည့်သူမို့လား သော်၊ ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းသည်နှင့် ကရင်ပြည်နယ် အစွန်အဖျားက ဖာပွန်မြို့ကလေးသို့ တန်းပို့ခံခဲ့ရ၏။

၁၉၆၇ ခုနှစ် နှစ်စ ကျောင်းဆင်းတော့ ရတခခေါ် အရှေ့တောင်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ ကျွန်တော်တို့ အပတ်စဉ် ၅ ၂၄ ယောက် Posting ကျသည်။ အချိန်က ကျိုက်ထိုစစ်မှ ဗိုလ်ကြီးကြည်မောင်နှင့် တပ်ခွဲတစ်ခွဲအား KNU စစ်ကြောင်းတစ်ကြောင်းက ဝင်းတလုတ်ရွာပျက်အနီးတွင် ချီတိုက်ခိုက်ပြီးခါစ ထိုတိုက်ပွဲ၌ တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးကြည်မောင် အပါအဝင် တပ်မတော်မှ လူ၊ လက်နက် အတော်များများ ဆုံးရှုံးခဲ့၏။ KNU တို့ အရှေ့တောင်တိုင်းနယ်မြေ၌ အူမြူးချိုကြနေသည်ကာလ။

ကျောင်းဆင်းခါစ ဗိုလ်ပေါက်စများဖြစ်သော ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်တက်ထွန်းတို့နှစ်ယောက် ရန်ကုန်မှ ဖော်လမြိုင်သို့ ရထားဖြင့်ထွက်တော့ ဘူတာကြီးသို့ လိုက်ပို့သည် သူငယ်ချင်း ဗိုလ်အသစ်စက်စက်ကလေးများက

အေးချမ်းသော ဗိုလ်တက်ထွန်းကိုမူ ဘာမှမမှာလိုက်ကြ
ဂဂျီဂျောင့်နိုင်သော၊ ထင်ရာမြင်ရာစွတ်ရွတ်လုပ်ထမ်း
သော ကျွန်တော့်ကိုမူ နောက်သလိုပြောင်သလိုဖြင့် -

“ဟေ့ကောင် ဆယ့်တစ်ကလေးရေ။ ကရင်
ပြည်နယ်သွားမှာဆိုတော့ မတ်စေ့ဆောင်သွားဟေ့၊ မတ်စေ့
မတ်စေ့”

ဟု အမှတ်တရ မှာလိုက်သည်။ မတ်စေ့ဆောင်
သွားဆိုတော့ ဆိုသည်မှာ -

“မင်း မကြာခင်သေမယ့်ကောင် ကူးတို့ခါ တစ်ခါ
တည်းယူသွား”

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

ကျွန်တော်ဆိုသည် ကျွန်တော်ကလည်း ဗိုလ်
လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၃၆) ၌ အထက်ပါအတိုင်း
လူချစ်လူခင်များသူပါခင်ဗျာ။

မော်လမြိုင်ရှိ ရတနာတိုင်း စစ်ဌာနချုပ်၌ နှစ်ပတ်
ခန့်ကြာသွားသည်။ သူများတွေက တာဝန်ကျရာ တပ်အသီး
သီးသို့ ကား၊ ရထား၊ သင်္ဘောစသည်ဖြင့် အလွယ်တကူ
ထွက်ခွာသွားကြ၏။ ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်တက်ထွန်းတို့

ကျွန်တို့မှာကား တာဝန်ကျရာ ဖာပွန်သို့ အလွယ်တကူ
သွားနိုင်ကြပါ။

ထိုစဉ်က မော်လမြိုင်မှ ဖာပွန်သို့ သွားမည်ဆိုက
အလွယ်တကူဆုံးမှာ လေကြောင်းခရီးပင်။ မော်လမြိုင် ဖာပွန်
IBA ခရီးစဉ် တစ်ရက်ခြားတစ်ခါ ရှိပါသည်။ ထိုသို့
ဆုတ်ပါက မော်လမြိုင်မှ ဘားအံ ကမမောင်းသို့ သံလွင်
မြစ်ကြောင်းအတိုင်း သင်္ဘောစီးရသည်။ အစိုးရ IWT
မြစ်တွင်းရေကြောင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးသင်္ဘောများက
အရင်ပြည်နယ်၏ မြို့တော်ဘားအံနှင့် ရွှေဝန်းအထိသာ
သွား၏။ မြောက်ဘက် ကမမောင်းထိ တက်မည်ဆိုက
အလွယ်တကူ မော်တော်များနှင့်တက်ရ၏။ တပ်အတွက်မူ
ရတနာမှ စိန်ချစ်စရာ မော်တော်အား နှစ်ချုပ်ဖြင့် ငှားပေး
ထား၏။

ကမမောင်းရောက်ပါက ဖာပွန်သို့ Convoy
ယာဉ်တန်းဖြင့် သွားရ၏။ အောင်သိဒ္ဓိစစ်ဆင်ရေးဖြင့်
နှင့်လှစ်ခဲ့သည်ကားလမ်းမို့ ထိုလမ်းကို အောင်သိဒ္ဓိလမ်းမ
ကြီးဟု ခေါ်ပါသည်။ မိုင် ၅၀ ကျော် ကျောက်ခင်းလမ်း
ကြီးဖြစ်ပေသည်။

“ဒီအရာရှိလေးနှစ်ယောက် ယာဉ်တန်းစောင့်ရင် ကြာမယ်ထင်တယ်။ လေယာဉ်နဲ့ပဲ ပို့ပေးလိုက်ပါ။ ရတနာတောင် ရက်အတန်ကြာ ယာဉ်တန်းစောင့်နေစဉ် သဘောသကာယကောင်းသော ရတနာ ငိုလျှောက်ပျော်ကြားသီလက ကျွန်တော်နှင့် ခိုလှုံတက်ထွန်းလာတဲ့ UBA လေယာဉ်ဖြင့်ပို့ပေးရန် စစ်ဦးစီးဌာနမှ အရာရှိများ ညွှန်ကြားလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းဆင်းခိုလှုံပေါက်စ မနူးမနပ်နှစ်ယောက် ကားမစီး၊ မော်တော်ယာဉ်မစီးရဘဲ အလွယ်တကူ ဖာပွန်မြို့ကလေးသို့ ရောက်ရတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကရင်ပြည်နယ်မြို့တော် ဘားအံ အကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိခဲ့ရပါ။ ဘားအံတွင် UBA လေယာဉ်နားနေချိန်၌

“ဘားအံဆိုတာ ဒါပါလား”

ဟု တစ်စွန်းတစ်စသာ သိခဲ့ရ၏။

လေဆိပ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ကား ထန်းတောများနှင့် အရှေ့ဘက်တွင် ကမောပေါတောင်၊ အရှေ့တောင်ဘက်၌မူ နာမည်ကျော် ကွယ်ကဘောခေါ် ဇွဲကပင်တောင်

ဒါလောက်သာ သိလာကြ၏။ ကျန်တာ ဘာမှမသိခဲ့ရပါ။ ထိုစဉ်က ဘားအံတွင် တွပ်မဟာ (၁၁) ရှိပါသည်။ ယခုတင်ပြလိုသည်မှာ ထိုအချိန်က တပ်မဟာတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် အရာရှိတစ်ဦးအကြောင်း ဖိခင်ဗျား။

“ဗိုလ်သက်ဦး ဘားအံရောက်ဖူးပြီလား”

တပ်ရောက်ပြီး နှစ်လခန့်အကြာ တစ်ရက်တွင် တပ်ရင်းမှူးမှ ကျွန်တော့်အား အထက်ပါအတိုင်း ခေါ်မေးသည်။

“မရောက်ဖူးသေးပါဘူးခင်ဗျား။ အလာတုန်းက

ခဏ ဘားအံလေဆိပ်မှာပဲ နားဖူးပါတယ်”

“ဒါဆို နက်ဖြန်လေယာဉ်နဲ့ ဘားအံကိုလိုက်သွား။

ဒီက အရေးကြီးချောစာတစ်စောင် တပ်မဟာကို ပို့ဖို့ရှိတယ်။ အဲဒီစာယူသွား။ ဟိုရောက်ရင် တပ်မဟာက ဂျီသရီးလက်ထဲထည့်လိုက်။ ပြီးတော့ သူတို့မှာတာတွေ မှတ်ခဲ့၊ တပ်မဟာမှူးက ခေါ်တွေ့ချင်လည်း တွေ့လိမ့်မယ်။ မင်းလည်း တပ်မဟာမှူးကို တွေ့ဖူးသွားတာပေါ့။ ဗိုလ်ဇာန်ထွန်းလည်း ငါလွှတ်ပေးတာ ဘားအံကို ရောက်ဖူးသွားပြီး

www.burmeseclassic.com

တစ်ခေါက်နှစ်ခေါက်တောင် ရှိနေပြီ။ မင်းက မရောက်ဖူးသေးဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းကို လွှတ်လိုက်တာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ”

နောက်တစ်နေ့တွင် ဘားအံသို့ ဖာပွန်မှ လေယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခဲ့၏။ လေယာဉ်ပျံသန်းချိန် မိနစ် ၂၀ သာသာနှင့် ဘားအံရောက်ပါသည်။ တပ်မဟာမှ လာကြိုသည့်ကားဖြင့် လေယာဉ်ကွင်းမှ ထွက်ခဲ့၏။

တပ်မဟာ (၁၁) မှာ ဘားအံမြို့ လှိုင်းဘွဲ့လမ်းကြီးပေါ်တွင် ရှိပါသည်။ တပ်မဟာရုံးတွင် စစ်ဦးစီးအရာရှိ တတိယတန်းခေါ် ကိုသရီးနှင့်တွေ့ရ၏။

“ကိုယ့်နာမည် လှမြင့်ပါ။ OTS 21 က မောင်ရင်တို့တပ်မှာရှိတဲ့ ကိုအေးကျော်တို့ ကိုမာဗယ်လ်တို့နဲ့ သိပ်ခင်တယ်။ ကိုမာဗယ်လ်နဲ့ကတော့ တောင်ငူတစ်မြို့တည်း သားတွေ။ သူက အရှေ့ဘက်ကမ်း အစ်စတုက၊ ကိုယ်က တောင်ကျွေ့ဈေးက”

ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်မှာ အသားညိုညို၊ အရပ်ခပ်ပြတ်ပြတ်၊ ဆံပင်က ခပ်ကောက်ကောက်၊ နဖူးကျယ်ကျယ် ဖြင့် စစ်သားတစ်ယောက်နှင့် သိပ်မတူဘဲ။ ကျောင်းဆရာနှင့်

ပိုတူသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်၏။ ဟိတ်ဟန် လုံးဝမရှိဘဲ ရင်းနှီးပွင့်လင်းသည့် အသွင်ဆောင်၏။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း နွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံ၏။

“စာကိစ္စကတော့ တပ်မဟာမှူးကြီးကို တင်ပြဦးမယ်။ ဘာပြောဦးမလဲတော့ မသိဘူး။ တစ်ရက်နှစ်ရက် စောင့်လိုက်ဦး။ တပ်မဟာရိပ်သာမှာ အိပ်လိုက်လေ။ တိုယ်ပြောထားပါမယ်။ ဘားအံရော အရင်က ရောက်ဖူးထား”

“မရောက်ဖူးသေးပါဘူးခင်ဗျာ”

“မရောက်ဖူးသေးရင် ဟိုဟိုဒီဒီ သိပ်မသွားနဲ့။

ဘားအံတပ်မှာရော အသိအကျွမ်းရှိလား”

“ကချင် (၂) က ကိုစိုးအောင်တို့၊ ကိုဖေငြိမ်းတို့နဲ့ သိပါတယ်”

“အဲဒါဆို အဲဒီကိုသွားလည်ပေါ့။ ဝေးဝေးလံလံ သွားမယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ပြောသွားနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ”

ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က ကျောင်းဆင်းခါစ ဗိုလ်ပေါက်စ နား၏ အထာကို ကျွမ်းနေသည်ထင်၏။ မအူမလည်

ကျွန်တော် မောင်သက်ဦး ဘားအံတွင် အုမူးချိုကြွလျက် ဟိုဟိုဒီဒီသွားပြီး ဘားအံသူပျိုဖြူချောများအား ဟန်ချော တပြုလုပ်နေမှာ ကြိုတွက်ထားပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် မှာသင့်တာမှာ၏။

ဘားအံတွင် နှစ်ရက်ကြာပါသည်။ ညနေထိုင် တပ်မဟာရိပ်သာသို့ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် ရောက်လာ၏။ နေထိုင်စားသောက်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လားမေး၏။ ဘာ လိုသေးလဲမေး၏။ ဟုတ်ကဲ့။ ဒီအချိန်မှာတော့ ဘာမှ မလိုပါခင်ဗျာ။ အဲ လိုခြင်းလိုရင်တော့ ကျွန်တော့်ထို့ အသက် ၂၀ သာသာ ဗိုလ်ပေါက်စလေးအတွက် ရည်စား ပဲလိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘားအံက ခုံးယိမ်းကသည် မုကနောလေးတွေ တယ်လှဟု ဘားအံတပ်က လူပျိုအရာရှိ များထံမှ ကြားဖူးထား၏။ ဒါပေမယ့် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က ဟိုဟိုဒီဒီ သိပ်မသွားရန်မှာသဖြင့် သူငယ်ချင်း ကိုနု အောင်နှင့် နောင်တော်ကြီးကိုဖေငြိမ်းတို့ ကချင် (၂) လူချီ ရိပ်သာသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ခြင်းမှလွှဲပြီး ဘယ်မှ မသွားဖြစ်ခဲ့ပါ။

“ကဲ ဗိုလ်သက်ဦး... ဒီနေ့ နေ့လယ်လေယာဉ်ကြီး

ပြန်ပေတော့။ မောင်ရင်ယူလာတဲ့ စာကိစ္စက တပ်မဟာမှူး ကြီးကိုယ်တိုင် မောင်ရင်တို့တပ်ကို လာဖို့ရှိတယ်။ ရောက် ယေ့ရက် ကြိုတင်အကြောင်းကြားမယ်။ လိုတာပြင်ဆင် ထားပါလို့သာ မောင်ရင်တပ်ရင်းမှူးကြီးကို သတင်းပို့ ထိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

“ဒီမှာ နေတဲ့ရက်တွေ အားလုံးအဆင်ပြေတယ် နော်”

“ဟုတ်ကဲ့။ ပြေပါတယ်ခင်ဗျာ”

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ် သင်္ကြန် အကြိုကာလလောက်တွင် ဘားအံရှိ တပ်မဟာ (၁၁) မှ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်နှင့် စတင်သိကျွမ်းခဲ့ပါသည်ခင်ဗျား။

၁၉၆၈ ခုနှစ် နှစ်စဉ် ကမမောင်းတွင်ရှိသော အုပ်ရင်းတစ်ရင်းက ဘီးလင်းသို့ ပြောင်းသွားသည်။ ထိုအခါ စာပွန်တပ်မှ ခွဲထုတ်တပ်အချို့ ကမမောင်း ရွှေ့ရ၏။ ကမမောင်းပြောင်းရသူများထဲ၌ ကျွန်တော်လည်းပါဝင်၏။

တပ်များနေရာချပြီးသည်နှင့် ဘားအံတပ်မဟာမှ အုပ်မဟာမှူးကြီးက လွှဲပြောင်းလက်ခံစခန်းများကို လိုက်

လံစစ်ဆေးသည်။ ကျွန်တော်က ကမမောင်းနှင့် ကထိုင် တိကြားက ရေပူစခန်းအား လက်ခံရသည်။ ကျွန်တော်နှင့် တစ်ပတ်တည်းဆင်းသည့် ဗိုလ်သန်းလွင်ထံမှ လက်ခံလိုက် မိသည်ထင်၏။

တပ်မဟာမှူးကြီး ကျွန်တော့်စခန်းလာစစ်ထား ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် လိုက်ပါလာ၏။

“ဘယ်လိုလဲ ကိုသက်ဦးလေး စခန်းထိုင်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား”

လူချင်းတွေ့လျှင်တွေ့ချင်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မေး၏။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ အခက်အခဲမရှိပါဘူး”

“သူနဲ့သိလိုလား”

တပ်မဟာမှူးကြီးက ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်အား မေးသည်။

“မနှစ်က တပ်မဟာမှူးကြီးဆီ အရေးကြီးစာထဲ သွားတာ သူပဲခင်ဗျာ။ ဘားအံမှာ တပ်မဟာမှူးကြီး မှာတာစောင့်ရင်း တစ်ရက်နှစ်ရက် နေသွားဖူးပါတယ်။

“ဪ... ဟုတ်ပြီ... ဟုတ်ပြီ။ ဗိုလ်ကြီး

မြင့်ရေ ကြုံတုန်း ဒီနားက ရန်သူသတင်းလေးတွေလည်း ပေးခဲ့ဦး၊ မှာခဲ့ဦး။ ဒီစခန်းလေးက ခံစစ်ပြင်ထားတာက တော့ ကောင်းပါတယ်။ တစ်ခါမှ ရန်သူလက် မကျဖူးဘူး။ ဗိုလ်သက်ဦး မင်းလည်း အဲဒီအစဉ်အလာဆက်ထိန်းကွ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

ထိုနေ့က ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် ဖေးမမှုကြောင့် တပ် မဟာမှူးမှ ကျွန်တော့်စခန်း စစ်ဆေးမှုမှာ ပြဿနာ ထစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ပြီးဆုံးသွားပါသည်။

“ကဲ... ကိုယ်တို့ပြန်မယ်။ လိုတာရှိလည်း ပြော။ ဒီစခန်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရိက္ခာဖြည့်တင်းရေးကိစ္စနဲ့ တခြား ဆိုင်ချုပ်မှုကိစ္စတွေတော့ မောင်ရင့်တပ်ခွဲမှူး ကိုအေးကျော် ထို့ ကိုယ်ပြောခဲ့တယ်”

ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က ပြောသွားသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

စခန်းထိုင်တပ်စုအတွက် ရိက္ခာဖြည့်တင်းရေး၊ အချိန်မှန်ရရှိရေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး၊ စာများရရှိရေး၊ မြန်မာရေး သက်သာချောင်ချိရေး စသည့် အုပ်ချုပ်မှု ကိစ္စများကို ပုံမှန်ဖြည့်တင်းပေးရပါသည်။ သို့သော် စစ်

www.burmeseclassic.com

သည်များ ရှေ့တန်းတွင် ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

စစ်သည်များ မပြောနှင့်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ထိုင်ထိုင်ရေပူစခန်းလေး၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က မိန်းကလေးမိတ်ဆွေများဆီမှ စာကို နေ့စဉ်မျှော်နေရသည်ကာလခင်ဗျား။

စာမျှော်ရင်း မျှော်ရင်းဖြင့် ၁၉၆၈ ခုနှစ် နှစ်ကုန်တွင် ကျွန်တော် မောင်သက်ဦးတစ်ယောက် ချောမလည်နှင့် မိန်းမရတော့၏။ ရသည့်မိန်းမကလည်း ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်တို့ဇာတိ တောင်ငူက။ တိုင်းရင်းသူ ကရင်အမျိုးသမီး။

လူရည်မလည်သေးသည့် ဒုဗိုလ်လေးမို့ ရန်ကုန်မှာ ဆေးရုံတက်ပြီး ဆေးရုံကအဆင်း တပ်မဟာ (၁၁) တွင်ဝင်တည်းရင်း သူငယ်ချင်းများနှင့်တိုင်ပင်ပြီး ဇနီးသည်မေနှင့် ဘားအံမြို့နယ်တရားသူကြီးရုံး တက်၍ လတ်မှတ်ထိုးလိုက်သည်။

ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိ ဗိုလ်ခင်စိုးနှင့် တပ်မဟာစခန်းမှူး ဗိုလ်သက်ဆွေတို့က ဖာပွန်တပ်သို့

ကျွန်တော့်အား လက်ထပ်ခွင့်ပြုရန် ကြေးနန်းပို့ပေးသည်။ ကျွန်တော့်တပ်ကလည်း တပ်မဟာက ပို့သည်ဆိုပြီး ခွင့်ပြုပေးကြောင်း အကြောင်းပြန်လိုက်သည်။

ကံဆိုးချင်တော့ ထိုအကြောင်းပြန်သည့် ကြေးနန်းစာ တပ်မဟာမှူးကြီးဆီ တိုက်ရိုက်ရောက်သွား၏။

“ခေါ်စမ်း အဲဒီကောင်”

တပ်မဟာမှူးကြီးက စိတ်ဆိုးပြီး ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ခိုင်းသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်က စက်လှေကြို၍ ကမမောင်း ပြန်လိုက်သွားပါသည်။ ဘားအံမှာ မရှိတော့ပါ။ ကျွန်တော် မရှိတော့ တပ်မဟာစခန်းမှူးနှင့် ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိတို့ ခေါ်အဆူခံရ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဖာပွန်တပ်ကလည်း တပ်ရင်းမှူးအသစ်အဟောင်းလဲချိန်နှင့် ကြုံနေရာ ဘားအံတပ်မဟာသို့ ဝင်သတင်းပို့သည့် တပ်ရင်းမှူးအသစ်ကိုလည်း တပ်မဟာမှူးကြီးက -

“တပ်ရင်းမှူး ... ခင်ဗျားအရာရှိတွေ ကြည့်ချုံးမည့်။ မိန်းမယူတာ နည်းလမ်းမကျဘူး။ ကမမောင်းဆက်က ဗိုလ်ခင်မောင်ယဉ်နဲ့ ဗိုလ်သက်ဦးတို့ကိစ္စတွေက

တပ်မဟာတောင် ရောက်တယ်”

ဟုဆီးပြောတော့သည်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး တပ်ရင်းမှူးအသစ်ကြီး

တွေ့တော့ ကျွန်တော့်အား ခေါ်ယူဆုံးမသည်။ ကံတော်

သည်မှာ တပ်ရင်းမှူးအသစ်ကြီးက တောင်ငူဇာတိဖြစ်

ကျွန်တော့်ယောက္ခမကြီးကို ကောင်းစွာသိကျွမ်းနေသဖြင့်

လက်ထပ်ခွင့်ပြုပေးပါသည်။

အလားတူပင် တောင်ငူဇာတိ ဗိုလ်ကြီးလှ

ကလည်း ကျွန်တော့်ယောက္ခမကြီးအား သိပေသည်။

“ဗိုလ်သက်ဦး လက်ထပ်လိုက်တဲ့ ကလေး

မိဘတွေကို ကျွန်တော်သိတယ်။ တောင်ငူက ဆင်

နေတဲ့ သစ်ခေါင်းကြီးပါ။ အရင်က တပ်ထဲမှာလည်း တာ

ထမ်းဆောင်ဖူးပါတယ်။ စစ်ဆွေစစ်မျိုးတွေပါပဲ”

ကျွန်တော့်ဇနီးမေမှာ ကရင်အမျိုးသမီးဖြစ်

တပ်မဟာမှူးကြီး၏ဇနီးမှာလည်း အမျိုးတူ စကောက

များဖြစ်၏။ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်အလျှောက်ကောင်း၍ ကျွန်

ယောက္ခမကြီးအား တပ်မဟာမှူးကြီး သိသွားရုံ

တပ်မဟာမှူးကြီး၏ ဇနီးနှင့်လည်း ယောက္ခမများမှာ ယခင်

သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ဖူးသူများဖြစ်၍ ကျွန်တော် မိန်းမယူ

သည်ကိစ္စကား နိဂုံးချုပ်၍ အားလုံးအဆင်ပြေပြေဖြင့်

ဆုံးသတ်သွားပါတော့သည်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်၏ ကျေးဇူး

များကြီးပါသည်ခင်ဗျား။

ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်၏ကျေးဇူးက ဒါသာမက။

၁၉၆၉ ခုနှစ် မိုးတွင်းကာလ၌ ကတိုင်တိစခန်း

၌ ကျွန်တော် တာဝန်ကျပါသည်။

မိုးသည်းသော သြဂုတ်လ တတိယပတ်နေ့

၌ အမျိုးမျိုးကြုံနေသော မနူးမနပ် ကျွန်တော်သည်

အနားမှ ဒုတပ်ကြပ်တစ်ဦး စစ်သည်တစ်ဦးတို့နှင့်အတူ

တာဝိုင်ကိုယ်စီလွယ်၍ ထွက်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့ ထွက်ခဲ့ကြ

ပြီးအား ဘယ်သူ့ကိုမှ တရားဝင်သတင်းမပို့ခဲ့။ ဂိတ်ဝက

လည်းသမားအား -

“ငါတို့ နိဖောထိ ခဏသွားကြမလို့”

ဟုသာ ပြောခဲ့မိ၏။

နိဖောထိရွာကလေးမှာ ကတိုင်တိစခန်းနှင့် တစ်ခို

သာသာမျှသာ ဝေးပေသည်။ ထို့ကြောင့် မကြေ့ဘက်မငုံ့

ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သွားသည်အကြောင်းလည်း ရေကြီးနေသည့် ထိုရွာကလေးအား ရိက္ခာဆန်အထောက်ပံ့ပေးရန်ပင်။

ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်တွင် ရှေ့တန်းတပ်မတော်များ၌ တပ်ပြင်ထွက်လျှင် စနစ်တကျဖွဲ့ပြီး သွားရမည်ဟု လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထား၏။

“ရှေ့ပြေးနံကာ ကာဘာဦးကင်း နောက်ခံပြီး ဖြင့် စစ်မင်းလိုရာ သွားလေပါ” ဟုလည်း စာဆိုရှိပါသည်။

ထိုသို့ စာဆိုရှိသော်လည်း မနူးမနပ် စစ်မင်းပေါက်စလေး ကျွန်တော်သည် ဘာရှေ့ပြေး ဘာနံကာမပါဘဲ ခပ်ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့ နီဖောထိသို့ ကာဘိုင်တပ်မတော် ကျည်ကတ်လေးနှစ်ကတ်မျှဖြင့် သွားလိုက်ခဲ့ရာ ရွာတွင်းအရောက် ကရင်ပြောက်ကျားများ၏ ဆီးကြိုခတ်မှုကို ရုတ်တရက် ရင်ဆိုင်ရပါတော့သည်။ ထိုပြည်နယ်တွင် နှစ်နှစ်ကျော်ကျော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့် ရန်သူနှင့် တစ်ခါမျှ နဖူးတွေ့ ခူးတွေ့ ရင်မဆိုင်ဘဲ ယခုလို ရုတ်ခြည်းအပစ်ခံရတော့ ကျွန်တော်တို့သုံးဦးအပိုက်မိသွားပြီး အလူးအလဲဖြစ်သွားပါတော့သည်။ ထို

ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း အတူပါလာသည် ဒုတပ်ကြပ်နှင့် ရဲဘော်တို့ ရန်သူကျည်ထိမှန်သွား၍ ကျွန်တော်သာလျှင် အလွန်အကြီး၍ မမှန်လိုက်ခြင်းပါ။ ပါလာသည် မိမိလူနှစ်ယောက်ထိသွားတော့ တစ်ယောက်တည်း ရန်သူလေးငါးယောက်ဦးအား ခံပစ်ရတော့သည်။ ကျည်ကတ်ကလည်း နှစ်ကတ်တည်း ယူလာမိ၍ လေးငါး ဆယ်မိနစ်ပစ်ပြီး နည်းနှင့် ကျည်ကုန်သွားတော့၏။

“ဟာ ... သွားပြီဟေ့”

နောက်ဆုတ်ပြီး နေရာယူထားသည် နှစ်ရာရရှိသည့်လူနှစ်ယောက်ထံသို့ ကျည်ဆန်ပြေးယူရသည်။ ကျည်ဆန်သွားယူနေစဉ် ဒုတပ်ကြပ်ကျကျန်ခဲ့သည့် ကာဘိုင်တပ်မတော် ရန်သူမှ တက်ကောက်သွား၏။

စခန်းက စစ်ကူလိုက်လာ၍ မောင်သက်ဦးတို့ သာပေါ်မည့်အရေးမှ ကင်းဝေးသွားပါတော့သည်။

ထိုက်ပွဲနိဂုံးချုပ်တော့ ကာဘိုင်တစ်လက်ဆုံး၍ နှစ်ယောက်ဒဏ်ရာရသည်ပေါ့ခင်ဗျာ။

ထိုက်စွဲကို တပ်မဟာသို့ ဖြစ်စဉ်ပို့ရသည်။ တပ်မဟာမှ ဂျာနယ် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က ဖေးမသော်လည်း ရတခ

က ဤဖြစ်စဉ်ကို မကျေနပ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ စိစစ်ပါတော့သည်။

“စခန်းမှူးက နီဖောထိကို ဘာသွားလုပ်တာလဲ”

“အင်အား ဘယ်လောက်နဲ့သွားတာလဲ”

“စနစ်တကျသွားတာရော ဟုတ်ရဲ့လား”

“ရန်သူကရော အင်အား ဘယ်လောက်ရှိလို့လဲ”

စသည် စသည်ဖြင့် စိစစ်ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုကိစ္စကို တပ်မဟာမှပင် တာဝန်ယူဖြေရှင်း

သည်။ တပ်မဟာမှူး၏ ထင်မြင်ယူဆချက်များကိုပင် တောင်းသည်ဆို၏။

“ဗိုလ်သက်ဦးက လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်ကလေးနဲ့ သွားရင်းဖြစ်ခဲ့တာပါ”

ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က အထက်ပါအတိုင်း အဆင်ပြေပြေ တင်ပြပေးမှုကြောင့် တပ်မဟာမှူးကြီးက တာဝန်ယူ လိုက်ရာ ထိုကိစ္စပြီးသွားပါတော့သည်ခင်ဗျား။ ထိုသို့ မဟုတ်က ကျွန်တော် အရေးယူခံရဖွယ် ရှိပါသည်။

ထိုနှစ်မိုးကုန်၍ မော်လမြိုင် ကန်သုံးကန်သို့ တပ်တွင်းပညာပေးသင်တန်း တက်ရန်အသွား ဘာလဲ တပ်မဟာဝင်ပြီး သတင်းပို့ရ၏။

ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်နှင့်တွေ့သည်။

“ဘယ်လိုလဲ ကိုသက်ဦးလေး။ သေကံမရောက် သက်မပျောက်ပါပဲလား ကိုယ့်လူရား။ အလုပ်လုပ်တာ ဆုစေ့စပ်စပ်လုပ်လေ။ စစ်တိုက်တယ်ဆိုတာ သေတတ် ကြတတ်၊ ကျိုးပဲ့တတ်တယ်။ ကိုယ့်ညံ့တာနဲ့ ကိုယ့် အောက်ကလူတွေပါ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရကုန်တာမျိုး မဖြစ် စေနဲ့လေ”

ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ကိုယ်မို့ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် ပြောသမျှ ဆို နာခံရပါတော့သည်။ သူကလည်း စေတနာနှင့် ပြောခြင်းသာဖြစ်ပါ၏။

“မောင်ရင့်ကိစ္စ ရတခက ဖိပြီးစစ်နေလို့။ အဲဒါ ဆိုယ်လည်း အဆင်ပြေအောင်ရှင်းလင်းချက်ကို အတော် ဆေးပြီး တင်လိုက်ရတယ်။ တပ်မဟာမှူးကြီးကိုလည်း အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရတယ်။ တပ်မဟာမှူးကြီး ဆိုယ်တိုင် တာဝန်ယူလိုက်လို့ မောင်ရင့်ကိစ္စ ပြီးသွားတာ ဆိုယ့်လူရေ”

“ကျေးဇူးပါပဲခင်ဗျာ”

“နောက် ဒါမျိုးမဖြစ်စေနဲ့လေ။ စစ်မြေပြင်မှာ”

ပေါ့လျော့ရင် အသက်ပါပေးရတတ်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ”

“အမျိုးသမီးရော”

“ခေါ်လာတယ်ခင်ဗျာ။ ကလေးမျက်နှာကြည့်ရုံနဲ့ ရှိပါတယ်။ First Para ပါ”

“အင်း ... အင်း ... ခေါ်သွား။ ဖာနစ် ထက်စာရင် မော်လမြိုင်က ဆေးဝါးပြည့်စုံတာပေါ့။ First Para ဆိုတော့ အရေးကြီးတယ်”

ဤသို့ဖြင့် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က ကရုဏာထားစွာ ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။

သူပြောသည် “စစ်မြေပြင်မှာပေါ့ရင် အသက်ထိ ကာတ်တယ်” ဆိုသည်ကို ကျွန်တော် စစ်မှုထမ်းဆောင်ခြင်းမှ အနားယူသည်အထိ တစ်သက်စာ မှတ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က မတော်တဆသေသွားခဲ့ရင် မေ့ဗိုက်အောင် ရှိသည့် ပထမကလေး သားကြီး မောင်ဖိုးချွန် အဖေခေါ် စရာပင် ရှိမည်မဟုတ်ပါ။ ကံကောင်းပေလို့ပေါ့ခင်ဗျာ။

၁၉၇၀ ခုနှစ်ကာလနောက်ပိုင်း၌ တပ်မဟာများ လုံးဝဖျက်သိမ်းလိုက်တော့၏။ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်လည်း ထပ်

မဟာမှနေ၍ ခြေလျင်တပ်ပြန်ဆင်းပြီး မကြာမီ ရရှိတော့မည့် တစ်ဆင့်မြင့်ရာထူးတပ်ခွဲမှူးဗိုလ်မှူးအတွက် Field Experience ရယူနေသည်ဟု ကြားသိရ၏။

ကျေးဇူးရှင်ကြီး ကျန်းမာပါစေ။ ချမ်းသာပါစေ။ ဆားဘယာဝေးကွာပါစေဟု မေတ္တာပို့သရ၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော်ပို့သသောမေတ္တာ နှစ်ကြာကြာ မခံလိုက်ပါ။

ဖာနစ်မှ မော်လမြိုင် ကျောက်တစ်လုံးတပ်သို့ ကျွန်တော် ပြောင်းရွှေ့ရသည်။ ကျောက်တစ်လုံးတွင် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်နှင့် တစ်တပ်တည်းနေခဲ့ဖူးသော ဗိုလ်ကြီးဒေးဗစ် ဖာနစ်နှင့်ဆုံတော့ ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်အကြောင်း ပြောပြရသည်။ သူကောင်းကြောင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်တစ်လုံးတပ်မှ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း နိုင်းရယ်သို့ ပြောင်းရပြန်သည်။

ရှမ်းပြည်နယ်ကား အားလုံးသိကြသည့်အတိုင်း ဘာပကြောင့် ထိုစဉ်က စစ်မက်ထူပြောသည်ဒေသဖြစ်၏။

နိုင်းရယ်ရောက်ပြီး မကြာမီပင် သတင်းစကားများ ကြားရ၏။

www.burmeseclassic.com

ပထမသတင်းက ကျောက်တစ်လုံးတပ်မှ ဗိုလ်ကြီး ဒေးဗစ်ဗဟာဒူး လိုင်းဘွဲ့အထွက်တွင် KNU များနှင့် ထိုဗိုလ် ပွဲဖြစ်ပြီး ကျဆုံးသွားသည်အကြောင်း။

ဒုတိယသတင်းကတော့ ကျွန်တော့်ကျေးဇူးရှင် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်သည်လည်း ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ခြူးရွှေပန်ကောက်ဒေသ၌ စစ်ကြောင်းမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင် ရင်း ရန်သူ့လက်နက်ကြီးထိပြီး ကျဆုံးသွားသည်ကိစ္စကို သိရလားရှိုး ရမခမမှ ပြန်လာသည် အိုင်အိုဗိုလ်တင်ဦး ပြောပြ သိရ၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာတဲ့လဲ”

“ဗိုလ်ကြီးလှမြင့်က ချောက်ရေနံချောင်းတစ်ထပ် စစ်ကြောင်းမှူးတာဝန်နဲ့ ခြူးရွှေပန်ကောက်ဘက် တစ်ဘက် တိုက်ရတာတဲ့။ အဲဒီဘက်မှာ ဗကပကလည်း လက်နက်ကြီးကျည် တအားသုံးတော့ သူ့လူတွေ တချို့ထိကုန်တယ်။ အဲဒါ အရေးပေါ်ဒဏ်ရာရတဲ့ ရဲဘော်တွေကို သူ့ဗုံးခိုကျွင်း မှာ ထားပေးဖို့ သူက နေရာဖယ်အပေးမှာ ရန်သူ့လက်နက်ကြီးထပ်ကျတော့ သူ့ထိသွားတာတဲ့။ အဲဒီဒဏ်ရာနဲ့ပဲ ကျသွားတယ်လို့ သိရပါတယ်”

“ဪ... ဒဏ်ရာရလူနာတွေကို ဦးစားပေး ဆေးကုသမှု သူ့ကျသွားရတာတဲ့လား။ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ ကျေးဇူးရှင်ကြီးရယ်”

မအူမလည် ဗိုလ်ပေါက်စဘဝတွင် မလုပ်တတ် တာတိုက်တတ်နှင့် ဒုက္ခများနေသော ကျွန်တော့်အား ဒုက္ခထုပ် များအတွင်းမှ ကယ်တင်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင်ဗိုလ်ကြီး လှမြင့် ကျဆုံးသွားပါပကော။

သွားပေးဦးတော့ ဆရာသမားရေ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့်အပေါ် ကျေးဇူးရှိဖူးသူ ဆစ်ယောက်အနေဖြင့် သူ့ကျေးဇူးကို ဤစာစုဖြင့် အမှတ်တရ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်ခင်ဗျား။

ကျေးဇူးရှင် ဗိုလ်ကြီးလှမြင့် ကောင်းရာသုဂတိ ထားပါစေသတည်း။

(ဆ) ကျွန်တော်နှင့်ဗိုလ်ကြီးသီဟသူရ သူ့ရစစ်မောင်

ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်ပွဲကြီးတွင် နောက်တပ် ဖော်ပြလိုသူတစ်ဦးမှာ ဗိုလ်ကြီးသီဟသူရ သူ့ရစစ်မောင် (တွယ်လွန်သူ ဗိုလ်ချုပ်သီဟသူရ သူ့ရစစ်မောင်)

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းပါခင်ဗျား။

ကိုစစ်မောင်သည် တပ်မတော်တွင် အလွန်နားထောင်ကြီး၏။ သူ့အကြောင်း သတင်းစကားများ တပ်မတော်တွင် နေရာအနှံ့ မကြာခဏကြားရသည်။ သူ့ကို အလွန်တွေ့ချင်လှ၏။ တွေ့မယ့်တွေ့တော့ ကျွန်တော့်စစ်သင်္ဘော ၂၀ ကျော် ၁၉၈၈ ခုနှစ်မှ တွေ့ဖူးတော့သည်။

ကျွန်တော်နှင့်သူ စတွေ့သည်မှာ မှော်ဘီ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းမှာ ဖြစ်သည်။ တွေ့ကြပုံမှာလည်း ရယ်စရာကောင်း၏။ အရာရှိရိပ်သာတွင် ကျွန်တော်ရောက်သည်နေ့က ဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်း (မကြာခဏကွယ်လွန်) နှင့် ပါလာသည် ရပ်ပုလင်းလေးကိုဖွင့်၍ ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ် ခံစားနေချိန်တွင် ဖြစ်၏။ အသားမည်းမည်း၊ ပိန်ပိန်၊ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် ဓွပ်ကုန်းချိုင်းပြတ်ဝတ်ပြီး ဆေးပေါလိပ်ကို ပါးစပ်ကကိုက်ထားသူတစ်ဦး ကျွန်တော်တို့နားရောက်လာ၏။ အသက် ၄၀ ခန့်ရှိမည် ထင်သည်။

“အဲဒါ ကိုစစ်မောင်ပေါ့” ဟုဆိုကာ ဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းက မိတ်ဆက်ပေးမှ အလို ဤသူသည်ကား နားထောင်

ကျော် ဗိုလ်မှူးသီဟသူရ သူ့ရစစ်မောင်ပါတကား ဟု ကျွန်တော် သိရပါတော့သည်။ သူ့တွင် ဟိတ်ဟန်မရှိကြားခြင်းဝါခြင်းမရှိ။ အလွန်ရိုးသားလှ၏။ ကျွန်တော်တို့ ၃ ယောက်ပိုင်းဖွဲ့ပြီး ရပ်လေး နှစ်ခွက်၊ နှစ်ဖလားခန့် သောက်ပြီးချိန်မှ သူပြော၍ ကျွန်တော်တို့ ရေဦးနားက ထန်ဆည်သားမှန်းသိရတော့သည်။ သူ တန်ဆည်သားမှန်း ကျွန်တော်သိသည်အခါ ရေဦးသား ကျွန်တော်သည် အညာသားဖြစ်ကြောင်းအား လေတွေ့ သိပ်မပေးနိုင်တော့ဘဲ လေလျှော့လိုက်ရတော့၏။

သူနှင့်ကျွန်တော် ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းတွင် သုံးလခန့် အတူနေလိုက်ရပါသည်။ အတူနေသည်ကာလတွင် စစ်တိုက်သည်အကြောင်းတစ်ခါမှ ပြောမသွားပါ။ သူ့ဖွမ်းရည်ဘွဲ့များရသည်အကြောင်း ကျွန်တော်က မေးသည်အခါများတွင်လည်း ဘယ်တော့မှ ဖြေလေ့မရှိပါ။

“ဒီလိုပါပဲ အစ်ကိုရာ” ဟုသာ ဖြေလေ့ရှိသည်။ သူသည် ကျွန်တော်နှင့် ခွဲသွားပြီးနောက်ပိုင်း ရာထူးတွေ အမြတ်ဖြုတ်တက်ကာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် ရာခ

တိုင်းမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း မော်လမြိုင်မှ ဘားအံသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့်အသွား သံလွင်မြစ်ကူးတံတားကြီးအနီး၌ အတွင်းရေးမှူး (၂) ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတင်ဦးနှင့်အတူ ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျကာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်ခင်ဗျား။

ယခု ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး အကြောင်းရေးမှ ဗိုလ်ချုပ်စစ်မောင် သီဟသူရဘွဲ့ ရခဲ့သည့်အကြောင်းကို ဂယနဏ သိခဲ့ရပါတော့သည်။ သူနှင့်ပတ်သက်၍လည်း ကျွန်တော် စာတစ်ပုဒ်ရေးခဲ့ပြီးပါပြီ။ ယခု ထိုဝတ္ထုကဏ္ဍအား စာရှုသူများ ဖတ်ရှုခံစားနိုင်ရန် ထပ်မံဖော်ပြလိုက်ရပါသည်ခင်ဗျား။

မတစ်ဆောင် တစ်ကောင်တွေးခဟု

သူကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ နှစ်စကဆိုတော့ ဘာလိုလိုနဲ့ ဆယ်နှစ်ခန့်ပင် ရှိခဲ့လေပြီ။ သို့ရာတွင် သူ့အား ရဲဘော်ရဲဘက်များက ဘယ်တော့မှ မမေ့ကြ။ ရင်းနှီးဖော်ရွေပြီး ဟိတ်ဟန်မရှိသည့် သူ့အနွေးထွေးသော ဆက်ဆံရေးကို သူနှင့်တွေ့ဖူးသူတိုင်း အမှတ်တရ ပြောတတ်ကြ၏။

ကျွန်တော်နှင့်သူ စတွေ့ဆုံပုံကလည်း ထိုနည်းနှင့်နှင်ပါပေ။

၁၉၈၈ ခုနှစ် နှစ်ဆန်းတွင် ကျွန်တော်သည် အောင်လံတပ်တွင် ဒုတပ်ရင်းမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်နေရာမှ ရန်ကုန်စစ်ရုံးသို့ တွဲဖက်ရန် အမိန့်ထွက်လာ၏။ မိခင်တပ်ရင်းမှ မည်သည့်နေရာမှ တွဲဖက်မသွားလိုပါ။ တွဲဖက်နေရသည်မှာ ကိုယ့်မူရင်းအဖွဲ့အစည်း မဟုတ်သည့် အထံသို့ သွားရသဖြင့် မိခင်တပ်ရင်းလိုတော့ အစစအရာရာ ချောချောမွေ့မွေ့ မရှိတတ်ပါချေ။ ဒုတပ်ရင်းမှူးမဖြစ်မီ အရာရှိငယ်ဘဝကတည်းက တွဲဖက်နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ခန့် အခြားတပ်များတွင် နေခဲ့ဖူးပါသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ကိုယ့်မိခင်တပ်ကို မရအရ ပြန်ပြေးခဲ့သည်သာ။

ယခုလည်း လာပြန်ပါပြီ တွဲဖက်တဲ့။ ဒါပေမယ့် တွဲဖက်ကတော့ ငြင်း၍ရမည်မဟုတ်။ စစ်ရုံးတွဲဖက် ဖြစ်သည့် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန လေ့ကျင့်ရေးညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးသို့ တွဲရမည်ဖြစ်၏။ ရှေ့တန်းတွင် အလွန်ပျော်ရွှင်၍ ကျွန်တော်က မသွားလိုပါ။ ဤကိစ္စကို တပ်ရင်းမှူးကြီးနှင့် စကားစပ်မိကြရာ တပ်ရင်းမှူးကြီးက

“ဟ... စစ်ရုံးကခေါ်တာ မင်း မသွားလို့ ဘယ်
ရမလဲ။ သွားသာသွားပါကွာ”

ဟု ပြောလေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင်
ကျွန်တော်သည် ရန်ကုန်စစ်ရုံးသို့ ရောက်ရှိသတင်း
တော့သည်။ ကကထူးတွင် ဆရာသမားဟောင်း ဗိုလ်
ကြီးအောင်လွင်နှင့်တွေ့ရာ

“မောင်ရင့်ကို လူကြီးတွေတင်ပြပြီး ကိုယ်
လိုက်တာကွ။ မောင်ရင့်က ဥစတမှာ Grading တောင်
တယ်။ တပ်ရင်းမှူးဖြစ်ဖို့လည်း နည်းနည်းဝေးသေး
နားနားနေနေ စာရေးစာဖတ်နဲ့ ကကကျင့်မှာ အေး
ဆေးဆေး လေ့လာခွင့်ရအောင် လုပ်ပေးလိုက်
အဆင်ပြေရင်လည်း နိုင်ငံခြားသင်တန်းတက်ခွင့်ရမယ်”

ဟု ဆီးပြောပါတော့သည်။ ဆရာသမား
ကောင်းမယ်ထင်လို့ ဆောင်ရွက်လိုက်သည်ကို
ပြောစရာမရှိပါ။

“ကဲ... ကကကျင့်က ဗိုလ်မှူးကြီးဖြစ်
သွားသတင်းပို့ဦး။ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သူပြော

“...ယ်”
ကကကျင့်သို့ သွားရပြန်ပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး
မြတ်သင်းနှင့်တွေ့တော့ -

“မောင်ရင့်ကို ဥစတ Grading ကောင်းလို့ ခေါ်
လိုက်တာကွ။ တာဝန်ကတော့ တပ်မတော်သင်တန်း
ကျောင်းကြီးတွေက သင်ခန်းစာအဟောင်းတွေ အသစ်
ပြန်ရေးဖို့ပဲ။ အဟောင်းတွေက ကြာပြီလေ။ ဟို ၁၉၅၄
နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ကတောင် ပါနေတယ်။ ခေတ်
မီတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ခေတ်နဲ့လျော်ညီတဲ့ သင်ခန်းစာ
တွေ ပြန်ရေးဖို့ Grouping တစ်ခုစုဖွဲ့ထားတယ်။ မောင်
ရင့်အပါအဝင်ပေါ့ကွာ။ မောင်ရင့်က တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း
က လာတာဆိုတော့ တိုက်ခိုက်ရေးကျောင်း ဘုရင့်နောင်
ပြန်လျှင်ဌာနခွဲက သင်ခန်းစာတွေ အဓိက ပြုစုပေးပါ”

ဟု မှာကြားပါသည်။ အထူးအထွေ ဘာမှပြန်
ပြောမိပါ။

“နက်ဖြန် ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းသွားလိုက်ပါ။
အဲဒါမှာ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းနဲ့ မောင်ရင့်တို့ Grouping
ခွဲရှိတယ်။ လေးငါးခြောက်ယောက်ပဲ။ မောင်ရင့်

သိပြီးသားတွေ ဖြစ်မှာပါ။ ရိပ်သာတစ်ခု စီစဉ်ပေးထားတယ်။ မောင်ရင်လည်း လူစုံရင်ပျော်သွားမှာပါ။”

ဗိုလ်မှူးကြီးမြတ်သင်းက အာဝဇ္ဇန်းကောင်းကောင်းဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ဘာပြန်ပြောရမှန်းပင် မသိဘဲပါ။ ကျွန်တော့်အရင် ရောက်နှင့်နေသူများကို မေးခိုက်ကျွန်တော့်မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းအဖြစ် ဗိုလ်မှူးကြီးမောင်ဝင်းနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးကိုကိုထွေးတို့ နှစ်ဦးသာပဲ။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းကိုမူ ကျွန်တော်တို့တူးဘဝက ကျိုင်းတုံဒေသတွင် တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် ဆုံခဲ့ဖူး၏။ သိပ်တော့မရင်းနှီးခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် စစ်သားတွေလေး။ အလုပ်အတူလုပ်ရင်း ခင်မင်သွားမှာပေါ့ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးမြတ်သင်း မှာကြားသမျှအား လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါမည်ဟု အာမာဏန္တေခံလိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်တွင် တစ်ညတည်းဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်ရှိ အမေအိမ်လေးမှ မှော်ဘီ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းသို့ ကားငှားပြီးထွက်ခဲ့၏။ ညနေတွင် ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း ရိပ်သာအနီးရှိ ကျွန်တော်တို့တွဲဖက်အရာရှိများထားသည့် အိမ်ကြီးသို့ ရောက်ခဲ့ရာ

သည်။ အဆင်သင့်ပင် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းကို တွေ့ရာ -

“အစ်ကို ကျွန်တော် ရောက်ပါပြီခင်ဗျာ”

ဟု သတင်းပို့၍ ပါလာသည့် အာမီရစ်ငါးပုလင်းကိုပါ အပ်နှံလိုက်၏။ ထိုအခါ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းက ပြောပြီး -

“ဟာ ... အတော်ပဲဟေ့။ တို့အဖွဲ့က ရိက္ခာပြတ်နေတာနဲ့”

ဟုဆိုကာ ကျွန်တော် အပ်နှံလိုက်သည့် ရမ်ငါးပုလင်းအား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံလိုက်သည်။ ကျွန်တော့်တွင် အာမီရစ်သာမက အောင်လံမှ ပဲကြမ်းကြက်များ၊ နမ်းဆီပုလင်းများ၊ ကြက်သွန်နီများပါ ပါလာသေးသဖြင့် အတူလိုက်ပါလာသော အကူရဲတော်လေးများ ယနေ့ညနေတွင် ထုံးစံအတိုင်း ပြင်ဆင်ပေးရန် ခြင်္သေ့လိုက်၏။ သူက ကျွန်တော့်အတွက် ဒါမျိုးလုပ်နေကျ။

ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းတို့သည် ရမ်ပုလင်းကိုဖွင့်၍ ပဲခြမ်းကြော်သုပ်နှင့်

အလုပ်စရန် ထိုင်လိုက်ကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် အသားညှို့
ခပ်ပိန်ပိန်၊ စွပ်ကျယ်ချိုင်းပြတ်နှင့် အသက် ၄၀ နီးသော
ခန့်မှန်းရသူတစ်ယောက်သည် ဆေးပေါလိပ်တစ်လိပ်
ပါးစပ်မှကိုက်၍ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာ၏။ ထိုအခါ
ဒုဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းမှ -

“ဟေ့ ... ကိုစစ်မောင် လာထိုင်။ အထောက်အကူ

ဒါ ကိုယ်တို့အဖွဲ့ကို နောက်ရောက်လာတဲ့ ကိုသက်ဦး

ဟု မိတ်ဆက်ပေး၏။

ထိုအခါ ထိုဆေးပေါလိပ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က

ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ သုံးဦး

စစ်မတ်ခွက်စိမ်းကိုယ်စီဖြင့် အာမီရစ်ကို ရေနစ်ဆေး

ပြိုင်တူမော့ချလိုက်၏။ ဆီရွဲနေသည့် ပဲခြမ်းကြော်

ကလေးကိုလည်း တစ်ဖွန်းစိမ်းလိုက်သည်။ သုံးလေး

ပါးစား၍ အာမီရစ် သုံးလေးကို သုံးဆောင်ပြီးသည်

သမယတွင်မူ အာသွက်လျှာသွက်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့

လုံး တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်လာ၏။ ထိုအခါ စောစော

မပွင့်တပွင့်လေးသာ ပြုံးလိုက်သည့် ကိုစစ်မောင်က အား

တရပြုံးလိုက်ပြီး -

“အစ်ကို ဘယ်ဇာတိလဲ” ဟု မေးပါတော့သည်။

ကျွန်တော်က ရွှေဘိုနယ်သားဖြစ်ကြောင်း အလွန်

ပြောချင်သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မဆိုင်းမတွပင်

“ရွှေဘိုမြောက်ဘက် မူးမြစ်အနောက်ဘက်ကမ်း

ရေဦးသားလေး။ ကိုစစ်မောင်ကရော”

ကိုယ့်ဇာတိကို မသိမှာစိုး၍ ပိုပိုသာသာ ပြော

လိုက်မိ၏။

“ကျွန်တော်က တန့်ဆည်က”

“ဟိုက် ... ဒါဆို ကိုယ့်ညီက တန့်ဆည်သား

ဆို”

တန့်ဆည်နှင့် ရေဦးမှာ မဝေးလှပါ။ ၁၀ မိုင်သာ

သာသာ ရှိပါ၏။ တန့်ဆည်က ရေဦးမြောက်ဘက် ရောက်

သည်။ ထို့ကြောင့် ရေဦးနှင့်စာသော် ပို၍ခေါင်သည်ဟုပင်

ဆိုနိုင်၏။ ကျွန်တော်သည် ကိုစစ်မောင် တန့်ဆည်သား

နီးမသိ။ စစ်တက္ကသိုလ် အပတ်စဉ် (၁၂) ကဟုသာ သိ

ထားသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တောသားမှန်းသိအောင်

သိကြားကြားပြောလိုက်ရာ သူက ကိုယ့်ထက်ပင် ချော

ကျသောနေရာက ဖြစ်နေသဖြင့် တောသားဖြစ်ကြောင်း

ပြောသောနေရာက ဖြစ်နေသဖြင့် တောသားဖြစ်ကြောင်း

ကြားသည့်လေကို လျှော့လိုက်ရ၏။

ကိုစစ်မောင်ကား တပ်မတော်တွင် သူရဲကောင်း သီဟသူရ စွမ်းရည်ဘွဲ့နှစ်ခု ရထားသူဖြစ်သော်လည်း ထိုနေ့က စကားပိုင်းတွင် စစ်တိုက်သည်အကြောင်း ထစ်ထစ် တစ်ပါဒမှ မပြောဘဲ စနေနေ့တိုင်း သူ မှော်ဘီရန်တော် ဘတ်စ်ကားများ တိုးစီးရသည့် ခရီးစဉ်အကြောင်း ထစ်ထစ် ကျင့်၊ ဂျိုဝမ်းကြီး ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမြတ်သင်းနှင့် မကြာသေးမီခွေးနွေးငြင်းခုံရသည့်အကြောင်း၊ မှော်ဘီလေထစ် ဂေါက်ကွင်းတွင် ဂေါက်ရိုက်ရသည်မှာ ငယ်စဉ်က ကျွန်ုပ် သားရိုက်ခဲ့ရသည်ထက် များစွာပို၍ခက်ကြောင်း စသည် များကိုသာ ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဟာသနှော၍ ပြောလာ ပါတော့သည်။

နောက်ဆုံးစကားပိုင်းသိမ်းတော့ -

“ကဲ... အစ်ကိုနဲ့ကျွန်တော် တစ်နယ်တည် နော်။ ရွှေဘိုသားတွေပဲ”

ဟု ဟိတ်ဟန်မရှိဘဲ ဖြူဖွေးသောသွားများကို အောင် အားပါးတရပြုံးပြီး ကျွန်တော့်လက်ကို ဆုပ်ထိပြီး ပြောလိုက်ရာ ထိုနေ့မှစပြီး သူနှင့်ကျွန်တော် အထူးဆင်

သွားခဲ့ပါသည်။

ဤသည်မှာ ၂၀၀၁ ခုနှစ်က ရဟတ်ယာဉ် ပျက် ကျမှုက ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည် ဗိုလ်ချုပ်သီဟသူရ သူရဲ စစ်မောင်နှင့် ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ တွေ့ဆုံခဲ့ပုံပါခင်ဗျား။

မှော်ဘီတွင် နှစ်လသုံးလခန့်ကြာခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ အတူနေခဲ့ကြသူများမှာ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူးကြီး လှသိန်း၊ ဗိုလ်မှူးသီဟသူရ သူရဲ စစ်မောင်၊ ဗိုလ်မှူးအောင်ကြည်၊ ဗိုလ်မှူးမင်းလှအောင်၊ ဗိုလ်မှူး ခင်မောင်ဝင်း၊ ဗိုလ်မှူးကိုကိုထွေးနှင့် စာရေးသူ ကျွန် တော်တို့ဖြစ်၏။ ထိုအထဲတွင် ကျွန်တော်၊ ကိုခင်မောင် ခင်နှင့် ကိုကိုထွေးတို့မှာ နိုင်ငံခြား မရောက်ဘူးပါ။ ဗိုလ်မှူးကြီးလှသိန်းက အမေရိကန်နိုင်ငံဖို့ လီဗင်ဝပ်မှ

Command and General Staff College သင်တန်း သတ်ထားသူဖြစ်ပါသည်။ ကျွန် ကိုစစ်မောင်နှင့်အုပ်စု သလည်း အမေရိကန်နိုင်ငံ ဖို့ဘင်းနင်းမှ IOAC ခေါ် Infantry Officer Advanced Course တက်ခဲ့ကြသူ များဖြစ်သည်။ အားလုံး အမေရိကန်ပြန်များပေါ့ခင်ဗျား။

ကျွန်တော်တို့ ခုနစ်ယောက်သည် နေ့စဉ် နေ့ည

သင်ခန်းစာများကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေး အကဲဖြတ်ကြမ်း ပြင်တန်သင့်သည်ကို ပြင်ပေး၏။ DMT ကြီးက ဘာမှ သိပ်ပြောလေ့မရှိ။ ကျွန်တော်တို့နှင့် အဓိကဒိုင်ခံဆွေး နွေးသူမှာ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမြတ်သင်းသာ ဖြစ်သည်။ သူ့ထံ နိုင်ငံခြားတွင် အကြိမ်ကြိမ် သင်တန်းတက်ဖူးသူဖြစ်သဖြင့် ဗဟုသုတပြည့်စုံလှ၏။ အပြောအဟောကလည်း ကောင်း ပေသည်။

တစ်ရက်တွင် ခွာစစ်သင်ခန်းစာအား ဆွေး နွေးကြ၏။ ထိုအခါ ဗိုလ်မှူးစစ်မောင်က -

“ခွာစစ်မှာ ထိုးစစ်အပြုအမူရှိရမယ်လို့ ပြော ပါတယ်။ အဲဒါကို ဘယ်လိုနားလည်ရမလဲ ဂျီပမ်းကြီး”

ဟု ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမြတ်သင်းအား မေးတော့၏။

“ထိုးစစ်အပြုအမူရှိရမယ်ဆိုတာကတော့ ခွာစစ် မှာပါတဲ့ စစ်သည်တွေ တိုက်ချင်ခိုက်ချင်စိတ် ရှိနေရမယ်။ ပရမ်းပတာနဲ့ ဆုတ်ပြေးတာမျိုး မဖြစ်စေရဘူး။ ခွာထဲ တပ်တွေ ဖားခုန်စနစ်ကျင့်သုံးရမယ်”

“ဆုတ်သွားတဲ့ ပင်မတပ်အတွက် နောက်မှာ ကြား ခံစစ်နေရာ ယူထားရမယ်။ အဲဒီတပ်က ဟန့်စစ်ဆင်

ပေးရမယ်။ ဥပမာဆိုပါတော့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က မြန်မာ ပြည်စစ်မြေပြင်မှာ အင်္ဂလိပ်တွေဆုတ်တော့ တောင်ငူနဲ့ ပြည်ကတပ်တွေ ဆုတ်နိုင်အောင် ပျဉ်းမနားနဲ့ တောင် တွင်းကြီးမှာ ရှေ့ကတပ်က ခံစစ်ယူထားပေးတယ်။ ဖားခုန် ပေါ့။ ပင်မတပ်တွေ အဲဒီနေရာရောက်လာတော့ ရှေ့က တပ်က မိတ္ထီလာမှာ ခံစစ်ယူထားတယ်။ တစ်ခါ မိတ္ထီလာ ကို ပင်မတပ်တွေ ဖြတ်တဲ့အခါမှာ ကျောက်ဆည်မှာ ဖားခုန် ခုန်ပြီး ခံစစ်ယူထားပြန်ရော။ ဆုတ်လာတဲ့ ပင်မတပ်တွေ ရောဝတီမြစ်ပေါ်က အင်းဝတံတားကြီးကို ဖြတ်ပြီးမှ ကျောက်ဆည်ကတပ်တွေ ဆုတ်တယ်။ တပ်တွေအားလုံး ရောဝတီအနောက်ဘက်ကမ်းရောက်တော့ အုန်းတောမှာ သံချပ်ကာတပ်တွေက ဖားခုန်နေရာ ယူထားတယ်။ တပ် တွေအားလုံးက ရေဦး ကလေးဝ ကားလမ်းအတိုင်း အိန္ဒိယဘက်ကို ဆုတ်ခွာကြတယ်။ ဝီလျံစလင်းရေးတဲ့ Defeat into Victory စာအုပ်ထဲမှာပါတယ်။ မောင်ရင် စော်ကြည်လေ။ တွေ့မှာပါ”

ဗိုလ်မှူးစစ်မောင်က သိပ်ဘဝင်ကျပုံမရ။ မပွင့် ထပွင့်လေးသာ ပြုံးနေသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ကိုစစ်မောင်။ ကိုယ်ပြောတာ မောင်ရင် မရှင်းဘူးလား”

ကိုစစ်မောင်က ဘာမှပြန်မပြော။ အထက်ဘက်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့နှင့် ဂျီဝမ်းကြီး တွေဆုံဖို့ ဂျီဝမ်းကြီးက ကျွန်တော်တို့အား မကြာခဏ မေးခွန်းများ မေးတတ်သည်။ သို့ရာတွင် ကိုစစ်မောင်က လက်ဦးမှယူ၍ ဂျီဝမ်းကြီးအား မေးခွန်းများ အရင်မေးတတ်ရာ ဂျီဝမ်းကြီးက သူ့ကိုပြန်ရှင်းပြနေရသဖြင့် အချိန်ကုန်သွားတတ်၏။ ကျွန်တော်တို့ကို မေးဖို့အချိန်မရ ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း ခိုလှုံမှူးစစ်မောင်က ဂျီဝမ်းကြီးကို မေးခွန်းများမေးသည်ကို သဘောကျကြ၏။ မမေးမေးအောင် မသိမသာလည်း မြှောက်ပေး၏။ ဒါမှ အချိန်မြန်မြန်ကုန်မည်ဖြစ်သည်။ DMT ကြီးနှင့် ဂျီဝမ်းကြီးတို့က တနင်္ဂနွေနေ့လယ်တွင် မှော်ဘီမှ ရန်ကုန်သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေ့ရှိကြ၏။

ထိုရောအခါ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သားများ အလျှို့ဝှက်အိတ်ကိုယ်စီဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ကြ၏။ ရန်ကုန်တွင် မိသားစုများ ခေါ်ထားကြ၏။ ကျွန်တော်သာ မိသားစုထံ

အောင်လံမှာ ထားခဲ့သဖြင့် မှော်ဘီတွင် တစ်ယောက်တည်း နေရ၏။ မှော်ဘီအဆောင်စောင့်က ကျွန်တော်။

ထိုကဲ့သို့သော တနင်္ဂနွေနေ့တစ်ရက်တွင် ကိုစစ်မောင်က ရန်ကုန်ပြန်ရန် အပြင်ထွက်လာရာ ဘေးလွယ်အိတ်အနီတစ်လုံးကို လွယ်ပြီး ဆေးပေါ့လိပ်ကို ပါးစပ်မှ စိုက်ထား၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က -

“ဟိုက် ... ခေါက်ပြန်ရထားက လျက်ဆား သည်ကြီးပါလားဟေ့”

ဟု လွှတ်ခနဲပြောလိုက်မိသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရွှေဘိုဘက်ကလူများသည် မန္တလေးနဘားလော်ကယ်ရထားကို ခေါက်ပြန်ဟု ခေါ်၏။ ထိုရထားက လော်ကယ်ရထားမို့ ဘူတာတိုင်းရပ်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရထားကို ရွှေဘိုနယ်သားများက အလှအယက် ခေါ်ကြ၏။ ထိုရထားပေါ်တွင် စာအုပ်ရောင်းသူ၊ ပရုပ်ဆီရောင်းသူ၊ ဘီး မှန်ရောင်းသူ၊ ကွမ်းယာရောင်းသူ၊ လျက်ဆားရောင်းသူ၊ ယုတ်စွအဆုံး နွေတွင် ထန်းရည်ရောင်းသူကအစ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် နွေမိုးဆောင်း ဥတုဆုံးပါးလုံး အရောင်းမှန်သူများကား လျက်ဆားသည်များ

သာတည်း။

သူတို့ကို ခေါက်ပြန်ရထားက လျက်ဆားရောင်းသူများဟုခေါ်သည်။ သူတို့သည် ဇာတ်မင်းသားလေဖြင့် ဈေးရောင်းကောင်းသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကိုစစ်မောင်က တန့်ဆည်သားမို့ ဖီးကုန်းဘူတာနှင့် မဝေးလှသဖြင့် ခေါက်ပြန်ရထားကို သိပါသည်။ ထိုနေ့က ကျွန်တော်သည် သူ၏ညိုသော အသားရောင်တွင် နီသောအိတ်ကို လွှတ်ထားသည်ကို မြင်သည်နှင့်

“မီးရထားနဲ့ ခရီးသွားကြတဲ့ လုပ်သားပြည်သူများခင်ဗျား သီတာဝင်းလျက်ဆား တကယ်ကောင်းပါတယ်။ ဆယ်ပြားဖိုးနဲ့ တကယ်အားကိုးလောက်ပါတယ်။ နေကြည့်စားရင် မေဆွိနဲ့တောင် မှားနိုင်ပါတယ်။ နေ့ခင်းကြောင့် တောင်စားရင် မေဝင်းမောင်နဲ့တောင် မှားနိုင်ပါတယ်။ တော်တော်လေးများစားရင် မော်တော်လေးများ သွားသလို ဖွတ်ဖွတ် ဖွတ်ဖွတ်နဲ့”

ဟု မိုးနတ်သူဇာအငြိမ့်မှ လူရွှင်တော် ဇာနည်လေဖြင့် လျက်ဆားရောင်းဟန်လုပ်ပြီး စလိုက်ရာ ထိုစစ်မောင်က

“အစ်ကိုကတော့ လုပ်ပြီ” ဟု မပွင့်တပွင့် ပြောတော့၏။

ဤသို့ဖြင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး စလိုက်ပြုလိုက်နေလာကြပြီး ၁၉၈၈ ခုနှစ် မတ်လအကုန်တွင် တပ်ပြောင်းမိန့်များ ထွက်လာရာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့မှ တွဲဖက်အတော်များများမှာ သက်ဆိုင်ရာတပ်များသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြ၏။ မော်တီဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း၌ ကျွန်တော်၊ ဗိုလ်မှူးခင်မောင်ဝင်းနှင့် ဗိုလ်မှူးကိုကိုထွေးတို့ သုံးဦးသာ ကျန်ပါတော့သည်။

ကိုစစ်မောင်ကလည်း ခွဲခွာသွားချိန်အထိ သူ့စွမ်းရည်ဘွဲ့ရခဲ့သည့် တိုက်ပွဲများအကြောင်း တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ ပြောမသွားခဲ့ပါခင်ဗျား။

စွမ်းရည်ဘွဲ့ရသည်ကို သူက ပြောမသွားသော်လည်း ကျွန်တော်က စိတ်ဝင်စား၍ ဟိုဟိုသည်သည် ဖိုက်မေးရ၏။ ပထမဘွဲ့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

အချိန်က ၁၉၇၂ ခုနှစ် သြဂုတ်လဆန်း ၁ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ကိုစစ်မောင်တို့တပ်ရင်းက ရန်ကုန်-မန္တလေး

မီးရထားလမ်းမကြီးပေါ်ရှိ ဖြူးနှင့် ဝေယျဝတီကြား ရထား
လုံခြုံရေးတာဝန်ကျသည်။ ဗိုလ်စစ်မောင်က အေပီတီ ခေါ်
Armoured Patrol Train စစ်ရထားဖြင့် တပ်စုတစ်ခုနှင့်
အတူ စာပို့ရထားကြီးရှေ့က လုံခြုံရေးလိုက်ရ၏။

ထိုအချိန်တွင် ပဲခူးရိုးမ၌ ကျက်စားနေသော
ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဇင်နှင့် အတွင်းရေးမှူး
သခင်ချစ်တို့က ၎င်းတို့၏ ခါးပိုက်ဆောင်တပ်၊ ထိုတပ်
တိုင်းအောင် ၄ ကို ဖွဲ့စည်းပြီးခါစဖြစ်သဖြင့် တိုက်ထိုင်
အောင် ၄ အတွက် တိုက်ကွင်းတိုက်ကွက်နှင့် အောင်ပွဲ
ရှာဖွေနေကြ၏။ ပထမတိုက်ပွဲအနေဖြင့် တိုက်တိုင်းအောင်
၄ သည် အုတ်တွင်းတပ်ရင်းမှ တပ်စုတစ်စုအား အုတ်
တွင်းမြို့နယ် ဘုံချောင်းအနီးတွင် ချုံခိုတိုက်ရာ ထိုတပ်
ရွပ်ရွပ်ချုံ့ပြန်တိုက်သဖြင့် ဗိုလ်ထွန်းတင် ကျဆုံးသွား
ဗိုလ်ထွန်းတင်မှာ တောင်ငူခရိုင် ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည့်
တောင်ငူခရိုင်တပ်နှင့် ကော်မတီကို စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်
ပေးရန်အတွက် တိုက်တိုင်းအောင်၏ တပ်မှူးအဖြစ် သူတို့
စံပြုကေဒါ အောင်သိန်းလွင် ခေါ် ဗိုလ်လွင်အား ခန့်
ချယ်လိုက်သည်။

စစ်ရထား(အပူ) စည်ရိုက်သောနေ့တွင်အတွင်းရေးမှူးသခင်ချစ်
(၂၈.၈.၂၀၀၁)

ပြည်ထောင်စုခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲကို ဦးဆောင်ခဲ့သည့် ဗိုလ်ကြီး သူရစစ်မောင်
သခင် ဗိုလ်ချုပ် သီတာသူရ သူရစစ်မောင် (ကွယ်လွန်)

ပြည်ထောင်စုခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲကြီး

အောင်သိန်းလွင် ခေါ် ဗိုလ်တင့်ဆန်း၊ ခေါ် ဗိုလ်
တန်ထွန်း၊ ခေါ် ဗိုလ်လွင်သည် ဗကပ ဗဟိုကော်မတီဝင်
ဗိုလ်ရန်အောင်၏ယောက်ဖ တောခိုတက္ကသိုလ်ကျောင်းသား
အောင်သိန်းနိုင် ခေါ် ရဲဘော်တင်ဟန်၏ ဦးလေးအရင်း
ဖြစ်သည်။ သူသည် ဗဟိုကော်မတီဝင် ဂိုရှယ် ခေါ်
ရဲဘော်ဘတင်၊ ရဲဘော်ဌေးနှင့် မိမိ၏ ယောက်ဖအရင်း
ဗိုလ်ရန်အောင်၊ တူအရင်း အောင်သိန်းနိုင်၊ ဆရာရင်း
ဗိုလ်ထွန်းငြိမ်းနှင့် တောခိုတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများအား
သတ်ဖြတ်ရာတွင် အတက်ကြွဆုံးအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်
ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဇင်ချစ်တို့က ဗိုလ်လွင်အား စံပြ
ကောဒါအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဗိုလ်လွင်ခေါင်းဆောင်သော တိုက်တိုင်းအောင် (၄)
သည် ဇင်ချစ်တို့၏ အမိန့်အရ ဗိုလ်စစ်မောင် ခေါင်း
ဆောင်သော အေပီတီရှေ့ပြေး အစောင့်စစ်ရထားအား
ဖြူးနှင့် ဖေယျဝတီကြား၌ ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့ တွင်
ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်တော့၏။ ဗိုလ်စစ်မောင်ခေါင်းဆောင်သည့်
အစောင့်လိုက်တပ်ဖွဲ့က စွမ်းစွမ်းတမံ ပြန်တိုက်သည်။
တိုက်တိုင်းအောင်တပ်မှူး ဗိုလ်လွင်က စစ်ရထားပေါ်

အမိအရတက်ပြီး ကာဘိုင်ဖြင့် တရကြမ်းပစ်သည်။ ခို
 စစ်မောင်ကလည်း ကာဘိုင်ဖြင့် တရကြမ်းပြန်ပစ်သည်။
 နှစ်ဦးချင်း ရင်ဆိုင်တွေ့၍ သူပစ်ကိုယ်ပစ် ပစ်ကြသည်
 ဆို၏။ လက်မြန်သော ပို၍သွက်လက်ထက်မြက်သော
 ဗိုလ်စစ်မောင်လက်ချက်ဖြင့် ဗိုလ်လွင် ဒဏ်ရာရ
 စစ်ရထားမှ ဆင်းပြေးရသည်။ ခေါင်းဆောင်ဆင်းပြေး
 သည်နှင့် လူတစ်ရာခန့်ပါသော တိုက်တိုင်းအောင် (၉)
 သည် ကစဉ်ကလျားဖြင့် ဦးတည်ရာသို့ ပြေးလွှားကြတော့၏။

ဗိုလ်လွင်မှာ ဗိုလ်စစ်မောင် ပစ်လိုက်သော
 သေနတ်ဒဏ်ရာဖြင့် ကျဆုံးသွားတော့၏။ ဤတိုက်ပွဲတွင်
 ဗိုလ်စစ်မောင်တို့ တပ်ဖွဲ့က တိုက်တိုင်းအောင် (၄) ထပ်
 မှူး ဗိုလ်လွင်ကို အသေရမိခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်လွင်ကျဆုံးသွားခြင်းအတွက် ဇင်ချစ်တို့
 မကျေနပ်။ ထို့ကြောင့် သိပ်မကြာသောအချိန်တွင် တိုက်
 တိုင်းအောင် (၄) အား ဒုတိယအကြိမ် အေပီတီ ရွေ့ပြေး
 စစ်ရထားကို ဝေယျဝတီနှင့် လင်းယောခင်ကြား၌ ထပ်
 စီးနင်းတိုက်ခိုက်စေ၏။ ဤတိုက်ပွဲတွင်လည်း တိုက်တိုင်း
 အောင် (၄) တပ်မှူး ဉာဏ်ထွေး ကျဆုံးပြန်၏။ ဉာဏ်ထွေး

က ဇင်ချစ်တို့၏ ဗကပဗဟိုမှ အလွန်အားကိုးရသည့်
 ခိုက်ခိုက်ကန်းကန်း လုပ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဗဟို၏ အလံနီ
 သူရဲကောင်းဘွဲ့ရထားသူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုတိုက်တိုင်း
 အောင် တပ်မှူးများ ကျဆုံးသွားအောင် တိုက်နိုင်ခဲ့သဖြင့်
 ဗိုလ်စစ်မောင်အား စွမ်းရည်ဘွဲ့တင်ပေးခဲ့ရာ သူရဲဘွဲ့ရ
 ခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

သီဟသူရဘွဲ့ရသည့် တိုက်ပွဲကိုမူကား ကျွန်တော်
 ဆယ်ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုစဉ်က ပဲခူးရိုးမတွင် အလွန်စွာ
 သော ဗကပတို့၏ တိုက်တိုင်းအောင် (၄) တပ်ဖွဲ့ကို
 ဦးကျိုးအောင်နှိမ်နှင်းပြီး ထိပ်သီးတပ်မှူးများအား ဇိဝိန်
 ခြွေလိုက်နိုင်သည့် ဗိုလ်မှူးစစ်မောင်ကို “မတစ်ထောင်
 ဖာန်ကောင်ဘွား” ဟုသာ ကျွန်တော် ချီးကျူးလိုက်ပါရ
 စေခင်ဗျား။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ခွဲခွာသွားကြပြီးနောက် ကျွန်
 တော်တို့အားလုံး တစ်ယောက်တစ်နေရာ ရောက်သွား
 ကြ၏။ တာဝန်တွေလည်း တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်
 သွားကြ၏။ ဗိုလ်မှူးစစ်မောင်က ဒုတပ်ရင်းမှူးမှ တပ်ရင်း
 မှူး နည်းဗျူဟာမှူး၊ တပ်မမှူး၊ တိုင်းမှူးသို့တိုင် ရောက်

www.burmeseclassic.com

ရိုသွားတော့၏။ ကျွန်တော်က နည်းဗျူဟာမှူးတာဝန်မှ
၁၉၉၅ ခုနှစ်ကုန်တွင် နယ်ဘက်သို့ ပြောင်းရ၏။ ၁၉၉၆
ခုနှစ်တွင် ကိုစစ်မောင်သည် တိုင်းမှူးတာဝန် ဗိုလ်ချုပ်
အဆင့်ဖြင့် ကျွန်တော် တာဝန်ယူထားသည့် မြို့ထော်
စိုက်ကွင်းသို့ ရောက်လာသည်။ လူချင်းတွေ့လျှင်တွေ့ချင်း
၁၉၈၈ ခုနှစ်က မှော်ဘီတွင် စဆုံကြသလို ကျွန်ထော်
လက်အား ဆုပ်ကိုင်ပြီး -

“ကျွန်တော်တို့ ရွှေဘိုနယ်သားတွေနော် အစ်ကို
ဟု နွေးထွေးစွာ နှုတ်ဆက်၏။

တိုင်းမှူး ဖြစ်သွားသော်လည်း ရှေးယခင်
အတိုင်း ဆက်ဆံရေး လုံးဝပြောင်းလဲမသွား။ ဟိုစဉ်က
ယဉ်ကျေးနေဆဲ။ သူ့ကိုကြည့်၍ မုဒိတာမွှားမိ၏။ ရုပ်
မှာ အရင်ကလို မပိန်တော့ဘဲ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးဖြစ်
၍ ပိုကြည့်ကောင်းလာသည်။

ပြန်ခါနီး၌ “ကျွန်တော့်ဆီ လာလည်ဦး
အစ်ကို” ဟု ဖိတ်သွားပါသေးသည်။

“ကြိုးစားပါ့မယ်”
ဟု ပြန်ဖြေလိုက်ရသည်။

သိပ်မကြာပါ။

၂၀၀၁ ခုနှစ်အစ ဆောင်းနှောင်း၏ နေ့တစ်နေ့။

“အတွင်းရေးမှူး (၂) နဲ့အဖွဲ့ သံလွင်မြစ်ထဲမှာ
ဇရာတ်ယာဉ် ပျက်ကျသွားသတဲ့။ ဗိုလ်ချုပ်စစ်မောင်ပါ
ထဲသွားသတဲ့”

ထိုသတင်းဆိုးကြီးကို ကြားရတော့သည်။ အလွန်
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွား၏။ သူ့အတွက် ဂုဏ်ယူလို့မှ
ဆုံးသေးဘူး ကွယ်လွန်သွားပြီတဲ့လား။

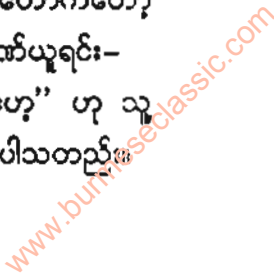
မဟုတ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရင်း ရက်ပေါင်းများစွာ
ထိုသတင်းကို နားစွင့်နေမိသည်။

ဒါပေမယ့် သတင်းကား သေချာသွားပါပြီ။ အမှန်
အကယ်ပင် ဗိုလ်ချုပ်သီဟသူရ သူရစစ်မောင် ကွယ်
လွန်သွားခဲ့ပါပြီ။

သူ ကွယ်လွန်သွားပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့
တစ်နယ်တည်းသား သူ့အတွက် ထာဝရဂုဏ်ယူရင်း-

“မတစ်ထောင် တစ်ကောင်ဘွားဟေ့” ဟု သူ

နယ်စား အမြဲကြွေးကြော်နေမည်သာ ဖြစ်ပါသတည်း။

(၁) တျွန်တော်နှင့်ခိုလှုံမှုကြီးအောင်ကြည်ထွန်း သို့မဟုတ်
ဇူးရွှေကအမြန်

ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်ပွဲကြီးတွင် ပါဝင်ခဲ့သူ
တပ်မှူးများအကြောင်းရေးတော့ ခိုလှုံချုပ်စစ်မောင်နှင့်
အဆုံးသတ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် မရေးမဖြစ် ထင်
ယောက်ကျန်နေပါသည် ခင်ဗျား။

ထိုသူကား တခြားသူမဟုတ်ပါ။ ခြူးရွှေက အခြား
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးနှင့် တစ်ဟုန်ထိုးနာမည်ကြီးသွားသည့်
ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းကြီး ကိုအောင်ကျည်ထွန်း ခေါ်
ဒုတိယ ခိုလှုံမှုကြီး အောင်ကြည်ထွန်း (အငြိမ်းစား)
အကြောင်းပါ ခင်ဗျား။

သူ့အကြောင်းရေးရသည်မှာ ထိုတိုက်ပွဲကြီးတွင်
သူပါခဲ့၍တော့ မဟုတ်ပါ။ သူက တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း
ကို အများပြည်သူကြည့်ရှုနိုင်ရန် ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးပြသခဲ့ရာ
အစအဆုံး ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရုပ်ရှင်
ရိုက်ကူးစဉ် ကာလ၌ ကာကပြည်နှင့် တပ်မတော်စည်းရုံး
ကော်မတီတွင် သူတာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါသည်။ ဤ
ကြောင့် သူ့အားတာဝန်ရှိသူများက ကျွမ်းကျင်သူ ဟု

ရှင်အနေဖြင့် ဒါရိုက်တာ အကယ်ဒမီ မောင်တင်ဦးနှင့်
ထွဲဘက်တာဝန်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုဇာတ်ကားကြီးတွင် သူက ဇာတ်ညွှန်းနှင့်
စီစဉ်သူဖြစ်၏။ ဒါရိုက်တာက ထပ်ဆင့်အကယ်ဒမီ မောင်
တင်ဦးဖြစ်ပြီး မင်းသားမှာ အကယ်ဒမီဝင်ဝိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒါတွေကို အကြမ်းဖျဉ်းသိထားသည့် ကျွန်တော်က
ပြီးခဲ့သည့် ဩဂုတ်လက ကိုအောင်ကြည်ထွန်း နေထိုင်
သည့် တညင်(သံလျင်)မြို့သို့ ဇနီးသည်နှင့်အတူ သွား
ရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းသွားရန်
ခြင်သော်လည်း သူက “မင်းမိန်းမပါ ခေါ်ပါကွာ၊ သူနဲ့
စကားပြောရတာ ပျော်တယ်ကွ” ဟု ဖုန်းပေါ်မှာ စကား
ထက်ဆောင်ပါးလိုက်၍ ခေါ်သွားရခြင်းဖြစ်၏။

၁၉၈၀ ခုနှစ်လောက်က သူ ဗထူးသို့ တပ်ခွဲမှူး
ဆင်တန်းလာတက်တော့ ကျွန်တော်က ဗထူးတိုက်ခိုက်ရေး
ကျောင်းမှ တစ်ရေးခိုလှုံကြီးဖြစ်၏။ တပ်နယ်ဈေးနားမှာ
နေရသည်။ ကျောင်းနှင့်နီးသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်သို့
ဖုန်းကြောခဏ သူရောက်လာသည်။ ထမင်းစားတတ်သည်။
ထမင်းစားပြီးတိုင်း ကျွန်တော့်ဇနီးအား ဟင်းတွေ ဆီ

www.burmeseclassic.com

မပါကြောင်း။ ကပ်စေးခဲ့ကြောင်း စတတ်သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော့်ဇနီးက ကက်ကက်လန်အောင် ပြန်ပြောတတ်သည်။

“ဟင်း ... တကယ့်လူကြီး အလကားလည်း စားသေးတယ်။ ဟင်းမကောင်းဘူးလည်း ပြောသေးတယ်။ တော်တို့ သီရိဂေဟာက ထမင်းထက်တော့ သာပါတယ်နော်”

ဟု ရန်ထောင်သောအခါ သူ့က တဟားဟားနှင့် ရယ်မောတတ်၏။

ယခု သူ့ဆီလာခဲ့မည်ပြောသောအခါ ဇနီးသည်ထိုခေါ်ခဲရန် တကူးတကပြောသည်။ ဇနီးသည်ကလည်း သံလျင်မရောက်တာကြာ၍ လိုက်မည်ဆိုကာ လိုက်လာသည်။

သံလျင်ကိုရောက်တော့ လမ်းမကြီး၏ ညာဘက်ရပ်ကွက်ကလေးတစ်ခုကို ဝင်ရသည်။ ဟိုမေး ဒီမေးနှင့် အတော်သွားရ၏။ နေ့လယ်လောက်ရောက်သွားသည်။

သူ့အိမ်ကို ရပ်ကွက်ထဲက ကလေးများက ကောင်းကောင်းသိကြပါသည်။

“ဟိုမည်းမည်းဝဝနဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီးလား။ ဟောဟိုအိမ်ပဲ” ဟု လိုက်ပြကြသည်။

သူ့အိမ်ညော်ခန်းတွင် သူ့အား အမြန်သားထိုင်လျက် တွေ့ရ၏။

“ထိုင် ... သူငယ်ချင်းလေး။ မင်းက ဘာတွေ သိချင်တာလဲ”

သူ့အိမ်ညော်ခန်း၌ ဘုရားစင်သာမက ဘိုးဘိုးအောင်တွေရော ဘိုးမင်းခေါင်တွေရော တွေ့ရ၏။ ကိုအောင်ကြည်ထွန်းတစ်ယောက် ထွက်ရပ်ပေါက်ဖို့များ လုပ်နေပြီလားဟု တွေးပြီးပြုံးမိပါသည်။ သူ ဂမ္ဘီရတွေလုပ်နေသည်ဟုလည်း သတင်းစကား ကြားထားသည်။

“ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲအကြောင်း ရေးနေတယ်။ သူငယ်ချင်းကြီးက ခြူးရွှေကအပြန် ရုပ်ရှင်ကားကြီးနဲ့ နာမည်ကြီးလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဆိုတော့ အဲဒါနဲ့ ဖတ်သက်တာလေးတွေ သိချင်တယ်။ သိတာလေးတွေ ပြောပြပါ။ စာထဲမှာထည့်ရေးလို့ရတာ ရေးလိုက်ချင်တယ်။”

“နေဦးကွ။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေက အိမ်ပြောင်းအာပြောင်းနဲ့ မကျန်တော့ဘူး။ စဉ်းစားရဦးမယ်။ ရှာရဦး

မယ်။ ငါက မင်းလို စာရွက်စာတမ်းတွေ စုမထားဘူး။
Diary လည်း ပုံမှန်ရေးတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်တော်က ဗိုလ်လောင်းဘဝကတည်းက ခိုင်
ယာရီရေးခဲ့ရာ ကျွန်တော် ခိုင်ယာရီရေးမှန်း ကျွန်တော်
စာတွေ သူဖတ်ပြီး သိနေသည်။

သူနှင့် တစ်နာရီကျော်ကြာ စကားပြောဖြစ်ခဲ့သည်။
စာပေအကြောင်း ရုပ်ရှင်အကြောင်း၊ သူငယ်ချင်းတွေ
အကြောင်း တောအကြောင်း တောင်အကြောင်းအစပါ။

ကျွန်တော်ဇနီးကတော့ ဗထူးမှာတွေ့ကြပြီးနောက်
ယခုအနှစ်သုံးဆယ်ကျော်ကြာမှ ပြန်တွေ့သည် သူ့ကို နေ
ထောင်ကောင်းနေသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ကိုအောင်ကျည်ဆန်။ အိမ်မှာ
နောက်ဆုံး ထမင်းစားသွားတုန်းက ပို့လိုက်မယ်ဆိုတဲ့ အထူး
ဆီ ဘယ်မှာလဲ။ အခုပေးမှာလား။ ပေး” ဟု တောင်း
တော့သည်။

ထိုစဉ်က ဗထူးဆောင်းတွင်းမှို ကလေးတွေ အ
ဖော်ကြောင့် အသားပတ်နေရာ။

“ကရင်မကြီး ငါ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရင်

ကလေးတွေအတွက် အလှဆီဝယ်ပို့လိုက်ပါ့မယ်ဟာ” ဟု
ပြောသွားသည်။ ဒါကို ဇနီးသည်က မပေး။

ထိုအခါ သူက ထုံးစံအတိုင်းရယ်ပါသည်။

“အေးပါဟာ။ အဲဒီတုန်းက ပို့မလိုပါပဲ။ အကြံ
မကောင်းလို့ဟာ” ဟု ပြန်ပြောရှာပါသည်။

တွေ့ရာလေးပါး ပြောဆိုပြီး သူထံက ပြန်ခဲ့သည်။
မေးလိုရတာတွေ မေးခဲ့သည်။ ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်
ခွဲကြီးအတွက် အထိုက်အလျောက် အထောက်အကူရပါ၏။

“ငါ ရှာလို့တွေ့တာလေးတွေ ပို့ပေးမယ်ကွာ။
မင်းစာအုပ်မပြီးခင် ရောက်လာရပါစေမယ်” ဟု ကတိ
ပေးလိုက်၏။

စက်တင်ဘာလဆန်း၌ သူထံမှ စာတစ်စောင်
ရောက်လာသည်။ စာထဲ၌ ခြူးရွှေကအပြန် ဇာတ်ကား
ဦး ရိုက်ကူးခဲ့ပုံအကြောင်း အကျဉ်းချုပ်နှင့် သူစစ်သားဘဝ
အကျဉ်းလေး ရေးပေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ခြူးရွှေပန်ကောက်

ခြူးရွှေကအပြန်ဇာတ်ကားကြီးအား ၁၉၈၆ ခုနှစ်က ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ဗကပတို့၏ ဟိုပန်အရှေ့ခြမ်း စိုင်းရေအား တပ်မတော်မှ မည်သို့မည်ပုံ တုံ့ပြန်ခဲ့သည်ကို အများပြည်သူသိရှိနိုင်ရန် ဆေးရောင်စုံဇာတ်ကားကြီးအဖြစ် ကကပြည်မှပင် ရိုက်ကူးတင်ဆက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကားကြီးကို ထိုစဉ်က ကကပြည် ဒါရိုက်တာ ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းလွင်၏ ငယ်ဘဝအား အခြေခံ၍ ဇာတ်ညွှန်းရေးခဲ့သည်။ ဇာတ်ညွှန်းရေးသူမှာ ကိုအောင်ကြည်ထွန်းပင် ဖြစ်၏။

ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းလွင်မှာ ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကာလက ဟိုပန်တွင် အခြေပြုထားသည့် နည်းဗျူဟာ (၉၉၂)၏ နည်းဗျူဟာမှူးကြီးပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်စဉ်များကို ကောင်းစွာသိသည်။

ဇာတ်ကားရိုက်ကူးရာတွင် တကယ့် ခြူးရွှေပန်ကောက်တပ်စခန်းကြီးများသွားပြီး ရိုက်ကူးရန် ကန့်သတ်ချက်များစွာရှိသဖြင့် အရှေ့မြောက်စစ်ဒေသနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသော ပျဉ်းမနားရေးဆင်းတက္ကသိုလ်ကျောင်း အရှေ့

ဘက် အောင်ပန်းသွားကားလမ်းတစ်ပိုက်တွင် ရိုက်ကူးခဲ့ရ၏။ ယခု နေပြည်တော် ပင်လောင်းလမ်းမကြီးတစ်လျှောက် ဖြစ်ပါသည်။

တောတွင်းတိုက်ပွဲအချို့နှင့် စစ်ယာဉ်တန်းများ ချီတက်ပုံကို ပျဉ်းမနားတွင် ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ပျဉ်းမနားလှေကျင့်ရေးကျောင်းမှ စစ်သည်များကိုပါဝင်စေခဲ့သည်။

မင်းသားဇင်ဝိုင်းနှင့် စစ်သည်များ လက်ရေတစ်ပြင်တည်း ရှေ့တန်း၌ စားသောက်နေထိုင်ခန်းများကို မှော်ဘီဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း လှေကျင့်ရေးကွင်းများတွင် ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း သရုပ်ပြတပ်ခွဲမှ စစ်သည်များက သရုပ်ဆောင်ပေးသည်။

မြို့တွင်း ဇာတ်ဝင်ခန်းများကို ရန်ကုန်မှာပင် ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ အဓိက သရုပ်ဆောင်မင်းသား၏ ငယ်ဘဝလယ်ဝေးတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့ပုံကို လယ်ဝေးမှာပင် ရိုက်ကူးသည်။

အားလုံးပြီးတော့ ခြူးရွှေပန်ကောက် ရှေ့တန်းစခန်းများကို ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် သွားရောက်ရိုက်ကူးပြီး ရိုက်ကူးထားပြီး ဇာတ်ဝင်ခန်းများနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ ခြူးရွှေ

www.burmeseclassic.com

ကအပြန် ဇာတ်ကားကြီး ဖြစ်လာသည်ဟု ကိုအောင်
ကြည်ထွန်းက ဆိုပါသည်။

ထိုဇာတ်ကားကြီး၌ သူ၏ သား ၂ ယောက်ထို
ဗကပအဖြစ် သရုပ်ဆောင်စေကာ သားအဖသုံးယောက်
ခြူးရွှေကအပြန် ဇာတ်ကားကြီး၌ သုံးယောက်ထိုင်း
လောင်းကျော်သွားသည်ဟု သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်း
များက ကိုအောင်ကြည်ထွန်းအား စကြပြုကြသည်။

ထိုဇာတ်ကားကြီးမှာ ဆေးရောင်စုံလည်၍
ဇာတ်ဝင်ခန်းများကလည်း ပီပြင်လှသဖြင့် ပရိသတ်အကြီး
စစ်ကားကြီးတစ်ကားဖြစ်ပြီး တပ်မတော်နေ့ ဂုဏ်ပြု
အများပြည်သူအား တင်ဆက်ပြသနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အောင်
မြင်ပါသည်။ ကိုအောင်ကြည်ထွန်းလည်း တစ်ခါတည်း
ရုပ်ရှင်ပိုးဝင်သွားပြီး ဇာတ်ညွှန်းများ အဆက်မပြတ် နေ
လေတော့ရာ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် တိုက်ပွဲခေါ်သံ ဇာတ်
ကားဖြင့် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်း အကယ်ဒမီဆုကြီးကို ရရှိ
ပါတော့သည် ခင်ဗျား။

ဤသည်မှာ ကိုအောင်ကြည်ထွန်းစာမှာ ပါ
သည် ခြူးရွှေကအပြန် ဇာတ်ကားကြီးအကြောင်း အထွတ်

ပါ ခင်ဗျား။

ဆက်လက်၍ ကျွန်တော် သိသော သူ့အကြောင်း
ကို ဖော်ပြပါဦးမည်။

ခုတ်သဗိုလ်မှူးကြီးစအောင်ကြည်ထွန်း (အငြိမ်းစား)

ကိုအောင်ကြည်ထွန်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ စတွေ့ကြ
သည်မှာ ၁၉၆၆ ခုနှစ် ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းတွင်ဖြစ်၏။
ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၃၆) အား မှော်ဘီတွင်
အတူတက်ကြရသည်။ အသားညိုညို ထောင်ထောင်မောင်း
မောင်း အပြောအဟောကောင်းကောင်း သူ့အား တပ်ခွဲ
တစ်ခွဲလုံးက သိကြပါသည်။

သူများတွေကတော့ သူ့အား ဗိုလ်သင်တန်း
ကျောင်းရောက်မှ သိကြသည်ထင်၏။ ကျွန်တော်ကတော့
စက္ကသိုလ်စတက်သည်နှစ်မှာပင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က
Central Hall တွေ့နားမှာ သူ့ကို မကြာမကြာ မြင်ဖူး
နေရာ B.O.C ကောလိပ်ကတည်းက သူ့ကို သိနေပါသည်။
သူက Hosteller ကျွန်တော်က Day Scholar ထို
သော်လည်း သူ့ရုပ်က အသားညိုညိုတွင် အင်အားဖြင့် အမြဲ

www.burmeseclassic.com

ဝတ်ထားတတ်ရာ Prominent ဖြစ်ပြီး မြင်သာထင်သာစွာ ခဏနှင့် မျက်မှန်းတန်းမိသွား၏။ အသံကလည်း ကျယ်ပေသည်။

ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်း ဗိုလ်လောင်းဘဝက ကျွန်တော်တို့က သူ့အား -

“ဟေ့ကောင်ကြီး ... မင်းက ငါတို့တင့်ကား သင်ခန်းစာထဲကလိုပဲကွ။ ထုထည်ကြီးခြင်း၊ အသံကျယ်ခြင်းဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေရှိတယ်။ မင်းလည်း တင့်ကားထိ အထောင်ကြီး။ အသံကျယ်ပဲ”

ဟုပြောသောအခါ သူ့က စိတ်မဆိုးဘဲ လက်ခံသည့် သူသည် မိတ္တီလာသားဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးတက္ကသိုလ်မတက်ဘဲ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်လာတက်သည့် အညာသားဆိုသော်လည်း လူရည်လည်သည်။ ပေါင်းစည်းသင်းတတ်ပြောတတ်ဆိုတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်သင်တန်း၌ သူ့အားနည်းပြများက သဘောကျသည့် လက်ကတုံးတောင်ဝှေး ပြုသည်။ မြို့ထဲသို့ အပြင်ကိစ္စမကြာခဏ ခိုင်းသည်။ ကုန်သွယ်ရေးမှ ပစ္စည်းဝယ်ယူခြင်း၊ ဗိုလ်လောင်းတပ်ခွဲအတွက် ရိက္ခာဝယ်ယူခြင်း

ခြူးရွှေပန်ဆောက်တိုက်ပွဲကာလက
ခမရ(၁၀၉)တပ်ရင်းမှူးဘဝဟု ဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးစေ့

ခြူးရွှေပန်ဆောက်တိုက်ပွဲကြီး

မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးရေးဆောင်ရွက်စေခြင်း၊
ပြဇာတ်၊ ကဇာတ်များ ကပြရေးကိစ္စများအတွက် Out-
door ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်စေခြင်း စသည်စသည်ဖြင့်
သူကား ထာဝရအလုပ်များနေလေ့ ရှိ၏။

တပ်ခွဲအတွက် ပြည်သူ့ပစ္စည်းကော်ပိုရေးရှင်းများ
သို့ မကြာခဏသွားရသဖြင့် ဗိုလ်လောင်းကျောင်းသား
များက သူ့အား ယက အောင်ကြည်ထွန်းဟု ခေါ်ကြကုန်၏။

ဗိုလ်သင်တန်းဆင်းတော့ အများသူငါလိုပင် သူ
သည် ခြေလျင်တပ်ရင်းတစ်ရင်းသို့ ရောက်သွားသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။

၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင်မူ ခမရ (၁၀၈) သို့ပြောင်းရပြီး
အရှေ့မြောက်ဒေသတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရရာ တပ်စုမှူး
တပ်ခွဲမှူးဘဝနှင့် ဗကပများနှင့် တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံများ
နို့ခဲ့သည်။ ကကပြည်ရောက်တော့ သူ့အား စစ်မတိုက်ဖူး
ပါဘူးဟု စသည်အခါ

“ခမရ (၁၀၈) နဲ့ အရှေ့မြောက်ဒေသမှာ စစ်တိုက်
ထားတာပါကွာ။ အောင်ကြည်ထွန်း ခပ်ညံ့ညံ့မဟုတ်ပါဘူး။
ပုန်ဖိုးနားလည် ဂျုံကျွန်းကျက်၊ တာပိုးညွှဲ၊ လင်ရှန်ကူး၊ ရှောက်

ဟော်၊ နဂုံဖတ်ကာ၊ မူဆယ်နမ့်ခမ်း၊ ကွတ်ခိုင် အကုန် နေခဲ့ဖူးပါတယ်”

“ဟေ့ကောင်ကြီး ကြားဖူး နားဝတွေ လျှောက် ပြောမနေပါနဲ့ကွာ”

ဟုပင် ကျွန်တော်တို့က တားယူရ၏။

သူနှင့်စကား မကြာခဏ ပြောဖြစ်သည်မှာ ၁၉၀၀ သူ တပ်ခွဲမှူးသင်တန်း လာတက်စဉ်ကဖြစ်၏။ ဒီနောက် တော့ သိပ်မတွေ့ဖြစ်တော့ ရံဖန်ရံခါသာ ခဏတစ်ဖြုတ် ဆုံဖြစ်သည်။ ကကပြည်မှ သူသင်တန်းလာပို့ချသည့်အခါ များ၊ ရန်ကုန်ရောက်သည့်အခါ သူငယ်ချင်းများ Gathering လုပ်သည့်အခါများတွင်သာ ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် တစ်ဖက်လူကို အလွန်အစသန်သလို သူ့အား စသည့် အခါများတွင်လည်း အလွန်သည်းခံတတ်၏။ သူ့တွင် အနုပညာဓာတ်ခံမှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက ပါလာသည်ဟု ဆို၏။ နယ်မှာနေစဉ်က သူ့မြို့က ဆိုကရေးတီးများတွင် သူမပါမပြီးဟု ဆိုသည်။

ဟုတ်မှာပေါ့ခင်ဗျာ။ သူ့ပိုးက သိပ်မှမသေးတာ။ သူသည် ဗိုလ်ကြီးဘဝနှင့် ကကပြည်ရောက်ပြီး

ဝတ္ထုတွေရေးသည်။ မြဝတီ၊ ငွေတာရီတို့တွင် သူဝတ္ထု တိုများ ထိုစဉ်က မကြာခဏ ပါတတ်သည်။ ၁၉၄၅ လောက်က ဖြစ်မည်ထင်သည်။ သူ၏ “မဲလီချောင်းက ချစ်ဖူးတစ်ငုံ”အမည်ရ သိဂီရီ ရသဝတ္ထုတိုကလေးမှာ ဇွဲမက်ဖွယ် အချစ်ဝတ္ထုကလေးအဖြစ် အမှတ်ရနေသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော် စာမရေးသေးပါ။ စာဖတ်သူအဆင့်သာ ခိုပါသေးသည်။ သူ့စာများ ကောင်းကောင်းဖတ်ခဲ့ဖူးပါ သည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော် စာတွေရေးဖြစ်သည်။ စာရေးတော့ အသက်က ၅၀ ရှိပါပြီ။ စာရေးဖြစ်ခါစ သူနဲ့တွေ့သည့်အခါ စာရေးသက် အနှစ် ၂၀ ခန့် စီနီယာ တူသည်သူက ကျွန်တော့်အား ...

“ဟေ့ကောင် ... မင်းက အသက် ၅၀ ကျမှ စာရေးမလို့လား။ အသက်ကြီးသွားပြီကွ။ ဟုတ်မှလည်း လုပ်ပါ ငါ့လူရာ”

ဟု နောက်သလိုပြောင်သလိုနှင့် ပြောသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်ခံစားချက်နှင့် ကျွန်တော် စာရေးရန် အားထုတ်နေသူ။

www.burmeseclassic.com

သူက ကျွန်တော့်အား မထိတထိစသွားရာ ကျွန်တော် စာတွေ့လှိုင်လှိုင်ရေးဖြစ်တော့ ကျွန်တော့်စာများတွင် မကြာခဏ သူ့အကြောင်း ထည့်ရေးပြီး သူ့ကိုပြန်စပါသည်။ သူ စိတ်မဆိုးတတ်မှန်းသိ၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း ရေးရန် သူ့အိမ်ရောက်သွားတော့ သူက ...

“မင်းက ငါ့အကြောင်း ဘာမဟုတ်တာ မလို့လဲ” ဟု မေးပါသည်။

“မရေးတော့ပါဘူး သူငယ်ချင်းကြီးရယ်။ ပြီးပါပြီ”

ဟု ပြောခဲ့ရသည်။ မရေးတော့ပါဘူး ဆိုသော်လည်း ရေးစရာ တစ်ခု ကျန်နေပါသေးသည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ် သင်္ကြန်ကာလကဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် Y.C.D.C ရောက်နေပြီ။ ကျွန်တော့်တာဝန်မှာ သူ့ဖျော်ဖြေရေးနှင့် ဧည့်ခံရေးဖြစ်၏။ ရန်ကုန်မှ နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်ဂီတအနုပညာသမားများနှင့် ထိတွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်အဆင့် ဧည့်သည်များကို ကျွန်တော်တာဝန်ယူ

ဧည့်ခံရ၏။ ဖျော်ဖြေရ၏။ မြို့တော်ခန်းမတွင် ယိမ်းနှင့် အဆိုအကများ ဇာတ်တိုက်လေ့ကျင့်နေသည့် တစ်ရက် အကယ်ဒမီ ပုပ္ဖန်းနွေးရပြီးခါစ ဒုတိယပျားကြီး အောင်ကြည်ထွန်း တစ်ယောက် လွှားလွှားလွှားလွှားနှင့် ပေါက်ချလာသည်။

သူ့အား အနုပညာရှင်များအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဆရာကြီး ဘိုကလေးတင့်အောင်နှင့် ဂီတလုလင် ဦးကိုကိုတို့မှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆီးကြိုကြသည်။ ဇာတ်တိုက်လေ့ကျင့်နေမှုများကို လေးလေးစားစား ရှင်းပြနေကြသည်။ သူက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေသည်။ သိလိုသည်များကို မေးသည်။ Y.C.D.C မှ အရာရှိ နှစ်ဦးသုံးဦးလည်း ဆရာကြီးဘိုကလေးတင့်အောင်တို့နှင့် တာဝန်အရ ရှိနေကြသည်။

မြန်းဆို ကျွန်တော် ရောက်သွားသည်။ ကိုအောင်ကြည်ထွန်းကို မြင်လိုက်သည်နှင့် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၂၀ နီးပါးက နောင်လိုင်ပါဖန်တိုက်ပွဲအပြီး ရှေ့တန်း ကျွန်တော် နှုတ်ချာသို့ ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် သူ့ရောက်လာခဲ့ပုံကို ပြေးသတိရလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ကိုအောင်ကြည်ထွန်းအား ...

“ဟေ့ကောင်ကြီး ... မင်းက ဘာတွေလာပြန်ပြီ၊ သြဝါဒတွေလာပေးနေတာလဲ။ ဒို့ဆရာကြီးတွေက နိုင်ငံကျော်တွေပါကွာ”

ဟုပြောလိုက်ရာ သူက ...

“ဘာသြဝါဒမှ မပေးရဲပါဘူးဗျာ။ မင်းတို့ Y.C.D.C ကို ငါက ကြောက်ပြီးသားပါ။ မင်းဆို ပိုကြောက်ပါတယ်”

“အောင်မယ် ... မင်းက ဘာအခုမှ ကြောက်ပါပြီလဲ။ ပြောစမ်းပါဦး ဘာလာလုပ်တာလဲ ကိုယ့်လူ”

အထက်ပါအတိုင်း ကျွန်တော်က ထိမထင်ဟန်နဲ့ ကိုအောင်ကြည်ထွန်းအား မင်းတစ်လုံး ငါတစ်လုံး ပြောလေရာ ဆရာကြီးဘိုကလေးတင့်အောင်နှင့် ဂီတလှမောင်ကိုကိုတို့က တအံ့တသြဖြစ်နေကြ၏။

ခဏအကြာတွင် သူပြန်သွားသည်။

“ဟေ့ကောင် ပြန်မယ်ဟေ့”

“အေး ... မြန်မြန်ပြန်ဟေ့ ဟေ့ကောင်”

မကြာပါခင်ဗျာ။ Y.C.D.C အရာရှိလေးတစ်ဦး ကျွန်တော်နားရောက်လာသည်။

“ဗိုလ်မှူးကြီး”

“ဟေ့”

“ဗိုလ်မှူးကြီးကို ဆရာကြီးဘိုကလေးတင့်အောင်က ပြောတယ်”

“ဘာတဲ့လဲ”

“ဗိုလ်မှူးကြီးက အတော်ရိုင်းတယ်တဲ့။ ဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ကြည်ထွန်းက ဗိုလ်မှူးကြီးထက် အများကြီး အသက်ကြီးတာကို မင်းနဲ့ငါနဲ့ပြောတယ်တဲ့”

“ဟေ့ ... ဟုတ်လား။ အဲဒါဆို အစ်ကိုလေးကို သွားခေါ်ကွာ”

အစ်ကိုလေးမှာ ဆရာကြီးဘိုကလေးတင့်အောင်အား ကျွန်တော်တို့ခေါ်သော နာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးရောက်လာသည်။ ကျွန်တော်က ...

“အစ်ကိုလေးက ကိုအောင်ကြည်ထွန်းကို ကျွန်တော်က မင်းနဲ့ငါနဲ့ပြောလို့ ရိုင်းတယ်လို့ ပြောတယ်ဆို”

“အစ်ကိုလေးရယ် ... ဒီကောင်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော်

www.burmeseclassic.com

က စစ်တပ်ထဲ အတူဝင်ခဲ့တဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ။ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်သုံးဆယ်ကတည်းကလေ”

“ရဲဘော်နဲ့လား ဗိုလ်မှူးကြီး”

“မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ ဗိုလ်လောင်းပါ”

“ဗိုလ်မှူးကြီးနဲ့ သူက အသက်မကွာဘူးလား”

“ကွာပါတယ်။ လေးငါးခြောက်နှစ်တော့ ကွာ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ စစ်သားဆိုတာ အဲဒီလောက်ကို သူငယ်ချင်းဖြစ်သွားရင် မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပြောတတ်ကြတာ အစ်ကိုလေးရဲ့။ အစ်ကိုလေး ပြောသလို ကျွန်တော်က နည်းနည်းလည်း ရိုင်းမယ်ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဗိုလ် လောင်းဘဝကတည်းက ဗိုလ်လောင်းတပ်ခွဲတစ်ခွဲလုံး နီးနီးကို မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပြောခဲ့တာ။ အဲဒါကြောင့် ကျန်တဲ့ ဗိုလ်လောင်းအားလုံးက ကြည့်မရကြဘူး။ ကိုအောင်ကြည် ထွန်းကတော့ အခုလိုပြောတာ အခင်မင်မပျက်ပါဘူး။ အသက်ကြီးတော့လည်း အခုလို မင်းနဲ့ငါနဲ့ပြောရမယ့် သူငယ်ချင်းက ရှားသွားတော့ သူက ကျေနပ်နေတာပါ”

“ဪ”

ဇာတ်ရည်လည်သွားသည့်အခါတွင်ကား ဆရာကြီး

ဘိုကလေးတင့်အောင်နှင့် ဂီတလုလင်ဦးကိုကိုတို့က ခွင့် လွှတ်သွားကြပါသည်။

ကိုအောင်ကြည်ထွန်းကား အမှန်ပင် ကျွန်တော် ထက် အသက်လေးငါးခြောက်နှစ်ကြီးပါသည်။ သို့ရာတွင် ငယ်ပေါင်းတွေမို့ ဒီလိုပဲ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပြောရသည်ကို သူရောကိုယ်ပါ အားရကြပါသည်။

အခုလို အသက်အရွယ်မျိုးတွင် မင်းနဲ့ငါနဲ့ ပြော ရမယ့် ငယ်သူငယ်ချင်းကလည်း အတော်ရှားသွားပြီ မဟုတ်လားခင်ဗျာ။ ဒီလိုပြောနေရတာကိုက အသက်တွေ ငယ်သလိုပြန်ဖြစ်သွားပြီး စိတ်ဖြေလျှာစရာတစ်ခု မဟုတ်ပါ လားခင်ဗျာ။

ဤသည်မှာ ကျွန်တော်သိသော အကယ်ဒမီ အောင်ကျည်ထွန်းအကြောင်းပါခင်ဗျာ။

အခန်း (၉)

နောက်ဆက်တွဲဖော်ပြချက်

ကျွန်တော်၏ အခြားစာအုပ်များနည်းတူ ဤ စာအုပ်တွင်လည်း နောက်ဆက်တွဲလေး ရေးလိုက်ပြန်ပါ သည်။

ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးကို ဟိုးကတည်းက စိတ်ဝင်စားခဲ့၏။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် ကွမ်းလုံ ရက် ၄၀ တိုက်ပွဲကြီးရေးရန် ကွမ်းလုံကိုရောက်ဖြစ်တော့ နမ့်မတိုန်း ချောင်း တောင်ဘက်ကမ်းက ဟိုပန်ကိုပါရောက်သွားသည်။ ဟိုပန်အရှေ့ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ခြူးရွှေပန်ကောက်

စခန်းများ ရှိနေပါ၏။

“အဘရေ အဲဒါတွေက ခြူးရွှေပန်ကောက်စခန်း တွေပဲခင်ဗျာ”

လိုက်ဖို့သူ ဗိုလ်မှူးဝင်းမင်းတွေ့က ပြော၏။

“ဪ”

ခပ်ဝေးဝေးက စိမ်းညိုညိုတောင်တွေပေါ်တွင် ခြူးရွှေပန်ကောက်စခန်းများကို ဝိုးတဝါးမြင်ရသည်။ လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၃၀ ကျော်က ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲ ကြီးအကြောင်းကို ရေးသားရန် ပို၍စိတ်အားထက်သန် လာသည်။ ကွမ်းလုံဗဟိုဟာကို ပြန်ရောက်တော့ နည်းနည်း ပါးပါး မေးမြန်းခဲ့၏။ ထို့နောက် ရနိုင်သမျှ စာရွတ် စာတမ်းများကို ရှာဖွေစုဆောင်းခဲ့၏။ ဖတ်ရှုမှတ်သားခဲ့၏။ မပြည့်စုံသေးသဖြင့် ရေး၍မရသေး။

၂၀၁၁ သင်္ကြန်တွင်း၌ တောင်ကြီးက ပြန်ဆင်း လာရာ တပ်ကုန်းမြို့ရှိ ခမရ (၁၀၉) မှ ဖိတ်သဖြင့် ခထ ဝင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်တို့မိသားစုအား ဖိတ်သည့် ဒုတပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကျော်မင်းဟန်နှင့် တွေ့ဆုံစကား ပြောဖြစ်သည်။

“အဘ ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီးအကြောင်း ရေးမယ်ဆို ရေးပါ။ လိုအပ်တာ ပံ့ပိုးပေးပါ့မယ်။ တကယ် တော့ ခြူးရွှေစခန်းကြီးကို ဗကပလက်ထဲက အတင်း တက်တိုက်ခဲ့တာ ကျွန်တော်တို့ ခမရ (၁၀၉) ပါ”

“ဘယ်သူတွေ ခေါင်းဆောင်ပြီး တက်တိုက်သလဲ”

“ဗိုလ်ကြီးစစ်မောင်နဲ့ ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန်တို့ပါပဲ။ ဒီတိုက်ပွဲမှာ ဗိုလ်ကြီးစစ်မောင်က သီဟသူရ ရသွားပြီး ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန်က သူရ ရသွားပါတယ်”

“အဲဒီနှစ်ယောက်လုံးက ကိုယ့်ရဲဘော်ရဲဘက် တွေပါ။ ကိုဖုန်းစိန်က ကောလိပ်တုန်းက ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း၊ ကိုစစ်မောင်က ၁၉၈၈ ခုနှစ်တုန်းက ကက ကျင့်မှာ သုံးလေးလ အတူနေခဲ့ဖူးတယ်။ တကယ့် Fighter တွေပါ”

ခမရ (၁၀၉) မှ ပြန်ထွက်လာပြီး ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်ပွဲကို ရေးရန်ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ တကယ်ရေးတော့ အခက်အခဲတွေက အများကြီး။ ဖြစ်စဉ်တွေ၊ ရက်စွဲတွေက မသေချာ။ တပ်တွေက မသေချာ။ ဟိုမေး ဒီမေး လိုက်မေး ရပြန်၏။ မေးရင်းပြုရင်း ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း အကယ်ဒမီ

www.burmeseclassic.com

အောင်ကြည်ထွန်းကြီးရှိရာ သံလျင်သို့ ရောက်သွား၏။ သူက ၁၉၈၆ ခုနှစ်လောက်က “ခြူးရွှေကအပြန်” အမည် ရ ဇာတ်ကားကြီးကို အကယ်ဒမီ မောင်တင်ဦးနှင့်အတူ ရိုက်ကူးခဲ့သူဖြစ်၏။ ခြူးရွှေကအပြန် ဇာတ်ညွှန်းကို သူ ရေးခဲ့သည်။ စစ်တိုက်ခန်း တော်တော်များများကို သူ ရိုက်ကူးခဲ့သည်ဆို၏။ ဟုတ်မှာပေါ့။ သူက စစ်သားမဲ့ မောင်တင်ဦးက စစ်သားမှ မဟုတ်တာ။ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ရိုက်တာ ပိုသဘာဝကျမှာပေါ့ခင်ဗျာ။

သူ့ထံမှ အချက်အလက် တော်တော်များများ ရခဲ့ပါသည်။ တစ်ဖန် လေတပ်ဆိုင်ရာများကို မေးမြန်တော့ လည်း ဟိုမေး ဒီမေး လိုက်မေးရပြန်၏။ ဗိုလ်မှူး သူ့ရ အုန်းခိုင်နဲ့ ဗင်ပါယာလေယာဉ် ပျက်ကျသည်နေ့စွဲတို့ အတိအကျမသိ။ မေးလို့လည်း မရခဲ့။ ၁၉၇၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်နေ့နောက်ပိုင်းဟုသာ သိရသည်။ ပျက်ကျသွားသည့် ဗင်ပါယာက လေးစီးတစ်စီးပေါင်းပြိုင်ပြီး ထွက်သွားသည့် ဗင်ပါယာဟု သိရသည်။ ၁၉၅၃ ခုနှစ် ထဲက ဝယ်ထားတာဆိုတော့ အတော်အိုသော၊ ဟောင်း သော ဖြစ်နေပြီပဲ။ သက်တမ်းက အနှစ် ၂၅ လောက်

ရှိနေပြီ။

စွမ်းရည်ဘွဲ့ရတဲ့သူတွေအကြောင်း ရေးတော့ စာရင်းက အကုန်မရ။ ရှာလို့လည်း မတွေ့။ စာအုပ်က ပြီးသလောက်ဖြစ်နေပြီး ခမရ (၁၀၉) ဖုန်းလှမ်းဆက် မေးတော့ “ရှိပါတယ်။ လာခဲ့ပါ” ဟုပြောသည်။ ဒါ့အပြင် ထိုတိုက်ပွဲမှာပါဝင်ခဲ့သည့် အငြိမ်းစားတပ်ကြပ်ကြီးတစ်ဦး တပ်ကုန်းမြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသေးကြောင်း ပြောလာ သဖြင့် ၂၄.၈.၁၁ နေ့က ခမရ (၁၀၉) ရှိရာ တပ်ကုန်းမြို့ သို့ အိမ်ကကားခဲ့ထွက်ခဲ့၏။ ကားဆရာကြီးမှာ ကျွန်တော့် စာအုပ်လုပ်ငန်းတွင် ကူညီနေသူ ဦးအောင်စည် ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုနေ့က ကားပြင်နေရ၍ ရန်ကုန်ကအထွက် နောက်ကျ၏။ အမြန်လမ်းမကြီးက Toll Gate ကို ဖြတ် တော့ မနက် ၁၀ နာရီထိုးပြီ။ နေ့လယ် ၁ နာရီထိုးတွင် တောင်ငူဝင်သည်။ တောင်ငူမှာ ကျွန်တော့်စာအုပ်များကို ရောင်းချပေးနေသည့် စာပေဗိမာန်စာအုပ်ဆိုင်က ပိုင်ရှင် မဖြူဖြူစန်းနှင့် ဝင်တွေ့သည်။ မှာသည်စာအုပ်များ ပို့ခဲ့ သည်။ စာအုပ်များက ထုံးစံအတိုင်း ပြည်တွင်းတိုက်ပွဲ

www.burmeseclassic.com

တွေ့ပါပဲ။ တောင်ငူကထွက်တော့ ကေတုမတီမြို့သစ်ရှိ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးလှမြင့် (အငြိမ်းစား)နှင့် ဝင်တွေ့ဖြစ်သည်။ သူနှင့်တစ်တပ်တည်း နေခဲ့ဖူး၏။ သူသည် DSA 9 မှ စာပေထူးချွန်ဆုရခဲ့သူ ဖြစ်၏။ သူသည်လည်း ကျွန်တော့်အမာခံစာဖတ်ပရိသတ်ပါပေ။ အငြိမ်းစားဘဝ၌ စားသောက်ဆိုင်ကြီးများ ဖွင့်ကာ အကြီးအကျယ် အောင်မြင်နေသူဖြစ်၏။ သူတည်ခင်းသော နေ့လယ်စာတို စားသုံးပြီး ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်များကို ပြောဖြစ်သည့် ငယ်ငယ်က ရဲဘော်ရဲဘက်ချင်း ပြန်တွေ့ရတော့ Tension များ ပြေလျော့သွားတာပေါင်ဗျာ။

ကေတုမတီ မြို့သစ်က ပြန်ထွက်တော့ ညနေ ၃ နာရီခွဲပြီ။ နေပြည်တော် Toll Gate ရောက်တော့ ညနေ ၅ နာရီ နေပြည်တော်-မန္တလေး အဝေးပြေးလမ်းကြီးပေါ်တွင် တပ်ကုန်းလမ်းခွဲရှိသည်ဆို၍ သွားခဲ့၏။ လမ်းတွင် ဆိုင်ကယ်သမားနှင့် ကားသမားအချို့အမေးရာ လမ်းတော့ရှိပါသည်။ မြေသားလမ်းဖြစ်၏။ သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းထားသဖြင့် ကားများ လုံးဝသွားမရတဲ့ ဗွက်တောကြီးဟု ဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပြန်လာ

လာရ၏။ နေပြည်တော်မှ တပ်ကုန်းသို့ အသစ်ဖောက်ထားသည့် ကွန်ကရစ်လမ်းမှ သွားရန်ဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းကို သကြန်တွင်းက တစ်ခါဖြတ်ဖူးခဲ့၏။ မမှတ်မိတော့ပါ။ နေပြည်တော်ရောက်တော့ မိုးတွေ သည်းထန်စွာ ရွာ၏။ မကြုံစဖူး မိုးပေါက်ကြီးများက ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး လောက်ရှိသည်ထင်၏။ ထိုနေ့ညမိုးက မိုးရေချိန် ၄.၆ သက်မဟု မြန်မာ့ရုပ်သံမှ ကြေညာပါသည်။

မိုးသည်းသည်းတွင် နေပြည်တော်အဝိုင်းကြီးများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြတ်ခဲ့သည်။ မိုးကြောင့် လမ်းသွားလမ်းထာများ မတွေ့ရ။ အားလုံးမိုးခိုနေကြသည်။ ဟိုတယ် ခုန်ရောက်တော့ လမ်းမကြီးဘေးဘယ်ညာ တောင်ကုန်းများမှ ရေလုံးနီနီကြီးများ လမ်းပေါ်သို့ ဒဏ်ပမာ ထိုးကျနေ၏။ ရေများက လမ်းပေါ်တွင် အရှိန်ပြင်းစွာ စီးဆင်းနေ၏။ တချို့နေရာများ၌ ဒူးဆစ်တောင်မြှုပ်၏။ ကျွန်တော်တို့ကားက အမြင့်မို့ တော်ပါသေးသည်။ ပန်းပွင့်ကြီးကြီးနှင့် အဝိုင်းနားတွင် မိုးရေထဲ၌ ဆိုင်ကယ်ပြင်နေသည့် မြို့ခံနှစ်ဦးအား ကံအားလျော်စွာတွေ့သဖြင့် "တပ်ကုန်းကို ဘယ်လမ်းက သွားရမလဲဗျာ" ဟု မေးရ

တော့သည်။

“ဒီတည့်တည့်သွား။ ဟိုအဆုံးမှာ ခွာညိုအပိုင်း ဆိုတာ ရှိတယ်။ လုပ်လက်စပဲ။ အဲဒီကနေ ဘယ်ခို ဖြောက်တည့်တည့်။ ကွန်ကရစ်လမ်းကို လိုက်သွား။ ခမရ (၁၀၉) တပ်ထိပ်ကို ရောက်ရော” ဟု ဖြေပါလေတော့ သည်။ ကံကောင်းပေစွ။

သူတို့ညွှန်ပြလိုက်သည့် လမ်းအတိုင်း သည်းထန် စွာရွာသွန်းနေသော မိုးရေများကြားမှ ကားကို အပြင်း မောင်းခဲ့ရာ ည ၇ နာရီခွဲတွင် ခမရ (၁၀၉) သို့ ဆိုက် ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ကြီး ရောက်သွားတော့၏။

အောင်မလေးဗျာ ... တယ်မလွယ်ပါလား။

တပ်က တပ်ရေးဗိုလ်ကြီးနှင့် တပ်ထောက်ဗိုလ် ကြီးတို့က ရိပ်သာတွင် စောင့်နေကြရှာ၏။ တပ်ရေးဗိုလ် ကြီးက ဗိုလ်ကြီးအောင်ဇင်ဟိန်း၊ တပ်ထောက်ဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ကြီးမျိုးစာနည်တို့ ဖြစ်သည်။

လူဖျိုတွေမို့ ရိပ်သာတွင်နေကြသည်။ သူငယ်တို့ ညစာစားရင်း စကားပြောဖြစ်သည်။ လုပ်စရာရှိတာမျှ တော့ မနက်မှလုပ်မယ်ဟု ညှိနှိုင်းပြီး စောစောဆီခို

ဝင်ခဲ့တော့သည်။

၂၈ ရက်နေ့ မနက်တွင် ခြူးရွှေပန်ကောက် တိုက်ပွဲကြီးတွင် သူရဲဘွဲ့ရခဲ့သည့် အငြိမ်းစားတပ်ကြပ်ကြီး မောင်ငေါင်းနှင့်တွေ့ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးမောင်ငေါင်း တား ရှားရှားပါးပါး နာဂလူမျိုးဖြစ်၏။

“ဘယ်လိုလုပ် တပ်ထဲရောက်လာတာလဲဗျာ”

“ကျွန်တော်က ခန္တီးဇာတိ ဗိုလ်မှူးကြီးရဲ့”

“အစ်ကိုက UMP တပ်ထဲလိုက်သွားတာ။ သူ့ရှာရင်းနဲ့ ခန္တီးက ထွက်ခဲ့တယ်။ အသက် ၁၂ နှစ်သား သာသာပေါ့။ ဗမာစကား ကောင်းကောင်းမတတ်ဘူး။ ဘာစာကတော့ လုံးဝမတတ်ဘူး။ အဲဒါ အစ်ကိုရှာရင်းနဲ့ ခိုတတ် ရောက်သွားတယ်။ မိုးကုတ်မှာ လေးငါးနှစ် သာကုတ်ဝင်တူးတယ်။ ဘာမှမရပါဘူး။ ဗမာစကားတော့ မတတ်လာတာပေါ့။ နောက်တော့ မိုးကုတ်ကနေ တပ်ထဲ ဝင်လိုက်တာ ဒီ ခမရ (၁၀၉) ရောက်လာတာပဲ။ ဒီတပ် က တပ်ကြပ်ကြီးရပြီး ဒီတပ်ကဘဲ ထွက်တယ်”

“ခြူးရွှေပန်ခန်းတက်တိုက်တော့ ဆရာကြီးပါလား”

“ပါပါတယ်”

“ဘယ်သူနဲ့လဲ”

“ဗိုလ်ကြီးစစ်မောင်တပ်ခွဲနဲ့ပါ”

“ဖြစ်စဉ်လေး ပြောပါဦး”

“ဖြစ်စဉ်ကတော့ ဒီလိုပါ ဗိုလ်မှူးကြီးရယ်။ အဲဒီ ၁၉၇၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလထဲမှာ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်း မုန်းစီးနားလယ်ဘက်မှာ စစ်ဆင်ရေးအချိန်စေ့လို့ တပ်ရင်း ပြန်လာရတယ်။ နှစ်ပတ်လောက်ပဲ တပ်မှာ နားရတယ်။ အရေးတကြီး စစ်ဆင်ရေးကိစ္စရှိလို့ အမြန်ပြန်တက်တာ ဖို့ တပ်မက ညွှန်ကြားတယ်။ အောက်တိုဘာ လလယ်မှာ ကားအစီး ၂၀ ကျော်နဲ့ တပ်ကုန်းကထွက်တယ်။ လမ်းမှာ တစ်ညအိပ်ပြီး နောက်နေ့ ကွမ်းလုံ ရောက်တော့တာပဲ”

“ဘာလုပ်ရမှာလဲဆိုတာ သိလား”

“ခြူးရွှေပြန်တိုက်ရမယ်ဆိုတာ အကြမ်းချင်း သိပါတယ်။

“ကွမ်းလုံရောက်ပြီးတော့ ဟိုပန် ဆက်ထွင်း ပါတယ်။ ဟိုပန်ကနေ ညတွင်းချင်း ခြူးရွှေကို သွားကြ တယ်။ ခြူးရွှေခြေရင်းမှာ ခမရ (၁၀၃) နဲ့ တွေ့တယ်။ သူတို့နေရာဝင်လဲပြီး ညတွင်းချင်း ခြူးရွှေစခန်းကို ချင်း

ခမရ (၁၀၉) ခြေရင်းသာ နှစ်ပတ်လောက်ကြာမှ ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပြောင်း သူ့နေရာရှိခဲ့သည့်တပ်ကြပ်ကြီးမောင်ခင်မင်းနှင့်တွေ့ဆုံမိ (၂၀၁၂.၂၀၁၀)

အမှတ်(၁၀၀)ရေမြန်တပ်ရင်း၊ ဂြာစုရွာရှိပိဿာ

အမှတ်(၁၀၀)ရေမြန်တပ်ရင်း

အမှတ်(၁၀၉)ခြေမြန်တပ်ရင်း၏ဆောင်ပုဒ်များ

ခြေမြန်တပ်ရင်း၏အဖွဲ့အစည်း

ကပ်တယ်။ ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန်နဲ့ ဗိုလ်ကြီးစစ်မောင် ဦးစီးတဲ့ လက်ရွေးစင်တပ်ခွဲတွေနဲ့ တက်သွားကြတာ။ ၂၀ ရက်နေ့ မနက် ၂ နာရီထိုးမှာ စချဉ်းကပ်ပြီး ၄ နာရီထိုးမှ ခြံစည်းရိုးတွေ စတင်ထိုးဖောက်တယ်။ ခြံစည်းရိုး ၃ ထပ်က ၂ ထပ်ပေါက်သွားပြီး မိုးလင်းသွားရော တစ်ထပ်ကျန်သေးတယ်။ မိုးလင်းတော့ ကျွန်တော်တို့တက်လာကြတာ ရှေ့တည့်တည့် ပြောင်ကုန်းချောကြီး။ ဘာအကာအကွယ်မှ မရှိတူ။ အဲဒါနဲ့ ဗကပတွေက မိုးလင်းတာနဲ့ မြင်ကွင်းကောင်းတော့ တအားပစ်လို့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က ငော်တော်များများ ကျကျကြွကြွ။ လေးငါးခြောက်ခါလောက် ထွားတက်ထိုးတာ နောက်ဆုံး ခြံစည်းရိုးပေါက်သွားပေမယ့် စခန်းထဲက ရန်သူကလည်း အင်အားမနည်းဘူး။ သုံးလေးရာလောက်ရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် ဗိုလ်ကြီးစစ်မောင်နဲ့ တွန်တော်တို့တပ်စုက ရှေ့ပိုင်းက ဘန်ကာနှစ်လုံး သုံးထိုး ရထားတယ်။ လူနည်းလို့ ရှေ့မတိုးနိုင်တော့ဘူး။ ဗိုလ်ကြီးဖုန်းစိန် တပ်ခွဲနဲ့ ကျန်တပ်ခွဲတွေလည်း ထိတာ မတော်တော်များနေပြီ။ ၈ နာရီ၊ ၉ နာရီလောက် ရောက်တော့ ရင်ကွဲတောင်က ရန်သူလက်နက်ကြီးတွေ တအား

ကျလာတယ်။ ရဲဘော်တွေကို ထပ်ထိကုန်တယ်။ အဲဒါနဲ့ တောင်အောက်က တပ်ရင်းမှူးက စိတ်ပူပြီး ပြန်ဆုတ်ခဲ့ တော့လို့ အမိန့်ပေးတာနဲ့ ရနိုင်သမျှ ဒဏ်ရာရတဲ့သူတွေ ကျတဲ့သူတွေကို သယ်ပြီး ပြန်ဆုတ်ခဲ့တယ်”

“ဘယ်အချိန်လောက်မှာ ဆုတ်လာကြတာလဲ”

“မနက် ၁၀ နာရီလောက်ထင်တယ်”

“တပ်ရင်းမှူးကြီးက ဘယ်သူလဲ”

“ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမျိုးဆွေပါ”

“ဗျူဟာမှူးကြီးကိုကော သိလား”

“ကောင်းကောင်းတော့ မသိဘူး”

“ဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းလွင်လို့တော့ ပြောကြတာပဲ”

“ဆရာကြီးတို့ နောက်တစ်ခါထပ်ပြီးတော့ တစ် တိုက်သေးလား”

“မတိုက်တော့ဘူး။ ခြူးရွှေကို တခြားတပ်တွေ နဲ့ပေါင်းပြီး ဝိုင်းပဲထားတယ်”

“နောက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲ”

“ကျွန်တော်တို့ဆီက အမြောက်တွေ၊ လေယာဉ် တွေက နေ့တိုင်းပဲ လာပစ်နေတာနဲ့ ၂၆ ရက်နေ့ ညထန်း

ခေါင်လောက်ကစပြီး ဒီကောင်တွေ ဆုတ်သွားကြတယ်”

“ဆရာကြီးတို့ကတော့ ဘာဆက်လုပ်လဲ”

“ကျွန်တော်တို့က ခြူးရွှေကနေပြီးတော့ အနောက် ဘက်မှာရှိတဲ့ စခန်းတစ်ခုကို သွားသိမ်းရတယ်။ ဖား တျက်လို့ ထင်ပါတယ်”

“အဲဒါ ဘယ်နေ့လဲ”

“၂၈ ရက်နေ့ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်”

“စခန်းပေါ်မှာ ရန်သူရှိသေးလား”

“မရှိတော့ဘူး။ အရှေ့ဘက်ကို ဆုတ်ပြေးကုန် ကြတယ်”

“နောက်တော့ တိုက်ပွဲဘယ်လိုအဆုံးသတ်လဲ”

“အောက်တိုဘာလကုန်မှာ စခန်းတွေ အကုန်ပြန် ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ တပ်ရင်းကို နောက်တန်း နေရာရပ်ပြန်လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ အသစ်ပြန်ဖွဲ့စည်းတယ်။ အခြားက လူ ၆၀ လောက် ထပ်ဖြည့်ပေးတယ်။ အဖြစ် အတိုင်းကတော့ ဒါပါပဲ ဗိုလ်မှူးကြီးရယ်”

“တခြားစခန်းတွေကို တခြားတပ်တွေက တိုက်

သလား”

“တိုက်တော့တိုက်တယ်ပြောတာပဲ။ ကျွန်တော် တို့လောက် လုပ်လိုက်ရမယ် မထင်ပါဘူး”

ဟုတ်ပါလိမ့်မည်။ ခြူးရွှေပန်ကောက်တိုက်ပွဲကြီး အကျအဆုံးအများဆုံးတပ်များမှာ ခမရ (၁၀၉) နှင့် ကချင် (၃) ဟု ကျွန်တော် သိထားရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထပ် မမေးတော့ပါ။

ဆရာကြီး မောင်ငေါင်းကား အလွန်ရိုးသားသည့် စစ်သားအစစ်ဖြစ်၏။ ဗမာအမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင် ကျကာ ကလေး ၆ ယောက်ရှိသည်။ သားတစ်ယောက် သမီး ၅ ယောက် ရှိသည်။ ဇနီးသည်က ဆုံးသွားပြီး သားသမီးများနှင့်အတူနေ၏။ အသက်က ၆၅၊ ၆၆ အငြိမ်းစားယူပြီးကတည်းက ဘာမှမလုပ်တော့။ ပင်စင် လစာနှင့် စားနေသည်။ ယခု ပင်စင်လစာတိုးတော့ အထူး ဝမ်းသာနေရှာ၏။ သားသမီးများက အရွယ်ရောက်ပြီဆို သဖြင့် သူ့အား ရှာဖွေကျွေးမွေးပြုစုနေကြသည်ဆို၏။

“ကျွန်တော်က ဗမာစာမတတ်ဘူး ဗိုလ်မှူးကြီး အရေး၊ အဖတ်တောင် တပ်ထဲရောက်မှ တပ်ကသင်ပေး တတ်လာတာ။ ဘာမှမလုပ်တတ်ဘဲ စစ်ပဲတိုက်တတ်

အသက်ပြည့်အောင် စစ်သားပဲလုပ်တယ်လေ။ အသက် ပြည့်လို့ တပ်ကထွက်တော့ ပင်စင်လစာ နည်းနည်းနဲ့ သားသမီးတွေက ရှာကျွေးတာပဲ စားနေရတယ်။ အခု ပင်စင်လစာ နှစ်သောင်း ရှစ်ထောင်၊ သူ့ရဘွဲ့က ၂ ထောင်၊ ပေါင်း ၃ သောင်းလောက်ရတော့ သိပ်အဆင်ပြေသွားပြီ။ ကျွန်တော်က တော်ပေါ်သား။ ဘာမှထွေလီကာလီလည်း မသုံးတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် အခုရတဲ့ ပင်စင်လစာနဲ့ဆိုရင် အဆင်ပြေပါပြီ။ သားသမီးတွေကလည်း လိမ္မာကြပါတယ်”

ဆရာကြီးမောင်ငေါင်းနှင့် ပြောဆိုပြီးနောက် ထိုအပ်တဲ့ ဓာတ်ပုံလေးများ ရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် မနက် ၉ နာရီ ၁၅ တွင် တပ်ကုန်းမြို့ ခမရ (၁၀၉) မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ ရာသီဥတုမှာ ပြင်းထန်လှစွာ မိုးက သည်းလိုက်၊ ဖွဲလိုက်၊ ရွာလိုက်၊ ချစ်လိုက် ဖြစ်နေ၏။ နေပြည်တော်ကျော် တော့ နေ့လယ် ၁ နာရီထိုးပြီ။ အနောက်ဘက် ပဲခူးရိုးမပေါ်၌ မိုင်းမိုင်း ဖြစ်နေသည့် ဆိုင်းဆိုင်းဆိုဆိုနှင့် မိုးသားမိုးတိမ်များကို မြင် ရသည်။ နေ့လယ် ၁၂ နာရီကျော်ကျော်တွင် ၁၁၅ မိုင်း မြင့်လှစွာ ချစ်ရမ်းစခန်း ရောက်သည်။ နေ့လယ်စာဝင်စားပြီး

၁ နာရီသာသာတွင် ရန်ကုန်ကို ဆက်ထွက်ဖြစ်သည်။
 ၁၈၈ အကြာ၌ မိုးကြီး သည်းကြီးမဲကြီး ရွာချလိုက်ပြန်၏။
 အားလုံး မှောင်မည်းသွားသည်။ ကားကို မီးထိုးမောင်း
 လာရ၏။ သို့ရာတွင် မိုးသည်ထန်မှုမှာ ၁၈၈သာကြာ
 သည်။ အနောက်ဘက်သို့ရောက်နေသည့် နေမင်းကြီးက
 နေရောင်ခြည်များ ရုတ်ခြည်းဖြာထွက်လာသည်။ မကြာမီပင်
 ကောင်းကင်ပြင်ကြီးတစ်ခုလုံး ကြည်လင်လင်းလက်သွား
 တော့သည်။ အားလုံး ရှင်းသွား၏။

ကောင်းကင်ပြာပြာကြီးကို လှမ်းမော့ကြည့်ရင်း
 ဗကပတွေ ဘယ်လောက်ပဲတိုက်နေတိုက်နေ နောက်ဆုံး
 တော့ မိုးသားတိမ်လိပ်တွေ ပြေးလွှားပျောက်ကွယ်သွားသလို
 ကွယ်ပျောက်သွားပြီး နိုင်ငံတော်ကြီးလည်း ကြည်လင်
 ဝင်းပအေးချမ်းသာယာသွားရမည်သာ မလွဲပါဟု ရန်တုန်
 အပြန် ပြေးနေသော ကားလေးပေါ်မှာ ကျွန်တော် တွေ
 နေမိပါသည်ခင်ဗျား။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ
 သောင်းတိုင်း
 ၂၉. ၈. ၂၀၁၁

မိုးခြမ်းကွဲကားသည့်စာအုပ်များ

- ၁။ တပ်မတော်သမိုင်း စတုတ္ထတွဲ။
စစ်သမိုင်းပြတိုက်နှင့်
တပ်မတော်မော်ကွန်းတိုက်မှူးရုံး
- ၂။ တပ်မတော်သမိုင်း ဆဋ္ဌမတွဲ။
စစ်သမိုင်းပြတိုက်နှင့်
တပ်မတော်မော်ကွန်းတိုက်မှူးရုံး
- ၃။ မြန်မာ့သမိုင်းအကျဉ်းနှင့် တပ်မတော်ကဏ္ဍ
(ဒုတိယတွဲ)။ တပ်မတော်သားသုတေသီတစ်ဦး
- ၄။ မြန်မာ့သမိုင်းအကျဉ်းနှင့် တပ်မတော်ကဏ္ဍ
(တတိယတွဲ)။ တပ်မတော်သားသုတေသီတစ်ဦး
- ၅။ ထို့ကြောင့် ဤသို့။
တော့ခိုကျောင်းသားဟောင်းများ
- ၆။ ရွှေဝါရောင်မြေပြင်အထက်က
လင်းလက်သောကောင်းကင်ပြာ၊
ခင်မောင်တင်(မဟာဝိဇ္ဇာ)

သောင်းဝေဦး

- ၇။ တပ်မတော်(လေ) နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် (၈)။
၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာ
- ၈။ ကာယကံရှင်များနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းချက်များ
- ၉။ နှစ် ၅၀ တပ်မတော် ရွှေရတုစာစောင်၊
စာစောင်ပြုစုရေးကော်မတီ

သောင်းဝေဦး၏ ထွက်ရှိပြီးထော စာတမ်းများ

- ၁။ သူတို့ဆီတစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ရာဝယ်
- ၂။ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ သခိုင်း
- ၃။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၁) ၊
- ၄။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၂) ၊
- ၅။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၃) ၊
- ၆။ စစ်သားဘဝအမှတ်တရများ အတွဲ(၄) ၊
- ၇။ သေကံမရောက် သက်မပျောက် ၊
- ၈။ ဣတ္ထိယခေါ် မိန်းမတို့သည် ၊
- ၉။ ယောက်ျားတို့အကြောင်း ၊
- ၁၀။ ကျွန်တော်လယ်သမားကြီး ၊
- ၁၁။ မြို့တော်စည်ပင် အခွန်အများအကြောင်း သိကောင်းစရာများ ၊
- ၁၂။ ဒိုသားများစစ်ထဲဝင်ရင်လေ ၊
- ၁၃။ ကြည်း၊ ရေ၊ လေ တပ်မတော်တွင်းက သူငယ်ချင်းတွေ ၊
- ၁၄။ နေပြင်တော်သည် ရောဝတီ ၊
- ၁၅။ အတွေ့ပုံရိပ် အတိတ်ဟိုဆီ ၊